

IAMBLICHI
PROTREPTICVS

AD FIDEM CODICIS FLORENTINI

EDIDIT

HERMENEGILDVS PISTELLI

EDITIO STEREOTYPA
EDITIONIS PRIMAE (MDCCCLXXXVIII)

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B.G.TEVNERI MCMXCVI

Die Deutsche Bibliothek — CIP-Einheitsaufnahme

Iamblichus {**Chalcidensis**):

[**Protrepticus**]

Iamblichi Protrepticus / ad fidem codicis Florentini ed. Hermenegildus Pistelli.

- Ed. stereotypa ed. 1 (1888). - Stutgardiae ; Lipsiae : Teubner, 1996

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

ISBN 3-519-11442-9

NE: Pistelli, Ermenegildo

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Stuttgart und Leipzig 1996

Printed in Germany

Druck und Bindung: Druckhaus Beltz, Hemsbach/Bergstraße

PRAEFATIO.

Iamblichi Protrepticum qui ante me ediderunt Iohannes Arcerius Theodoretus (Franekerae a. 1598) et Theophilus Kiessling (Lipsiae a. 1813) codicibus usi sunt mendis turpissimis scatentibus, quorum exiguum admodum partem sustulit editorum sollertia. Ac 'bonus' quidem Arcerius ita frequenter et vehementer vituperatus est ab doctis hominibus, ut pudeat nunc maledicta maledictis addere¹). Aliquanto melior est Kiesslingii editio, qui nonnulla et ipse ex ingenio emendavit²), saepius autem nova damna intulit, cum locos non paucos vel sanissime traditos 'corrigeret', id est foedissime corrumperet. Exempla colligat quivis ex quavis fere pagina: adferam nonnulla. P. 60, 21 distinguit θεωρίας ἀμηγάνους, τὸ κάλλος ἀτενί-

1) Quae ab Arcerio dicenda erant dixit Nauckius in Prolegom. ad Vit. Pyth. p. V adn. Neque desunt in Protreptico Arcerii emendationes et correctiones quae iniquius esse Cobeti iudicium testentur.

2) Invenerat p. 9, 7 τῷ σώματι vel τῷ σώματι τὸ σῶμα, 15 τε, 16, 1 ἀποτρέπει, 18, 21 οὕτως vel ὄντος, 29, 10 ταῦτα, 36, 24 τοιαῦτα, 49, 12 ἕνεκα τούτου etc.; coniecit τῷ τὸ σῶμα, γε, προτρέπει, ὄντως, ταύτης, τοιαῦται, ἕνεκά του etc., quae nunc omnia ut Kiesslingius correxerat obtulit codex Florentinus. Praeterea cf. Adnot. Crit.

ζοντες κτλ. ('difficillimis contemplationibus occupati, pulchritudinem animo intuentes' etc.), quamvis vel Arcerius verum vidisset. P. 116, 13 de coniectura scribit *μη παρορᾶν τὰ ἀπολλύμενα καὶ διαφθ.*, ἅτε τῆς τοῦ κόσμου κτλ., nimirum quia non intellexerat participia ex verbo *παρορᾶν* (i. *περιορᾶν*) pendere. P. 122, 20 addidit post *μεταλαβεῖν* voculam *ἐξ*, 'quum *δοκιμάζεσθαι* non cum simplici genitivo construatur'! Contra p. 57, 16 quod pro absurdo *ποιητοῦ* verissime coniecerat Vulcanius (immo Anonymus) *ποιητικοῦ*, sprexit Kiessling, 'nam τὸ ποιητὸν nonnumquam idem est quod τὸ ποιητικόν'; neque felicius p. 34, 24 ex vitiosa apographorum scriptura *αἱ δ' ἄλλαι τὴν* elicuit *αἱ τὴν ἄλλην*, cum dudum rem acu tetigisset Vulcanii (i. Anonymi) coniectura *αἱ δι' ἄλλο* (at *ἄλλα* cod. Flor.) *τὴν*. Accedit quod et ipsis subsidiis quae ad manum haberet, Arcerianam dico editionem et Cizensem codicem, satis neglegenter usus est¹⁾; neque Parisiensem librum ipse vidit neque Scaligeri emendationes; sed perscrutatus est editionis Arcerianae exemplum in bibliotheca Senatus Lipsiensis asservatum, cuius marginibus vir quidam doctus adscripsit quae ex codice Parisiensi in Berolinense editionis Arcerianae exemplum Nicolaus Rigaltius transtulerat (v. Kiesslingii Praefat. p. XII). Ita factum est ut interdum Scaligero libri Parisiensis vitiosas scripturas tribueret (ex. gr. p. 121, 15 *ὕπερ-τατον* pro *ὕπερ πάντων*), Scaligeri autem coniecturas

1) Ex. gr. p. 15, 6 extat *ἡγεμόνι* in editione Arceriana, omittit Kiesslingius etiam in interpretatione latina. De Codice Cizensi cf. Nauck p. XL sqq. et quae ipse disputavi in Comparetiii *Mus. ital. d'antich. class.* II p. 466.

vel omnino praetermitteret vel libro Parisiensi adscriberet (ex. gr. p. 110, 15 ὅκον [sic etiam cod. Flor.] pro οἶκον).

Latina etiam Kiesslingii interpretatio, quamquam longe exsuperat bonitate Arcerianam qua nihil potest esse mendosius, omnibus numeris absoluta in Platonici¹⁾ praesertim et Aristotelicis excerptis iudicari nequit. Ab ea tamen me esse adiutum ingenue fateor; neque Kiesslingio sunt omnia vitia opprobrio vertenda, cum loci permulti graviter corrupti neque verti neque intellegi ullo modo possent.

Longe meliora me praestitisse in editione mea sine arrogantiae crimine affirmare possum, siquidem non ex ingenio et doctrina editoris haec laus accessit, sed ex virtute codicis Florentini (Laurent. LXXXVI, 3; cf. Bandini III, 286 sq. Cobet, *Mnemos.*² II [1874], 261 sqq. Nauck l. c. p. XXXIII sqq.), quem archetypum esse omnium quotquot extant librorum primus edixit Cobetus, firmissimis autem, ut opinor, argumentis ipse demonstrare conatus sum *Mus. ital.* l. c. p. 457 sqq. Florentini igitur archetypi ope innumera vitia sunt sublata vel saltem detecta, manent alia quae meliore nunc spe licet procurent ingeniosi homines de tradita scriptura edocti²⁾. Equidem non hoc mihi

1) In Platoniciis excerptis Ficinum est plerumque secutus Kiesslingius (cf. Praef. p. XV), ita ut locorum quos Iamblichus mutaverit, immo vero corruperit, nullam rationem in interpretatione haberet.

2) Codicis Florentini lectiones tantum non omnes iamdudum publici iuris fecerant Cobetus (op. cit.), Hillerus (*Jahrbücher für Phil.* CVII [1873], p. 387 sq.), Vitellius (*Mus. it.*

proposui ut Iamblicheum centonem emendarem, verum ut codicis Florentini scripturas quam accuratissime referrem. Codicem igitur ita contuli, ut nulla me effugisse memoratu digna acriter contendam; et quamquam, paucis exceptis locis, priorum editionum discrepantes scripturas in adnotatione non commemoravi, fidem mihi vel tacenti haberi velim; quod ab omnibus me facile impetraturum confido qui sciant singulas editionis meae plagulas cum Cod. Flor. ab H. Vitellio rursum esse conlatas. Litterarum compendia aliquotiens in adnotatione critica commemoravi, cum propter perplexas eorum formas (quo de diligenter disseruit Nauckius l. c. p. XXXVII sqq.) quid in Florentino legeretur in dubium vocari posset: in *ν ἐφελκυστικῶ* ante consonantes ponendo, in *ὕγεία* vel *ὕγεία* scribendo, *τέλεος* vel *τέλειος*, *τελεοῦσθαι* vel *τελειοῦσθαι*, *γίνεσθαι* vel *γίγνεσθαι*, *οὔτω* vel *οὔτως* sim. optimum codicem sum secutus. Ubique vero scripsi *ζῶον*, *σῶζειν*, *θνήσκειν*, *μυμνήσκειν* sim., quamvis *ζῶον*, *σῶζειν* etc. constanter praebeat codex, et in verbis *σῶζειν θνήσκειν μυμνήσκειν* *ι* perperam additum putet Cobet, Miscell. Crit. p. XV. Praeterea tacite plerumque mutavi interpunctionem et, cum a recepto usu discreparent, accentus. Numerorum notas marginibus in codice adscriptas,

di antich. class. I p. 10 sqq.), unde multo emendatiora proponere poterat doctissimus Aristoteleorum fragmentorum editor Valentinus Rose (in exemplo Teubneriano). Martinus quoque Schanzius, in Platonis dialogis, quos post annum MDCCCLXXIV locupletissimis adnotationibus instructos edendos curavit, utitur quidem Cobeto, sed desultoria ut videtur opera: v. ad Gorg. 493 A. Menexen. 248 A etc.

quibus *εὐνομίας* bona *ἀνομίας* mala (p. 101, 17 — 103, 20) numerabantur, omnino abiciendas duxi, cum neque ordine distribui possent, neque rebus ab Iamblichio disputatis satis responderent, neque illius loci difficultatibus explanandis ullo modo inservire viderentur.

Praeter Arcerium et Kiesslingium operam Protreptico emendando dederunt Anonymus quidam¹⁾, Scaliger²⁾, Fabricius (Zeitschr. für die Alterthumsw. 1840, n. 1 sqq.), Hemsterhusius (ib. 1838, n. 111), quorum tamen coniecturas plerasque silentio praeterii (quas enim vitiosas scripturas temptaverant Florentinus codex plerumque sanavit); itemque apographorum nullam habui rationem, cum neque in Vaticano neque in Laurent. LXXXVI, 29, quos libros ipse contuli, quamquam ceteris omnibus longe praestant, ullam lectionis discrepantiam invenerim, quam equidem memoratu dignam iudicarem. Sed non inutile videtur omnia recensere apographa quotquot mihi huc usque innotuerunt.

I. Vatican. Gr. 1028, saeculi, ut opinor, (cf. Virelli, praefat. in Philopon. Phys. p. XV) XIV. — II. Laur. LXXXVI, 29, saec. XV. — III. Paris. gr. 1981,

1) Anonymi (de quo v. Nauck, l. c. p. IV, itemque *Mus. ital.* l. c. p. 468) emendationes vel coniecturas in adnotatione ad pp. 19, 9. 34, 19. 47, 21. 59, 28. 60, 7. 113, 3. 118, 10. 123, 27. Kiesslingii errore deceptus Vulcanio tribui.

2) De Scaligero cf. Nauck, l. c. p. XXIX sq. *Museo ital.* l. c. p. 468. Emendationem *διαβάθρας* (p. 125, 4) Scaligero dubitanter tribui; abest enim nota *Sc.* vel *Scal.* quae in Exempl. Arcer. Berol. Scaligeri coniecturis adponitur.

saec. XVI. — IV. Paris. gr. 2093, saec. XV. — V. Marc. Ven. 243, saec. XV. — VI. Cizens., saec. XVI. — VII. Franequeranus, saec. XVI (a. 1548). — VIII. Memmian., ex quo Sam. Tennulius quartum Iamblichi librum descripsit. — IX. Neapolit. III B 20, saec. XVI.¹⁾

Testimonia qua potui diligentia collegi. Quae ad cap. vicesimum afferrem nulla inveni. Aristotelem et in hac Protreptici parte latere censuit Hirzel, argumenta attulit nulla. Item ex Aristotele fluxisse putat Diels (p. 489 dissertationis in Addend. ad p. 24, 14 laudatae) quae leguntur p. 7, 12 sqq. editionis nostrae et alterum Iamblichei Protreptici caput praenunciant. Multa quidem in medium proferre poteram testimonia ubi (cap. XXI) de Symbolis Pythagoricis disputat Iamblichus; quod non feci ne *πάρεργον ἔργον ὡς ποιεῖσθαι* viderer.

Indices huic editioni addi volui duos²⁾, alterum *nominum*, scriptores praesertim complexum quos Iamblichus compilavit vel commemoravit, alterum *verborum* in quem omnia quibus utitur vocabula recepi, praeter quae vel admodum vulgaria essent, vel

1) His codicibus addas: 1. cod. Vindobon. (Nessel, catal. IV p. 8 sq. cod. XI); 2. cod. Monacens. 392 quem commemorat Rose, Arist. fragm. ed. Teubn. p. 66; 3. cod. Escorial. (Graux, *Essai sur le fond grec de l'Esc.*, p. 265 Y — I — 1, cf. p. 442); 4. cod. Taurin. (Pasini, catal. I p. 327 sq.). Et hos omnes ex uno codice Florentino fluxisse satis superque ipsae Protreptici et libri quarti in Nicomachi Arithmeticae inscriptiones ostendunt.

2) In Indice nominum latine scripsi quae ad testimonia pertinerent. Uncis adhibitis indicavi quae ex Scholiis excerpti.

in Platonis locis tantum aut in Pseudoarchytae¹⁾ fragmentis reperirentur.

Quae silentio praeterii ne adnotationem scripturarum haud satis probabilium farragine onerarem, item observationes et emendationes quas dum hic liber typis describebatur H. Vitelli mecum communicavit, omnia denique quae retractanda viderentur coniciam nunc in

Addenda et Corrigenda.

P. 7, 2 'Verba πάσας δὲ παιδείας si auctoris nostri in scribendo diligentia esset maior, delenda censerem' K || p. 10, 5 lege τὰ μικρὰ || p. 14, 11 de v. ἐπεισοδιώδη (coniectura eam assecuti erant Hemsterhusius et Christ. Godofr. Müller) cf. Iamblich. ap. Stob. Ecl. II 8, 4 (v. II p. 175, 4 Wachsm.). Friedlein, Index ad Procl. in Euclid. s. v. Busse praef. in Porphyrr. Isag. p. VII. ἐποσειώδη scripserat K de Scaligeri coniectura (ἐπεισιώδη Laur. 86, 29 et A) || p. 15, 18 et 16, 3 'paenitet me nunc futilis coniecturae, qua Crotone saniora verba φύσεων et φύσιν attrectavi'. Vitelli || p. 16, 20 πράγμασιν] omnibus in rebus humanis et N. Scutellius vertit (de secta Pyth. p. 28); qui codice, ut videtur, non spernendo usus quaedam ex Protreptico latine excerpserat in libro qui inscribitur 'Iambl. de Myster. Aegypt. etc. Nicolao Scutellio interprete. Adiecti de vita et secta Pythagorae Flosculi, ab eodem Scutellio ex ipso Iamblichio collecti' (Romae a. 1556) || p. 18, 27 verba καὶ ἐπεσημῆναι vel propter communem formam suspecta non respicit Iambl. in explicatione p. 19, 18 sq. || p. 19, 7 'Schneider in lexico suo

1) Archytae philosopho Tarentino adscribenda esse quae ex libro Περὶ σοφίας adferuntur (pp. 16—24) fragmenta, vix erit qui credat. Si quis aliter censeat, per me licet restituat doricam dialectum qualem Archytae restituendam ducit Blassius in *Mélanges Graux* p. 573 sqq. Ego contra bene multas vulgares formas patienter tuli, sed in aperto est ne personatum quidem Archytam modo ἐντί modo ἐστὶ scribere potuisse.

dubitat de forma ὀπιλίξειν' K, qui tamen addit 'quo iure, non video'. Dielesio venit in mentem Dorica vox ὀπιλλος: 'der metonymische Gebrauch des Wortes ὀφθαλμός (Xenoph. Oec. 12, 20 δεσπότον ὀφθαλμός, vgl. Aesch. Cho. 933. Pers. 171 etc.) würde den halbpoetischen Ausdruck erklären.' || p. 20, 8 ὀρμή et ἀρχή etiam alibi confunduntur, velut Arist. Phys. B 1, 192^b, 18 (cf. Philopon. ad h. l. p. 203, 18 ed. Berol.) || p. 21, 19 ἀν-τᾶς] ἐκᾶστω perperam Mullach || p. 23, 8 ἀναλύειν voluit Anon. cf. p. 26, 16. 30, 11. 70, 14. 93, 25 al.; at p. 83, 27 sq. εἰ βουλοίμεθα ὄντως εὐδαιμονήσειν. || p. 23, 14 ἱκανὸς ἦ scr. K. || p. 24, 14 Πυθ. διαίτ.] v. nunc H. Diels, Zu Aristoteles Protreptikos und Ciceros Hortensius (Arch. für Gesch. der Philos. I, 4) p. 489 n. 20 || p. 27, 1 codicis ποιεῖσθαι vertit 'per alios faciendum curare' et καὶ <τὸ> χρῆσθαι scribi vult Cobet (Mnemos.² II p. 264), qui Platonis verba (Euthyd. p. 289 B) non agnovisse videtur || p. 30, 25 certum est Platonem solis genuinisque formis uti φιλόνομος, φιλονικία etc. Sed dudum ante Iamblichum (in Vit. Pyth. φιλόνομος, φιλονεικία constanter praebebat F) irrepserant φιλόνομος, φιλονεικία etc., quas vel sano alioquin iudicio grammatici defendere conati erant. Item p. 62, 13 θεωλοῦσιν, p. 68, 8. 11 ἐργμοῦ codicis scripturas servavi || p. 31, 1 φιλομαθείας poterat fortasse servari || p. 34, 5 adn. adde Dielesii dissertationem in Addendis ad p. 24, 14 laudatam || p. 34, 7 l. εἰκῇ || p. 34, 13 sq. τὸ δ' οὐκ ἔχον] τὸ δ' ἄλογον K ex apogr. Ciz. || p. 34, 19 mentis igitur et intelligentiae causa vertit Scutellius (l. c. p. 32) || p. 35, 22 συνάψαντας malit K || p. 36, 27 cf. Diels op. cit. p. 485 n. 13 || p. 37, 3—9 cf. Aristot. ap. Stob. Flor. III, 54 (Fr. 57, Rose ed. Teubn.). Diels op. cit. p. 480 sqq. || p. 37, 6 πλέον θάτερον ἀπεργάξεσθαι Plat. Phaeton. p. 114 E (infra p. 71, 11). Cf. Euthydem. p. 280 E (supra p. 25, 17) || p. 37, 23 adn. ante 41, 2 adde 40, 13 || p. 40, 23 sq. subestne senarius πονεῖν γὰρ οὐδεὶς βούλεται πολὺν χρόνον? || p. 41, 16 sq. cf. supra p. 27, 13 sq. (Plat. Phaet. p. 80 A) || p. 42, 19 κυβεῖ l. κυβε- || p. 43, 1 l. φρονήσεως || p. 43, 3 κρίνεται Scaliger || p. 45, 7 'Perverse in verbis τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων οὐσίαν eiecit Kiessling praepositionem, neque felicius ipse καὶ ἀνθρώπων conieci. Ut enim Lysias Plato

Aeschines alii (v. Steph. Thes. s. v. ἄνθρωπος p. 785 D) ἐξ ἀνθρώπων dixerunt τὰς γραφάς, τὰς πληγὰς, τὰ πράγματα, τὴν εὐδαιμονίαν, τὸ κάλλος (τὸν ἐξ ἀνθρώπων πλοῦτον Dionys. Hal. A. R. Excerpt. l. XII, 1 p. 173, 10 Kiessl. 686, 22 Prou; quo de v. Cobet, Obs. ad Dion. Hal. p. 13), ita nullus nunc dubito quin scripserit Aristoteles τὴν ἐξ ἀνθρώπων οὐσίαν (*divitias hominum modum excedentes*). Sed si ipsis Aristotelis libris adhaeserat interpretamentum μεγίστην, non is erat Iamblichus qui putidum emblema detegeret: certe idem sexcentas codicum platonicorum corruptas scripturas integra fide servavit. In Iamblichō igitur retinendum fortasse μεγίστην, sed ἀπ' in ἐξ utique mutatum oportuit'. Vitelli || p. 45, 21 τοῦ φρονεῖν abesse malim || p. 46, 19 verba καὶ τὸ δῆλον et 20 καὶ τὸ σαφές delet Rose || p. 47, 14 πῶς voluit et A in Castigg. || p. 47, 21 πολὺ τι. τίς ἂν scr. K || p. 48, 4 in Tyrrhenia vertit Scutellius (p. 34) || p. 48, 7 memor erat Vitelli loci Platonici ab ipso Iamblichō (p. 68, 7) descripti || p. 48, 25 τὸν κατὰ νοῦν βίον scribendum videtur, cl. p. 4, 2. 19. 56, 13 al. || p. 49, 16 interpolatum esse ὅτι et res ipsa docet et similis locus Aristot. de part. anim. A 1. 639^b, 18 sq. Nimirum ἀποδίδωσιν ὁ τὴν τέχνην ἔχων λόγον δι' ὃν γράφει καὶ οὐ ἔνεκα, sed ignorat idem καθὸ τεχνίτης quae ad philosophum pertinent, melius esse scilicet τὸ οὐ ἔνεκα quam τὸ διὰ τοῦτο γιγνόμενον. Ceterum paulo ante scribendum ὁ τὴν γραφικὴν ἔχων vel ὁ τὴν <γραφικὴν> τέχνην ἔχων (cf. p. 50, 7 sq.) suspicabatur Vitelli || p. 51, 13 ἐρώτησιν. l. ἐρώτησιν, || p. 51, 22 ψυχὴν l. ψυχῇν || p. 52, 3 post τέλος adde comma || p. 52, 7 adn. coniectura τῷ Scaligero debetur || p. 53, 23 adn. similiter ἐπιδώσω pro ἐπιθήσω scribi vult Nauck in versu Iliadis Ψ 796 || p. 53, 24 ἐλοίμεθ' ἂν debetur A in Castigg. || p. 55, 1 ne δὴ conicias cf. Bonitz, Index Arist. p. 167^a, 15 sqq. || p. 55, 7 sqq. cf. Diels op. cit. p. 492 sq. || p. 55, 18 πράττει voluit et Scaliger (erat in A πράττειν) || p. 55, 18sq. μιμούμενος καὶ ἀποβλέπων de altera Vitellii coniectura scribendum erat, cl. Iambl. lib. III p. 224, 24 Villos. πρὸς ἅπερ ἀποβλέπων τις καὶ μιμούμενος || p. 56, 8 lege ἤμεν et dele adnotationem || p. 59, 14 num delendum ἀπό? || p. 60, 12 adn. αἰσθάνεσθαι l. αἰσθάνοιτο || p. 61, 5 adn. scilicet et hic et in

summario coniecerat Vitelli παρὰ || p. 69, 20 adn. l. delevit. A in Castigg. || p. 70, 2 l. Πηνελόπης || p. 71, 17 adn. l. Plat. apol. Socr. p. 29 D—30 B || p. 72, 4 adn. post 91, 26 sqq. adde 99, 16 || p. 73, 18 adn. pro PK l. PAnon. || p. 74, 22 l. καταφαίνεται || p. 78, 26 adn. l. A et Cobet ex P || p. 80, 3 προσβάλλοντα et Anonymus voluit || p. 86, 3 ἐναργῶς scribendum, ut A coni. in Castigg.; cf. p. 5, 20 || p. 95, 6 adn. excidit accentus in vocula ἄν || p. 96, 29 'praetulerim οὐχ οἶόν τε <οὔτε> ὁψὲ ἀρξαμένῳ οὔτε κτλ.' Vitelli || p. 97, 23 sq. καταχρώμενος — πονηρὰ[χρώμενος], vel χρώμενος — πονηρὰ καταχρώμενος malit Vitelli || p. 98, 6 adn. excidit accentus in verbis εὖ ποιητικὸς || p. 98, 19 adn. cf. etiam p. 95, 6 || p. 98, 24 adn. ταῦτόν ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ l. ταῦτόν ἡ ζωὴ ἐστι καὶ || p. 99, 27 λείπεσθαι] ἀνταλλάττεσθαι (vel ἀλλάττεσθαι) coni. Vitelli. de ἀθάνατον = ἀθανατόν τι v. Krüger ad Thuc. 2, 91, 3 || p. 104, 27 fort. τῆς <Πυθαγορικῆς> αἰρέσεως, vel cl. p. 105, 21 <τῆςδὲ> τῆς αἰρέσεως || p. 106, 9 calidius fortasse recepi ἀλλήλους ex Vit. Pyth. cf. Rittershusius ad Porphy. Vit. Pyth. p. 21 Kuster || p. 106, 10 sq. cf. et Vit. Pyth. p. 158, 9 sq. Nauck || p. 106, 15 ἀκροαματικὸν A in interpretatione latina, itemque in Castigg. || p. 106, 19 sqq. cf. et Vit. Pyth. p. 61, 10 sqq. Nk. || p. 108, 5 μὴ l. μὴ || p. 108, 14 μεταφύτευε? cf. 125, 12 sqq. || p. 108, 17 Vitellii emendationem κατ' ἰδίαν δὲ praecepit Scutellius (p. 44) qui vertit: *communiter quidem — privatim vero* || p. 110, 6 adn. l. τούτοις, sed praestat fortasse totam adnotationem induci || p. 113, 3 ἀνέεται] cf. U. v. Wilamowitz-Moellendorff, Homerische Untersuchungen p. 317 n. 26 || p. 113, 13 verba ξεῖ — θαλπόμενος post καλοῦμεν (v. 12) transposuerit Vitelli || p. 113, 15 adn. excidit accentus in voce γνώμην || p. 113, 24 l. ὀφθυμίας || p. 115, 20 an ἐκείνο προλέγει? || p. 116, 1 adn. l. τὸ alterum addidit K || p. 116, 8 ζωωδίας legendum esse viderant A in Castigg., Anonym., Scutellius, qui vertit (p. 48) *cum sensualitate* || p. 116, 13 adn. cf. etiam Cobet, Miscell. Crit. p. 581 || p. 116, 25 *philosophandum ergo est* vertit Scutellius (p. 48) || p. 117, 4 adn. pro 15, 14 et 36, 11 l. 15, 4 et 32, 11 || p. 117, 8 *benignus esto et dapsilis*, ut A voluit, vertit Scutellius (p. 48) || p. 118, 4 σχίζον coni. Goettling || p. 119, 24 αὐτὴν pro ἐαυτὴν requirit Anon. || p. 120, 10

προσέχουσθαι scripserat K || p. 120, 20 alterum μὴ deleri iussit Anon. || p. 121, 19 adn. αὐτὸν debetur Arcerio (in Castigg.) || p. 122, 12 sq. *sed ad sacrificia, quamvis alio tempore sint neglecti, adduc ipsos ad te* vertit Scutellius (p. 50), Kiesslingii emendationem occupans || p. 123, 8 *neque propinquorum* (τῶν πέλας) *clade laetatur* vertit Scutellius (p. 51) || p. 124, 10 adn. post littera ρ adde ἱ || de forma ἐρῶθῖνον nunc dubito, nam veriloquium quod Iamblichus subicit commendare videtur alteram formam ἐρῶθῖνον. Potuit certe ἐρῶθῖνόμενον pro ἐρῶθῖωντα scribere || p. 125, 4 adn. excidit accentus in voce διαβάθρας || p. 128, 19 dele cancellos et adnotationem || p. 128, 25 l. οὐχ (est in Cod. οὐκ).

Restat ut amplissimis viris, quorum humanitate in hoc opere perficiendo sum potissimum adiutus, in primis Hermanno Diels, a quo nonnullas emendationes et correctiones accepi, et Ottoni Hense, cui debetur si quae ex Iamblichi Protreptico (p. 8, 17—19. p. 8, 20—p. 9, 2. p. 9, 8—11. p. 32, 13—15) excerpsit in Florilegio Stobaeus critico quem vocant apparatu instructa proponere potui, gratias maximas agam, maiores etiam habere profiterar. Hieronymo Vitelli, qui auctor mihi fuit ut Protrepticum edendum susciperem, quid et ipse debeam et haec Iamblichei operis editio primo quidem adspectu docti homines iudicabunt. Neque minori me beneficio obstrinxere Laurentianae Bibliothecae, itemque Vaticanae Marcianae Berolinensis Parisiensis Praefecti, qui et Iamblicheorum librorum copiam fecerunt et quae mea scire interesset mecum liberalissime communicaverunt.

Scr. Florentiae mense Septembri

a. MDCCCLXXXVIII.

H. Pistelli.

Notarum explicatio.

F = Laur. LXXXVI, 3, ex quo in adnotatione refertur
nulla nota adhibita.

A = Arcerius.

K = Kiessling.

P = Plato.

Florilegii
Stobaeensis { A = cod. Vindobon.
L = cod. Laur. VIII, 22.
Br = cod. Bruxell.
M = cod. Escorial (de M^d cf. Mus. Rhen. 39 p. 359 n.).
A = cod. Paris. 1984.
Tr = ed. Trincav.

NB. In adnotatione critica Summariis subiecta, notis 'h. l.'
(= hoc loco) Summaria indicavi quae in codice ante Protrep-
ticum leguntur, foliorum numeris eadem Summaria iterum in
marginibus paginarum singula singulis capitibus adscripta.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΕΠΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

—

A Τίς ἡ ἀρχὴ κατὰ Πυθαγόραν τῆς εἰς παιδείαν καὶ φιλοσοφίαν εἰσαγωγῆς, καὶ πῶς κοινοτάτη ἐστὶ καὶ εἰς πάντα τὰ εἰς φιλοσοφίαν ἀγαθὰ διατείνουσα, τίς τε αὐτῆς ἡ τάξις καὶ ὅτι τριχῇ διαιρεῖται, καὶ πῶς αἰὲν 5 πρόεισιν ἐπὶ τὸ καθαρώτερον.

B Γνωμικὰ ὁμοιώματα προτρεπτικὰ ἀπὸ τῶν ἐναργῶν πᾶσι κινουῦντα ἡμῶν τὴν προθυμίαν ἐπὶ τὸ γενναίως ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς κοινῶς κατὰ πᾶσαν αἴρεσιν νοουμένης ἀρετῆς. 10

Γ Πυθαγορικαὶ γνῶμαι προτρεπτικαὶ ἔμμετροι, εἰς πᾶσαν τὴν ἀρίστην καὶ θειοτάτην φιλοσοφίαν παρακαλεῖν δυνάμεναι.

Δ Ἐπιστημονικαὶ ἔφοδοι εἰς προτροπὴν τείνουσαι τῆς θεωρητικῆς φιλοσοφίας μετὰ τοῦ καὶ διδασκαλίαν παρ- 15

p. 4 K. ἔχειν ὅσον τε καὶ ἡλίκον ἀγαθὸν ἐστὶν ἡ σοφία καὶ διὰ τίνος αἰτίας περισπούδαστον τοῖς εὖ φρονοῦσι.

E Πυθαγορικαὶ ἰδίως προτροπαὶ πολὺν παραλλάττουσαι τὰς παρὰ τοῖς ἄλλοις φιλοσόφοις παρακλήσεις καὶ ἰδίας ποιούμεναι τὰς ἐφόδους. 20

F Σύμμικτοι προτροπαὶ πρὸς τε τὴν πρακτικὴν καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν καὶ πρὸς τὴν τῆς τελειοτέρας κατὰ νοῦν σοφίας κτῆσίν τε καὶ χοῇσιν.

1 De Summariis cf. Nauck Vit. Pyth. p. 1 || 2 τίς ἀρχή fol. 47 b || 16 ἐστὶν ἀγαθὸν h. l.

Ἰδιαίξουσαι παρακλήσεις πρὸς τὴν θεωρητικὴν φιλο- Ζ
σοφίαν καὶ διαφερόντως τὴν κατὰ νοῦν ζωὴν, αἱ μὲν
ἀπὸ τῆς τοῦ ὄντως ἀνθρώπου φύσεως, αἱ δὲ ἀπὸ τῶν
ἐναργῶν ὑπομιμνήσκουσαι τουτὶ τὸ προκείμενον.

5 Ἵπομνήσεις ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν παραμυθού- Η
μεναι τὸ πρῶτως ὀρεκτὸν καὶ δι' ἑαυτὸ ἀφρετὸν φιλο-
σοφίας, ἐναργῶς τε προάγουσαι εἰς τὴν προτροπὴν ἀπὸ
τῶν γνωρίμων τοῖς πᾶσιν.

Ἀπὸ τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἔφοδος εἰς προ- Θ
10 τροπὴν κατὰ τὴν Πυθαγόρου ἀπόκρισιν, ἣν εἶπε τοῖς
ἐν Φλιοῦντι πυνθανομένοις τίς ἐστὶ καὶ τίνος ἕνεκα
γέγονε· ταύτη γὰρ ἐπομένως συλλογισζόμεθα τὴν προ- p. 5 K.
τροπὴν ὅλην.

Ὅτι καὶ μεγάλας ὠφελείας παρέχεται πρὸς τὸν βίον Ι
15 ἡ θεωρητικὴ φρόνησις, ὑπομνήσεις πλείονες καὶ ἀπὸ
πλειόνων ἀφορμῶν τρόποι τε τῆς χρείας ὑποδείκνυνται
διάφοροι καὶ πρὸς πολλὰ τέλη τῶν συμφερόντων ἡμῶν
συμβαλλόμενοι.

Ὅτι τῷ τὸν κατὰ νοῦν ἐλομένῳ βίον καὶ τὸ χαῖρον ΙΑ
20 διαφερόντως ὑπάρχει.

Ἀπὸ τοῦ πρὸς εὐδαιμονίαν φέρειν φιλοσοφίαν τε- IB
λέως καὶ ἀληθῶς ἔφοδος εἰς προτροπὴν τοῦ φιλοσοφεῖν
τελέαν καὶ ἀνυσιμωτάτην.

Ἀπὸ τῶν περὶ φιλοσοφίας ἐννοιῶν ἔφοδοι εἰς προ- ΙΓ
25 τροπὴν κατὰ τὰς Πυθαγορικὰς ὑποθέσεις καὶ κατὰ τὰς
ἀληθεῖς περὶ ψυχῆς δόξας.

Ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ τῆς ὅλης ΙΔ
ζωῆς τοῦ φιλοσόφου ἀφορμαὶ εἰς προτροπὴν, ὁμοῦ ἐξ

1 Summaria ε' et ζ' h. l. coniuncta sunt || 3 ὄντως fol. 57 a:
ὄντος h. l. || 6 πρῶτον fol. 58 b || αὐτὸ h. l. || 8 πᾶσι fol. 58 b || 19 fort.
χαίρειν cl. p. 160, 6 et 170, 3 Kiessl. || 23 τελέαν fol. 62 b: τελέως h. l.

ἀντιπαραθέσεως ἐπιδεικνύουσαι ὅσῳ δὴ τινι προέχει ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῶν ἄλλων τῶν δοκούντων εὐδοκίμων εἶναι βίων.

IE Ἀπὸ τῆς παιδείας καὶ ἀπαιδευσίας ἡ προτροπή, εἰ
p. 6 K. τὸ μὲν μέγιστον τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ τῶν κακῶν μέγι- 5
στον, εἰ καὶ αὐτά τέ ἐστι τοιαῦτα καὶ ἔοικε τοιοῦτοις
τισὶν ἑτέροις οἷα πέρ ἐστιν αὐτά, καὶ ὅτι φιλοσοφία μὲν
παιδείας ἐστὶν ἡγεμῶν, τὸ δὲ ἐναντίον κατάρχει ἀπαι-
δευσίας.

IF Ἄλλαι ἔφοδοι ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς παιδείας προ- 10
τρέπουσαι ἐπὶ τὴν συγγενῇ πρὸς τὸ παιδεύεσθαι φιλο-
σοφίαν, τό τε ἔργον ὁμοῦ τῆς φιλοσοφίας ἐπιδεικνύουσαι
καὶ τὴν ὅλην αὐτῆς ἐπιμέλειαν περὶ τὰς ἀρίστας ἐνερ-
γείας τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων.

IZ Ἀπὸ τῶν παλαιῶν λόγων καὶ τῶν ἱερῶν μύθων τῶν 15
τε ἄλλων καὶ τῶν Πυθαγορικῶν ὑπομνήσεις εἰς προ-
τροπὴν ἐπὶ τὸν σῶφρονα καὶ μέτριον καὶ κεκοσμημένον
βίον· αἱ δὲ αὐταὶ μεταβάλλουσι τὴν διάνοιαν ἡμῶν ἐκ
τοῦ πρὸς τὴν ἀκολασίαν καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡδονὴν βίου.

IH Ἀπὸ τῶν ἐναργῶς περὶ τὸ σῶμα φαινομένων τά- 20
ξεων καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸ κόσμου κατὰ τὴν ἀνάλογον
μετάβασιν τῆς διανοίας ἐπὶ ψυχὴν μεταβαίνοντες ποιού-
μεθα τὴν προτροπὴν γνωρίμως τοῖς ἀκούουσι καὶ πι-
θανῶς διὰ τὸ ἀπὸ τῶν ἐναργῶν αὐτὴν προῖναι.

IΘ Ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν ἔφοδος εἰς προτρο- 25
πὴν ὥς ὄντων κυριωτάτων εἰς εὐδαιμονίαν, καὶ ἀπὸ
p. 7 K. τῶν ἀρετῶν ὥς αὐτάρκων ὑπαρχουσῶν πρὸς τὸν μακά-
ριον βίον ἢ ὁμοία παράκλησις.

12 τό τε fol. 69 b: τό τε γὰρ h. l. || 15 sq. τῶν τε] τῶν om. h. l. ||
16 πυθαγορείων p. 246, 13 Kiessl. || 18 sq. ἡμῶν πρὸς τὴν ἀκολ.
καὶ τὸν κατὰ τὴν ἡδ. βίον h. l. || 23 γνωρίμοις h. l. || 24 προσιεῖναι h. l.

Μεμιγμέναι ὑποθῆκαι προτροπαῖς κοινῇ διήκουνσαι Κ
ἐπὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μέρη πάντα τὰ ἐν φιλο-
σοφίᾳ καὶ τὰ τέλη τοῦ βίου, ὧν στοχάζεται ἡ ἀρετή.

Τίς ἡ συμβολικὴ προτροπὴ καὶ πῶς γίνεται διὰ ΚΑ
5 συμβόλων, ἀνάπτυξις τε καὶ κοινὴ τῶν συμβόλων καὶ
ιδία ἐκάστου, μόνον ἀπ' αὐτῶν τὸ προτρεπτικὸν ἐξη-
γουμένη ποσαχῶς γίνεται, τὴν δὲ ἄλλην πραγματείαν
περὶ τῶν συμβόλων ἀλλαχοῦ ὑπεριτιθεμένη.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΛΗΣ P. 1 A. P. 8 K.

10

ΣΥΡΙΑΣ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΕΠΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ.

Ι. Περὶ μὲν Πυθαγόρου καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν βίου
τῶν τε Πυθαγορικῶν ἀνδρῶν τὰ σύμμετρα ἐν τοῖς πρὸ
τούτων εἰρήκαμεν, ἀρχώμεθα δὲ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ τῆς
15 αἰρέσεως ἀπὸ τῆς κοινῆς εἰς πᾶσαν παιδείαν καὶ μά-
θησιν καὶ ἀρετὴν παρασκευῆς, ἥτις οὐ κατὰ μέρος
ἀπολαβοῦσα πρὸς ἐν τι τῶν πάντων παρασκευάζει τὸν
ἄνθρωπον ἐπιτηδεῖον, ἀλλ' ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν τὰς ἐν
αὐτῷ προθυμίας προτρέπει εἰς πάντα μὲν τὰ μαθή-

2 τὰ πάντα τὰ ἀγ. h. l.: πάντα ἀγ. fol. 73 a || πάντα ἐν φιλ.
h. l. || 4 γίγνεται h. l. || 5 sq. κοινῇ τῶν συμβ. καὶ διὰ ἐκάστου αὐτοῦ
h. l. || 7 ποσαχῶς] πῶς ἀρχῇ fol. 76 b || 10 sq. προτρεπτικὸς ἐπὶ φιλο-
σοφίαν in indice libr. Iambl. (f. 1 a): πυθαγορείων ὑπομνημάτων
περιχ' τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους εἰς φιλοσοφίαν (cf. lemmata
Stobaei floril. II 40. XLIII 71. VI 41, itemque XLVI 70) in in-
scriptione: πυθαγ. ὑπομνημ. <λόγος δεύτερος> περιέχων τοὺς
προτρ. λόγ. εἰς φιλ. Fabricius (Zeitschr. für die Alterthumsw.
1838, 111) || 14 ἀρχώμεθα A: ἀρχόμεθα.

- ματα, πάσας δὲ τὰς ἐπιστήμας, πάσας δὲ τὰς ἐν τῷ
 10 K. βίῳ καλὰς καὶ γενναίας πράξεις, πάσας δὲ παιδεύσεις,
 καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν πάντα ὅσα μετέχει τοῦ καλοῦ. οὔτε
 γὰρ ἄνευ τοῦ προτραπῆναι οἶόν τέ ἐστιν ὁρμῆσαι ἐπὶ
 τὰ καλὰ καὶ γενναῖα ἐπιτηδεύματα, οὔτε οἶόν τε εὐθὺς 5
- 2 A. ἐπὶ τὸ ἀκρότατον καὶ τελειότατον ἀγαθὸν προευντρε-
 πίζειν τινὰ πρὶν ἐμποιεῖσαι ὑποκατασκευὴν τῆς ψυχῆς
 διὰ τῆς προτροπῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἡ ψυχὴ κατὰ βραχὺ
 πρόεισιν ἐπὶ τὰ μείζονα ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων, διὰ πάν-
 των τε διεξιέσιν τῶν καλῶν, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τὰ τε- 10
 λεώτατα ἀγαθὰ εὐρίσκει, οὕτως καὶ τὴν προτροπὴν
 δεῖ ὁδῷ προῖεναι ἀρχομένην ἀπὸ τῶν κοινῶν. εἰς γὰρ
 φιλοσοφίαν ἀπλῶς παρορμήσει καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ φιλο-
 12 K. σοφεῖν συλλήβδην καθ' ἡντινοῦν ἀγωγὴν, μηδεμιᾶς
 τῶν αἰρέσεων ἄντικρυς προκρινομένης, ἀλλὰ κοινῶς 15
 κατὰ γένος ἀπασῶν ἐπαινουμένων καὶ παρὰ τὰ ἀνθρώ-
 πινα ἐπιτηδεύματα πρεσβευομένων κατὰ τινὰ κοινὸν
 καὶ δημῶδη προτρεπτικὸν τρόπον. μετὰ δὲ ταῦτα μέση
 τινὶ μεθόδῳ χρηστέον, οὔτε παντάπασιν δημῶδει οὔτε
 μὴν ἄντικρυς Πυθαγορικῇ, ἀλλ' οὐδὲ ἀπηλλαγμένη 20
 ὁλοσχερῶς ἑκατέρου τοῦ τρόπου τούτου. ἐν δὲ ταύτῃ
 κοινὰς τε πάσης φιλοσοφίας τάξομεν παρορμήσεις, ὥστε
- 3 A. κεχωρισθαι αὐτὰς Πυθαγορικῷ βουλήματος κατὰ γε
 τοῦτο, συμμειζομεν δὲ ἐγκαιρότατα καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν
 τούτων κυριωτάτας δόξας [εἰς ἃς προτρέπειν τῶν Πυ- 25
 θαγορικῶν], ὥστε οἰκτεῖον γίνεσθαι [τὸν τρόπον] τῶν

18 sqq. cf. infra c. XXI p. 306, 6 sqq. Kiessl.

18 μετὰ δὲ] hinc alterum caput in codice: ipse K et ca-
 pitis α' summarium sequor || 19 sq. οὔτε μὴν (ex p. 306, 11 Kiessl.)
 reposui: οὐδὲ μὴν || 25 sq. εἰς ἃς (οἷας vel ἱκανὰς coni. et τῶν
 Πυθ. del. Vitelli) πρ. τῶν Πυθαγορικῶν et τὸν τρόπον deleui.

Πυθαγορικῶν ἀνδρῶν κατὰ γε τοῦτο τὸν τρόπον τῶν λόγων· ἀφ' οὗ δὴ λεληθότως, ὥς τὸ εἰκός, ἀπὸ μὲν τῶν ἑξωτερικῶν ἐννοιῶν ἀποστησόμεθα, μεταβησόμεθα ¹⁴ κ δὲ καὶ οἰκειωσόμεθα ταῖς κατὰ τὴν αἴρεσιν τεχνολογούμεναις ἀποδείξεσιν, οἷον διὰ τινος γεφύρας ἢ κλίμακος κάτωθεν εἰς ὕψος ἀνιόντες. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τὰ ἴδια προτρεπτικὰ τῆς Πυθαγορικῆς αἰρέσεως συντάξομεν, ἀλλότρια καὶ ἀπόρρητα τρόπον τινὰ πρὸς τὰς ἄλλας ἀγωγὰς ὑπάρχοντα.

¹⁰ II. Ἀρξώμεθα δὲ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῶν ὥς πρὸς ἡμᾶς πρώτων. ἔστι δὴ τὰ ἐναργῆ ταῦτα καὶ φαινόμενα πᾶσι καὶ μηδέπω προεληφότα τὴν οὐσίαν τῆς ἀρετῆς, κατὰ δὲ τὰς κοινὰς ἐννοίας περὶ αὐτῆς ἀνεγείροντα ἡμῶν τὴν προθυμίαν κατὰ τινας γνωρίμους τοῖς πολλοῖς γνῶμας, ἀπεικαζομένας πρὸς τὰ ἐναργῆ δείγματα ¹⁵ τῶν ὄντων. ἔχουσι δὲ αὗται ὧδέ πως·

Ψυχῇ ζῶντας ἡμᾶς τῇ ταύτης ἀρετῇ ῥητέον εὖ ζῆν, ὥς ὀφθαλμοῖς ὁρῶντας τῇ τούτων ἀρετῇ καλῶς ⁴ Δ. ὁρᾶν. οὔτε χρυσοῦ νομιστέον ἰόν, οὔτ' ἀρετῆς αἶσχος ¹⁶ Κ. ²⁰ ἄπτεσθαι. καθάπερ εἰς ἄστυλον τέμενος τὴν ἀρετὴν

5 διὰ τινος γεφύρας κτλ.] cf. Nicomach. Arithm. I 3, 6 (p. 7, 21 sqq. Hoche). Iambl. in Villoison Anecd. II p. 189, 13 || 17 sqq. cf. Mullach Fragm. Philos. Graec. I 492 sqq. || 17. 19. ψυχῇ — ὁρᾶν Stob. Flor. I 58 Br. Tr. (lemma ἐκ τῶν Ἰαμβλίχων Tr.: τοῦ αὐτοῦ Br., ubi praecedat Iamblichi excerptum editum ab O. Hense, De Stob. Flor. Excerpt. Bruxell. [Friburgi i. Br. 1882] p. 33) || 20. p. 9, 2 καθάπερ — ἐκδοτοὶ Stob. Flor. I 59 MATr. (lemma Ἰαμβλίχων ἐκ τῶν προτρεπτικῶν λόγων [λόγον M] MA: in Tr. cohaeret cum I 58).

1 τοῦτο scripsi: τοῦτον || 11 δὴ τοι ἐναργῆ et 12 περιεληφότα Hemsterhusius (Zeitschr. für die Alterthumsw. 1840, 1) || 14 <καὶ> κατὰ? Vitelli

ὁρμητέον, ὅπως πρὸς μηδεμίαν ἀγεννή ψυχῆς ὕβριν
 ὤμεν ἔκδοτοι. [περὶ κοινωνίας βίου καὶ παραμονῆς.]
 ἀρετῇ μὲν θαρσυντέον ὡς σώφροσι γαμετῇ, τύχῃ δ' ὡς
 ἀστιάτῳ πιστευτέον ἐταίρῳ. κρείττον μετὰ πενίας ἀρε-
 τὴν ὑποληπτέον ἢ πλοῦτον μετὰ κακίας, ὀλιγοσιτίαν ⁵
 μετὰ ὑγείας ἢ πολυφαγίαν μετὰ νόσου. βλαβερά μάλ-
 λιστα τροφῆς μὲν ἀφθονία τῷ τὸ σῶμα, κτήσεως δὲ
 18 K. τῷ τὴν ψυχὴν διακειμένῳ κακῶς. καὶ ἐπισφαλὲς καὶ
 ὁμοιον μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν καὶ μοχθηρῷ δύνα-
 μιν. καθάπερ τῷ ἐμπύῳ βέλτιον τὸ καίεσθαι τοῦ δια- 10
 μένειν, καὶ τῷ μοχθηρῷ τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν. τῶν
 κατὰ σοφίαν θεωρημάτων ἀπολαυστέον ἐφόσον οἶόν τε,
 καθάπερ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος· ἀκήρατόν τε γὰρ τὸ
 ἀπ' αὐτῶν ἡδὺ καὶ † τὸ θεῖον τὸ μεγαλόψυχον † δύ-
 νатаι [τε] ποιεῖν, καὶ εἰ μὴ αἰδίους, αἰδίῳ γε ἐπι- 15
 20 K. στήμονας. εἰ εὐκτὸν ἢ εὐαισθησία, μᾶλλον σπουδαστὸν
 5 A. ἢ φρόνησις· ἔστι γὰρ τοῦ ἐν ἡμῖν πρακτικοῦ νοῦ οἰονεῖ
 τις εὐαισθησία· δι' ἣν μὲν γὰρ ἐν οἷς πάσχομεν οὐ
 παραισθανόμεθα, δι' ἣν δὲ ἐν οἷς πράττομεν οὐ παρ-

6 sq. cf. Menandr. inc. fab. fragm. 65 (Com. Gr. IV 252 Mein.) ||
 8. 10 ὁμοίως ἐπισφαλὲς μαιν. — δύναμιν Stob. Flor. II 40 MA
 Br. XLIII 71 SMA (lemma: II Ἐκ τῶν προτρεπτικῶν εἰς φιλο-
 σοφίαν [ἐκ φιλοσόφ. M^a] λόγων MA, om. Br.: XLIII Ἰαμβλι^χ S,
 cum XLIII 67 cohaer. in MA) || 10. 11 καθάπερ — ζῆν Stob. Flor.
 XLVI 70 SMA (lemma Ἰαμβλίχον ἐκ τῶν προτρεπτ. εἰς (sic M:
 πρὸς A) φιλοσ. λόγων MA: Ἰαμβλί^χ S).

1 πρὸς] εἰς Stob. Tr. || τύχης Stobaeus; quod si verum est,
 scribas in proximis ἔκδοτοι || 2 περὶ — παραμονῆς deletit Hem-
 sterhusius: loco inscriptionis habenda putat K || 4 ἀπιστητέον
 Cobet || 8 καὶ ἐπισφαλὲς καὶ ὁμοιον] immo ὁμοίως ἐπισφαλὲς
 cum Stobaeo || 9 μοχθηρῷ] πονηρῷ Stobaei (t. II) codex A ||
 10 ὑποπύῳ et καίεσθαι Stobaeus, ubi mox οὕτω (sic MAS) καὶ τῷ ||
 14 καὶ [τό] θεῖον, καὶ μεγαλόψυχους tentabat Diels || 15 τε deleti.

λογιζόμεθα. καὶ τὸν θεὸν σεβόμεθα κατὰ τρόπον, εἰ
 τὸν ἐν ἡμῖν νοῦν παρασκευάσαιμεν πάσης κακίας
 ὥσπερ τινὸς κηλίδος καθαρόν. κοσμητέον ἱερὸν μὲν
 ἀναθήμασι, τὴν δὲ ψυχὴν μαθήμασιν. ὥς πρὸ τῶν
 5 μεγάλων μυστηρίων τὸ μικρὰ παραδοτέον, καὶ πρὸ
 φιλοσοφίας παιδεῖαν. ὁ μὲν τῆς γῆς καρπὸς δι' ἐνι-
 αυτοῦ, καθ' ἕκαστον δὲ ὥρας μόριον ὁ <τῆς> φιλο-
 σοφίας ἀποδίδεται. καθάπερ χώρας μάλιστα ἐπιμελη-
 τέον τῷ τῆς ἀρίστης ἐπιτυχόντι, καὶ ψυχῆς, ὅπως τῆς
 10 φύσεως ἄξιον ἐνέγκηται τὸν καρπόν.

Τοιαῦτα ἂν τις ἀπὸ τῶν ἐναργῶν γνωμικῶν ὁμοιώ-
 ματα παρατιθέμενος κοινῶς ἂν εἰς φιλοσοφίαν προ-
 τρέψειεν.

III. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τύπος γνώμαις χρώμενος ^{22 K.}
 15 καὶ αὐτός, οὐκ ἐτι δὲ διὰ παραβολῆς ἀντιπαρατιθεῖς τὰς ^{6 A.}
 ὁμοιώσεις, ἕμμετρος καὶ ἐναρμόνιος, γνήσιος τῶν ἀν-
 δρῶν τούτων, ὃν ἔχομεν παρειληφότες ἐν ἄλλοις τε
 καὶ ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἔπεςιν, ὧν ὀλίγα ἄττα δείγματα
 παραθετέον τὰ τοιαῦτα·

20 ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρὴ ἐρᾶν σε·
 ταῦτά σε τῆς θείας ἀρετῆς εἰς ἔχνια θήσει.

διὰ γὰρ τούτων εἰς πάντα τὰ καλὰ μαθηματά τε
 καὶ ἐπιτηδεύματα προτρέπει, μήτε πόνων φείδεσθαι
 οἰόμενος δεῖν, μήτε μελέτην ὑφιέναι μηδεμίαν, εἰς
 25 ἔρωτά τε καὶ προθυμίαν τῶν καλῶν διεγείρων, καὶ

3. 4 κοσμητέον — μαθήμ.] cf. Stob. Ecl. II 31, 53 (v. II
 p. 210, 16 sq. Wachsm.) || 4. 6 ὥς — παιδεῖαν] cf. Stob. l. c. 27
 (p. 206, 26 sqq.) || 20 sq. Carm. Aur. vv. 45 sq.

1 καὶ delet Vitelli || 7 τῆς addidit K || 10 ἐνέγκη καὶ coni. K ||
 18 ἄττα || 20 ταῦτ' ἐκπο' || 24 μελέτης ὑφιέναι μηδεμίαν vel με-
 λέτην ἀφιέναι μηδεμίαν Hemsterhusius.

πάντα ταῦτα ἀνάγων εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς ἐπιτήδευσιν
οὐχ ἀπλῶς τῆς τυχοῦσης, ἀλλ' ἥτις ἡμᾶς ἀφίστησι
24 K. μὲν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐπὶ δὲ τὴν θείαν οὐσίαν
καὶ τὴν γυνῶσιν τῆς θείας ἀρετῆς καὶ τὴν κτῆσιν αὐτῆς
περιάγει. ἀλλὰ μὴν εἰς γε τὴν θεωρητικὴν σοφίαν 5
διὰ τούτων παρακαλεῖ·

τούτων δὲ κρατήσας

γνώσκει ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
σύστασιν, ἥ τε ἕκαστα διέρχεται ἥ τε κρατεῖται·
γνώσῃ δ', ἥ θέμις ἐστὶ, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην, 10
ὥστε σε μήτε ἄελπτ' ἐλπίζειν μήτε τι λήθειν.

τούτων γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλα θαυμασιώτερα τοῖς εὖ
7 A. πεφυκόσιν εἰς τὸ παρορμαῖσθαι γενναίως εἰς τὴν θεω-
ρητικὴν φιλοσοφίαν. ἡ μὲν γὰρ γυνῶσις τῶν θεῶν ἀρετῇ
τέ ἐστι καὶ σοφία καὶ εὐδαιμονία τελεία, ποιεῖ τε ἡμᾶς 15
τοῖς θεοῖς ὁμοίους, ἡ δὲ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιστήμη
τάς τε ἀνθρωπίνους ἀρετάς παρέχει καὶ τῶν ἡμετέρων
πραγμάτων ἐμπείρους ποιεῖ, τὰ τε ἀπὸ τούτων ὠφέ-
λιμα καὶ βλαβερά διακρίνει, καὶ τὰ μὲν φυλάττεται
τὰ δὲ περιποιεῖ, καὶ ὅλως τὴν σύστασιν ἥτις ἐστὶ τῆς 20
ἀνθρωπίνης ζωῆς λόγῳ τε καὶ ἔργῳ καταμανθάνει.
26 K. τὸ δὲ θαυμασιώτατον ἐκεῖνο διδάσκεται ἀπὸ τῆς τοιαύ-
της εἰδήσεως, κατὰ τί διέρχεται εὐλύτως καὶ ἀκωλύτως
ἕκαστα τῶν ἐν ἡμῖν, ὅσα ἐστὶ τῆς κρείττονος μοίρας,
καὶ κατὰ τί κρατεῖται καὶ κωλύεται, ὥστε μὴ δύνα- 25
σθαι ῥαδίως ἐξιέναι καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύεσθαι.

7 sqq. Carm. Aur. vv. 49—53.

11 ἄελπτα || 14 θεῶν Reinesius, cf. Nauck ad Vit. Pyth.
p. 89, 14. Plutarch. Plac. I Prooem. (ap. Diels, Doxograph.
p. 273, 12) || 16 ἀνθρώπων ex apographo Cizensi K || 18 ἐπὶ τοῦ-
των conl. A.

Ἡ δὲ μετὰ ταύτην γνώμη εἰς φυσιολογίαν ποιεῖται
 τὴν παράκλησιν καὶ πᾶσαν τὴν περὶ τὸν οὐρανὸν θεω-
 ρίαν. ἡ γὰρ τοῦτου φύσις ἀεὶ ἐστὶν ὁμοία κατὰ τὴν
 αὐτὴν περιφορὰν ὡσαύτως περιοῦσα, ἣν ἔαν τις κατα-
 5 μάθῃ, οὐτ' ἂν ἀπροσδόκητά ποτε προσδοκήσειεν, οὐτ'
 ἂν ἀγνοήσῃ τί τῶν κατ' ἀνάγκην αὐτῷ μελλόντων 8 A.
 συμβαίνειν.

Αἱ δὲ ἐπὶ τούτοις γινώμει ἀπὸ τῆς προαιρετικῆς
 ἐν ἡμῖν ζωῆς ποιοῦνται τὴν παράκλησιν, οἷον
 10 γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας
 τλήμονας.

εἰ γὰρ ἀρχαὶ τῶν πράξεων εἰσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ 28 K.
 δύναμιν ἔχουσιν ἐξ ἑαυτῶν οἰκείαν εἰς αἴρεσιν τῶν
 ἀγαθῶν καὶ φυχῇ τῶν κακῶν, ὁ μὴ χρώμενος ταύτῃ
 15 τῇ δυνάμει τῶν δοθέντων ἐκ φύσεως αὐτῷ πλεον-
 εκτημάτων ἐστὶν ἀνάξιος. οὐδὲν οὖν ἄλλο λέγει ἢ
 τοῦτο, ὅτι ἡμεῖς τὸν δαίμονα αἰροῦμεθα, καὶ ὅτι αὐτοὶ
 ἑαυτοῖς ἐσμεν ἐν τύχῃ τάξει καὶ δαίμονος, καὶ ὅτι
 εὐδαίμονας αὐτοὶ ἑαυτοὺς παρασκευάζομεν· ὁ πρὸς
 20 μόνον τὸ καλὸν προτρέπει καὶ τὴν τοῦτου τιμὴν δι'
 ἑαυτοῦ αἰρετὴν ἐπιδείκνυσιν.

Παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν·

10 sq. Carm. Aur. vv. 54 sq.

4 περιοῦσα A: περιοῦσαν (cf. Plat. Theaet. p. 153 C) Hemsterhusius: vel hoc vel <καὶ> κατὰ scripserit K. servandam duxi atticam verbi περιέχειν formam: cf. Voemel ad Demosth. IV 10 (Thuc. 1, 30, 3. Xen. Hell. 3, 2, 25), Epicurus ap. D. L. X 114 (Usener, Epicur. p. 53, 17), et comicorum loci quos composuit Iacobi in Indice dict. com. p. 832 s. v. περίεμι || 5 οὐτ' ἂν (priore loco) A: οὐ τὰ || 10 δὲ || 21 αὐτὸ Hemsterhusius: 'auctor in animo habuit μόνον τὸ καλὸν καὶ δι' ἑαυτοῦ αἰρετόν' K || αἰρετὴν A: ἀρετὴν.

οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὗτ' ἐσορῶσιν
οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνιᾶσι.

τὸ γὰρ ἐγγὺς εἶναι τὰγαθὰ καὶ συμπεφυκέναι ἡμῶν
τῇ ψυχῇ πάντων δὲ ὑπάρχειν οἰκειότατα ἡμῖν, θαν-
μασιῶς ἐστὶ προτρεπτικά. καὶ τὸ μήτε ὄρᾶν μήτε ⁵
ἀκούειν, ὑπὸ δὲ τῆς αἰσθησεως ἐπισκοτεῖσθαι, δαι-
³⁰ Κ. μονίως εἰς τὴν νοερὰν ζωὴν παρακαλεῖ, ὥς τοῦ νοῦ
μόνου καὶ ὁρῶντος πάντα καὶ ἀκούοντος. ἡ δὲ ἀπαλ-
⁹ Α. λαγὴ τῶν κακῶν, ἣν ὀλίγοι καθορῶσι, προτρέπει εἰς
τὴν λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τὴν ζωὴν τὴν ¹⁰
καθ' ἑαυτὴν τῆς ψυχῆς, ἥντινα μελέτην θανάτου
προσαγορεύομεν.

Καὶ ἄλλος δ' ἐστὶ προτρεπτικὸς τρόπος ἐφεξῆς
ἀπὸ τῆς διαβολῆς τῶν κακῶν. οὐ γὰρ ἀνεκτόν ἐστὶ
κυλινδρίοις ἐοικότας

15

ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρεσθαι, ἀπείρουνα πῆματ' ἔχοντας.

τὸ γὰρ βίαιον καὶ ἀλόριστον καὶ εἰκῇ φερόμενον καὶ
ἄλλοτε ἄλλοιον καὶ μάλιστα τὸ ἀπέραντον ἢ κακία
παρίστησιν, ἃ δεῖ διαφερόντως φεύγειν.

Ἡ δὲ μετὰ ταῦτα γνώμη ἐστὶ τοιαύτη·

20

λυγρὰ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθε

σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προάγειν, εἰκοντα δὲ φεύγειν.

ἐνταῦθα καὶ τὸ διττὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπέ-
δειξε, καὶ τὸ παραπεφυκὸς ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως

1 sqq. Carm. Aur. vv. 55 sq. || 5 sqq. cf. Epicharm. ap. Mul-
lach I p. 144 (Lorenz, p. 255 sq.). Vit. Pyth. p. 158, 16 sqq. Nauck
et infra Protr. p. 178, 16 sqq. Kiessl. || 11 cf. Plat. Phaedon. p. 67 D
(Stallbaum ad p. 64 A) || 16 et 21 sq. Carm. Aur. vv. 58—60.

ἀλλότριον ζῶον, ὅπερ οἱ μὲν πολυκέφαλον θηρίον,
 οἱ δὲ θνητόν τι ζωῆς εἶδος, ἄλλοι δὲ φύσιν γενεσιουργ-
 γὸν καλοῦσιν· ἐνταῦθα δὲ ἔριν σύμφυτον ἐπω-
 νόμασεν, οὐχ ὥς ἴσῃν τάξιν ἔχουσιν ἡμῶν πρὸς τὴν
 5 κυριωτάτην ζωὴν, ἀλλ' ὥς συνοπαδὸν συνακολουθοῦ- 32 K.
 σαν τῇ πρεσβυτέρᾳ ζωῇ. ταύτην δὴ οὖν παραγγέλλει
 φεύγειν, ἀντὶ δὲ ταύτης ἀνταλλάττεσθαι τὴν ἄνευ
 ἐναντιώσεως ἐνοειδῇ νοερὰν ἐνέργειαν, ἣτις ἀντὶ μὲν 10 A.
 τοῦ βλάπτειν ἀγαθοειδῆς ἐστίν, ἀντὶ δὲ τοῦ ῥέπειν
 10 εἰς ὄλεθρον σωτηρίας ἀρχὴν παρέχει, καὶ τὴν μὲν
 ἐπεισοδιώδη καὶ δευτέραν συνεπομένην ὑπόστασιν
 ὥς ἀλλοτρίαν ἐκτὸς μεθίησι, τὴν δὲ πρωτογενὲς καὶ
 ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐν ἑαυτῇ πάντα ἔχουσιν τελεωτάτην
 ζωὴν προσείληφε. διὰ πάντα οὖν ταῦτα ἐκείνην
 15 μὲν ὥς ἐπὶ βραχύτατον συστέλλειν ἄξιον, ταύτην 34 K.
 δὲ προάγειν ὥς ἐπὶ πλεῖστον· καὶ οὕτως εἰς τὴν κατὰ
 νοῦν ζωὴν ἢ τοιαύτη προτροπὴ γέγονεν ἀνυσιμωτάτη.
 Πρὸς γε μὴν τὴν θείαν τελειότητα καὶ τὴν μετὰ
 θεῶν συνεπομένην ἀρίστην κατάστασιν αἱ τοιαῦται
 20 γινώμμαι παρακαλοῦσι·

Ζεῦ πάτερ, ἥ πολλῶν γε κακῶν παύσεως ἅπαντας,
 εἰ πᾶσιν δειξῇς οἷω τῷ δαίμονι χρῶνται.

ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν.

ἐν δὴ τούτοις μία μὲν ἀρίστη παράκλησις εἰς τὴν
 25 θείαν εὐδαιμονίαν ἢ μεμιγμένη ταῖς εὐχαῖς καὶ ἀνα-
 κλήσεσι τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τοῦ βασιλέως αὐτῶν

1 πολυκ. θηρ.] Plat. Civit. IX p. 588 C || 21 sqq. Carm. Aur.
 vv. 61—63.

3 ἐπωνόμασεν scripsit K: ἐπωνόμασαν || 21 γε] τε. cf. Nauck
 ad h. vers. || 22 πᾶσι || δειξῇς Carm. Aur.

Διός, δευτέρα δὲ ἡ τοῦ δοθέντος καὶ συγκληρωθέν-
τος ἡμῖν ἀπὸ τῶν θεῶν δαίμονος δεῖξις ἐμφανῆς καὶ
11 A. δι' αὐτοῦ πάλιν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀναγωγῇ. οὐδὲ γὰρ
ἂν ἄλλως τις δυνηθείη πρὸς τὸ θειότατον ἑαυτοῦ
καὶ κυριώτατον τῆς οὐσίας ἀναδραμεῖν, εἰ μὴ τῷ 5
36 K. τοιούτῳ δαίμονι ἡγεμόνι χρῆσαιτο, ὃν δεῖ πάντα τὸν
ἐραστὴν τῶν θεῶν γνησίως ἀποκαθαίρειν. ἀφ' οὗ δὴ
πρώτῃ μὲν ἔσται κακῶν παῦλα τῶν συμπεφυκότων
ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως, ἔπειτα γνῶσις ἡμῖν ἀληθινῇ
παρέσται τῆς δαιμονίας καὶ μακαρίας ζωῆς, ὅση τίς 10
ἔστι καὶ ὁποῖα· μεθ' ἧς ἀνιόντες τὸ ἀρχηγὸν θείον
γένος τῶν ἀνθρώπων κατοψόμεθα, καὶ εἰς αὐτὸ ἐνι-
δρυθέντες τέλος ἔξομεν τοῦ προτεθέντος ὑπὸ τῶν
θεῶν τοῖς ἀνθρώποις μακαριωτάτου βίου.

Ἐπὶ τέλει τοίνυν πρὸς τὴν μετάστασιν τῆς ψυχῆς 15
προτρέπει καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς τὴν καθ' ἑαυτήν, καθ'
ἣν ἀπῆλλακται τοῦ σώματος καὶ τῶν τῷ σώματι συν-
ηρημένων φύσεων. λέγει δὲ οὕτως·

ἡνίοχον γνώμην στήσον καθύπερθεν ἀρίστην,
ἦν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς, 20
ἔσσειαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

τὸ μὲν οὖν ἐν τῇ ἀνωτάτῳ τάξει τὸν ἄριστον νοῦν
ἡγεμόνα προστήσασθαι, τῆς ψυχῆς ἀκραιφνή τὴν
38 K. ὁμοιότητα διασφῆξει πρὸς τοὺς θεοὺς, εἰς ἣν καὶ

19 sqq. Carm. Aur. vv. 69—71.

2 fort. καὶ <ῆ> || 10 sq. ὅση (ῆ ex corr.) et ὁποῖα || 18 et p. 16, 3
φύσεων et φύσιν? Vitelli, cui tum vocis φύραμα usus (ex gr.
Marc. Anton. Comm. 7, 68 p. 94, 20 Stich.), tum alii scriptorum loci
obversabantur, imprimis Plat. Phaedon. p. 66 C (infra p. 184, 1
Kiessl.). praeterea conferri iubet Valckenaer ad Eur. Hipp. 1114
p. 283. at cf. Phaedon. p. 67 A (infra p. 186, 16 Kiessl.)? || 23 di-
stinguit post ψυχῆς.

προτρέπει πρώτως· τὸ δ' ἀπολιπεῖν τὸ σῶμα καὶ μεταστῆναι εἰς τὸν αἰθέρα, μεταλλάττειν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν εἰς τὴν τῶν θεῶν καθαρότητα ¹² A. καὶ ἀντὶ θνητοῦ βίου ἀθάνατον ζωὴν προαιρεῖσθαι, ⁵ εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν τε ἀποκαθίστασθαι παρέχει καὶ μετὰ θεῶν περιόδον, ἥνπερ εἴχομεν καὶ πρότερον πρὶν ἐλθεῖν εἰς ἀνθρώπινον εἶδος. πέφηνεν ἄρα καὶ ἡ τῶν τοιούτων παρακλήσεων μέθοδος εἰς ὅλα τὰ γένη τῶν ἀγαθῶν καὶ πρὸς πάντα τὰ εἶδη τῆς βελ- ¹⁰ τίονος ζωῆς ἡμᾶς προτρέπουσα.

IV. Εἰ δὲ δεῖ λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὰς ἐσωτερικὰς τε καὶ ἐπιστημονικὰς προτροπὰς ὁρμηῆσαι, προχειρισώμεθα πρώτας ἐκείνας, ὅσαι μετὰ τοῦ διδασκῆν παρέχουσιν τῶν κυριωτάτων καὶ πρώτων οὐσιῶν ὁμοῦ καὶ προτρέ- ¹⁵ πουσιν ἐπὶ τὴν θεολογικὴν καὶ νοερὰν αὐτῶν ἀνέν- ρεσίν τε καὶ μάθησιν, καὶ πρὸς τὴν πρεσβυτάτην σοφίαν παρακαλοῦσιν. Ἀρχύτας τοίνυν ἐν τῷ Περὶ σοφίας εὐθύς ἀρχόμενος προτρέπει οὕτως· 'τοσοῦτον ⁴⁰ K. διαφέρει σοφία ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρώπinois ²⁰ πράγμασιν, ὅσον ὄψις μὲν αἰσθασίων σώματος, νόος δὲ ψυχᾶς, ἥλιος δὲ ἄστρων. ὄψις τε γὰρ ἐκαβολεστάτα καὶ πολυειδεστάτα τῶν ἁλλῶν αἰσθασίων ἐντὶ καὶ νόος ὑπατος λόγῳ καὶ διανοίᾳ τὸ δέον ἐπικραίνων καὶ ὄψις καὶ ²⁵ δύναμις τῶν τιμιωτάτων ὑπάρχων. ἥλιός γε μὰν ὀφθαλμός ἐντι καὶ ψυχὰ τῶν φύσιν ἐχόν- ¹³ A.

18 sqq. Archytae fragmenta v. in Mullach I p. 558 sqq.

20 πράγμασιν m. rec. marg. Laur. 86, 29: σώμασιν || 23 ἐντι K: ἐστὶ || λόγῳ || 24 et p. 17, 26 διανοίας (cl. p. 18, 1) conl. K: διανοία || 24 Galei (opusc. Mythol. p. 732) coniecturam ἐπικραίνων improbat I. Conr. Orelli (opusc. vet. sentent. II p. 682).

των· ὁρῆται τε γὰρ δι' αὐτῷ πάντα καὶ γεν-
νῆται καὶ νοῆται, ῥιζωθέντα καὶ γενναθέντα
δὲ τράφεται τε καὶ ἀέξεται καὶ ζωπυρῆται μετ'
αἰσθάσιος.³ πάνυ ἐπιστημονικῶς ἐνταῦθα τὴν τε
φύσιν καὶ ἐνέργειαν τῆς σοφίας ἐπιδείκνυσι, καὶ ἀπὸ ⁵

⁴² K. τοῦ χρησιμωτάτην αὐτὴν εἶναι καὶ ἡγεμονικωτάτην
ποιεῖται τὴν προτροπὴν ἐπὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν θεωρίαν.
καὶ ἄλλο δὲ θαυμάσιον οἶον εἰς προτροπὴν ἀγαθὸν
παρέχεται· ἀπὸ γὰρ τῶν γνωρίμων ποιεῖται τὴν ὑπό-
μνησιν δι' ἀναλογίας ἐναργοῦς. τὸ γὰρ ὄψιν εἶναι ¹⁰
ὀξύτατην τῶν αἰσθήσεων καὶ ἀκριβεστάτην καὶ τιμιω-
τάτην πᾶσι πρόδηλον, καὶ τὸ τὸν ἥλιον τῶν ἄστρον
ὑπερέχειν οὐδένα λέληθε, καὶ τὸ τὸν νοῦν τῆς ψυ-
χῆς εἶναι ἐξάρχοντα ἐν ταῖς κοιναῖς ἐννοίαις προ-
εἰλήφαμεν. ἀπὸ δὴ τούτων τὸ διαφέρον παραδηλοῖ ¹⁵
τῆς σοφίας πρὸς ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα
γνωρίμως καὶ ἐπιστημονικῶς, ὥστε εὐμαθὲς εἶναι τὸ
ἀληθὲς καὶ εὐληπτον τοῖς ἀκούουσι τὸ κρυπτόμενον
ἐν ἀφανεί. πρὸς τούτοις τοίνυν καὶ ἀπὸ τῶν δια-
φορῶν ἐκάστου ἢ τε εἰδησις τῆς σοφίας καὶ ἢ πρὸς ²⁰
αὐτὴν προτροπὴ ἀναδιδάσκειται. τοῦτο μὲν γάρ, εἰ ἢ

¹⁴ A. ὄψις ἐκαβολεστάτα καὶ πολυειδεστάτα τᾶν ἀλλᾶν
αἰσθασιῶν ἐντί, καὶ ἡ σοφία κατὰ τὰ αὐτὰ τὰ
πορρωτάτω ἀφεστηκότα ὡς παρόντα νοεῖ καὶ πάντων
τῶν ὄντων τὰ εἶδη περιείληφεν ἐν ἑαυτῇ· τοῦτο δέ, ²⁵
εἰ ὁ νόος ὑπατος λόγῳ καὶ διανοίας τὸ δέον
⁴⁴ K. ἐπικραίνων καὶ ὄψις καὶ δύναμις τῶν τιμιω-
τάτων ὑπάρχων, πάντως πού καὶ ἡ σοφία ὡσαύτως

³ τε post τράφεται transposui, quod post ζωπυρῆται lege-
batur; cf. ad p. 18, 9 || 15 num ἀποδηλοῖ? || 23 ἐντί K: ἐστὶ ||

²⁴ πορρωτέρῳ.

ὑπερέχει λόγου καὶ διανοίας καὶ ταῖς ἀπλουστέραις
 τούτων ἐπιβλητικαῖς νοήσεσι τὰ ὄντα θεωρεῖ, τὰ τε
 ἀγαθὰ κρίνει ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐπιτελεῖ ἐν ἑαυτῇ, τῶν
 τε νοητῶν ἐστὶν ὅψις καὶ δύνάμεις τῶν θειοτάτων καὶ
 5 τελειοτάτων ἐνεργειῶν ὑπάρχει· τοῦτο δ' αὖ, εἰ ὁ
 ἥλιος ὁφθαλμός ἐντι καὶ ψυχὰ τῶν φύσιν ἐχόν-
 των· ὁρῇται τε γὰρ δι' αὐτῷ πάντα καὶ γεννῇ-
 ται καὶ νοῆται, ῥιζωθέντα καὶ γενναθέντα δὲ
 τράφεται τε καὶ ἀέξεται καὶ ζωπυρῇται μετ'
 10 αἰσθάσιος· δῆλόν που καὶ ἀπὸ τούτων γίγνεται ὥς
 ὁφθαλμός ἐστι καὶ ζωὴ τῶν νοερῶν ἢ σοφία, καὶ τὸ
 ὁρᾶσθαι τοῖς νοουμένοις παρέχει πᾶσι καὶ τὸ εἶναι ^{15 A.}
 τοῖς οὖσι, δημιουργίας τε πάσης ἀρχηγὸς γίγνεται ἐν
 τῷ κόσμῳ καὶ γεννήσεως τῆς πρώτης καὶ τάξεως, καὶ
 15 δὴ καὶ ἐν ἡμῖν ὡσαύτως. τὴν δὴ τοιαύτην τε καὶ
 τοσαύτην αἰτίαν καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ παρέχουσιν τίς ^{46 K.}
 οὐκ ἂν μετὰ μεγάλης σπουδῆς μεταθείοι ἂν προθύμως,
 βουλόμενος τῆς ἀρίστης εὐδαιμονίας μεταλαμβάνειν;
 Ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ τίμιον εἶναι τὴν σοφίαν
 20 προϋοῦσα εἰς προτροπὴν ἔφοδός ἐστι τοιαύτη, ἥ δὲ ἀπὸ
 τοῦ ὄντως ἀνθρώπου ὑπομιμνήσκουσα τῆς ἐπὶ τὰ αὐτὰ
 προτροπῆς διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιδείκνυται τῶν οὕτω λεγο-
 μένων· ἄνθρωπος πάντων ζώων ἐπὶ πολλὸν
 γέγονε σοφώτατος· θεωρησαί τε γὰρ δυνατός
 25 ἐντι τὰ ἑόντα καὶ ἐπιστάμαν καὶ φρόνασιν
 λαβὲν αὐτῶν ἀπάντων. παρὸ καὶ ἐνεχάραξε
 [καὶ ἐπεσημήνατο] τὸ θεῖον αὐτῷ τὸ τῷ παντὸς
 λόγῳ σύσταμα, ἐν ᾧ τὰ τε εἶδεα πάντα τῷ

7 γεννᾶται || 9 τε post τράφεται traieci; est in codice
 post ἀέξεται || 25 ἐντι K: ἐστι || 26 λαβὲν Gale p. 733: λάβεν ||
 27 καὶ ἐπεσημήνατο delevit Vitelli.

- 48 K. *έόντος ένδεδάσται καί ται σαμασίαι [τε] τών
όνυμάτων τε καί ρημάτων. τοῖς μέν γάρ φθόγ-
γοις τᾶς φωνᾶς τόπος ἀφώρισται φάρυξ καί
στόμα καί ῥίνες. ὥσπερ δέ τών φθόγγων, δι'
ῶν τὰ ὀνύματά τε καί ῥήματα τυπούμενα σαμαί- 5
νεται, γέγονεν ἄνθρωπος ὄργανον, οὕτω δέ*
- 16 A. *καί τών νοαμάτων έν τοῖς έόντεσσιν † ὀπιζο-
μένοις. ἔργον σοφίας τοῦτο δοκεῖ μοι ἤμεν,
ποθ' ὅπερ καί γέγονε καί συνέστα ὁ ἄνθρωπος
καί ὄργανα δέ καί δυνάμεις εἴλαφε παρὰ τῷ 10
θεῷ. αὕτη ἡ ἔφοδος ἐπὶ τήν προτροπήν ἀπό τῆς
φύσεως γέγονε τοῦ ἀνθρώπου. εἰ γάρ σοφώτατός
έστι καί θεωρηῆσαι τὰ ὄντα δυνατός, τῆς θεωρητικῆς
αὐτόν καί θεολογικῆς σοφίας δεῖ ἀντιποιεῖσθαι· καί
εἴπερ ἐπιστήμην καί φρόνησιν λαβεῖν ἀπάντων δύναμιν 15*
- 50 K. *ἔχει παρὰ τῆς φύσεως, τήν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην
αὐτόν δεῖ μεταδιώκειν καί τήν κατὰ φρόνησιν ἀρετήν
ὥς μάλιστα αὐτῷ πρόπουσαν. διότι γε μὴν ἐνετυ-
πώσατο έν αὐτῷ τὸ θεῖον τὸ τοῦ παντός λόγου
σύστημα, έν ᾧ καί τὰ εἶδη πάντα τών ὄντων καί αἱ 20
σημασίαι ἐνυπάρχουσι τών ὀνομάτων τε καί ρημάτων,
διὰ τοῦτο τῆς λογικῆς αὐτόν φιλοσοφίας πάσης ἀντι-
λαμβάνεσθαι προσήκει, ἐπειδὴ οὐ τών σημαينوμένων
μόνον <διὰ τών φθόγγων ὄργανον> γέγονεν ὁ ἄν-
θρωπος, ἀλλὰ καί τών νοημάτων τών έν τοῖς οὖσι 25*

1 *ένδεδάσται*] cf. Kiessling ad Vit. Pyth. p. 410 (§ 201) ||
ται] ται || *τε delet K* || 3 *τᾶς φωνᾶς* || 7 *ὀπιζομένοις corrup-*
tum: ὀπιζομένων Gale: ὀπιζομένοις θεαρός. καί τοῦτο δοκεῖ
(deletis ἔργον σοφίας) scripsit K || 8 *σοφίας· τοῦτο* || 9 *ποθ' ὅπερ*
Vulcanius: πόθ' ἅπερ || 18 *ἐνετυπώσατο Vitelli: ἀνετυπώσατο* ||
24 *διὰ τών φθόγγων ὄργανον addidi: διὰ τών φθόγγων μόνον*
γέγ. ὁ ἄνθρ. ὄργανον coni. K.

- θεωρὸς ὑπάρχει, καὶ πρὸς τοῦτο γέγονε καὶ ὄργανα
καὶ δυνάμεις εἴληφε παρὰ τοῦ θεοῦ. διὰ ταῦτα δὴ
πάλιν περὶ πᾶν τὸ ὄν, ἧ ὄν, τῆς θεωρητικῆς σοφίας
ἐφίεσθαι αὐτὸν χρή, καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ κριτήρια ^{17 A.}
5 πάσης γνώσεως μεταθεῖν ἐπιστημονικῶς περὶ πάντα
τὰ γένη τῶν ὄντων· αὐτόν τε τὸν νοῦν καθ' ἑαυτὸν
καὶ τὸν καθαρώτατον λόγον ἐπισκοπεῖσθαι ἄξιον· καὶ
ὅσαι ἀπ' αὐτοῦ ἀρχαὶ ἐνδίδονται εἰς τὰ καλὰ καὶ
ἀγαθὰ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καὶ ὅσα περὶ ἀρετῶν
10 ἐπιλογιζόμεθα καθόλου, καὶ ὅσα περὶ μαθημάτων ἢ
ἄλλων τινῶν τεχνῶν ἢ ἐπιτηδευμάτων μανθάνομεν,
προσθήκει προθύμως ἀναδιδάσκεσθαι. καὶ οὕτω πρὸς ^{52 K.}
ὅλην τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἡ ἀπὸ τῆς φύσεως τοῦ
ἀνθρώπου ὁρμωμένη γέγονε παράκλησις.
- 15 Ποιεῖται δὲ καὶ ἄλλην σύμμικτον ἔφοδον ἐπὶ τὰ αὐτὰ
προτρέπουσαν ὧδε πως· 'γέγονε καὶ συνέστα ὁ ἄν-
θρωπος ποττὸ θεωρῆσαι τὸν λόγον τᾶς τῷ ὅλῳ
φύσει· καὶ τᾶς σοφίας ὧν ἔργον <κτᾶσθαι> καὶ
θεωρὲν τὰν τῶν ἐόντων φρόνασιν.' ὃ δὴ φάμεν
20 ἐν τούτοις σύμμικτον, ἐκεῖνό ἐστι· τῇ γὰρ ἰδίᾳ φύσει
τὴν κοινὴν συνεκέρασεν, ὥς ἔχουσιν τούτων συμφω-
νίαν πρὸς ἀλλήλας. εἰ γὰρ ὅ τε λόγος τοῦ ἀνθρώπου
θεωρητικός ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ τᾶς τῷ ὅλῳ φύσει
καὶ ἡ σοφία τοῦ ἀνθρώπου κτᾶται καὶ θεωρεῖ τὰν
25 τῶν ἐόντων φρόνασιν, ὁμοῦ μὲν ὁμολογία οὕσα
ἀποδέδεικται τῆς μεριστῆς τοῦ λόγου καὶ τῆς τοῦ ^{54 K.}
^{18 A.} ὅλου νοεραῆς φύσεως, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ προτροπὴ τελεω-

16. 19 γέγονε — φρόνασιν Perictione ap. Stob. Flor. I 62.

8 ὁρμαὶ Vitelli || 18 σοφίας ὧν scripsit K: σοφίας· ὧν || κτᾶ-
σθαι addidit K || 19 θεώρεν || 23 τῷ ὅλῳ Gale: τῷ λόγῳ.

τέρα γέγονεν. οὐ γὰρ ἄλλως διαβιωσόμεθα κατὰ φύσιν, οὐδὲ πάντες διαφερόντως ἐφειμέμεθα, ἐὰν μὴ κατὰ λόγον ζῶμεν τὸν θεῖον καὶ τὸν ἀνθρώπινον, οὐδὲ ἄλλη πη εὐδαιμονήσομεν, ἐὰν μὴ κτησώμεθα διὰ φιλοσοφίας καὶ θεωρήσωμεν τὴν τῶν ὄντων φρόνησιν. ἄλλη 5 τοίνυν ἐν τοῦτοις τοιαύτη νοείσθω σύμμιξις· ἐν ταύτῃ γὰρ παρορμᾷ ἐπιχειρεῖ εἰς τε τὴν πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν φιλοσοφίαν. τὸ μὲν γὰρ κτήσασθαι φρόνησιν ποιητικῆς τινός ἐστι καὶ πρακτικῆς ἀρετῆς ἔργον, ἧς τέλος οὐ τὸ κατιδεῖν ἀπλῶς οὕτως, ἀλλὰ 10 τὸ προσλαβεῖν αὐτὸ διὰ τῶν ἐνεργειῶν, τό γε μὴν θεωρηῆσαι τοῦ θεωρητικοῦ νοῦ ἐνέργημα ὑπῆρχε. πρὸς ἀμφοτέρα τοίνυν ἡ προτροπὴ δεόντως γέγονεν.

Ἐπεὶ τοίνυν μᾶλλον τὸ κοινὸν καὶ διατεῖνον ἐπὶ πάντα τῆς σοφίας ἀγαθὸν διαφαίνεται, καὶ ἡ προτροπὴ 15 τελεωτέρα πρὸς αὐτὸ γίγνεται διὰ τῶν τοιούτων· ἡ σοφία οὐ περὶ τι ἀφωρισμένον ἐντὶ τῶν ὄντων, 56 K. ἀλλ' ἀπλῶς περὶ πάντα τὰ ὄντα, καὶ δεῖ μὴ πρῶ- 19 A. κοινὰς τῶν ὄντων· οὕτω γὰρ ἔχει σοφία περὶ 20 πάντα τὰ ὄντα ὥς ὅψις περὶ πάντα τὰ ὁρατά. τὰ ὧν καθόλου πᾶσι συμβεβηκότα συνιδὲν καὶ θεωρὲν τᾷς σοφίας οἰκῆον, καὶ διὰ τοῦτο σοφία τὰς τῶν ὄντων ἀπάντων ἀρχὰς ἀνευρίσκει. πάλιν γὰρ ἐνταῦθα οὐκ ἀφορίζει περὶ τι 25

16. 25 ἡ σοφία — ἀνευρίσκει] cf. Perictione ap. Stob. Flor. I 63.

10 κατιδεῖν <τὸ ἀγαθόν>? cf. Schol. || 16 τελεωτέρα || 19 αὐτᾷς (vel αὐταύτας) Vitelli: αὐτᾷς || 22 ὧν K: ὧν || 22 et p. 22, 5 καθ' || συμβεβηκότα et 23 οἰκίον: doric forms servavit Stobaeus.

μέρος τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, ἀλλὰ κοινῇ διήκειν φησὶν ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα, τὰς τε ἀρχὰς τὰς κοινὰς τῶν ὅλων φησὶν αὐτὴν ἐπισκοπεῖν καὶ κατὰ γένη ταῦτα θεωρεῖν καὶ κατὰ ἀπλουστάτας ἐπιβολάς, ὥσπερ ἡ ὕψις τοῖς
 5 ὁρατοῖς ἐπιβάλλει, τοὺς τε καθόλου λόγους πάντων φησὶν αὐτὴν περιέχειν, καὶ πρὸς τοῦτο θεωρεῖν καὶ διαλογίζεσθαι· μόνην δὲ καὶ ἀνυπόθετον εἶναι ἐπιστήμην, ἅτε δὴ τῶν ὄντων πάντων τὰς ἀρχὰς ἀνευρίσκουσιν καὶ περὶ τῶν οἰκείων ἑαυτῆς ἀρχῶν δυνα-
 10 μένην λόγον διδόναι. εἰς καλὸν ἄρα συμβαίνει ἡ ἔφοδος τῆς προτροπῆς· εἰ γὰρ τῆς τοιαύτης σοφίας οὔτε καθολικωτέραν οὔτε τελειοτέραν οὔτε κοινοτέραν ^{58 K.} οὔτε αὐταρκεστέραν οὔτε ἀγαθοειδεστέραν ἢ καλλίονα δυνατὸν λογισμῷ λαβεῖν, ταύτης ἐφίεσθαι χρὴ τοὺς
 15 βουλομένους κατὰ λόγον καὶ νοῦν εὐδαιμονεῖν.

Ἐν τῷ τέλει τοίνυν πρὸς αὐτὸ τὸ ἀκρότατον ἄνεισιν ἡ παράκλησις ὧδέ πως· ὅστις ὦν ἀναλῦσαι οἶός τε ^{20 A.} ἐντὶ πάντα τὰ γένη αὐτὴν ὑπὸ μίαν τε καὶ τὰν αὐτὴν ἀρχὰν καὶ πάλιν συνθεῖναι τε καὶ συναριθ-
 20 μῆσασθαι, οὗτος δοκεῖ μοι καὶ σοφώτατος ἦμεν καὶ παναλαθέστατος, ἔτι δὲ καὶ καλὰν σκοπιὰν εὗρηκέναι, ἀφ' ἧς δυνατὸς ἐσσεῖται τὸν θεὸν κατοψεῖσθαι καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ
 συστοιχίᾳ καὶ τάξει τῷ ἐκείνῳ κατακεχωρι-
 25 σμένα, καὶ ταύταν ἀρματήλατον ὁδὸν ἐκπορι- ^{60 K.}

17. 24 ὅστις ὦν — κατακεχωρισμένα Perictione l. c.

6 τοῦτο fort. recte K, nescio unde || 7 πρώτην Vitelli || 17 ὅστις ὦν] hinc novum caput (IV) in A || τ' ἐντὶ K: τέ ἐστι || 19 συναριθμῆσθαι coniecit K || 21 παναλαθέστατος Gale: παναληθέστατος || 24 τάξει Mullach (II p. 33) || ἐκείνῳ K: ἐκείνου || 25 ταύταν τὰν K, nescio unde.

σάμενος τῷ νόῳ κατ' εὐθεΐαν ὁρμαθήμεν καὶ
 τελεοδρομάσαι τὰς ἀρχὰς τοῖς πέρασιν συν-
 ἀψαντα καὶ ἐπιγνόντα διότι ὁ θεὸς ἀρχὰ τε καὶ
 τέλος καὶ μέσον ἐντὶ πάντων τῶν κατὰ δίκαν
 τε καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον περαιομένων. σαφῶς 5
 δὴ καὶ ἐν τούτοις τὸ τέλος ἐπέθηκε τῆς θεολογικῆς
 προτροπῆς, μὴ ἴστασθαι ἀξιῶν ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀρχῶν
 καὶ πάντων τοῦ ὕψους γενῶν, ἀναλύσειν δὲ προθυ-
 μούμενος ὑπὸ μίαν τε καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὰ πάντα,
 ἀπὸ δὲ τῆς μιᾶς διαιρῶν κατὰ ἀριθμὸν ὠρισμένον τὰ 10
 πλησίον τοῦ ἐνὸς καὶ οὕτως αἰετὰ πορρωτέρω ἀφι-
 στάμενα καὶ διυστάμενα ἐπισκοπῶν, ἕως ἂν ἐπὶ τὰ
 σύνθετα καὶ ἐκ πολλῶν συνεστηκότα συναριθμησῇται
 21 A. τὸ πλῆθος· ἐπ' ἅμφω τε οὕτω προϊὼν ἱκανὸς ᾔην ἀνάγειν
 τε ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πλῆθους ἐπὶ τὸ ἐν καὶ κατάργειν 15
 ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τὸ πλῆθος. ἐπεὶ δὲ μάλιστα ἀλη-
 62 K. θείας καὶ σοφίας ἐφιέμεθα, προτρέπων ἐπὶ τὴν τοι-
 αύτην ἐπιστήμην σοφώτατον καὶ παναληθέστατον φησὶν
 εἶναι τὸν τὴν τοιαύτην διαιρετικὴν ἔχοντα ἐπιστήμην
 διὰ τῶν πρώτων εἰδῶν καὶ γενῶν, συνάγοντά τε αὐτὴν 20
 εἰς ἓν διὰ τῆς ὀριστικῆς ἐπιστήμης, τοῦ τε ἐνὸς ὄντα
 θεωρητικόν, ὅπερ τέλος ἐστὶ πάσης θεωρίας. καὶ τούτου
 δ' ἔτι κυριώτερον ἀγαθὸν ἐπήγαγε, τὸ ὥσπερ ἀπὸ
 σκοπιᾶς ἐντεῦθεν δύνασθαι τὸν θεὸν καθορᾶν καὶ
 πάντα τὰ ἐν τῇ συστοιχίᾳ τοῦ θεοῦ. εἰ γὰρ πάσης 25
 ἀληθείας καὶ εὐδαιμονίας οὐσίας τε καὶ αἰτίας καὶ
 τῶν ἀρχῶν ὁ θεὸς ἐξηγείται, σπουδαστέον ἐν τούτῳ

2 τελεοδρομάσαι || συνάψας τε καὶ ἐπιγνούς Mullach: contra p. 22, 25 ἐκπορισάμενον I. Conr. Orelli (Opusc. vet. sentent. II p. 665) || 4 ἐντὶ Mullach: ἐστι || 8 malim ἀναλύειν vel, cum Scaligero, ἀναλῶσαι || 14 ἧ scripsit K || 20 αὐτὰ Vitelli || 25 συστοί.

μάλιστα ἐκείνην τὴν ἐπιστήμην κτήσασθαι, δι' ἧς
 ἀτενίσει τις αὐτὸν καθαρὸν καὶ δι' ἧς πλατεῖαν εὐρήσει
 τὴν πρὸς αὐτὸν πορείαν καὶ δι' ἧς τὰ τέλη ταῖς ἀρχαῖς
 συνάψει. τελεωτάτη γὰρ ἡ τοιαύτη ζωὴ καὶ εὐδαι-
 5 μονία, οὐκέτι διωρισμένως τὰ τελευταῖα ἀπὸ τῶν
 πρώτων διακρίνουσα, ἀλλ' εἰς ἓν τὰ συναμφοτέρα
 ταῦτα συλλαβοῦσα ἀρχάς τε καὶ τέλος καὶ μέσον ὁμοῦ
 συνέχουσα. τοιαύτη γάρ ἐστιν ἡ θεία αἰτία, ἧς δεῖ
 ἀντέχεσθαι τοὺς μέλλοντας εὐδαιμονήσειν. οὕτω μὲν
 10 οὔν ἡ προτροπὴ διὰ πάντων διεξεληθοῦσα τῶν τε ἐν 64 K.
 ἡμῖν καὶ τῶν ἐν τῇ φύσει καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν διὰ πάν-
 των τῶν ὄντων, συνεκεφαλαιώσατο πάσας τὰς ἐφόδους 22 A.
 εἰς μίαν τὴν ἐπὶ τὸν θεὸν ἀνήκουσαν ἀναγωγὴν.

V. Δεῖ δὲ λοιπὸν αὐταῖς ταῖς Πυθαγορικαῖς διαι-
 15 ρέσεσι προσχρηῆσθαι εἰς τὸ προτρέπειν. πάνν γὰρ
 ἐντρεχῶς καὶ τελειότατα καὶ πρὸς τὰς ἄλλας φιλο-
 σοφίας ἐξηλλαγμένως οἱ κατὰ τήνδε τὴν αἵρεσιν διήρουν
 ἐπόμενοι ταῖς ἐκείνου διδασκαλίαις τὸν εἰς παρόρμησιν
 ἐπὶ φιλοσοφίαν λόγον, εὐμηχάνως ἐπιρρωννύντες καὶ
 20 πιστούμενοι ἀποδείξεσιν ἐπιστημονικωτάταις μηδὲν ἀνα-
 κόλουθον συναγαγούσαις. εἰσὶ δὲ τοιαῦται·

Πάντες ἄνθρωποι βουλόμεθα εὖ πράττειν, εὖ δὲ
 πράττομεν, εἰ ἡμῖν πολλὰ ἀγαθὰ παρείη. ἀγαθὰ δὲ
 τὰ μὲν ἐστὶ κατὰ σῶμα, ὥστε ἱκανῶς αὐτὸ παρ-
 25 εσκενᾶσθαι πρὸς τὴν κατὰ φύσιν συμμετρίαν καὶ 66 K.
 κρᾶσιν καὶ ῥώμην· τὰ δὲ ἐν τοῖς ἐκτός, ὥσπερ εὐγέ-
 νειαι καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατριδί·

22. p. 27, 2 cf. Plat. Euthyd. pp. 278 E—289 B.

2 fort. τις <εἰς> || 16 τελειότῃ || 19 ἐπιρρωννύντες || 24 fort. κατὰ <τὸ> σῶμα cl. Plat. l. c. p. 279 A.

τὰ δὲ περὶ ψυχὴν, ὥς τὸ σῶφρονά τε εἶναι καὶ δίκαιον καὶ ἀνδρείον, καὶ διαφερόντως τὸ σοφὸν εἶναι· μεθ' ὧν οὐ μικρὸν διαφέρει τὸ συνεπιλαμβάνειν καὶ τὴν εὐτυχίαν ταῖς ὁρθαῖς πράξεσιν, ἥτοι ὑπὸ τῆς σοφίας ἐπιφερομένην, ἣ καὶ καθ' αὐτὴν ἔχουσιν ἰδίαν τινὰ 5

23 A. δύναμιν. ἀλλ' οὐκ εὐθὺς εὐδαιμονοῦμεν διὰ τὰ παρόντα ἀγαθὰ, εἰ μὴδὲν ἡμᾶς ὠφελοῖ· ὠφελεῖ δὲ οὐδέν, εἰ εἴη μόνον ἡμῖν, χρῶμεθα δὲ αὐτοῖς μὴ. οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδέν παρὸν διὰ τὴν κτήσιν ὠφελεῖ ἄνευ τοῦ χρῆσθαι αὐτῷ, οὐδ' εἴ τις οὖν πλοῦτον καὶ ἂ νῦν 10 δὴ ἐλέγομεν ἀγαθὰ κεκτημένους εἴη, χρῶτο δὲ αὐτοῖς μὴ, οὐκ ἂν εὐδαιμονοῖ διὰ τὴν τούτων τῶν ἀγαθῶν κτήσιν. δεῖ ἄρα μὴ μόνον κεκτηθῆναι τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ τὸν μέλλοντα εὐδαιμόνα ἐσσεσθαι, ἀλλὰ καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς, ἣ οὐδὲν ὄφελος τῆς κτήσεως γίνεται. 15 ἀλλ' οὐδὲ τὸ χρῆσθαι μόνον ἐξαρκεῖ, ἀλλὰ δεῖ προσ-

68 K. εἶναι τὸ ὁρθῶς χρῆσθαι. πλεον γὰρ θάτερόν ἐστιν, ἔάν τις χρῆται μὴ ὁρθῶς ὀφροῦν πράγματι, ἣ ἔαν ἔᾳ· τὸ μὲν γὰρ κακόν, τὸ δὲ οὔτε κακὸν οὔτε ἀγαθόν. ἀλλὰ μὴν ἐν γε τῇ χρήσει τε καὶ ἐργασίᾳ πάσῃ τῇ 20 περὶ ὁτιοῦν τὸ ἀπεργαζόμενον τὸ ὁρθῶς χρῆσθαι ἐπιστήμη παρέχεται· καὶ περὶ τὴν χρεῖαν οὖν ὧν ἐλέγομεν τὸ πρῶτον τῶν ἀγαθῶν, πλούτου τε καὶ ὑγείας καὶ κάλλους, τὸ ὁρθῶς πᾶσι χρῆσθαι τοῖς τοιοῦτοις ἐπιστήμη ἡγουμένη καὶ κατορθοῦσά ἐστι τὴν πράξιν. οὐ 25 μόνον οὖν εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν ἣ ἐπιστήμη

24 A. παρέχει τοῖς ἀνθρώποις ἐν πάσῃ κτήσει τε καὶ πράξει, καὶ οὐδὲν ὄφελος τῶν ἄλλων κτημάτων ἄνευ φρονήσεως τε καὶ σοφίας. τί γὰρ ὄφελος κεκτηθῆναι πολλὰ

καὶ πολλὰ πράττειν νοῦν μὴ ἔχοντα μᾶλλον ἢ ὀλίγα;
οὐχ ὁ μὲν ἐλάττω πράττων ἐλάττω ἐξαμαρτάνει, ἐλάττω
δ' ἐξαμαρτάνων ἥττον ἂν κακῶς πράττοι, ἥττον δὲ
κακῶς πράττων ἄθλιος ἂν ἥττον εἴη; συγχωρεῖν ἀναγ-
5 καίον τούτοις, καὶ ὅτι ὁ μὲν τὰ εἰρημένα ἀγαθὰ κεκτη-
μένος ἄνευ νοῦ πλείονα πράξει, ὁ δὲ τὰ ἐναντία ἔχων
[τὰ κακὰ] ἐλάττονα. ἐν κεφαλαίῳ ἄρα κινδυνεύει
πάντα ἂ τὸ πρῶτον ἔφαμεν ἀγαθὰ εἶναι, οὐ περὶ
τούτου αὐτοῖς ὁ λόγος εἶναι, ὅπως αὐτά γε καθ'
10 αὐτὰ πέφυκεν ἀγαθὰ εἶναι, ἀλλ', ὥς ἔοικεν, ὧδε ἔχει· 70 K.
ἐὰν μὲν αὐτῶν ἡγῆται ἀμαθία, μείζω κακὰ εἶναι τῶν
ἐναντίων, ὅσῳ δυνατώτερα ὑπερτεῖν τῷ ἡγουμένῳ
κακῷ ὄντι· ἐὰν δὲ φρόνησις καὶ σοφία, μείζω ἀγαθὰ
αὐτὰ δὲ καθ' αὐτὰ οὐδέτερα αὐτῶν οὐδενὸς ἄξια εἶναι.
15 μόνη τοίνυν ἡ μὲν σοφία ἀγαθὸν ἐστίν, ἡ δὲ ἀμαθία
κακόν. ἐπειδὴ τοίνυν εὐδαίμονες μὲν εἶναι προθυμού- 25 A.
μεθα πάντες, ἐφάνημεν δὲ τοιοῦτοι γιγνόμενοι ἐκ τοῦ
χρησθαί τε τοῖς πράγμασι καὶ ὀρθῶς χρησθαι, τὴν δὲ
ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπιστήμη ἐστὶν ἢ παρέχουσα,
20 δεῖ δὴ, ὥς ἔοικεν, ἐκ παντὸς τρόπου πάντα ἄνδρα
παρασκευάζεσθαι, ὅπως ὥς σοφώτατος ἐστὶ· μόνον
γὰρ τοῦτο τῶν ὄντων εὐδαίμονα καὶ εὐτυχῇ ποιεῖ τὸν
ἄνθρωπον. ἀναγκαῖον οὖν φιλοσοφεῖν τοῖς βουλομέ-
νοις εὖ πράττειν· ἡ δὲ φιλοσοφία ὀρεξίς ἐστι καὶ κτῆ-
25 σις ἐπιστήμης, οὐχ ἥτις κτητικὴ μόνον ἐστὶ τῶν δο-
κούντων ἀγαθῶν, οὐδ' ἥτις ποιητικὴ αὐτῶν, χρηστικὴ
δὲ οὐ. τοιαύτης οὖν δεῖ ἐπιστήμης, ἐν ᾗ συμπέπτωκεν

2 sqq. cf. Trag. adesp. fr. 259, et quos ibidem locos attulit Nauck.

7 τὰ κακὰ deleui || 26 οὐδ'] fort. οὐδ'.

ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι καὶ χρῆσθαι τούτῳ
 72 K. ὃ ἂν ποιήσῃ. εἰ τοίνυν αἱ μὲν ἄλλαι πᾶσαι ἐπιστήμαι
 θηρευτικαὶ τινὲς εἰσὶ καὶ παρασκευαστικαὶ τῶν ἀγαθῶν,
 μόνη δὲ ἡ τελέα δικαιοσύνη καὶ φρόνησις τὴν κατ'
 ἀξίαν χρῆσιν ποιοῦνται ἐκάστῳ καὶ ἀναφέρουσι ταύτην 5
 πρὸς τὸν ἡγεμόνα νοῦν, αὕτη ἂν εἴη ἥς δεῖ ἀντι-
 ποιεῖσθαι. καὶ γὰρ τὸ θεωρεῖν καὶ κρίνειν ἐν αὐτῇ
 ἔχει καὶ τὰς ἀρχὰς ἔχει τῆς ὁρθῆς χρήσεως τῶν ἀγα-
 θῶν, ἥς τυχόντες καλῶς ἂν τὸν ἐπίλοιπον βίον διεξέλ-
 26 A. θοιμεν. τοιαύτη τίς ἐστίν ἡ ἐκ τῆς <πρώτης> διαιρέ- 10
 σεως προτρεπτικὴ ἐφοδος.

Ἄλλη δὲ ἐστὶ παρὰ αὐτοῖς τοιαύτη διαίρεσις· ὥς
 ἐστὶ μὲν τι ψυχὴ ἐστὶ δὲ τι σῶμα ἐν ἡμῖν, καὶ τὸ
 μὲν ἄρχει τὸ δὲ ἄρχεται, καὶ τὸ μὲν χρῆται τὸ δ'
 ἐστὶ τοιοῦτον οἶον ᾧ χρῆται, καὶ τὸ μὲν θείον καὶ 15
 ἀγαθὸν καὶ οἰκειότατον ἡμῖν, τὸ δὲ ἄλλως συνηρη-
 μένον ὑπουργίας τινὸς ἕνεκα καὶ χρείας ἐχόμενον τῆς
 εἰς τὸν κοινὸν βίον τὸν ἀνθρώπινον. δεῖ τοίνυν τοῦ
 ἄρχοντος μᾶλλον ἀλλὰ μὴ τοῦ ἀρχομένου, καὶ τοῦ θειο-
 τέρου καὶ οἰκειότερου ἡμῖν ἀλλὰ μὴ τοῦ καταδεεστέρου 20
 ἐπιμελεῖσθαι.

74 K. Ταύτη δ' ἐστὶ παραπλησία τοιαύτη διαίρεσις· ὥς
 τριχῇ τὰ ἡμέτερα πάντα διήρηται, εἰς τε ψυχὴν καὶ
 σῶμα καὶ τὰ τοῦ σώματος· τούτων δὲ τὰ μὲν ἐστὶ
 πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα, τὰ δὲ τρίτα· καὶ προηγουμένως 25

9 sq. ἡς — διεξέλθοιμεν] cf. Plat. Euthyd. p. 293 A.

1 ἐπίστασθαι ex P scripsi: ποιεῖσθαι || 5 ἐκάστου Vitelli ||
 7 ἐν ἐαυτῇ (αὐτῇ scripsi) scripsit K: ἐαυτὴν || 10 πρώτης (scil. A,
 quod facili errore excidit ante Δ) addidit Vitelli: <ταύτης> τῆς
 scripserat K: possis etiam <τῆσδε> τῆς || 13 μὲν τι scripsit K:
 μέντοι || 15 οἶον ᾧ] οἷῳ scripsit fortasse recte K.

μὲν δεῖ στοχάζεσθαι τῶν τῆς ψυχῆς, τὰ δ' ἄλλα τῆς
 ψυχῆς ἔνεκα πράττειν· καὶ γὰρ τοῦ σώματος ἐπιμελεῖ-
 σθαι χρη ἀναφέροντας αὐτοῦ τὴν ἐπιμέλειαν ἐπὶ τὴν
 τῆς ψυχῆς ὑπηρεσίαν, καὶ τὰ χρήματα κτᾶσθαι δεῖ διὰ
 5 τὸ σῶμα, πάντα δὲ τῆς ψυχῆς ἔνεκα διατάττειν καὶ
 τῶν τῆς ψυχῆς ἀρχουσῶν δυνάμεων. εἰ δὲ τοῦτο οὐ-
 τως ἔχει, οὐδὲν τῶν δεόντων πράττουσιν ὅσοι χρη-
 μάτων μὲν πέρι τὴν πᾶσαν σπουδὴν ἔχουσι, δικαιο- 27 A.
 σύνης δὲ ἀμελοῦσι δι' ἣν ἐπιστάμεθα ὀρθῶς χρῆσθαι
 10 τοῖς χρήμασι, καὶ τοῦ μὲν ζῆν καὶ ὑγιαίνειν φροντί-
 ζουσιν τῷ σώματι, τοῦ δὲ ὀρθῶς χρῆσθαι τῇ ζωῇ καὶ
 τῇ ὑγείᾳ ἀμελοῦσι, καὶ τῆς μὲν ἄλλης παιδείας ἐπιμε-
 λοῦνται δι' ἣν οὐδέποτε ὁμονοητικὴν φιλίαν κτήσα-
 σθαι δύνανται, τὴν δὲ τῆς ὁμονοίας ἀρχηγὸν ἐπιστή-
 15 μὴν παρορῶσιν ἥτις διὰ φιλοσοφίας μόνης κάλλιστα
 παραγίγνεται, καὶ ταῖς μὲν πράξεσιν ἐπιχειροῦσι, τὸ δὲ
 πῶς δεῖ πράττειν ἕκαστον τῶν ἔργων οὔτε ἴσασιν οὔτε
 λογίζονται.

Ἀπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς διαιροῦσι τὰ τοιαῦτα· χωρὶς 76 K.
 20 δὴπουθέν ἐστιν αὐτὸς ἕκαστος, τὸ ἑαυτοῦ, ἃ ἐστὶ τῶν
 αὐτοῦ. αὐτὸς μὲν οὖν ἕκαστός ἐστιν ἡμῶν ἢ ψυχῇ,
 τὸ δ' αὐτοῦ ἐστὶ τὸ σῶμα καὶ τὰ τοῦ σώματος, ἃ δ'
 ἐστὶ τῶν αὐτοῦ, τὰ χρήματά ἐστιν, ὅσα τοῦ σώματος
 ἔνεκα κτῶμεθα. καὶ ἐπιστήμαι τοίνυν τρεῖς εἰσιν ἐπὶ
 25 τοῖς τρισὶ τούτοις πράγμασιν. ὁ μὲν οὖν τὰ τοῦ
 σώματος γινώσκων, τὰ αὐτοῦ ἀλλ' οὐχ αὐτὸν ἔγνωκεν.

7 sq. οὐδὲν — ἔχουσι] cf. Plat. Clitoph. p. 407 B || 19. p. 29, 10
 Plat. Alcib. I p. 130 E sqq.

4 τῇ ψυχῇ praetulerit Vitelli || 7 post ὅσοι est μη deletum ||
 21 αὐτοῦ K: αὐτοῦ || 23 ἐστὶ <καί> ὅσα?

ὅθεν οἱ ἰατροὶ οὐχ ἑαυτοὺς γινώσκουσι καθόσον
 ἰατροί, οὐδὲ οἱ παιδοτρῖβαι καθόσον παιδοτρῖβαι. καὶ
 ὅσοι δὲ πορρωτέρω τῶν ἑαυτῶν τὰ περὶ τὸ σῶμα
 γινώσκουσιν, οἷς τοῦτο θεραπεύεται, ὥς οἱ γεωργοί
 28 A. καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοί, πολλοῦ δὴ δέουσιν ἑαυτοὺς 5
 γινώσκειν· οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτῶν οὗτοι γινώσκουσι.
 διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάνανσοι αὐταὶ αἱ τέχναι δοκοῦσιν
 εἶναι. μόνη δὲ σωφροσύνη ἐστὶν ἡ τῆς ψυχῆς γνῶσις,
 καὶ τῷ ὄντι ἡμετέρα ἀρετὴ μόνη ἐκείνη ὑπάρχει, ἥτις
 τὴν ψυχὴν βελτίονα ἀπεργάζεται. ταύτης ἄρα μάλιστα 10
 ἀντιποιεῖσθαι ἄξιον τοὺς βουλομένους ὁμολογουμένως
 78 K. τῇ ἑαυτῶν οὐσίᾳ διακοσμεῖν τὸν ἑαυτῶν βίον καὶ
 ἑαυτοὺς ἀπεργάζεσθαι καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ τῷ ὄντι
 ἑαυτῶν ἐπιμελεῖσθαι προαιρουμένους.

Τῆς δὲ αὐτῆς ἔχεται γνῶμης καὶ ταῦτα· ὥς τῶν 15
 ἡμετέρων κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον οἰκείο-
 τατόν τέ ἐστι, τὰ δ' ἡμέτερα διττὰ πάντα ἐστὶ πᾶσι,
 τὰ μὲν κρεῖττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα, τὰ δὲ ἥττω
 καὶ χείρω δοῦλα. τὰ δεσπόζοντα οὖν προτιμητέον
 τῶν δουλευόντων. οὕτως οὖν τὴν ψυχὴν μετὰ θεοὺς 20
 τῶν ἄλλων προτιμητέον πάντων· τιμᾷ δὲ αὐτὴν οὐχ
 ὁ χείρονα ἐκ βελτίονος ἀπεργαζόμενος, οὐδ' ὁ κακῶν
 καὶ μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτήν, οὐδ' ὁ φεύγων τοὺς
 ἐπαινουμένους πόρους καὶ φόβους καὶ ἀλγηδόνας καὶ
 λύπας (ἄτιμον γὰρ αὐτὴν ἀπεργάζεται ὁ τοιοῦτος), οὐδ' 25
 ὁ φεύγων τὸν θάνατον (τὴν γὰρ λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ
 σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τὴν καθ' ἑαυτὴν ζωὴν δυσχεραί-
 νοιτο ἂν ὁ τοιοῦτος), οὐδ' ὁ πρὸ ἀρετῆς προτιμῶν

15. p. 30, 2 Plat. Legg. V pp. 726—728 A.

3 δὲ] γε K nescio unde: cf. Plat. Alc. I p. 131 A || 10 ταῦ.

κάλλος ἢ χρήματα (τῶν γὰρ χειρόνων οὕτω τὴν κρείτ- 29 A.
 τουα ψυχὴν καταδεστέραν ἀποφαίνει). μία τοίνυν
 ἔσται τιμὴ τῆς ψυχῆς ἢ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ζωὴ καὶ 80 K.
 κατὰ νοῦν τελειότης τῆς ψυχῆς καὶ τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς
 5 οὖσιν ἀρίστοις παραδείγμασι καὶ τὸ τοῖς ἀμείνοσιν
 ἔπεσθαι τὰ χείρονα, ὅσα γενέσθαι βελτίω δύναται, καὶ
 τὸ φεύγειν μὲν τὸ κακόν, ἰχνεῦσθαι δὲ καὶ εἰλεῖν τὸ
 πάντων ἄριστον, καὶ ἐλόντα αὖ κοινῇ ξυνοικεῖν τὸν
 ἐπίλοιπον βίον. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δεόντως
 10 φιλοσοφεῖν, ὥστ' ἐξ ἅπαντος τρόπου φιλοσοφητέον
 τοῖς βουλομένοις εὐδαιμονεῖν.

Τελέως δ' ἂν καὶ οὕτως ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκ διαιρέσεως
 ἐπέλθοιμεν. τρία τριχῇ ψυχῆς ἐν ἡμῖν εἶδη κατῳκίσται,
 τὸ μὲν ᾧ λογιζόμεθα, τὸ δὲ ᾧ θυμούμεθα, τρίτον δὲ ᾧ
 15 ἐπιθυμούμεν. τυγχάνει δ' ἕκαστον αὐτῶν κινήσεις ἔχον.
 τὸ μὲν οὖν αὐτῶν ἐν ἀργίᾳ διάγον καὶ τῶν ἑαυτοῦ
 κινήσεων ἡσυχίαν ἄγον ἀσθενέστατον ἀνάγκη γίνεσθαι,
 τὸ δὲ ἐν γυμνασίοις ἐρωμενέστατον· διὸ φυλακτέον,
 ὅπως ἂν ἔχῃ τὰς κινήσεις πρὸς ἀλλήλας συμμέτρους.
 20 διαφερόντως δὲ δὴ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς εἶδος,
 ὅπερ δαίμονα ὁ θεὸς ἑκάστῳ δέδωκε καὶ ὅπερ ἀπὸ γῆς 82 K.
 ἡμᾶς αἶρει πρὸς τὴν ἐν οὐρανῷ ξυγγένειαν ὥς ὄντας
 φυτὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον, τοῦτο δὴ μάλιστα 30 A.
 ἀσκητέον. τῷ μὲν γὰρ περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ περὶ
 25 φιλονεικίας ἐσπουδακότε καὶ ταῦτα σφόδρα διαπονοῦντι
 πάντα τὰ δόγματα ἀνάγκη θνητὰ ἐγγεγονέναι, καὶ
 παντάπασιν καθόσον μάλιστα δυνατόν γίνεσθαι θνητῷ,
 τούτου μηδὲ σμικρὸν ἐλλείπειν, ὅτε τὸ τοιοῦτον ἡύξη-

13. p. 31, 19 Plat. Timae. pp. 89 E—90 D.

4 τελειῶ || 13 et 20 ψυχῇ || 19 ἀλλήλα P.

κότι· τῷ δὲ περὶ φιλομάθειαν καὶ περὶ τὰς τῆς ἀλη-
θείας φρονήσεις ἐσπουδακότι καὶ ταῦτα μάλιστα τῶν
αὐτοῦ γεγυμνασμένῳ, φρονεῖν μὲν ἀθάνατα καὶ θεία,
ἅνπερ ἀληθείας ἐφάπτεται, πᾶσα ἀνάγκη που, καθόσον
δ' αὖ μετασχεῖν ἀνθρωπίνῃ φύσει ἀθανασίας ἐνδέχεται, 5
τούτου μηδὲν μέρος ἀπολείπειν, ἅτε δὴ αἰετὶ θεραπευ-
οντα τὸ θεῖον ἔχοντά τε αὐτὸν εὖ κεκοσμημένον τὸν
84 K. δαίμονα ξύνοικον ἑαυτῷ, διαφερόντως εὐδαίμονα εἶναι.
θεραπεία δὲ δὴ παντὶ παντὸς μία, τὰς οἰκείας ἐκάστῳ
τροφὰς καὶ κινήσεις ἀποδιδόναι· τῷ δ' ἐν ἡμῖν θείῳ 10
ξυγγενεῖς εἰσι κινήσεις αἱ τοῦ παντὸς διανοήσεις καὶ
31 A. περιφοραί. ταύταις δὴ οὖν ξυνεπόμενον ἕκαστον δεῖ
τὰς περὶ τὴν γένεσιν ἐν τῇ κεφαλῇ διεφθαρμένας
ἡμῶν περιόδους ἐξορθοῦν, διὰ τὸ καταμανθάνειν τὰς
τοῦ παντὸς ἁρμονίας καὶ περιφοράς, τῷ κατανοομένῳ 15
δὲ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιωσαὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν φύσιν,
ὁμοιώσαντα δὲ τέλος ἔχειν τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις
ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου πρὸς τε τὸν παρόντα καὶ τὸν
ἔπειτα χρόνον. οὐ γὰρ δὴ λυσιτελεῖ τὸ παντοδαπὸν
θηρίον ὥσπερ τὴν ἐπιθυμίαν εὐωχοῦντας ποιεῖν ἰσχυ- 20
ρόν, οὐδὲ τὸν λέοντα οἶον τὸν θυμὸν καὶ τὰ περὶ
τὸν λέοντα τρέφειν ἄξιον καὶ ἰσχυρὰ ποιεῖν ἐν ἡμῖν,
86 K. τὸν δὲ ἀνθρώπον ὥσπερ τὸν λόγον λιμοκτονεῖν καὶ
ποιεῖν ἀσθενῆ, ὥς ἔλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπότερον
ἄγῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον ἑτέρῳ συνειθίζειν μηδὲ φίλον 25
ποιεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὸν ἐν ἡμῖν θεῖον ἀνθρώ-
πον τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ἐγκρατῇ ποιητέον,

19. p. 33, 27 Plat. Civit. IX pp. 588 E—591 E.

1 φιλομάθειαν PK: φιλομαθείας || 8 ξυνοικόν || ἐν αὐτῷ PK ||
12 ταύταις] hinc novum caput (VI) in AK.

ὅπως ἂν τὰ μὲν ἡμερα τῶν ἐπιθυμιῶν εἶδη τρέφῃ καὶ
 τιθασσέῃ, τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύῃ φύεσθαι, σύμμαχον
 ποιησάμενος τὴν τοῦ θυμοῦ φύσιν καὶ κοινῇ πάντων
 κηδόμενος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ ἑαυτῷ, ^{32 A}
 οὕτως αὐτὰ θρέψει. καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος κατὰ πάντα
 ἔσται ἄριστος, ὁ δ' ἐναντίος οὐδὲν ὑγιὲς ἔχει. καὶ
 τὸ μὲν καλὸν ἐν τῷ τοιούτῳ διαφαίνεται (ὑπὸ γὰρ τῷ
 θεῷ τὰ θηριώδη τῆς φύσεως ὑποτάσσεται), τὸ δ'
 αἰσχρὸν ἐν τῷ ἐναντίῳ· ὑπὸ γὰρ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἡμερον
¹⁰ δουλοῦται, καὶ τὸ βέλτιστον ὑπὸ τῷ μοχθηροτάτῳ καὶ
 τὸ ἑαυτῷ θεϊότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μισρω-
 τάτῳ δουλοῦται καὶ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ψυχῇ πλημμελεῖ.
 καὶ μὴν τό γε ἀκολασταίνειν διὰ τὰ τοιαῦτα πάλαι ^{88 K.}
 ψέγεται, ὅτι ἀνίεται ἐν τῷ τοιούτῳ τὸ ἐπιθυμητικὸν
¹⁵ εἰς ἐλευθερίαν πέρα τοῦ δέοντος. καὶ ἡ ἀνθάδεια δὲ
 καὶ δυσκολία ψέγεται, ὅταν ὁ θυμὸς ἀναρμόστως
 αὔξηται καὶ συντείνηται. τρυφή δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ αὐτοῦ
 ἀνέσει ψέγεται, ὅταν ἐν αὐτῷ δειλίαν ἐμποιῇ. κολακεία
 δὲ καὶ ἀνελευθερία παρενοχλεῖ, ὅταν τις τὸ θυμοειδὲς
²⁰ ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ποιῇ, καὶ ἔνεκα χρημάτων καὶ
 τῆς ἐκείνου ἀπληστίας προπηλακιζόμενον ἐθίξῃ ἐκ νέου
 ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίνεσθαι. καὶ τᾶλλα δὲ ἀπὸ
 τούτου δηλαδὴ ὥς ἐστὶ δεινὰ, ὅσα τὸ βέλτιστον ἐν ἡμῖν ^{33 A.}
 εἶδος ἀσθενὲς ἀπεργάζεται. μόνως τοίνυν εὐδαιμονή-
²⁵ σομεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ φρονίμου ἀρχόμενοι. οὕτω
 γὰρ εἰς δύναμιν πάντες ὅμοιοι ἐσόμεθα καὶ φίλοι τῷ

13. 15 καὶ μὴν — δέοντος Stob. Flor. VI 41 LMA (lemma
 εἰς [sic M^dA: ὁ rubro L] φιλοσοφίαν λόγων).

11 ἑαυτοῦ PK: fort. ἐν αὐτῷ || 12 αὐτοῦ K: αὐτοῦ || 13 διὰ
 τὰ τοιαῦτα om. Stobaeus || 19 παρενοχλεῖ scripsit K: παρενοχλῇ.

αὐτῷ κυβερνώμενοι. δημοῖ δὲ καὶ ὁ νόμος ὅτι τὸ τοιοῦτον βούλεται, πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει ξύμμαχος ὢν· καὶ ἡ τῶν παίδων ἀρχή, τὸ μὴ ἔαν ἐλευθέρους εἶναι, ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ὥσπερ ἐν πόλει πολιτείαν καταστήσωμεν, καὶ τὸ βέλτιστον θεραπεύσαντες τῶν παρ' ἡμῖν, 5 τούτῳ ἀντικαταστήσωμεν φύλακα ὁμοιον καὶ ἄρχοντα

90 K. ἐν αὐτῷ, καὶ τότε δὴ ἐλευθέρων ἀφίμεν. οὐκοῦν ὅ γε νοῦν ἔχων πάντα τὰ αὐτοῦ εἰς τοῦτο ξυντείνας βιώσεται, πρῶτον μὲν μαθήματα τιμῶν ἃ τοιαύτην αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπεργάσεται, τὰ δὲ ἄλλα ἀτιμάζων, 10 ἔπειτα τὴν τοῦ σώματος ἕξιν καὶ τροφὴν οὐχ ὅπως τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμμένος ζήσει, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ὑγίαν βλέπων, οὐδὲ τοῦτο πρεσβεύων, ὅπως ἰσχυρὸς ἢ ὑγιὴς ἢ καλὸς ἔσται, ἔαν μὴ καὶ σωφρονήσῃν μέλλῃ ἀπ' αὐτῶν· ἀλλ' αἰ 15 τὴν ἐν τῷ σώματι ἁρμονίαν τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἔνεκα ξυμφωνίας ἁρμοττόμενος φανεῖται, ἔάνπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικὸς εἶναι. οὐκοῦν καὶ τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτήσει σύνταξιν οὐκ εἰς ἄπειρον αὐξήσει

34 A. ἀπέραντα κακὰ ἔχων, ἀλλ' ἀποβλέπων πρὸς τὴν ἐν 20 ἑαυτῷ πολιτείαν καὶ φυλάττων, μή τι παρακινῇ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι' ὀλιγότητα, οὕτω κυβερνῶν προσθήσῃ καὶ ἀναλώσῃ τῆς οὐσίας καθόσον

92 K. ἂν οἶός τε. ἀλλὰ μὴν καὶ τιμὰς γε εἰς ταῦτόν ἀποβλέπων τῶν μὲν μεθέξει ἐκόν, ὃς ἂν οἴηται ἀμείνω 25 αὐτόν ποιήσῃν, τὰς δὲ φεύξεται ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ὃς ἂν ἡγῆται λύσειν τὴν ὑπάρχουσαν ἕξιν. καὶ ἐνὶ δηλονότι τῷ πάντα τὰ ἄλλα ἀνταλλάσσεσθαι ἐπιχειρήσῃ ἐνὸς τούτου μόνου, τοῦ φρόνησιν κτήσασθαι,

3 ἔαν ἐλευθέρους PK: ἀνελευθέρους || 5 τῷ παρ' ἡμῖν, τοιούτῳ P || 8 et 21 αὐτοῦ || 24 οἶός τ' ἢ P || 26 αὐτόν PK: αὐτόν.

καὶ πάντα πράξει δουλεύων τῇ τοῦ νοῦ κτήσει. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν, ὥστε καὶ κατὰ ταύτην τὴν διαίρεσιν πάντων μάλιστα φιλοσοφητέον τοῖς βουλομένοις εὖ πράττειν.

- 5 *Εἰς ταὐτὸ δὲ φέρει τέλος καὶ ἡ τοιάδε ἔφοδος. πᾶσα φύσις ὥσπερ ἔχουσα λόγον οὐθὲν μὲν εἰκῇ ποιεῖ, ἔνεκα δέ τινος πάντα, καὶ μᾶλλον τοῦ ἔνεκά τινος τὸ εἰκῇ ἐξορίσασα πεφρόντικεν ἥπερ αἱ τέχναι, ὅτι καὶ φύσεως αἱ τέχναι ἦσαν μιμήματα. τοῦ δὲ ἀνθρώπου συνεστῶτος*
 10 *φύσει ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος, βελτίονος δὲ οὔσης τῆς ψυχῆς τοῦ σώματος καὶ αἰ τοῦ βελτίονος ἔνεκα ὑπηρετουμένου τοῦ χειρόνος, καὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς* ^{35 A.}
ἔνεκά ἐστι. τῆς ψυχῆς δὲ τὸ μὲν ἦν ἔχον λόγον, τὸ δ' οὐκ ἔχον, ὅπερ καὶ χεῖρον· ὥστε τὸ ἄλογον ἔνεκα τοῦ ^{94 K.}
 15 *λόγον ἔχοντος. ἐν δὲ τῷ λόγον ἔχοντι ὁ νοῦς· ὥστε τοῦ νοῦ ἔνεκα πάντα εἶναι ἀναγκάζει ἡ ἀπόδειξις. τοῦ δ' αὖ νοῦ αἱ νοήσεις ἐνέργειαι, ὁράσεις οὐσαι νοητῶν, ὡς τοῦ ὁρατικοῦ ἐνέργεια ὁρᾶν τὰ ὁρατά. νοήσεως οὖν καὶ νοῦ <ἔνεκα> πάντα αἰρετὰ τοῖς*
 20 *ἀνθρώποις, εἴπερ τὰ μὲν ἄλλα τῆς ψυχῆς ἔνεκα αἰρετά, νοῦς δὲ τὸ βέλτιστον τῶν κατὰ ψυχὴν μόνον, τοῦ δὲ βελτίστου τὰ ἄλλα συνέστηκε χάριν. πάλιν δὲ τῶν διανοήσεων ἐλεῦθεραι μὲν ἦσαν ὅσαι δι' αὐτὰς αἰρεταί, δούλαις δὲ ἐοικυῖαι αἱ δι' ἄλλα τὴν γνῶσιν*
 25 *ἀπερείδουσai· κρεῖττον δὲ πανταχοῦ τὸ δι' αὐτὸ τοῦ δι' ἄλλο, ὅτι καὶ τὸ ἐλεῦθερον τοῦ μὴ τοιούτου. χρωμένων δὲ τῶν πράξεων τῇ διανοίᾳ, καὶ αὐτὸς*

5 πᾶσα κτλ. usque ad medium c. XII excerpta sunt Aristotelica. Cf. Bywater, Journ. of Phil. II 55 sqq. Hirzel, Herm. X [1876] 83 sqq.

10 βελτίονος δὴ? || 13 ἐστι Vitelli: εἶναι || 19 (non 16) ἔνεκα addidit Vulcanius || 21 μόνον suspectum || 27 αὐτὸς ὁ νοῦς Schol.

- ὑποβάλλη τὸ συμφέρον καὶ ταύτη ἡγῆται, ἀλλ' ἔπεται
- 96 K. γε ταύταις καὶ δεῖται γε καὶ τοῦ διακονήσοντος σώ-
ματος καὶ ἀναπύμπλαται γε καὶ τῆς τύχης, ὑπὲρ ὧν
- 96 A. ἀποδίδωσι τὰς πράξεις ὧν ὁ νοῦς κύριος, καὶ διὰ
σώματος αἱ πολλαί. ὥστε τῶν διανοήσεων αἱ δι' αὐτὸ 5
ψιλὸν τὸ θεωρεῖν αἰρεταὶ τιμιώτεραι καὶ κρείττους
τῶν πρὸς ἄλλα χρησίμων· δι' αὐτὰς δὲ τίμιοι αἱ
θεωρίαι καὶ αἰρετὴ ἐν ταύταις τοῦ νοῦ ἡ σοφία, διὰ
δὲ πράξεις αἱ κατὰ φρόνησιν· ὥστε τὸ ἀγαθὸν καὶ
τίμιον ἐν ταῖς κατὰ σοφίαν θεωρίαις, θεωρίαις δὲ οὐ 10
δήπου πάλιν ταῖς τυχούσαις· οὐ γὰρ πᾶσα ἀπλῶς
κατάληψις τίμιον, ἀλλ' ἡ τοῦ ἄρχοντος σοφοῦ ὄντος
καὶ τῆς ἐν τῷ παντὶ ἀρχῆς, αὕτη καὶ σοφία σύνοικος
καὶ οἰκείως ἂν ὑποκέοιτο. αἰσθησεως μὲν οὖν καὶ
νοῦ ἀφαιρεθεῖς ἄνθρωπος φντῷ γίνεται παραπλή- 15
σιος, νοῦ δὲ μόνου ἀφηρημένου ἐκθηριοῦται, ἄλο-
98 K. γίας δὲ ἀφαιρεθεῖς μένων δ' ἐν τῷ νῷ ὁμοιοῦται
θεῷ. καταργητέον οὖν εἰς δύναμιν τῆς ἀλογίας τὰ
πάθη, ταῖς δὲ τοῦ νοῦ καθαραῖς ἐνεργείαις καὶ εἰς
ἑαυτὸν καὶ τὸ θεῖον ἀφορώσαις χρηστέον, καὶ ταῖς 20
διεξόδοις τοῦ νοῦ ζῆν μελετητέον, πᾶν τὸ τῆς προσοχῆς
97 A. ὄμμα καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τοῦτον συνάψαντα. οὐ γὰρ
δὴ τὰ περὶ τὸν θεὸν καὶ τὰ θεῖα θεωρητέον τῶν πρά-
ξεων ἕνεκα. οὐ γὰρ φασι θεμιτὸν εἶναι χαράναι τὴν
θέαν τοῦ θείου καταδουλούμενον τῷ τοῦ χρησίμου 25
ἀνθρώποις ἀναγκαίῳ, οὐδ' ὅλως τὸν νοῦν ἀσπαστέον
διὰ τὰς χρείας *** εἰκὼς πρὸς ταύτας (μόνος δὲ πασῶν

1. 4 non intellego || 5 αὐτὸ A: αὐτὸ || 8 αἰρετὴ A: ἀρετὴ ||
22 τοῦτο A || 27 lacunam signavit Vitelli, qui <οὐδὲ συντακτέον>
εἰκῇ tentabat: τὸν νοῦν κατασπάσασθαι τὰς χρείας εἰκὼς (at εἰκὼς
h. e. εἰκὼς codex) scripsit K || δὴ] γὰρ? Vitelli.

τῶν ἄλλων ἃς ἔχομεν ἐπιτυχῆς δυνάμεων), ἔμπαλιν δὲ
καὶ τὰς πράξεις καὶ πάντα τὰ ἄλλα πρὸς νοῦν καὶ τὸν
θεὸν συντακτέον, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ τῶν κατὰ μέρος
καθηκόντων τὸ εὐλόγιστον ἀναμετρητέον. δικαία τε
5 γὰρ καὶ κατ' ἀξίαν ἡ κρίσις καὶ μόνη πασῶν ἱκανὴ
τὴν ἀληθινὴν ἀνθρώποις εὐδαιμονίαν παρασκευάζειν. 100 K.
ὧ γὰρ τῶν ἄλλων διαφέρομεν ζῶων, ἐν μόνῳ δὴ τούτῳ
τῷ βίῳ διαλάμπει, ὧ οὐκ ἦν τι τυχὸν καὶ οὐ μεγάλην
ἔχον ἀξίαν. λόγου μὲν γὰρ καὶ φρονήσεως μικρά τινα
10 καὶ ἐν ἐκείνοις αἰθύγματα, σοφίας δὲ θεωρητικῆς ταῦτα
μὲν παντελῶς ἄμοιρα, μόνοις δὲ μέτεστι θεοῖς· ὥς
αἰσθῆσεσί γε καὶ ὁρμαῖς πολλῶν ἤδη ζῶων τῆς ἀκρι-
βείας καὶ τῆς ἰσχύος λείπεται ἄνθρωπος, καὶ μόνον
τοῦτο ὄντως ἀγαθὸν ἀναφαίρετον, ὃ δὴ περιέχειν συγ-
15 χωροῦσι τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἔννοιαν, οὐδαμῶς μὲν τοῖς 38 A.
τυχηροῖς ὑποτάττοντος ἑαυτὸν κατὰ τοῦτον τὸν βίον
τοῦ σπουδαίου, ἀπὸ δὲ τῶν ὑποχειρίων τῇ τύχῃ μά-
λιστα δὴ πάντων ἑαυτὸν ἐλευθερώσαντος. διὸ καὶ τὸ
θαρρεῖν ἐξ ὅλης τῆς γνώμης ἐν τούτῳ διατελοῦντα
20 ἔνεστι τῷ βίῳ. τίνας γὰρ τίς αὐτὸν ἀφαιρήσεται τὸν
πάλαί τῶν ἀφαιρεθῆναι οἶων τε ἑαυτὸν ἀλλοτριώσαντα, 102 K.
ἔχοντα δὲ τὸν ὄντως ἑαυτὸν καὶ ζῶντα ἐν τοῖς ἑαυτοῦ
καὶ τρεφόμενον ἀπὸ τῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἀμετρήτου ὧ
συνῆπται θεοῦ εὐζωίας; τοιαῦται μὲν οὖν ἡμῖν ἔστω-
25 σαν αἱ πρὸς τὴν τελειοτάτην σοφίαν Πυθαγορικαὶ
παρακλήσεις.

VI. Ἐπεὶ δὲ ἀνθρώποις διαλεγόμεθα, ἀλλ' οὐχὶ
τοῖς τὴν θείαν μοῖραν τῆς ζωῆς πρόχειρον ἔχουσι, δεῖ

20 τίς scr. K: τίς || τὸν] τῷ^{δν} || 21 ἀλλοτριώσαντι, item 22
ἔχοντι et ζῶντι et 23 τρεφόμενον ex τρεφόμενω || 27 c. VI. VII
= c. VII ap. AK.

συμμιγνύναι ταῖς τοιαύταις παρακλήσεσι τὰς πρὸς τὸν πολιτικὸν καὶ πρακτικὸν βίον προτροπὰς. ὧδε οὖν λέγωμεν· τὰ ὑποκείμενα πρὸς τὸν βίον ἡμῖν, οἷον <τὸ> σῶμα καὶ <τὰ> περὶ τὸ σῶμα, καθάπερ ὄργανά τινα ὑπόκειται, τούτων δ' ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ χρῆσις, καὶ 5 πλέον θάτερον ἀπεργάζεται τοῖς μὴ δεόντως αὐτοῖς

39 A. χρωμένοις. δεῖ τοίνυν ὁρέγεσθαι τῆς ἐπιστήμης κτᾶσθαι τε αὐτὴν καὶ χρῆσθαι αὐτῇ προσηκόντως, δι' ἧς

104 K. πάντα ταῦτα εὖ θησόμεθα. φιλοσοφητέον ἄρα ἡμῖν, εἰ μέλλομεν ὀρθῶς πολιτεύσεσθαι καὶ τὸν ἑαυτῶν βίον 10 διαῖξιν ὠφελίμως. ἔτι τοίνυν ἄλλαι μὲν εἰσιν αἱ ποιοῦσαι ἕκαστον τῶν ἐν τῷ βίῳ πλεονεκτημάτων ἐπιστῆμαι, ἄλλαι δὲ αἱ χρώμεναι ταύταις, καὶ ἄλλαι μὲν αἱ ὑπηρετοῦσαι, ἕτεραι δὲ αἱ ἐπιτάττουσαι, ἐν αἷς ἐστιν ὡς ἂν ἡγεμονικωτέραις ὑπαρχούσαις τὸ κυρίως ὂν ἀγα- 15 θόν. εἰ τοίνυν μόνῃ ἡ τοῦ κρίνειν ἔχουσα τὴν ὀρθότητα καὶ ἡ τῷ λόγῳ χρωμένη καὶ ἡ τὸ ὅλον ἀγαθὸν θεωροῦσα, ἣτις ἐστὶ φιλοσοφία, χρῆσθαι πᾶσι καὶ ἐπιτάττειν κατὰ φύσιν δύναται, φιλοσοφητέον ἐκ παντὸς τρόπου, ὡς μόνῃς φιλοσοφίας τὴν ὀρθὴν κρίσιν καὶ 20 τὴν ἀναμάρτητον ἐπιτακτικὴν φρόνησιν ἐν ἑαυτῇ περιεχούσης. ἔτι τοίνυν, ἐπεὶ τὰ δυνατὰ καὶ ὠφέλιμα πάντες αἰροῦμεθα, παραδεικτέον ὡς τῷ φιλοσοφεῖν ἀμφοτέρα ταῦτα ὑπάρχει, καὶ ὅτι τὴν χαλεπότητα τῆς κτήσεως ὑποδεεστέραν ἔχει τοῦ μεγέθους τῆς ὠφελείας· 25 τὰ γὰρ ῥᾶω πάντες ἥδιον πονοῦμεν. ὅτι μὲν οὖν τὰς

26. p. 41, 5 Aristot. Protr. fr. 52 Rose (ed. Teubn. p. 60, 17—63, 16).

3 το et 4 τὰ addidit K: equidem verba οἷον σῶμα καὶ περὶ τὸ σῶμα abesse malim || 13 ταύταις] τούτοις scripsit K || 23 scribendum videtur (cl. p. 41, 2) ἀποδεικτέον.

περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ περὶ 40 A.
 φύσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης ἀληθείας ἐπιστήμας δυνατοὶ 106 K.
 λαβεῖν ἐσμεν, ῥᾶδιον ἐπιδειξαι. αἰὲ γὰρ γνωριμώτερα
 τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων καὶ τὰ βελτίω τὴν φύσιν
 5 τῶν χειρόνων. τῶν γὰρ ὠρισμένων καὶ τεταγμένων
 ἐπιστήμη μᾶλλον ἔστιν ἢ τῶν ἐναντίων, ἔτι δὲ τῶν
 αἰτίων ἢ τῶν ἀποβαινόντων. ἔστι δ' ὠρισμένα καὶ
 τεταγμένα τὰ γαθὰ τῶν κακῶν μᾶλλον, ὥσπερ ἄνθρω-
 πος ἐπιεικῆς ἀνθρώπου φαύλου· τὴν αὐτὴν γὰρ ἔχειν
 10 ἀναγκαῖον αὐτὰ πρὸς ἄλληλα διαφοράν. αἰτία τε μᾶλ-
 λον τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων· ἐκείνων γὰρ ἀναιρου-
 μένων ἀναιρεῖται τὰ τὴν οὐσίαν ἐξ ἐκείνων ἔχοντα,
 μήκη μὲν ἄριθμῶν, ἐπίπεδα δὲ μηκῶν, στερεὰ δὲ ἐπι-
 πέδων[, στοιχεῖα δὲ τῶν ὀνομαζομένων συλλαβῶν]. ὥστε
 15 εἴπερ ψυχὴ μὲν σώματος ἄμεινον (ἀρχικώτερον γὰρ τὴν
 φύσιν ἔστί), περὶ δὲ σῶμα τέχνη καὶ φρονήσεις εἰδὼν
 ἰατρικὴ τε καὶ γυμναστικὴ (ταύτας γὰρ ἡμεῖς ἐπιστήμας
 τίθεμεν καὶ κεκτῆσθαι τινὰς αὐτάς φαμεν), δῆλον ὅτι 108 K.
 καὶ περὶ ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετάς ἔστί τις ἐπιμέ-
 20 λεια καὶ τέχνη, καὶ δυνατοὶ λαβεῖν αὐτὴν ἐσμεν, εἴπερ
 γε καὶ τῶν μετ' ἀγνοίας πλείονος καὶ γινῶναι χαλε-
 πωτέρων. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν περὶ φύσεως· πολὺ γὰρ
 πρότερον ἀναγκαῖον τῶν αἰτίων καὶ τῶν στοιχείων

3. p. 41, 2 cf. Iambl. in libro III (Villoison, Anecd. II p. 217, 35—218, 25. Cod. Laurent. 86, 3 f. 109a sqq.).

3 γνωριμώτερα ἀμφοτέρω, τὰ lib. III || 13 ἀριθμῶν] an στιγ-
 μῶν (cl. Ar. Top. Z 4. 141^a, 6)? at cf. lib. III p. 214, 14 || 14 στοι-
 χεῖα — συλλαβῶν del. Rose, om. lib. III. certe dicendum erat
 συλλαβαὶ δὲ τῶν ὀνομ. στοιχείων; nam Pythagoreorum συνθέ-
 τοις στοιχείοις, de quibus cogitaverat Kiessling, nullus hic locus
 (cf. p. 39, 7 sq.).

41 A. εἶναι φρόνησιν ἢ τῶν ὑστέρων. οὐ γὰρ ταῦτα τῶν ἄκρων οὐδ' ἐκ τούτων τὰ πρῶτα πέφυκεν, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων καὶ δι' ἐκείνων τὰλλα γίνεται καὶ συνίσταται φανερώς. εἴτε γὰρ πῦρ εἴτ' ἀήρ εἴτε ἀριθμὸς εἴτε ἄλλαι τινὲς φύσεις αἰτίαι καὶ πρῶται τῶν ἄλλων, ἀδύ- 5 νατον τῶν ἄλλων τι γινώσκειν ἐκείνας ἀγνοοῦντας· πῶς γὰρ ἂν τις ἢ λόγον γνωρίζοι συλλαβὰς ἀγνοῶν, ἢ ταύτας ἐπίστατο μηδὲν τῶν στοιχείων εἰδώς;

Ὅτι μὲν οὖν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς περὶ ψυχὴν ἀρετῆς ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ διότι δυνατοὶ λαβεῖν αὐτάς 10 ἐσμεν, ταῦτα ἡμῖν εἰρήσθω περὶ αὐτῶν· ὅτι δὲ μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν καὶ πάντων ὠφελιμώτατον τῶν ἄλλων, ἐκ τῶνδε δῆλον. πάντες γὰρ ὁμολογοῦμεν ὅτι δεῖ μὲν τὸν σπουδαιότατον ἄρχειν καὶ τὸν τὴν φύσιν κράτιστον, τὸν δὲ νόμον ἄρχοντα καὶ κύριον εἶναι μόνον· οὗτος 15

110 K. δὲ φρονήσις τις καὶ λόγος ἀπὸ φρονήσεως ἐστίν. ἔτι δὲ τίς ἡμῖν κανὼν ἢ τίς ὅρος ἀκριβέστερος τῶν ἀγαθῶν πλην ὁ φρόνιμος; ὅσα γὰρ ἂν οὗτος ἔλοιτο κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος, ταῦτ' ἐστὶν ἀγαθὰ, καὶ κακὰ δὲ τὰ ἐναντία τούτοις. ἐπεὶ δὲ πάντες αἰροῦνται 20 μάλιστα τὰ κατὰ τὰς οἰκείας ἕξεις (τὸ μὲν γὰρ δικαίως

42 A. ζῆν ὁ δίκαιος, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ὁ τὴν ἀνδρείαν ἔχων, ὁ δὲ σώφρων τὸ σωφρονεῖν ὁμοίως), δῆλον ὅτι καὶ τὸ φρονεῖν ὁ φρόνιμος αἰρήσεται πάντων μάλιστα· τοῦτο γὰρ ἔργον ταύτης τῆς δυνάμεως. ὥστε φανερόν 25 ὅτι κατὰ τὴν κυριωτάτην κρίσιν κράτιστόν ἐστι τῶν

2 ἀρχῶν conl. K: fort. πρώτων || 3 καὶ τὰλλα et 11 ὅτι δὲ καὶ liber III, ubi εἴτε γὰρ — περὶ αὐτῶν (4. 11) om. || 20 τὰναντία lib. III, ubi καὶ (ante κακὰ) et κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος desunt || 21 τὰ om. lib. III || 23 ante ὁμοίως distinguit lib. III.

ἀγαθῶν ἢ φρόνησις. οὐ δὴ δεῖ φεύγειν φιλοσοφίαν, εἴπερ ἐστὶν ἢ μὲν φιλοσοφία, καθάπερ οἴομεθα, κτῆσις τε καὶ χρῆσις σοφίας, ἢ δὲ σοφία τῶν μεγίστων ἀγαθῶν· οὐδὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' 5 Ἡρακλέους στήλας καὶ πολλάκις κινδυνεύειν, διὰ δὲ φρόνησιν μηδὲν πονεῖν μηδὲ δαπανᾶν. ἢ μὴν ἀνδραποδῶδες γε τοῦ ζῆν ἀλλὰ μὴ τοῦ ζῆν εὖ γλίχεσθαι, καὶ ταῖς τῶν πολλῶν αὐτὸν ἀκολουθεῖν δόξαις ἀλλὰ 112 K. μὴ τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ, καὶ τὰ μὲν χρήματα 10 ζητεῖν τῶν δὲ καλῶν μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοπαράπαν.

Καὶ περὶ μὲν ὠφελείας καὶ μεγέθους τοῦ πράγματος ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω, διότι δὲ πολλὰ 15 ῥάστη τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἢ κτῆσις αὐτῆς, ἐκ τῶνδε πεισθιῇ τις ἂν. τὸ γὰρ μήτε μισθοῦ παρὰ τῶν ἀνθρώπων γινομένου τοῖς φιλοσοφοῦσι, δι' ὃν συντόνως 43 A. οὕτως ἂν διαπονήσειαν, πολὺ τε προεμένους εἰς τὰς ἄλλας τέχνας ὅμως ἐξ ὀλίγου χρόνου θέοντας παρελθύνεσθαι ταῖς ἀκριβεῖαις, σημείον μοι δοκεῖ τῆς περὶ 20 τὴν φιλοσοφίαν εἶναι ῥαστώνης. ἔτι δὲ τὸ πάντας φιλοχωρεῖν ἐπ' αὐτῇ καὶ βούλεσθαι σχολάζειν ἀφεμένους τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ μικρὸν τεκμήριον ὅτι μεθ' ἡδονῆς ἢ προσεδρεῖα γίνεται· πονεῖν γὰρ οὐδεὶς ἐθέλει πολλὸν χρόνον. πρὸς δὲ τούτοις ἢ χρῆσις πλεῖ- 25 στον διαφέρει πάντων· οὐδὲ γὰρ δέονται πρὸς τὴν 114 K. ἐργασίαν ὀργάνων οὐδὲ τόπων, ἀλλ' ὅπη τις ἂν θῇ

9 ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ (sic) correxit manus recens marg. Laurent. 86, 29: ἀξιοῦντες αὐτοῦ (ὅ fort. ex ὅ) || 15 πέπεισμαι lib. III || 16 φιλοσόφοις liber III || 17 εἰς om. liber III || 21 ἐπ' delet Rose || 23 προσεδρεῖα (non aliter)] προσεδρεῖα ex apogr. Rose: liber III προσεδρεῖα f. 109^b (= Villos. p. 218, 21) et προσεδρεῖαν f. 106^b (= Villos. p. 214, 14) || 25 οὐδὲν γὰρ liber III.

τῆς οἰκουμένης τὴν διάνοιαν, ὁμοίως πανταχόθεν ὥσπερ παρούσης ἅπτεται τῆς ἀληθείας. οὐκοῦν ἀποδεδεικται καὶ ὅτι δυνατόν καὶ διότι μέγιστον τῶν ἀγαθῶν καὶ κτήσασθαι ῥάδιον ἢ φιλοσοφία, ὥστε πάντων ἔνεκα προθύμως αὐτῆς ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον. 5

- VII. Ἴδοι δ' ἂν τις τὸ αὐτὸ γνωριμώτερον ἀπὸ τούτων. τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γινώσκειν ἐστὶν αἰρετὸν καθ' αὐτὸ τοῖς ἀνθρώποις (οὐδὲ γὰρ ζῆν δυνατόν ὡς ἀνθρώποις ἄνευ τούτων), χρήσιμόν τε εἰς τὸν βίον ὑπάρχει.
- 44 A. οὐδὲν γὰρ ἡμῖν ἀγαθὸν παραγίνεται, ὅ τι μὴ λογισα- 10
 μένοις καὶ κατὰ φρόνησιν ἐνεργήσασιν τελειοῦται. καὶ μὴν εἴτε τὸ ζῆν εὐδαιμόνως ἐν τῷ χαίρειν ἐστὶν εἴτε ἐν τῷ τὴν ἀρετὴν ἔχειν εἴτε ἐν τῇ φρονήσει, κατὰ ταῦτα πάντα φιλοσοφητέον· ταῦτα γὰρ μάλιστα καὶ εἰλικρινῶς διὰ τοῦ φιλοσοφεῖν ἡμῖν παραγίνεται. ἔτι τοίνυν τὸ 15
 μὲν ἐστὶ ψυχῇ τῶν ἐν ἡμῖν τὸ δὲ σῶμα, καὶ τὸ μὲν ἄρχει τὸ δὲ ἄρχεται, καὶ τὸ μὲν χρῆται τὸ δ' ὑπόκειται ὡς ὄργανον. αἰεὶ τοίνυν πρὸς τὸ ἄρχον καὶ τὸ χρώ-
 μενον συντάττεται ἢ τοῦ ἀρχομένου καὶ τοῦ ὀργάνου χρεία. τῆς δὲ ψυχῆς τὸ μὲν λόγος ἐστὶν ὅπερ κατὰ 20
- 116 K. φύσιν ἄρχει καὶ κρίνει περὶ ἡμῶν, τὸ δ' ἔπεται τε καὶ πέφυκεν ἄρχεσθαι. πᾶν δὲ εὖ διάκειται κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν· τὸ γὰρ τετυχηκέναι ταύτης ἀγαθὸν ἐστὶ. καὶ μὴν ὅταν γε ἔχῃ τὰ μάλιστα καὶ κυριώτατα καὶ τιμιώτατα τὴν ἀρετὴν, τότε εὖ διάκειται· τοῦ 25
 βελτίονος ἄρα φύσει βελτίων ἐστὶν ἢ κατὰ φύσιν ἀρετῇ. βέλτιον δὲ τὸ κατὰ φύσιν ἀρχικώτερον καὶ
- 45 A. μᾶλλον ἡγεμονικόν, ὡς ἄνθρωπος πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα· οὐκοῦν ψυχῇ μὲν σώματος βέλτιον (ἀρχικώτερον γὰρ), ψυχῆς δὲ τὸ λόγον ἔχον καὶ διάνοιαν· ἔστι γὰρ τοι- 30
 οῦτον ὃ κελεύει καὶ κωλύει, καὶ δεῖν ἢ μὴ δεῖν φησι

πράττειν. ἥτις ποτὲ οὖν ἐστὶν ἀρετὴ τούτου τοῦ
 μέρους, ἀναγκαῖον εἶναι πάντων αἰρετωτάτην ἀπλῶς
 τε πᾶσι καὶ ἡμῖν· καὶ γὰρ ἂν τοῦτο, οἶμαι, θείῃ τις,
 ὥς ἦτοι μόνον ἢ μάλιστα ἡμεῖς ἐσμεν τὸ μόριον τοῦτο.
 5 ἔτι τοίνυν ὅταν ὁ πέφυκεν ἔργον ἐκάστου μὴ κατὰ
 συμβεβηκὸς ἀλλὰ καθ' αὐτὸ λεγόμενον κάλλιστα ἀπο-
 τελῇ, τότε καὶ τοῦτο ἀγαθὸν εἶναι λεκτέον, ταύτην τε 118 K.
 ἀρετὴν θετέον κυριωτάτην, καθ' ἣν ἕκαστον αὐτὸ
 τοῦτο πέφυκεν ἀπεργάζεσθαι. τοῦ μὲν οὖν συνθέτου
 10 καὶ μεριστοῦ πλείους καὶ διάφοροί εἰσιν ἐνέργειαι,
 τοῦ δὲ τὴν φύσιν ἀπλοῦ καὶ μὴ πρὸς τι τὴν οὐσίαν
 ἔχοντος μίαν ἀναγκαῖον εἶναι τὴν καθ' αὐτὸ κυρίως
 ἀρετὴν. εἰ μὲν οὖν ἀπλοῦν τι ζῷόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος
 καὶ κατὰ λόγον καὶ νοῦν τέτακται αὐτοῦ ἡ οὐσία, οὐκ
 15 ἄλλο ἐστὶν αὐτοῦ ἔργον ἢ μόνη ἢ ἀκριβεστάτη ἀλή-
 θεια καὶ τὸ περὶ τῶν ὄντων ἀληθεύειν· εἰ δ' ἐστὶν
 ἐκ πλείονων δυνάμεων συμπεφυκός, δῆλόν ἐστιν ὡς
 ἀφ' οὗ πλείω πέφυκεν ἀποτελεῖσθαι, ἀεὶ τούτων τὸ
 βέλτιστον ἔργον ἐστίν, οἷον ἰατρικοῦ ὑγεία καὶ κυβερ 46 A.
 20 νήτου σωτηρία. βέλτιον δὲ οὐδὲν ἔχομεν λέγειν ἔργον
 τῆς διανοίας ἢ τοῦ διανοουμένου τῆς ψυχῆς ἡμῶν
 ἀληθείας. ἀλήθεια ἄρα τὸ κυριώτατον ἔργον ἐστὶ τοῦ
 μορίου τούτου τῆς ψυχῆς. τοῦτο δὲ δοῶ κατ' ἐπι- 120 K.
 στήμην ἀπλῶς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν μᾶλλον ἐπιστήμην,
 25 ταύτῃ δ' ἐστὶ θεωρία τὸ κυριώτατον τέλος. ὅταν γὰρ
 δυοῖν ὄντοι θάτερον διὰ θάτερον αἰρετὸν ἦ, βέλτιόν
 ἐστὶ τοῦτο καὶ μᾶλλον αἰρετὸν δι' ὅπερ αἰρετόν ἐστι
 καὶ θάτερον, οἷον ἡδονὴ μὲν τῶν ἡδέων, ὑγεία δὲ
 τῶν ὑγιεινῶν· ταῦτα γὰρ ποιητικὰ λέγεται τούτων.

6 καθ' αὐτὸ scripsit K: κατ' αὐτὸ || 17 συμπεφυκώς ex
 apogr. Cizensi K || 23 τούτου scripsit K: τοῦ.

οὐκοῦν τῆς φρονήσεως, ἣν φαμεν δύναμιν εἶναι τοῦ κυριωτάτου τῶν ἐν ἡμῖν, οὐκ ἔστιν αἰρετώτερον οὐδέν, ὥς ἔξιν πρὸς ἔξιν κρίνεσθαι· τὸ γὰρ γνωστικὸν μέρος καὶ χωρὶς καὶ συγκείμενον βέλτιόν ἐστι πάσης τῆς ψυχῆς, τούτου δὲ ἐπιστήμη ἀρετή. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἔργον αὐτῆς οὐδεμία τῶν κατὰ μέρος λεγομένων ἀρετῶν· πασῶν γὰρ ἐστὶ βελτίων, τὸ δὲ ποιούμενον τέλος ἀεὶ κρεϊττόν ἐστι τῆς ποιούσης ἐπιστήμης· οὐδὲ μὴν

122 K. ἅπαντα τῆς ψυχῆς ἀρετὴ οὕτως ἔργον οὐδ' ἡ εὐδαι-

47 A. μονία. εἰ γὰρ ἔσται ποιητικὴ, ἐτέρα ἐτέρων ἔσται, 10

ὥσπερ οἰκοδομικὴ οἰκίας, ἥτις οὐκ ἔστι μέρος τῆς οἰκίας, ἡ μέντοι φρόνησις μόριον τῆς ἀρετῆς ἐστὶ καὶ τῆς εὐδαιμονίας· ἡ γὰρ ἐκ ταύτης ἡ ταύτην φαμὲν εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν. οὐκοῦν καὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀδύνατον εἶναι τὴν ἐπιστήμην ποιητικὴν· βέλ- 15
τιον γὰρ δεῖ τὸ τέλος εἶναι τοῦ γιγνομένου, οὐδὲν δὲ βέλτιον εἶναι φρονήσεως, πλὴν εἴ τι τῶν εἰρημένων, τούτων δὲ οὐδὲν ἕτερον αὐτῆς ἐστὶν ἔργον. θεωρη-
τικὴν τινα ἄρα φατέον εἶναι ταύτην τὴν ἐπιστήμην, ἐπεὶ περ ἀδύνατον ποιήσιν εἶναι τὸ τέλος. τὸ φρονεῖν 20
ἄρα καὶ τὸ θεωρεῖν ἔργον τῆς ἀρετῆς ἐστὶ καὶ τοῦτο πάντων ἐστὶν αἰρετώτατον τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ οἶμαι καὶ τὸ τοῖς ὄμμασιν ὁρᾶν, ὃ καὶ ἔλοιτό τις ἂν ἔχειν, εἰ καὶ μὴ τι μέλλοι γίνεσθαι δι' αὐτὸ παρ' αὐτὴν τὴν ὄψιν ἕτερον. ἔτι εἰ τὸ ὁρᾶν ἀγαπῶμεν δι' 25
ἑαυτό, ἱκανῶς μαρτυρεῖ τοῦτο ὅτι πάντες τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γιννώσκειν ἐσχάτως ἀγαπῶσιν. ἔτι εἴ τις
124 K. ἀγαπᾷ τόδε τι διὰ τὸ συμβεβηκέναι ἕτερον αὐτῷ τι, δῆλον ὅτι μᾶλλον οὗτος βουλήσεται ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει

τοῦτο· οἷον εἰ τυγχάνει τις αἰρούμενος τὸ περιπατεῖν
 ὅτι ὑγιεινόν, εἴη δὲ μᾶλλον αὐτῷ ὑγιεινὸν τὸ τρο-
 χάζειν καὶ δυνατὸν παραγενέσθαι, μᾶλλον αἰρήσεται
 τοῦτο κἂν ἔλοιτο γνοῦς θᾶττον. εἰ τοίνυν ἐστὶν
 5 ἀληθῆς δόξα φρονήσει ὁμοιον, εἴπερ αἰρετὸν τὸ δοξά- 48 A.
 ζειν ἀληθῶς ταύτην καὶ κατὰ τοσοῦτον καθόσον ὁμοιον
 τῇ φρονήσει διὰ τὴν ἀληθειαν, εἰ μᾶλλον τοῦτο τῷ
 φρονεῖν ὑπάρχει, μᾶλλον αἰρετὸν τὸ φρονεῖν ἔσται
 τοῦ δοξάζειν ἀληθῶς. ἀλλὰ μὴν τό γε ζῆν τῷ αἰσθά-
 10 νεσθαι διακρίνεται τοῦ μὴ ζῆν, καὶ ταύτης παρουσίας
 καὶ δυνάμει τὸ ζῆν διώρισται, καὶ ταύτης ἐξαιρου-
 μένης οὐκ ἔστιν ἄξιον ζῆν ὥσπερ ἀναιρουμένου τοῦ
 ζῆν αὐτοῦ διὰ τὴν αἰσθησιν. τῆς δὲ αἰσθήσεως ἡ τῆς
 ὕψεως διαφέρει δυνάμει τῷ σαφεστάτῃ εἶναι, καὶ διὰ
 15 τοῦτο καὶ μάλιστα αἰρούμεθα αὐτήν· αἰσθησις δὲ
 πᾶσα δυνάμει ἐστὶ γνωριστικὴ διὰ σώματος, ὥσπερ ἡ 126 K.
 ἀκοή τοῦ ψόφου αἰσθάνεται διὰ τῶν ὧτων. οὐκοῦν
 εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶν αἰρετὸν διὰ τὴν αἰσθησιν ἢ δ'
 αἰσθησις γνωσὶς τις, καὶ διὰ τὸ γνωρίζειν αὐτῇ δύ-
 20 νασθαι τὴν ψυχὴν αἰρούμεθα, πάλαι δὲ εἴπομεν ὅτι-
 περ δυοῖν ἀεὶ μᾶλλον αἰρετὸν ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει
 ταυτόν, τῶν μὲν αἰσθήσεων τὴν ὕψιν ἀνάγκη μάλιστα
 αἰρετὴν εἶναι καὶ τιμίαν, ταύτης δὲ καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπασῶν αἰρετωτέρα καὶ τοῦ ζῆν ἐστὶν ἡ φρόνησις κυ-
 25 ριωτέρα τῆς ἀληθείας· ὥστε πάντες ἄνθρωποι τὸ
 φρονεῖν μάλιστα διώκουσι. τὸ γὰρ ζῆν ἀγαπῶντες τὸ
 φρονεῖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἀγαπῶσι· δι' οὐδὲν γὰρ 49 A.
 ἕτερον αὐτὸ τιμῶσιν ἢ διὰ τὴν αἰσθησιν καὶ μάλιστα

6 'immo ταύτη' Vitelli || 10 ταύτης] 'quasi pro τῷ αἰσθά-
 νεσθαι scriptum fuerit (v. 9) τῇ αἰσθήσει' K || 20 πάλαι scil.
 p. 43, 29 || ὅτιπερ marg.: ὥσπερ in textu.

διὰ τὴν ὕψιν· ταύτην γὰρ τὴν δύναμιν ὑπερβαλλόντως φαίνονται φιλοῦντες· αὕτη γὰρ πρὸς τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὥσπερ ἐπιστήμη τις ἀτεχνῶς ἐστίν.

- VIII. Οὐ χείρον δ' ἔτι καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ὑπομνησάμενον, ἀπὸ τῶν ἐναργῶς 5
 πᾶσι φαινομένων. παντὶ δὴ οὖν τοῦτο γε πρόδηλον, ὥς οὐδεὶς ἂν ἐλοιτο ζῆν ἔχων τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων
 128 K. οὐσίαν καὶ δύναμιν, ἐξεσθηκὼς μέντοι τοῦ φρονεῖν καὶ μαινόμενος, οὐδ' εἰ μέλλοι τὰς νεανικωτάτας ἡδονὰς
 † ζῶειν χαίρων, ὥσπερ ἔνιοι τῶν παραφρονοῦντων δι- 10
 ἄγουσιν. οὐκοῦν ἀφροσύνην, ὥς ἔοικε, μάλιστα πάντες φεύγουσιν. ἐναντίον δὲ φρόνησις ἀφροσύνη, τῶν δ' ἐναντίων ἑκάτερον τὸ μὲν φευκτὸν ἐστὶ τὸ δὲ αἰρετόν.
 50 A. ὥσπερ οὖν τὸ κάμνειν φευκτόν, οὕτως αἰρετὸν ἡμῖν τὸ ὑγιαίνειν. φρόνησις οὖν, ὥς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον 15
 τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἰρετώτατον οὐ δι' ἕτερόν τι τῶν συμβαινόντων, ὥς μαρτυροῦσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι. εἰ γὰρ καὶ πάντα τις ἔχοι, διεφθαρμένος δὲ εἴη καὶ νοσῶν τῷ φρονοῦντι, οὐχ αἰρετὸς ὁ βίος· οὐδὲν γὰρ ὕψελος οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. 20
 ὥστε πάντες καθόσον αἰσθάνονται τοῦ φρονεῖν καὶ γεύεσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲν οἴονται τᾶλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐτ' ἂν μεθύων οὔτε παιδίον οὐδ' ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον. διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸ καθ- 25

6. p. 47, 4 Arist. fr. 55 R. (p. 65, 4—66, 20).

1 ὑπερβαλλόντως hic et p. 46, 13 || 5 <καὶ> ἀπὸ coni. A || 7 ἀπ' om. apogr. Cizense: κατ' ἀνθρώπων Vitelli || 10 ζῶειν corruptum: διώκειν? Diels: διάγειν? Vitelli || 21 τοῦ φρονεῖν post τοῦ πράγματος collocavit Rose, nescio qua ratione motus || 25 τὸν βίον deleri vult Scaliger.

εύδειν ἡδιστον μὲν οὐχ αἰρετὸν δέ, καὶ ὑποθώμεθα
 πάσας τῷ καθεύδοντι παρούσας τὰς ἡδονάς, διότι τὰ
 μὲν καθ' ὕπνον φαντάσματα ψευδῆ, τὰ δ' ἐγρηγοροῦσιν ^{130 K.}
 ἀληθῆ. διαφέρει γὰρ οὐδενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδειν
 5 καὶ τὸ ἐγρηγορέναι πλὴν τῷ τὴν ψυχὴν τότε μὲν πολ-
 λάκις ἀληθεύειν, καθεύδοντος δὲ αἰεὶ διεψεῦσθαι· τὸ
 γὰρ τῶν ἐνυπνίων εἰδωλὸν ἐστὶ καὶ ψεῦδος ἅπαν.

Καὶ τὸ φεύγειν δὲ τὸν θάνατον τοὺς πολλοὺς
 δείκνυσι τὴν φιλομάθειαν τῆς ψυχῆς. φεύγει γὰρ ἃ
 10 μὴ γιγνώσκει, τὸ σκοτῶδες καὶ τὸ μὴ δῆλον, φύσει ^{51 A.}
 δὲ διώκει τὸ φανερόν καὶ τὸ γνωστὸν. διὸ καὶ μάλιστα
 τοὺς αἰτίους ἡμῖν τοῦ τὸν ἥλιον ἰδεῖν καὶ τὸ φῶς,
 αὐτούς φάμεν δεῖν τιμᾶν ὑπερβαλλόντως καὶ σέβεσθαι
 πατέρα καὶ μητέρα ὡς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους· αἵτιοι
 15 δὲ εἰσιν, ὡς ἔοικε, τοῦ φρονῆσαι τι καὶ ἰδεῖν. διὰ τὸ
 αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ χαίρομεν τοῖς συνήθεσι καὶ πράγ-
 μασι καὶ ἀνθρώποις, καὶ φίλους τούτους καλοῦμεν
 τοὺς γνωρίμους. δηλοῖ οὖν ταῦτα σαφῶς ὅτι τὸ
 γνωστὸν καὶ <τὸ> φανερόν καὶ τὸ δῆλον ἀγαπητόν
 20 ἐστίν· εἰ δὲ τὸ γνωστὸν καὶ τὸ σαφές, δῆλον ὅτι καὶ
 τὸ γιγνώσκειν ἀναγκαῖον καὶ τὸ φρονεῖν ὁμοίως.

Πρὸς δὴ τούτοις, ὥσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας οὐχ ἡ ^{132 K.}
 αὐτὴ κτῆσις ἕνεκα τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ζῆν εὐδαιμόνως
 τοῖς ἀνθρώποις, οὕτως καὶ ἐπὶ φρονήσεως οὐ τῆς
 25 αὐτῆς οἶμαι δεόμεθα πρὸς τε τὸ ζῆν μόνον καὶ πρὸς
 τὸ ζῆν καλῶς. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλὴ συγγνώμη
 τοῦτο πρᾶττειν (εὗχονται μὲν γὰρ εὐδαιμονεῖν, ἀγα-
 πῶσι δὲ καὶ μόνον δύνωνται ζῆν), ὅστις δὲ οἶεται μὴ

19. 20 καὶ φανερόν — εἰ δὲ τὸ γνωστὸν om. marg. adscr. ||
 19 prius τὸ add. Rose || 24 ἐπὶ Vitelli: περὶ (ἐπὶ).

52 A. πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἤδη
τὸ μὴ πάντα πόνον ὑπομένειν καὶ πᾶσαν σπουδὴν
σπουδάζειν ὅπως κτήσεται ταύτην τὴν φρόνησιν ἣτις
γνώσεται τὴν ἀλήθειαν.

Γνοίῃ δ' ἂν τις τὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τούτων, εἰ 5
θεωρήσειεν ὑπ' αὐγὰς τὸν ἀνθρώπειον βίον. εὐρήσει
γὰρ τὰ δοκοῦντα εἶναι μεγάλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα
ὄντα σκιαγραφίαν. ὅθεν καὶ λέγεται καλῶς τὸ μηδὲν
εἶναι τὸν ἀνθρώπου καὶ τὸ μηδὲν εἶναι βέβαιον τῶν
ἀνθρωπίνων. ἰσχύς τε γὰρ καὶ μέγεθος καὶ κάλλος 10
γέλως ἐστὶ καὶ οὐδενὸς ἄξια, κάλλος τε παρὰ τὸ μηδὲν
134 K. ὁρᾶν ἀκριβὲς δοκεῖ εἶναι τοιοῦτον. εἰ γὰρ τις ἐδύνατο
βλέπειν ὅξυ καθάπερ τὸν Λυγκέα φασίν, ὅς διὰ τῶν
τοιγῶν ἑώρα καὶ τῶν δένδρων, πότ' ἂν ἔδοξεν εἶναι
τινα τὴν ὕψιν ἀνεκτόν, ὁρῶν ἐξ οἴων συνέστηκε κακῶν; 15
τιμαὶ δὲ καὶ δόξαι τὰ ζηλούμενα μᾶλλον τῶν λοιπῶν
ἀδιηγήτου γέμει φλυαρίας· τῷ γὰρ καθορῶντι τῶν
αἰδίων τι ἡλίθιον περὶ ταῦτα σπουδάζειν. τί δ' ἐστὶ
μακρὸν ἢ τί πολυχρόνιον τῶν ἀνθρωπίνων; ἀλλὰ διὰ
τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν, οἶμαι, καὶ βίου βραχύτητα καὶ 20
τοῦτο φαίνεται πολὺ. τίς ἂν οὖν εἰς ταῦτα βλέπων
53 A. οἴοιτο εὐδαίμων εἶναι καὶ μακάριος, οἷ' πρῶτον εὐθὺς
φύσει συνέσταμεν, καθάπερ φασὶν οἱ τὰς τελετὰς
λέγοντες, ὥσπερ ἂν ἐπὶ τιμωρίᾳ πάντες; τοῦτο γὰρ
θείως οἱ ἀρχαιότεροι λέγουσι τὸ φάναι διδόναι τὴν 25

5. p. 48, 21 Arist. fr. 59. 60. 61 R. (p. 70, 1—72, 22 || 8 cf. Soph. Ai. 125 sq. || 9 cf. Diphil. inc. fab. fr. 27^a (IV 424 Mein.) || 23 οἱ τὰς τελ. κτλ.] cf. Lobeck Aglaoph. p. 796 itemque p. 89 sqq.

2 πόνον πονεῖν em. Rose || 11 τε] γε Rose || 13 λυγγέα || 14 πότ'] πῶς scr. K || 15 ἀνεκτόν ὁρᾶν Rose || 19 τί superscr. || 21 πολὺ. τίς ἂν Vulcanius: πολὺ τι. εἰς || 22 οἷ' ex Ciz. Rose: οἷ': οἷς A.

ψυχὴν τιμωρίαν καὶ ζῆν ἡμᾶς ἐπὶ κολάσει μεγάλων ^{136 K.}
 τινῶν ἀμαρτημάτων. πάνυ γὰρ ἡ σύζευξις τοιούτῳ
 τινὶ ἔοικε πρὸς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. ὥσπερ γὰρ τοὺς
 ἐν τῇ Τυρροηνίᾳ φασὶ βασανίζειν πολλάκις τοὺς ἀλι-
 5 σκομένους προσδεσμεύοντας κατ' ἀντικρὺ τοῖς ξῶσι
 νεκροὺς ἀντιπροσώπους ἕκαστον πρὸς ἕκαστον μέρος
 προσαρμόττοντας, οὕτως ἔοικεν ἡ ψυχὴ διατετάσθαι
 καὶ προσκεκολληθῆναι πᾶσι τοῖς αἰσθητικοῖς τοῦ σώ-
 ματος μέλεσιν. οὐδὲν οὖν θεῖον ἢ μακάριον ὑπάρχει
 10 τοῖς ἀνθρώποις, πλὴν ἐκεῖνό γε μόνον ἄξιον σπουδῆς,
 ὅσον ἐστὶν ἐν ἡμῖν νοῦ καὶ φρονήσεως· τοῦτο γὰρ
 μόνον ἔοικεν εἶναι τῶν ἡμετέρων ἀθάνατον καὶ μόνον
 θεῖον. καὶ παρὰ τὸ τῆς τοιαύτης δυνάμεως δύνασθαι
 κοινωνεῖν, καίπερ ὧν ὁ βίος ἄθλιος φύσει καὶ χαλεπός,
 15 ὅμως οὕτως ὠκονόμηται χαριέντως, ὥστε δοκεῖν πρὸς
 τὰ ἄλλα θεὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον. 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ^{138 K.}
 ὁ θεός', εἴτε Ἑρμότιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο, ^{54 A.}
 καὶ ὅτι 'ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινος'. ἡ
 φιλοσοφητέον οὖν ἢ χαίρειν εἰποῦσι τῷ ζῆν ἀπιτέον
 20 ἐντεῦθεν, ὥς τὰ ἄλλα γε πάντα φλυαρία τις ἔοικεν
 εἶναι πολλὴ καὶ λήρος.

Οὕτως ἂν τις τὰς ἀπὸ τῶν <κοινωνῶν> ἐννοιῶν
 ἐφόδους συγκεφαλαιώσαιοι δεόντως εἰς προτροπὴν τοῦ
 δεῖν φιλοσοφεῖν θεωρητικῶς καὶ ζῆν ὅτι μάλιστα τὸν
 25 κατ' ἐπιστήμην καὶ τὸν τοῦ νοῦ βίον.

7 ἔοικεν ἡ ψυχὴ διατετάσθαι κτλ.] cf. Themist. ap. Stob.
 Flor. CXX 28 (IV p. 108, 25 sqq. Mein.) || 16 sqq. cf. Nauck ad
 Eurip. fr. 1007: ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ θεός || 18 sqq.
 cf. infra p. 60, 7 sqq.

4 Τυρροηνία A: τυραννία || 5 πρὸς ἀντικρὺ Rose, nescio
 unde || 7 διαδεδέσθαι et 16 ἄλογα Vitelli || 22 κοινωνῶν addidit K.

- IX. Ἄνωθεν δὲ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τῆς φύσεως
 βουλήματος ἐπὶ τὴν αὐτὴν προτροπὴν προχωροῦμεν
 οὕτως. τῶν γινομένων τὰ μὲν ἀπὸ τινος διανοίας καὶ
 τέχνης γίνεται, οἷον οἰκία καὶ πλοῖον (ἀμφοτέρων γὰρ
 τούτων αἰτία τέχνη τίς ἐστὶ καὶ διάνοια), τὰ δὲ διὰ ⁵
 τέχνης μὲν οὐδεμιᾶς, ἀλλὰ διὰ φύσιν· ζῶων γὰρ καὶ
 φυτῶν αἰτία φύσις, καὶ κατὰ φύσιν γίνεται πάντα τὰ
 τοιαῦτα. ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τύχην ἕνια γίνεται τῶν
¹⁴⁰ K. πραγμάτων· ὅσα γὰρ μήτε διὰ τέχνην μήτε διὰ φύσιν
 μήτ' ἐξ ἀνάγκης γίνεται, τὰ πολλὰ τούτων διὰ τύχην ¹⁰
 γίνεσθαι φαμεν. τῶν μὲν οὖν ἀπὸ τύχης γιγνομένων
⁵⁵ A. οὐδὲν ἕνεκά του γίγνεται, οὐδ' ἐστὶ τι τέλος αὐτοῖς·
 τοῖς δὲ ἀπὸ τέχνης γιγνομένοις ἔνεστι καὶ τὸ τέλος
 καὶ τὸ οὗ ἕνεκα (αἰεὶ γὰρ ὁ τὴν τέχνην ἔχων ἀπο-
 δώσει σοι λόγον δι' ὃν ἔγραψε καὶ οὗ ἕνεκα), καὶ ¹⁵
 τοῦτο [ὅτι] βέλτιόν ἐστιν ἢ τὸ διὰ τοῦτο γιγνόμενον.
 λέγω δ' ὅσων καθ' αὐτὴν ἡ τέχνη πέφυκεν αἰτία καὶ
 μὴ κατὰ συμβεβηκός· ὑγείας μὲν γὰρ ἰατρικὴν μᾶλλον
 ἢ νόσου κυρίως ἂν θείημεν, οἰκοδομικὴν δὲ οἰκίας,
 ἀλλ' οὐ τοῦ καταβάλλειν. πᾶν ἄρα ἕνεκά του γίγνεται ²⁰
 τὸ κατὰ τέχνην, καὶ τοῦτο τέλος αὐτῆς τὸ βέλτιστον,
 τὸ μέντοι διὰ τύχην οὐ γίνεται ἕνεκά του· συμβαίη
 μὲν γὰρ ἂν καὶ ἀπὸ τύχης τι ἀγαθόν, οὐ μὴν ἀλλὰ
 κατὰ γε τὴν τύχην καὶ καθόσον ἀπὸ τύχης οὐκ ἀγα-
 θόν, ἀόριστον δ' αἰεὶ τὸ γιγνόμενόν ἐστὶ κατ' αὐτήν. ²⁵
 ἀλλὰ μὴν τό γε κατὰ φύσιν ἕνεκά του γίγνεται, καὶ
¹⁴² K. βελτίονος ἕνεκεν αἰεὶ συνίσταται ἢ καθάπερ τὸ διὰ
 τέχνης· μιμεῖται γὰρ οὐ τὴν τέχνην ἢ φύσιν ἀλλὰ

16 ὅτι deleui || τὸ <οὐ> διὰ scripsit K, qui et coni. τὸ δι'
 οὐ; at cf. ex gr. p. 43, 15 sq. 51, 16 sqq.

αὐτὴ τὴν φύσιν, καὶ ἔστιν ἐπὶ τῷ βοηθεῖν καὶ τὰ
 παραλειπόμενα τῆς φύσεως ἀναπληροῦν. τὰ μὲν γὰρ
 ἔοικεν αὐτὴ δύνασθαι δι' αὐτῆς ἢ φύσις ἐπιτελεῖν καὶ
 βοηθείας οὐδὲν δεῖσθαι, τὰ δὲ μόλις καὶ παντελῶς
 5 ἀδυνατεῖν, οἷον αὐτίκα καὶ περὶ τὰς γενέσεις· ἔνια ^{56 A.}
 μὲν δήπου τῶν σπερμάτων εἰς ὁποῖαν <ἄν> ἐμπέσῃ
 γῆν ἄνευ φυλακῆς γεννῶσιν, ἔνια δὲ προσδεῖται τῆς
 γεωργικῆς τέχνης· παραπλησίως δὲ καὶ τῶν ζώων τὰ
 μὲν δι' αὐτῶν ἅπασαν ἀπολαμβάνει τὴν φύσιν, ἄν-
 10 θρωπος δὲ πολλῶν δεῖται τεχνῶν πρὸς σωτηρίαν κατὰ
 τε τὴν πρώτην γένεσιν καὶ πάλιν κατὰ τὴν ὑστέραν
 τροφήν. εἰ τοίνυν ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν, ἀπὸ
 ταύτης ἠκολούθηκε καὶ ταῖς τέχναις τὸ τὴν γένεσιν
 ἅπασαν ἕνεκά του γίνεσθαι. τὸ γὰρ ὁρθῶς γιγνώ-
 15 μενον ἅπαν ἕνεκά του γίνεσθαι θεήμεν ἄν. οὐκοῦν
 τό γε καλῶς, ὁρθῶς· καὶ τὸ μὲν γιγνώμενον γίγνεται,
 γέγονε δὲ τὸ γεγονὸς τό γε μὴν κατὰ φύσιν ἅπαν
 καλῶς, εἶπερ τὸ παρὰ φύσιν φαῦλον καὶ τῷ κατὰ ^{144 K.}
 φύσιν *** γένεσις ἕνεκά του γίγνεται. καὶ τοῦτο ἴδου
 20 τις ἂν καὶ ἀφ' ἐκάστου τῶν ἐν ἡμῖν μερῶν· οἷον εἰ
 κατανοοῖς τὸ βλέφαρον, ἴδοις ἂν ὥς οὐ μάτην ἀλλὰ
 βοηθείας χάριν τῶν ὁμμάτων γέγονεν, ὅπως ἀνάπαντός
 τε παρέχῃ καὶ κωλύῃ τὰ προσπίπτοντα πρὸς τὴν ὄψιν.
 οὐκοῦν ταυτόν ἐστιν οὗ τε ἕνεκα γέγονέ τι καὶ οὗ
 25 ἕνεκα δεῖ γεγονέναι· οἷον εἰ πλοῖον ἕνεκα τῆς κατὰ
 θάλατταν κομιδῆς ἔδει γίνεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ γέγονε.
 καὶ μὴν τὰ γε ζῶα τῶν φύσει <τε καὶ κατὰ φύσιν>

6 ἂν addidit K || 17 γεγονός· τό || 18 sq. post τῷ κατὰ φύσιν
 lacunam signavit Vitelli explendam <ἐναντίον· ἡ οὖν κατὰ φύ-
 σιν> vel plenius <ἐναντίον· εἰ δὲ καλῶς, ὁρθῶς· εἰ δὲ ὁρθῶς,
 ἕνεκά του. ἅπασα οὖν ἡ κατὰ φύσιν>: ἡ pro τῷ scripsérat K ||
 27 τε καὶ κατὰ φύσιν addidit Vitelli.

- γεγεννημένων ἐστὶν ἥτοι πάντα τοπαράπαν ἢ τὰ βέλ-
 57 A. τιστα καὶ τιμιώτατα· διαφέρει γὰρ οὐδὲν εἴ τις αὐτῶν
 τὰ πολλὰ παρὰ φύσιν οἴεται γεγενῆσθαι διὰ τινα
 φθορὰν καὶ μοχθηρίαν. τιμιώτατον δέ γε τῶν ἐν-
 ταῦθα ζώων ἀνθρωπός ἐστιν, ὥστε δηλον ὅτι φύσει 5
 τε καὶ κατὰ φύσιν γέγνε. καὶ τοῦτό ἐστι τῶν ὄντων
 οὗ χάριν ἢ φύσις ἡμᾶς ἐγέννησε καὶ ὁ θεός. τί δὴ
 τοῦτό ἐστι Πυθαγόρας ἐρωτώμενος, 'τὸ θεάσασθαι' εἶπε
 146 K. 'τὸν οὐρανόν', καὶ ἑαυτὸν δὲ θεωρὸν ἔφασκεν εἶναι τῆς
 φύσεως καὶ τούτου ἕνεκα παρεληλυθέναι εἰς τὸν βίον. 10
 καὶ Ἀναξαγόραν δέ φασιν εἰπεῖν ἐρωτηθέντα τίνος ἂν
 ἕνεκα ἔλοιτο γενέσθαι τις καὶ ζῆν, ἀποκρίνασθαι πρὸς
 τὴν ἐρώτησιν· ὥς 'τοῦ θεάσασθαι [τὰ περὶ] τὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ <τὰ> περὶ αὐτὸν ἄστρα τε καὶ σελήνην καὶ
 ἥλιον', ὥς τῶν ἄλλων γε πάντων οὐδενὸς ἀξίων ὄντων. 15
 εἰ τοίνυν παντὸς ἀεὶ τὸ τέλος ἐστὶ βέλτιον (ἕνεκα
 γὰρ τοῦ τέλους πάντα γίνεται τὰ γιγνόμενα, τὸ δ'
 οὗ ἕνεκα βέλτιον καὶ βέλτιστον πάντων), τέλος δὲ κατὰ
 φύσιν τοῦτό ἐστιν ὃ κατὰ τὴν γένεσιν πέφυκεν ὕστατον
 ἐπιτελεῖσθαι περαιομένης τῆς γενέσεως συνεχῶς· οὐκ- 20
 οὔν πρῶτον μὲν τὰ κατὰ τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων
 λαμβάνει τέλος, ὕστερον δὲ τὰ κατὰ τὴν ψυχὴν, καί
 πως αἰὲ τὸ τοῦ βελτίονος τέλος ὑπερέχει τῆς γενέσεως.
 58 A. οὐκοῦν ψυχὴ σώματος ὕστερον, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς
 τελευταῖον ἢ φρόνησις· τοῦτο γὰρ ὕστατον ὀρῶμεν 25

8 ἐρωτ.] ἐν Φιλοῦντι addunt summaria p. 4, 11; cf. Cic.
 l. c. ad p. 53, 19 || 11 sqq. cf. Eudem. Eth. A 5 p. 1216^a, 11 sqq.
 Sternbach ad Gnom. Vat. 114 (Wiener Studien X 20).

6 sq. καὶ τοῦτο τῶν ὄντων — θεός, τί δὴ malit K: καὶ τί ποτ'
 ἐστὶ τῶν ὄντων — θεός; τί δὴ? Vitelli || 11 'εἰπεῖν redundat' K.
 at cf. Eudem. || 13 τὰ περὶ delevi || 14 τὰ addidi || 20 περαιο-
 μένης scripsi: περαιομένης marg., παραιομένοις in textu.

γιννόμενον φύσει τοῖς ἀνθρώποις, διὸ καὶ τὸ γῆρας ἀντιποιεῖται τούτου μόνου τῶν ἀγαθῶν· φρονήσις ἄρα τις κατὰ φύσιν ἡμῖν ἐστὶ τὸ τέλος καὶ τὸ φρονεῖν ἔσχατον οὗ χάριν γεγόναμεν. οὐκοῦν εἰ γεγόναμεν, ^{148 K.}

- 5 δῆλον ὅτι καὶ ἐσμὲν ἕνεκα τοῦ φρονῆσαι τι καὶ μαθεῖν. καλῶς ἄρα κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον Πυθαγόρας εἴρηκεν ὥς ἐπὶ τὸ γυνῶναί τε καὶ θεωρῆσαι πᾶς ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνέστηκεν. ἀλλὰ τοῦτο τὸ γνωστὸν πότερον ὁ κόσμος ἐστὶν ἢ τις ἑτέρα φύσις,
- 10 σκεπτέον ἴσως ὕστερον, νῦν δὲ τοσοῦτον ἱκανὸν τὴν πρώτῃν ἡμῖν. εἰ γὰρ ἐστὶ κατὰ φύσιν τέλος ἡ φρονήσις, ἄριστον ἂν εἴη πάντων τὸ φρονεῖν. ὥστε τὰ μὲν ἄλλα δεῖ πράττειν ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ γιννομένων ἀγαθῶν, τούτων δὲ αὐτῶν τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι τῶν
- 15 ἐν <τῇ> ψυχῇ, τὴν δὲ ἀρετὴν τῆς φρονήσεως· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀκρότατον. τὸ δὲ ζητεῖν ἀπὸ πάσης ἐπιστήμης ἕτερόν τι γενέσθαι καὶ δεῖν χρησίμην αὐτὴν εἶναι, παντάπασιν ἀγνοοῦντός τινός ἐστιν ὅσον διέστηκεν ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα· διαφέρει γὰρ
- 20 πλείστον. τὰ μὲν γὰρ δι' ἕτερον ἀγαπώμενα τῶν ^{59 A.} πραγμάτων, ὧν ἄνευ ζῆν ἀδύνατον, ἀναγκαῖα καὶ ^{150 K.} συναίτια λεκτέον, ὅσα δὲ δι' αὐτά, καὶ ἀποβαίνῃ μηδὲν ἕτερον, ἀγαθὰ κυρίως· οὐ γὰρ δὴ τόδε μὲν αἰρετὸν διὰ τόδε, τόδε δὲ δι' ἄλλο, τοῦτο δὲ εἰς
- 25 ἄπειρον οἴχεται προϊόν, ἀλλ' ἴσταται πον. γελοῖον οὖν ἡδὴ παντελῶς τὸ ζητεῖν ἀπὸ παντός ὠφέλειαν ἑτέραν παρ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ 'τί οὖν ἡμῖν ὄφελος;' καὶ 'τί χρήσιμον;' ἐρωτᾶν. ὥς ἀληθῶς γὰρ, ὅπερ λέγομεν,

16. p. 54, 5 Arist. fr. 58 R. (p. 68, 19. 69, 26).

7 τὸ] fort. τῷ || 15 τῇ addidit K || 21 ἀναγκαῖα.

οὐδὲν ἔοικεν ὁ τοιοῦτος εἰδότες καλὸν κἀγαθὸν οὐδὲ τί
 αἷτιον τῷ διαγιγνώσκοντι καὶ συναίτιον. ἴδοι δ' ἂν
 τις ὅτι παντὸς μᾶλλον ἀληθῆ ταῦτα λέγομεν, εἴ τις
 ἡμᾶς οἶον εἰς μακάρων νήσους τῇ διανοίᾳ κομίσσειεν.
 ἐκεῖ γὰρ οὐδενὸς χρεῖα οὐδὲ τῶν ἄλλων τινὸς ὄφελος ⁵
 ἂν γένοιτο, μόνον δὲ καταλείπεται τὸ διανοεῖσθαι καὶ
 θεωρεῖν, ὅνπερ καὶ νῦν ἐλεύθερόν φαμεν βίον εἶναι.
 εἰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, πῶς οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο
 δικαίως ὅστις ἡμῶν ἐξουσίας γενομένης ἐν μακάρων
 οἰκῆσαι νήσοις ἀδύνατος εἴη δι' ἑαυτόν; οὐκοῦν οὐ ¹⁰
 μεμπτὸς ὁ μισθὸς ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης τοῖς ἀνθρώποις,
 οὐδὲ μικρὸν τὸ γιγνόμενον ἀπ' αὐτῆς ἀγαθόν. ὥσπερ
 γὰρ τῆς δικαιοσύνης, ὥς φασιν οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν,
 ἐν Αἰδον κομιζόμεθα τὰς δωρεάς, οὕτω τῆς φρονήσεως
^{152 K.} ἐν μακάρων νήσοις, ὥς ἔοικεν. οὐδὲν οὖν δεινόν, ἂν ¹⁵
 μὴ φαίνεται χρησίμη οὕσα μὴδ' ὠφέλιμος· οὐ γὰρ
^{60 A.} ὠφέλιμον ἀλλ' ἀγαθὴν αὐτὴν εἶναι φαμεν, οὐδὲ δι'
 ἕτερον ἀλλὰ δι' ἑαυτὴν αἰρεῖσθαι αὐτὴν προσήκει.
 ὥσπερ γὰρ εἰς Ὀλυμπίαν αὐτῆς ἕνεκα τῆς θεάς ἀπο-
 δημοῦμεν, καὶ εἰ μὴδὲν μέλλοι πλεῖον ἀπ' αὐτῆς ²⁰
 ἔσεσθαι (αὐτὴ γὰρ ἡ θεωρία κρείττων πολλῶν ἐστὶ
 χρημάτων), καὶ τὰ Διονύσια δὲ θεωροῦμεν οὐχ ὥς
 ληψόμενοί τι παρὰ τῶν ὑποκριτῶν ἀλλὰ καὶ προσ-
 θέντες, πολλὰς τε ἄλλας θεάς ἐλοιόμεθα (ἂν) ἀντὶ
 πολλῶν χρημάτων· οὕτω καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ παντὸς ²⁵
 προτιμητέον πάντων τῶν δοκούντων εἶναι χρησίμων.

3 sq. cf. Arist. polit. I (H). 1334^a, 31 || 19 sqq. cf. Cicer.
 Tusc. 5, 3, 8 sq. Iambl. Vit. Pyth. 58 p. 39, 16 sqq. Nauck.

2 τῷ deleverim || 23 προσδόντες Diels. cf. Nauck ad V. P. 128
 (p. 93, 12 Addend.) || 24 ἂν addidit K, nescio unde.

οὐ γὰρ δῆπου ἐπὶ μὲν ἀνθρώπους μιμουμένους γύναια
καὶ δούλους, τοὺς δὲ μαχομένους καὶ θέοντας, δεῖ
πορεύεσθαι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἕνεκα τοῦ θεάσασθαι
αὐτούς, τὴν δὲ τῶν ὄντων φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν
5 οὐκ οἶεσθαι δεῖν θεωρεῖν ἀμισθί. οὕτω μὲν οὖν ἀπὸ
τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἐπιόντες προετρεψάμεν ἐπὶ
τὸ φρονεῖν ὥς ἐπὶ ἀγαθόν τε ὑπάρχον καὶ δι' αὐτὸ
τίμιον, κὰν μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ χρήσιμον γίγνηται ὥς
πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

- 10 X. Ἀλλὰ μὴν ὅτι γε καὶ ὠφελείας τὰς μεγίστας ^{154 K.}
ἡμῖν πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον παρέχεται ἡ θεωρητικὴ
φρόνησις, εὐρήσει τις ῥαδίως ἀπὸ τῶν τεχνῶν. ὥσπερ ^{61 A.}
γὰρ τῶν ἱατρῶν ὅσοι κομποὶ καὶ τῶν περὶ τὴν γυ-
μναστικὴν οἱ πλεῖστοι σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ὅτι δεῖ τοὺς
15 μέλλοντας ἀγαθοὺς ἱατροὺς ἔσεσθαι καὶ γυμναστὰς
περὶ φύσεως ἐμπείρους εἶναι, οὕτω καὶ τοὺς ἀγαθοὺς
νομοθέτας ἐμπείρους εἶναι δεῖ τῆς φύσεως, καὶ πολὺ
γε μᾶλλον ἐκείνων. οἱ μὲν γὰρ τῆς τοῦ σώματος
ἀρετῆς εἰσι δημιουργοὶ μόνον, οἱ δὲ περὶ τὰς τῆς
20 ψυχῆς ἀρετὰς ὄντες καὶ περὶ πόλεως εὐδαιμονίας καὶ
κακοδαιμονίας διδάξουσιν προσποιούμενοι πολὺν δὴ μᾶλλον
προσδέονται φιλοσοφίας. καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις
τέχναις ταῖς δημιουργικαῖς ἀπὸ τῆς φύσεως εὐρηται
τὰ βέλτιστα τῶν ὀργάνων, οἷον ἐν τεκτονικῇ σιάθμῃ
25 καὶ κανὼν καὶ τόρνος † τὰ μὲν ὕδατι καὶ φωτὶ καὶ ταῖς
αὐγαῖς τῶν ἀκτίνων ληφθέντων, πρὸς ἃ κρίνοντες τὸ
κατὰ τὴν αἰσθησιν ἱκανῶς εὐθὺ καὶ λείον βασανίζο-

1 <τοὺς μὲν> μιμουμ. Rose, at v. Sauppe ad Plat. Protag.
p. 330 A. Vahlen ad Ar. Poet. 1447^b, 14 (p. 91⁸) || 7 ἀγαθόν τι
scr. K || 21 διδάξουσιν in marg., ἐπάξουσιν in textu || 25 τὰ μὲν
τὰλλ<α>, ἐν? Vitelli: [τὰ] ἐν Diels || 26 ληφθέντα coniecit veri-
similiter K, scripsit autem ληφθεισῶν.

- 156 K. μεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν πολιτικὸν ἔχειν τινὰς ὄρους
δεῖ ἀπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀληθείας, πρὸς
οὓς κρινεῖ τί δίκαιον καὶ τί καλὸν καὶ τί συμφέρον.
ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ τῶν ὀργάνων ταῦτα διαφέρει πάντων,
οὕτω καὶ νόμος κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν 5
- 62 A. κείμενος. τοῦτο δ' οὐχ οἶόν τε μὴ φιλοσοφήσαντα
δύνασθαι ποιεῖν μηδὲ γνωρίσαντα τὴν ἀλήθειαν. καὶ
τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν τὰ τε ὄργανα καὶ τοὺς λογι-
σμοὺς τοὺς ἀκριβεστάτους οὐκ ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων
λαβόντες σχεδὸν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δευτέρων καὶ 10
τρίτων καὶ πολλοστῶν, τοὺς τε λόγους ἐξ ἐμπειρίας
λαμβάνουσι· τῷ δὲ φιλοσόφῳ μόνῳ τῶν ἄλλων ἀπ'
αὐτῶν τῶν ἀκριβῶν ἡ μίμησις ἐστίν· αὐτῶν γὰρ ἐστι
θεατῆς, ἀλλ' οὐ μιμημάτων. ὥσπερ οὖν οὐδ' οἰκο-
δόμος ἀγαθὸς ἐστίν οὗτος ὅστις κανόνι μὲν μὴ χρῆται 15
μηδὲ τῶν ἄλλων μηδενὶ τῶν τοιούτων ὀργάνων, ἑτέροις
δὲ οἰκοδομήμασι παραβάλλων, ὁμοίως ἴσως κἂν εἴ τις
- 158 K. ἢ νόμους τίθεται πόλεσιν ἢ πράττει πράξεις ἀποβλέπων
καὶ μιμούμενος πρὸς ἑτέρας πράξεις ἢ πολιτείας ἀν-
θρωπίνης Λακεδαιμονίων ἢ Κρητῶν ἢ τινων ἄλλων 20
τοιούτων, οὐκ ἀγαθὸς νομοθέτης οὐδὲ σπουδαῖος· οὐ
γὰρ ἐνδέχεται μὴ καλοῦ μίμημα καλὸν εἶναι, μηδὲ
θείου καὶ βεβαίου τὴν φύσιν ἀθάνατον καὶ βέβαιον,
ἀλλὰ μόνον ὅτι μόνου τῶν δημιουργῶν τοῦ φιλοσόφου
καὶ νόμοι βέβαιοι καὶ πράξεις εἰδὼν ὀρθαὶ καὶ καλαί. 25
- 63 A. μόνος γὰρ πρὸς τὴν φύσιν βλέπων ζῇ καὶ πρὸς τὸ
θεῖον, καὶ καθάπερ ἂν εἰ κυβερνήτης τις ἀγαθὸς ἐξ

8 sqq. cf. Archyt. ap. Stob. Ecl. I 48, 6 (p. 316, 9 sqq. Wachsm.).

18 πράττει scripsi: πράττη. ex contrario τίθεται (immo τι-
θῆται) scr. K, cf. Vahlen ad Ar. Poet. p. 1447^a, 25 (p. 88^s sq.) ||
19 καὶ μιμούμενος delet Vitelli || 24 μόνον] δῆλον Vitelli.

αἰδίων καὶ μονίμων ἀναψάμενος τοῦ βίου τὰς ἀρχὰς
 ὁρμεῖ καὶ ζῇ καθ' ἑαυτόν. ἔστι μὲν οὖν θεωρητικὴ ἡδε
 ἡ ἐπιστήμη, παρέχει δ' ἡμῖν τὸ δημιουργεῖν κατ' αὐτὴν
 ἅπαντα. ὥσπερ γὰρ ἡ ὕψις ποιητικὴ μὲν καὶ δημιουργὸς
 5 οὐδενός ἐστι (μόνον γὰρ αὐτῆς ἔργον ἐστὶ τὸ κρίνειν
 καὶ δηλοῦν ἕκαστον τῶν ὁρατῶν), ἡμῖν δὲ παρέχει τὸ
 πράττειν τι δι' αὐτὴν καὶ βοηθεῖ πρὸς τὰς πράξεις ἡμῖν
 τὰ μέγιστα (σχεδὸν γὰρ ἀκίνητοι παντελῶς ἂν εἴμεν
 στερηθέντες αὐτῆς), οὕτω δὴλον ὅτι καὶ τῆς ἐπιστήμης
 10 θεωρητικῆς οὕσης μυρία πράττομεν κατ' αὐτὴν ὅμως
 ἡμεῖς, καὶ τὰ μὲν λαμβάνομεν τὰ δὲ φεύγομεν τῶν πραγ- 160 K.
 μάτων, καὶ ὅλως πάντα τὰ ἀγαθὰ δι' αὐτὴν κτώμεθα.

XI. Ὅτι τοίνυν τοῖς ἐλομένοις τὸν κατὰ νοῦν βίον
 καὶ τὸ ζῆν ἡδέως μάλιστα ὑπάρχει, δὴλον ἂν γένοιτο ἐν-
 15 τεῦθεν. φαίνεται διττῶς λέγεσθαι τὸ ζῆν, τὸ μὲν κατὰ
 δύναμιν τὸ δὲ κατ' ἐνέργειαν· ὁρῶντα γὰρ εἶναί φαμεν
 ὅσα τε ἔχει τῶν ζώων ὕψιν καὶ δυνατὰ πέφυκεν ἰδεῖν,
 καὶ μύοντα τυγχάνη, καὶ τὰ χρώμενα τῇ δυνάμει καὶ
 προσβάλλοντα τὴν ὕψιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπίστασθαι 64 A.
 20 καὶ τὸ γινώσκειν, ἐν μὲν τὸ χρῆσθαι καὶ θεωρεῖν
 λέγομεν, ἐν δὲ τὸ κεκτῆσθαι τὴν δύναμιν καὶ τὴν
 ἐπιστήμην ἔχειν. εἰ τοίνυν τῷ μὲν αἰσθάνεσθαι τὸ
 ζῆν διακρίνομεν καὶ τὸ μὴ ζῆν, τὸ δ' αἰσθάνεσθαι
 διττόν, κυρίως μὲν τὸ χρῆσθαι ταῖς αἰσθησεσιν ἄλλως
 25 δὲ τὸ δύνασθαι (διόπερ φαμὲν αἰσθάνεσθαι * * * καὶ

23 sqq. cf. Arist. Top. E 2. 129^b, 33 sqq.

2 ὁρμεῖ Vitelli: ὁρμᾶ || 8 εἴμεν apogr. Franeq. teste A:
 ἡμεν || 24 τὸ ante χρῆσθαι et 25 ante δύνασθαι scripsit K: τῷ
 utrobique || 25 ante καὶ lacunam statuit Vitelli explendam fere
 <καὶ τὸν ἐγγρηγορότα καὶ τὸν καθεδόντα, διὰ τὸ δύνασθαι εἰς
 αἰσθησιν μεταβάλλειν αἰσθάνεσθαι>.

τὸν καθεύδοντα λέγοντες, ὥς ἔοικε), δῆλον ὅτι καὶ τὸ
ζῆν ἀκολουθήσει διττῶς λεγόμενον· τὸν μὲν γὰρ ἐργη-
γορότα φατέον ζῆν ἀληθῶς καὶ κυρίως, τὸν δὲ καθεύ-
δοντα διὰ τὸ δύνασθαι μεταβάλλειν εἰς ταύτην τὴν

162 K. κίνησιν, καθ' ἣν λέγομεν ἐργηγορέναι τε καὶ τῶν πραγ- 5
μάτων αἰσθάνεσθαι τινος. διὰ τοῦτο καὶ εἰς τοῦτο
βλέποντες, ὅταν οὖν λέγηται τι ταῦτον ἐκότερον δυοῖν
ῥυτοιν, ἥ δὲ θάτερον λεγόμενον ἢ τὸ ποιεῖν ἢ τὸ πά-
σχειν, τούτῳ μᾶλλον ἀποδώσομεν ὑπάρχειν τὸ λεχθέν,
οἷον ἐπίστασθαι μὲν μᾶλλον τὸν χρώμενον τοῦ τὴν 10
ἐπιστήμην ἔχοντος, ὅρᾳν δὲ τὸν προσβάλλοντα τὴν
ῥυτον τοῦ δυναμένου προσβάλλειν. οὐ γὰρ μόνον τὸ
μᾶλλον λέγομεν καθ' ὑπεροχὴν ὧν ἂν εἰς ἡ λόγος,
ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ πρότερον εἶναι τὸ δὲ ὕστερον, οἷον
τὴν ὑγίαν τῶν ὑγιεινῶν μᾶλλον ἀγαθὸν εἶναι φαμεν, 15

65 A. καὶ τὸ καθ' αὐτὸ τὴν φύσιν αἰρετὸν τοῦ ποιητικοῦ.

164 K. καίτοι τὸν γε λόγον ὁρῶμεν ὥς οὐχ ἥ ἐστι κατηγορού-
μενος ἀμφοῖν, ὅτι ἀγαθὸν ἐκότερον ἐπὶ τε τῶν ὠφε-
λίμων καὶ τῆς ἀρετῆς. καὶ ζῆν ἄρα μᾶλλον φατέον
τὸν ἐργηγορότα τοῦ καθεύδοντος καὶ τὸν ἐνεργοῦντα 20
τῇ ψυχῇ τοῦ μόνον ἔχοντος· διὰ γὰρ ἐκείνους καὶ τοῦ-
τον ζῆν φαμεν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἷος ἐκείνος πάσχειν
ἢ ποιεῖν. οὐκοῦν τό γε χρῆσθαι παντὶ τοῦτ' ἐστίν,
ὅταν εἰ μὲν ἐνὸς ἢ δυνάμεις ἐστι, τοῦτο αὐτὸ πράττει
τις, εἰ δὲ πλείονων τὸν ἀριθμόν, ὃ ἂν τούτων τὸ βέλ- 25
τιστον, οἷον ἀνλοῖς, ἦτοι μόνον ὅταν ἀλλῇ χρῆται τις
ἢ μάλιστα· ἴσως γὰρ ἐπὶ τούτῳ καὶ τὰ τῶν ἄλλων.

8 ἢ τὸ utrobique A: ἢ τῷ || 14 κατὰ τὸ <τὸ μὲν> exspectes,
at cf. ad p. 54, 1 || 17 οὐχ ἢ Vitelli: οὐχὶ || 18 de ὅτι post ὥς
v. Bonitz, Ind. Aristot. p. 872^a, 1 sqq. || 22 fort. οἷος <ὥς> ἐκεί-
νος vel οἷος ἐκείνως.

οὐκοῦν καὶ μᾶλλον χρῆσθαι τὸν ὀρθῶς χρώμενον φα-
 τέον· τὸ γὰρ ἐφ' ᾧ καὶ ὥς πέφυκεν ὑπάρχειν τῷ χρω-
 μένῳ καλῶς καὶ ἀκριβῶς. ἔστι δὴ καὶ ψυχῆς ἥτοι
 μόνον ἢ μάλιστα πάντων ἔργον τὸ διανοεῖσθαι τε καὶ
 5 λογιζεσθαι. ἀπλοῦν ἄρα ἤδη τοῦτο καὶ παντὶ συλλογι-
 ζεσθαι ῥᾷδιον ὅτι ζῆ μᾶλλον ὁ διανοούμενος ὀρθῶς
 καὶ μάλιστα πάντων ὁ μάλιστα ἀληθεύων, οὗτος δέ 166 K.
 ἔστιν ὁ φρονῶν καὶ θεωρῶν κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην
 ἐπιστήμην· καὶ τό γε τελέως ζῆν τότε καὶ τούτοις
 10 ἀποδοτέον, τοῖς φρονούσι καὶ τοῖς φρονίμοις. εἰ δέ 66 A.
 τὸ ζῆν ἔστι τῷ ζῶν γε ταῦτόν παντὶ ὅπερ εἶναι, διήλον
 ὅτι καὶ εἴη γε μάλιστα καὶ κυριώτατα πάντων ὁ φροní-
 μος, καὶ τότε μάλιστα τοῦ χρόνου παντὸς ὅταν ἐνεργῇ
 καὶ τυγχάνῃ θεωρῶν τὸ μάλιστα τῶν ὄντων γνώριμον.
 15 ἀλλὰ μὴν ἢ γε τελεία ἐνέργεια καὶ ἀκώλυτος ἐν ἑαυτῇ
 ἔχει τὸ χαίρειν, ὥστε ἂν εἴη ἡ θεωρητικὴ ἐνέργεια
 πασῶν ἡδίστη. ἔτι τοίνυν ἕτερόν ἐστιν τὸ ἡδόμενον
 πίνειν καὶ τὸ ἡδέως πίνειν· οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ
 διψῶντά τινα μηδὲ οἷῳ χαίρει πόματι προσφερόμενον
 20 πίνοντα χαίρειν, μὴ τῷ πίνειν ἀλλὰ τῷ συμβαίνειν
 ἅμα θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι καθήμενον. οὐκοῦν τοῦ-
 του ἡδεσθαι μὲν καὶ ἡδόμενον πίνειν φήσομεν, ἀλλ'
 οὐ τῷ πίνειν οὐδὲ ἡδέως πίνειν. οὐκοῦν οὕτως καὶ
 βάδισιν καὶ καθέδραν καὶ μάθησιν καὶ πᾶσαν κίνησιν
 25 ἐροῦμεν ἡδεῖαν ἢ λυπηράν, οὐχ ὅσων συμβαίνει λυπεῖ- 168 K.
 σθαι παρουσῶν ἡμᾶς ἢ χαίρειν, ἀλλ' ὧν τῇ παρουσίᾳ
 καὶ λυπούμεθα πάντες καὶ χαίρομεν. καὶ ζώην οὖν
 ἡδεῖαν ὁμοίως ἐροῦμεν, ἥς ἢ παρουσία τοῖς ἔχουσιν

2 ᾧ καὶ ὥς Vitelli: ὁ καὶ ὥς || πέφυκεν, ὑπάρχει scripse-
 rat K || 11 τῷ ζῶν A: τὸ ζῶω.

ἡδεῖα, καὶ ζῆν ἡδέως οὐ πάντας ὅσοις ζῶσι συμβαίνει
 χαίρειν, ἀλλ' οἷς αὐτὸ τὸ ζῆν ἡδὺ καὶ χαίρουσι τὴν
 ἀπὸ ζωῆς ἡδονήν. οὐκοῦν τὸ ζῆν ἀποδίδομεν τῷ μὲν
 67 A. ἐργηγορότι μᾶλλον ἢ τῷ καθεύδοντι, τῷ φρονοῦντι
 δὲ ἢ τῷ ἄφρονι μᾶλλον, τὴν δ' ἀπὸ ζωῆς ἡδονήν τὴν 5
 ἀπὸ τῆς χρήσεως γιγνομένην φαμὲν εἶναι τῆς ψυχῆς·
 τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ζῆν ἀληθῶς. εἰ τοίνυν καὶ πολλὰ
 ψυχῆς εἰσι χρήσεις, ἀλλὰ κυριωτάτη γε πασῶν ἡ τοῦ
 φρονεῖν ὅτι μάλιστα. δῆλον τοίνυν ὅτι καὶ τὴν γιγνο-
 μένην ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ θεωρεῖν ἡδονήν ἢ μόνην 10
 ἢ μάλιστα ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ ζῆν εἶναι. τὸ ζῆν ἄρα
 ἡδέως καὶ τὸ χαίρειν ὡς ἀληθῶς ἥτοι μόνοις ἢ μάλιστα
 ὑπάρχει τοῖς φιλοσόφοις. ἡ γὰρ τῶν ἀληθεσιτάτων
 νοήσεων ἐνέργεια καὶ ἀπὸ τῶν μάλιστα ὄντων πληρου-
 170 K. μένη καὶ στέγουσα αἰεὶ μονίμως τὴν ἐνδιδομένην τελειό- 15
 τητα, αὕτη πασῶν ἐστὶ καὶ πρὸς εὐφροσύνην ἀννσιμω-
 τάτη. ὥστε καὶ δι' αὐτὸ τὸ χαίρειν τὰς ἀληθεῖς καὶ
 ἀγαθὰς ἡδονὰς φιλοσοφητέον ἐστὶ τοῖς νοῦν ἔχουσιν.
 XII. Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον ἀπὸ τῶν μερῶν τοῦτο
 συλλογίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὅλης εὐδαιμονίας ἄνω- 20
 θεν τὸ αὐτὸ κατασκευάσαι, λέγωμεν διαρρήδην ὅτι δὴ
 ὡς ἔχει πρὸς εὐδαιμονίαν τὸ φιλοσοφεῖν, οὕτω καὶ πρὸς
 τὸ σπουδαῖον ἡμῖν ἢ φαῦλον εἶναι αὐτὸ διακεῖσθαι.
 πάντα γὰρ τὰ μὲν πρὸς τοῦτο τὰ δὲ διὰ τοῦτο πᾶσιν
 68 A. αἰρετέον εἶναι, καὶ τὰ μὲν ὡς ἀναγκαῖα τῶν πραγμά- 25
 των τὰ δὲ ἡδέα δι' ὧν εὐδαιμονοῦμεν. οὐκοῦν τὴν
 εὐδαιμονίαν τιθέμεθα ἥτοι φρόνησιν εἶναι καὶ τινα
 σοφίαν ἢ τὴν ἀρετὴν ἢ τὸ μάλιστα χαίρειν <ἢ> πάντα

23 ἡμῖν <μᾶλλον> ἢ conl. K: verisimilius v. 22 εὐδαιμονίαν
 <ἢ κατοδαιμονίαν> conicias, sed neutrum necessarium videtur ||
 25 εἶναι induxerim || 28 ἢ extremum addidit Vulcanius.

ταῦτα. οὐκοῦν εἴτε φρόνησίς ἐστι, φανερόν ὅτι μόνοις
 ἂν ὑπάρχοι τοῖς φιλοσόφοις τὸ ζῆν εὐδαιμόνως, εἴτε ^{172 K.}
 ἀρετὴ ψυχῆς ἢ τὸ χαίρειν, καὶ οὕτως ἢ μόνοις ἢ
 μάλιστα πάντων· ἀρετὴ γάρ ἐστι τὸ κυριώτατον τῶν
 5 ἐν ἡμῖν, ἡδιστόν τε πάντων ἐστὶν ὥς ἐν πρὸς ἐν ἡ
 φρόνησις. ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα πάντα τὰντὰ φῆ τις
 εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν, ὁριστέον ἐστὶ τὸ φρονεῖν. ὥστε
 φιλοσοφητέον ἂν εἴη πᾶσι τοῖς δυναμένοις· ἢ γάρ τοι
 τοῦτ' ἐστὶ τὸ τελέως εὔ ζῆν, ἢ μάλιστα γὰ πάντων ὥς
 10 ἐν εἰπεῖν αἷτιον ταῖς ψυχαῖς. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν διὰ
 τὸ παρὰ φύσιν ἴσως εἶναι τὸ γένος ἡμῶν χαλεπὸν τὸ
 μανθάνειν τι καὶ σκοπεῖν ἐστι, καὶ μόλις αἰσθάνοιτο,
 διὰ τὴν ἀφροῖαν καὶ τὴν παρὰ φύσιν ζωὴν· ἂν δέ
 ποτε δυννηθῶμεν σωθῆναι πάλιν ὅθεν ἐληλύθαμεν, δῆ-
 15 λον ὥς ἡδιδον καὶ ῥᾶον αὐτὸ ποιήσομεν πάντες. νῦν
 μὲν γὰρ ἀφειμένοι τῶν ἀγαθῶν διατελοῦμεν πρᾶττον-
 τες τὰ ἀναγκαῖα, καὶ μάλιστα πάντων οἱ μάλιστα μα-
 κάριοι δοκοῦντες εἶναι τοῖς πολλοῖς· ἐὰν δὲ τῆς οὐρα-
 νίας ὁδοῦ λαβώμεθα καὶ ἐπὶ τὸ σύννομον ἄστρον τὴν ^{174 K.}
 20 ζωὴν τὴν ἐαυτῶν ἀπερεῖσωμεν, τότε φιλοσοφήσομεν
 ζῶντες ἀληθῶς καὶ θεώμενοι θεωρίας ἀμηχάνους τὸ
 κάλλος, ἀτενίζοντες τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀρα-
 ρότως καὶ θεώμενοι τὴν τῶν θεῶν ἀρχήν, εὐφραίνό-
 μενοι καὶ χαίροντες συνεχῶς ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν, ἡδόμενοι

19 ἐπὶ τὸ σύνν. ἄστρον] cf. Plat. Tim. p. 42 B. || 21 sq. cf.
 Plat. Civit. X p. 615 A θεῶς ἀμηχάνους τὸ κάλλος.

7 αἰρετέον emendat Vulcanius || 12 <ἂν> αἰσθάνοιτο scri-
 bendum: τις addi voluit A, quo facile carebimus (cf. Bonitz,
 Ind. Arist. p. 589^b, 47 sqq.). conicias etiam plura excidisse post
 αἰσθάνεσθαι || 19 σύννομον A in Castigatt.: σύννομον in textu
 et rurs. in marg.

χωρὶς πάσης λύπης. οὕτως οὖν ἐπιόντες εἰς πᾶσαν
εὐδαιμονίαν εὐρίσκομεν ἡμῖν συμβαλλόμενον τὸ φιλο-
σοφεῖν· διόπερ αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον ὥς σπου-
δαιοτάτου καὶ μάλιστα ἡμῖν προσήκοντος.

- XIII. Εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπὸ τῶν περὶ φιλοσοφίας ⁵
ἐννοιῶν ποιήσασθαι τινα ἐπὶ τοῦτο παράκλησιν, ἴδι
δὴ καὶ ἀπὸ τούτων ἐπέλθωμεν οὕτωςί. κινδυνεύου-
σιν ὅσοι τυγχάνουσιν ὁρθῶς ἀπτόμενοι φιλοσοφίας
λεληθέναι τοὺς ἄλλους, ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοὶ ἐπιτη-
δεύουσιν ἢ ἀποθνήσκειν τε καὶ τεθνάναι. καὶ μάλα ¹⁰
^{176 K.} εἰκότως. λέληθε γὰρ τοὺς πολλοὺς ἧ̃ τε θανατῶσι
καὶ ἧ̃ ἄξιοί εἰσι θανάτου καὶ οἷου θανάτου οἱ ὥς
ἀληθῶς φιλόσοφοι. θάνατος μὲν οὖν ἐστὶν οὐκ ἄλλο
τι ἢ ἡ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴ, καὶ
^{70 A.} ἔστι τοῦτο τὸ τεθνάναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ¹⁵
ἀπαλλαγὴν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα γεγενῆσθαι, χω-
ρὶς δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἀπαλλαγείσαν αὐτὴν
καθ' αὐτὴν εἶναι. τούτου δὴ οὖν οὕτως ἔχοντος,
εἰκότως δὴ οὐκ ἔστι φιλοσόφου ἀνδρὸς ἐσπουδακέναι
περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας τὰς τοιάσδε, οἷον σίτων ²⁰
τε καὶ ποτῶν, οὐδὲ τὰς τῶν ἀφροδισίων· ἀλλ' οὐδὲ
τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπειὰς ἐντίμους ἡγή-
σεται ὁ τοιοῦτος, οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις
καὶ ὑποδημάτων, καὶ τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς
περὶ τὸ σῶμα οὐ τιμᾷ, ἀτιμάζει δὲ καθόσον μὴ πολλὴ ²⁵
^{178 K.} ἀνάγκη μετέχειν αὐτῶν. ὅλως δοκεῖ ἡ τοῦ τοιούτου
πραγματεία οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, ἀλλὰ καθόσον

7. p. 62, 29 Plat. Phaedon. p. 64 A—65 D.

⁵ περὶ tumentur etiam summaria p. 4, 24 || 6 τοῦτο Scaliger: τούτου.

- δύναται ἀφεστάναι αὐτοῦ, πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν τετρα-
φθαι. καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν δηλὸς ἐστὶν ὁ φιλό-
σοφος ἀπολύων ὅτι μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς τοῦ
σώματος κοινωνίας διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.
- 5 καὶ δοκεῖ γέ που διὰ τοῦτο τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις,
ὧς μηδὲν ἡδὺ τῶν τοιούτων μηδὲ μετέχει αὐτῶν, οὐκ
ἄξιον εἶναι ζῆν, ἀλλ' ἐγγύς τι τείνειν τοῦ τεθνάναι
ὁ μηδὲν φροντίζων τῶν ἡδονῶν αἰ διὰ τοῦ σώματος
εἶσι. καὶ μὴν περὶ γε αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως
- 10 κτῆσιν ἐμπόδιον τὸ σῶμα, ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσῃ ^{71 A.}
κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ. οἷον τὸ τοιόνδε λέγω·
οὐκ ἔχει ἀλήθειάν τινα ὅψις τε καὶ ἀκοή τοῖς ἀνθρώ-
ποις· τὰ γὰρ τοιαῦτα οἱ ποιεῖται αἰεὶ ἡμῖν θρυλλοῦσιν,
ὅτι οὔτε ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν. καίτοι
- 15 εἰ αὐταὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα αἰσθήσεων μὴ ἀκριβεῖς
εἶσι μηδὲ σαφεῖς, σχολῇ αἶ γε ἄλλαι· πᾶσαι γὰρ που
τούτων φαυλότεραί εἰσιν. οὐκοῦν εἰ ἡ ψυχὴ τῆς ἀλη- ^{180 K.}
θείας ἀποτυγχάνει, ὅταν μετὰ τοῦ σώματος ἐπιχειρῇ τι
σκοπεῖν (δηλὸν γὰρ ὅτι τότε ἐξαπατᾶται ὑπ' αὐτοῦ),
- 20 πάντως που ἐν τῷ λογίζεσθαι, εἶπερ που ἄλλοθι,
κατάδηλον αὐτῇ γίνεταί τι τῶν ὄντων. λογίζεται δέ
γέ που τότε κάλλιστα, ὅταν αὐτὴν τούτων μηδὲν παρα-
λυπῇ, μήτε ἀκοή μήτε ὅψις μήτε ἀλγηδὼν μηδέ τις
ἡδονή, ἀλλ' ὅτι μάλιστα αὐτὴ καθ' αὐτὴν γίννηται
- 25 ἑῷσα χαίρειν τὸ σῶμα, καὶ καθόσον δύνηται μὴ κοινω-
νοῦσα αὐτῷ μηδὲ ἀπτομένη ὁρέγεται τοῦ ὄντος. οὐκ-
οῦν καὶ ἐνταῦθα ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχὴ μάλιστα
ἀτιμάζει τὸ σῶμα καὶ φεύγει ἀπ' αὐτοῦ, ζητεῖ δὲ αὐτὴ
καθ' αὐτὴν γίνεσθαι.

- Μάλιστα δὲ ἔσται τοῦτο δῆλον ἀπὸ τῆς τῶν εἰδῶν
72 A. θεωρίας. τὸ γὰρ δίκαιον αὐτὸ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν
καὶ πάντα οἷς ἐπισφραγιζόμεθα τὸ ὃ ἔστιν, οὐδεπώποτε
τις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν, οὐδὲ ἄλλη τινὶ αἰσθήσει
τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐφήψατο αὐτῶν, ἀλλ' ὅς ἂν 5
182 K. μάλιστα ἡμῶν καὶ ἀκριβέστατα παρασκευάσῃται αὐτὸ
ἕκαστον διανοηθῆναι περὶ οὗ σκοπεῖ, οὗτος ἂν ἐγγύ-
τατα ᾖ τοῦ γινῶναι ἕκαστον. οὐκοῦν ἐκεῖνος ἂν τοῦτο
ποιήσῃεν καθαρώτατα, ὅστις ὁ τι μάλιστα αὐτῇ τῇ
διανοίᾳ ᾖ ἐφ' ἕκαστον, μήτε τὴν ὅψιν παρατιθέμενος 10
ἐν τῷ διανοεῖσθαι μήτε ἄλλην αἰσθήσιν ἐφέλκων μηδε-
μίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ, ἀλλ' αὐτῇ καθ' αὐτὴν εἰλι-
κρινεῖ τῇ διανοίᾳ χρώμενος αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἰλικρινὲς
ἕκαστον ἐπιχειροῖη θηρεῦειν τῶν ὄντων, ἀπαλλαγείς
ὁ τι μάλιστα ὀφθαλμῶν τε καὶ ὥτων καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν 15
ξύμπαντος τοῦ σώματος, ὡς ταράττοντος καὶ οὐκ ἔδωτος
τὴν ψυχὴν κτήσασθαι ἀλήθειάν τε καὶ φρόνησιν, ὅταν
κοινωνῇ. οὗτος γάρ ἐστιν, εἴπερ τις ἄλλος, ὁ τευξό-
μενος τοῦ ὄντος. ἀνάγκη δὴ οὖν ἐκ πάντων τούτων
παρίστασθαι δόξαν τοιάνδε τινὰ τοῖς γνησίοις φιλο- 20
σόφοις, ὥστε καὶ πρὸς ἀλλήλους τοιαῦτα ἄττα λέγειν,
ὅτι κινδυνεύει τι ὥσπερ ἀτραπὸς ἐκφέρειν ἡμᾶς μετὰ
73 A. τοῦ λόγου ἐν τῇ σκέψει, ὅτι, ἕως ἂν τὸ σῶμα ἔχωμεν
184 K. καὶ ξυμπεφυρμένην <ῆ> ἡμῶν ἢ ψυχὴ μετὰ τοιούτου
κακοῦ, οὐ μήποτε κτησώμεθα ἱκανῶς οὗ ἐπιθυμοῦμεν· 25
φαιδρὸν δὲ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθές. μυρίας μὲν γὰρ
ἡμῖν ἀσχολίας παρέχει τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀναγκαίαν

2. p. 65, 6 Plat. Phaedon. p. 65 D—67 B.

3 οὐδὲ πάποτε, ut solet || 21 ἄττα || 22 τοι vel τις Platonis
codd. || 24 ῆ ex P addidit A || 25 κτησόμεθα Scaliger.

τροφήν· ἔτι δὲ ἂν τινες νόσοι προσπέσωσιν, ἐμποδί-
 ζουσιν ἡμῶν τὴν τοῦ ὄντος θήραν. ἐρώτων δὲ καὶ
 ἐπιθυμιῶν καὶ φόβων καὶ εἰδώλων παντοδαπῶν καὶ
 φλυαρίας ἐμπύπλησιν ἡμᾶς, ὥστε τὸ λεγόμενον ὡς
 5 ἀληθῶς τῷ ὄντι ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγί-
 γνεται οὐδέποτε οὐδέν. καὶ γὰρ πολέμους καὶ στάσεις
 καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο παρέχει ἢ τὸ σῶμα καὶ αἱ τού-
 του ἐπιθυμίαι. διὰ γὰρ τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν
 πάντες οἱ πόλεμοι γίνονται, τὰ δὲ χρήματα ἀναγκα-
 10 ζόμεθα κτᾶσθαι διὰ τὸ σῶμα, δουλεύοντες τῇ τούτου
 θεραπειᾷ· καὶ ἐκ τούτου ἀσχολίαν ἄγομεν φιλοσοφίας
 πέρι διὰ πάντα ταῦτα. τὸ δὲ ἔσχατον πάντων ὅτι,
 ἐάν τις ἡμῖν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ' αὐτοῦ καὶ τρα-
 πώμεθα πρὸς τὸ σκοπεῖν τι, ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὐ-
 15 πανταχοῦ παραπίπτον θόρυβον παρέχει καὶ ταραχὴν
 καὶ ἐκπλήττει, ὥστε μὴ δύνασθαι ὑπ' αὐτοῦ καθορᾶν
 τάληθές, ἀλλὰ τῷ ὄντι ἡμῖν δέδεικται ὅτι, εἰ μέλλομεν ^{186 K.}
 ποτε καθαρῶς τι εἰσεσθαι, ἀπαλλακτέον αὐτοῦ καὶ ^{74 A.}
 αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεατέον αὐτὰ τὰ πράγματα· καὶ τότε,
 20 ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἔσται οὗ ἐπιθυμοῦμέν τε καὶ φάμεν
 ἐρασταὶ εἶναι, φρόνησις, ἐπειδὴν τελευτήσωμεν, ὡς ὁ
 λόγος σημαίνει, ζῶσι δὲ οὐ. εἰ γὰρ μὴ οἶόν τε μετὰ
 τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γινῶναι, δυοῖν τὰ ἔτερα,
 ἢ οὐδαμοῦ ἔστι κτήσασθαι τὸ εἰδέναι ἢ τελευτήσασθαι·
 25 τότε γὰρ αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἔσται ἡ ψυχὴ χωρὶς τοῦ
 σώματος, πρότερον δὲ οὐ. καὶ ἐν τῷ ὅντι ζῶμεν, οὕτως
 ὡς ἔοικεν ἐγγυτάτω ἐσόμεθα τοῦ εἰδέναι, ἐάν ὅ τι
 μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν,
 ὅ τι μὴ πᾶσα ἀνάγκη, μηδὲ ἀναπιμπλόμεθα τῆς τούτου

- φύσεως ἀλλὰ καθαρεύωμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἕως ἂν ὁ θεὸς αὐτὸς ἀπολύσῃ ἡμᾶς. καὶ οὕτω μὲν καθαροὶ ἀπαλλαττόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης, ὡς τὸ εἰκός, μετὰ
 188 K. τοιούτων ἐσόμεθα καὶ γνωσόμεθα δι' ἡμῶν αὐτῶν πᾶν τὸ εἰλικρινές· τοῦτο δ' ἐστὶν ἴσως τὸ ἀληθές.⁵ μὴ καθαρῶ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ἦ. κάθαρσις δὲ τοῦτο ξυμβαίνει, ὅπερ πάλαι ἐν τῷ λόγῳ λέγεται, τὸ χωρίζειν ὃ τι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος
 75 A. τὴν ψυχὴν καὶ ἐθίσει αὐτὴν καθ' αὐτὴν πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαι τε καὶ ἀθροίζεσθαι, καὶ 10 οἰκεῖν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ ἐν τῷ ἔπειτα μόνῃν καθ' αὐτήν, ἐκλυομένην ὥσπερ ἐκ δεσμῶν ἐκ τοῦ σώματος. τοῦτο δὲ θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος. λύειν δέ γε αὐτήν, ὥς φαμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μάλ- 15 ιστα καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστι τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος. ὥστε τὸ μέγιστον ἡμῖν ἀγαθὸν ἢ φιλοσοφία παρέχουσα, τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ γενέσει δεσμῶν, περισπούδαστος ἂν 20 εἴη διαφερόντως.
- 190 K. Ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα προσήκει, καὶ ἡ σωφροσύνη, ἣν καὶ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσι σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι ἀλλ' ὀλιγώρως ἔχειν καὶ 25

7. 18 Plat. Phaedon. p. 67 C—D || 22. p. 67, 16 Plat. Phaedon. p. 68 C—69 D.

2 οὐτότ' || 6 sq. θεμιτὸν ἦ. κάθαρσις (ex P) Cobet: θεμιτόν. ἢ καθ'. || 7 τοῦτό et 8 τὸ || 8 μάλιστα (ex P) Scaliger: καθ' αὐτήν || 16 μόνοι PK: μόνῃν: an μόνον?

- κοσμίως, τούτοις μόνοις προσήκει, τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ὀλιγωροῦσί τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν. εἰ γὰρ ἐθέλεις ἐννοῆσαι τὴν γε τῶν ἄλλων ἀνδρείαν τε καὶ σωφροσύνην, δόξει σοι εἶναι ἄτοπος. οἷσθα γὰρ ^{76 A.}
- 5 δῆπου ὅτι τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγάλων κακῶν. οὐκοῦν φόβῳ μειζόνων ὑπομένουσιν αὐτῶν οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅταν ὑπομένωσι. τῷ δεδιέναι ἄρα καὶ δεῖ ἀνδρεῖοι εἶσι πάντες πλὴν οἱ φιλόσοφοι. καίτοι ἄλογόν γε δεῖ τινὰ καὶ δειλίᾳ
- 10 ἀνδρεῖον εἶναι. τί δὲ οἱ κόσμιοι αὐτῶν; οὐ ταῦτόν τούτῳ πεπόνθασιν; ἀκολασίᾳ τινὶ σάφρονές εἰσι; καίτοι φασὲν γε ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ' ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει τούτῳ ὅμοιον τὸ πάθος τὸ περὶ ταύτην τὴν ^{192 K.}
- εὐήθη σωφροσύνην· φοβούμενοι γὰρ ἐτέρων ἡδονῶν
- 15 στερεθῆναι καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐκείνων, ἄλλων ἀπέχονται ὑπ' ἄλλων κρατούμενοι. καίτοι καλοῦσί γε ἀκολασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι· ἀλλ' ὅμως συμβαίνει αὐτοῖς κρατουμένοις ὑφ' ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν. τοῦτο δ' ὅμοιον ἐστὶν ὃ νῦν δὴ
- 20 ἔλεγον, τρόπον τινὰ δι' ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρονίσθαι. οὐ τοίνυν αὕτη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγὴ, ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας πρὸς λύπας καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι, μείζω πρὸς ἐλάττω, ὥσπερ νομίσματα, ἀλλ' ἢ ἐκεῖνο μόνον τὸ ^{77 A.}
- 25 νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ πάντα ταῦτα καταλλάττεσθαι, φρόνησις, καὶ τούτου μὲν πάντα καὶ μετὰ τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα τῷ ὄντι ἢ καὶ ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ συλλήβδην ἀληθείας ἀρετὴ μετὰ φρονήσεως, καὶ προσγινόμενων ^{194 K.}

11 εἶσι (sic) pr., corr. εἶναι || 19 ἄλλων] sic || fort. τούτῳ, at cf. P ubi φ νῦν δὴ ἐλέγετο, τῷ κτλ. || 20 ἔλεγε || 24 et 27 ἦ] ἢ et ἡ.

καὶ ἀπογιγνομένων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων καὶ τῶν
 ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων· χωριζόμενα δὲ φρονή-
 σεως καὶ ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων σκιαγραφία τις
 ἐστὶν ἡ τοιαύτη ἀρετὴ καὶ τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε
 καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ ἀληθὲς ἔχει, τὸ δὲ ἀληθὲς τῷ ⁵
 ὄντι ἐστὶ κἀθαρσίς τις τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ἡ
 σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ αὐτὴ
 ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ἤ. καὶ κινδυνεύουσι καὶ
 οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοι
 εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλαι αἰνίττεσθαι ὅτι ὅς ἂν ἀμύητος ¹⁰
 ἢ ἀτέλεστος εἰς Ἄιδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείσεται,
 ὁ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκεῖσε ἀφικό-
 μενος μετὰ θεῶν οἰκήσει. εἰσὶ γὰρ δὴ, φασὶν οἱ περὶ
 τὰς τελετὰς, ἑναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάκχοι δὲ τε
^{196 K.} παῦροι, οὗτοι δ' εἰσὶ κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι, ¹⁵
 ἢ οἱ πεφιλοσοφηκότες. εἰ τοίνυν καὶ ἀρετὴν τελείαν
^{78 A.} καὶ κἀθαρσιν τῆς ψυχῆς φιλοσοφία μόνη παρέχειν
 πέφυκε, μόνης αὐτῆς ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον. εἰς γὰρ
 θεῶν γένος μὴ φιλοσοφήσαντι καὶ παντελῶς καθαρῷ
 ἀπιδόντι οὐ θέμις ἀφικνεῖσθαι ἄλλῳ ἢ τῷ φιλομαθεῖ. ²⁰
 ἀλλὰ τούτων ἔνεκα οἱ ὀρθῶς φιλόσοφοι ἀπέχονται τῶν
 κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν ἀπάσων καὶ καρτεροῦσι καὶ
 οὐ παραδιδόασιν αὐταῖς ἀντούς, οὐχὶ οἰκοφθορίαν τε
 καὶ πενίαν φοβούμενοι, ὥσπερ οἱ πολλοὶ καὶ φιλοχρή-
 ματοι· οὐδὲ αὖ ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν μοχθηρίας ²⁵
 δεδιότες, ὥσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ οἱ φιλότιμοι, ἔπειτα
 ἀπέχονται αὐτῶν. τοιγάρτοι τούτοις μὲν ἅπασιν ἐκεῖνοι
 οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ σώματι πλάτ-

18. p. 70, 9 Plat. Phaedon. p. 82 B—84 B.

23 αὐτούς || 28 ^{μτ}σῶ, quod et σώματα esse potest.

τοντες ζῶσι, χαίρειν εἰπόντες οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ πορεύ- 198 K.
 ονται αὐτοῖς, ὥς οὐκ εἰδόσιν ὅπῃ ἔρχονται, αὐτοὶ δὲ
 ἡγούμενοι οὐ δεῖν ἐναντία τῇ φιλοσοφίᾳ πράττειν καὶ
 τῇ ἐκείνης λύσει τε καὶ καθαρῶ ταύτῃ τρέπονται
 5 ἐκείνῃ ἐπόμενοι, ἣ ἐκείνῃ ὑφηγείται. γινώσκουσι
 γὰρ οἱ φιλομαθεῖς ὅτι παραλαβοῦσα αὐτῶν τὴν ψυχὴν
 ἢ φιλοσοφία ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ
 προσκεκολλημένην, ἀναγκαζομένην δὲ ὥσπερ δι' ἐργ-
 μοῦ διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ ὄντα ἀλλὰ μὴ αὐτὴν 79 A.
 10 δι' αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλινδουμένην, καὶ
 τοῦ ἐργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα ὅτι δι' ἐπιθυμίας
 ἐστίν, ὥς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος ξυλλήπτωρ
 εἴῃ τῷ δεδέσθαι, — ὅπερ οὖν λέγω, γινώσκουσιν
 οἱ φιλομαθεῖς ὅτι οὕτω παραλαβοῦσα ἢ φιλοσοφία
 15 ἔχουσιν αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἡρέμα παραμυθεῖται καὶ
 λύειν ἐπιχειρεῖ, ἐνδεικνυμένη ὅτι ἀπάτης <μὲν> μεστὴ
 ἢ διὰ τῶν ὁμμάτων σκέψεις, ἀπάτης δὲ ἢ διὰ τῶν
 ὥτων καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, πείθουσα δὲ ἐκ
 τούτων μὲν ἀναχωρεῖν ὅσον μὴ ἀνάγκη αὐτοῖς χρῆ-
 20 σθαι, αὐτὴν δὲ εἰς αὐτὴν ξυλλέγεσθαι καὶ ἀθροίξεσθαι
 παρακαλενομένη, πιστεύειν δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ἄλλ' ἢ 200 K.
 αὐτὴν αὐτῇ, ὅ τι ἂν νοήσῃ αὐτὴ καθ' αὐτὴν αὐτὸ
 καθ' αὐτὸ τῶν ὄντων, ὅ τι δ' ἂν δι' ἄλλων σκοπῇ
 ἐν ἄλλοις ὄν ἄλλο, μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀληθές· εἶναι δὲ
 25 τὸ μὲν τοιοῦτον αἰσθητόν τε καὶ ὁρατόν, ὃ δὲ αὐτὴ
 ὁρᾷ νοητόν τε καὶ ἀειδές. ταύτῃ οὖν τῇ λύσει οὐκ
 οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἢ τοῦ ὥς ἀληθῶς φιλο-
 σόφου ψυχῇ οὕτως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπι-

5 ἐκείνῃ utrobique || 8 et 11 ἐργμοῦ P || 16 μὲν ex P ad-
 didit K || 20 εἰς αὐτὴν || 22 αὐτῇ || 26 ἀειδές PA: ἀηδές.

- θυμιῶν καὶ λυπῶν καθόσον δύναται, λογιζομένη ὅτι,
 80 A. ἐπειδὴν τις σφόδρα ἡσθῇ ἢ λυπηθῇ ἢ φοβηθῇ ἢ ἐπι-
 θυμήσῃ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἐπαθεῖν ἀπ' αὐτῶν ὥς
 ἂν τις οἰηθείῃ, οἶον ἢ νοσήσας ἢ τι ἀναλώσας διὰ
 τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ' ὁ πάντων μέγιστόν τε κακῶν καὶ 5
 ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό,
 ὅτι δὴ ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε
 ἡσθῆναι σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπὶ τούτῳ καὶ ἡγεῖσθαι,
 περὶ ὃ ἂν πάσῃ μάλιστα τοῦτο, τοῦτο ἐναργέστατόν
 202 K. τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον, οὐχ οὕτως ἔχον· ταῦτα δὲ 10
 μάλιστα ὁρατά. οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα
 καταδεῖται ψυχὴ ὑπὸ σώματος, ἐπεὶ ἐκάστη ἡδονὴ καὶ
 λύπη ὥσπερ ἦλον ἔχουσα προσηλοῖ αὐτήν πρὸς τὸ
 σῶμα καὶ προσπερὸν αὐτῆς καὶ ποιεῖ σωματοειδῆ, δοξάζουσιν
 ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἅπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῇ. ἐκ γὰρ 15
 τοῦ ὁμοδοξεῖν τῷ σώματι καὶ τοῖς αὐτοῖς χαίρειν ἀναγ-
 κάζεται, οἶμαι, ὁμότροπός τε καὶ ὁμότροφος γίνεσθαι
 καὶ οἷα μηδέποτε εἰς Αἶδου καθαρῶς ἀφικέσθαι, ἀλλ'
 αἰεὶ ἀναπλέα τοῦ σώματος ἐξίέναι, ὥστε ταχὺ πάλιν
 πίπτειν εἰς ἄλλο σῶμα καὶ ὥσπερ σπειρομένη [μῇ] 20
 81 A. ἐμφύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων ἁμοιρὸς εἶναι τῆς τοῦ θείου
 τε καὶ καθαροῦ καὶ μονοειδοῦς συνουσίας. τούτων
 τοίνυν ἔνεκα οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοί εἰσι καὶ
 ἀνδρεῖοι, οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἔνεκά φασιν. ἀλλ' οὕτω
 λογίσαιτ' ἂν ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου, καὶ οὐκ ἂν 25
 οἰηθείῃ τὴν μὲν φιλοσοφίαν χρῆναι ἑαυτὴν λύειν
 λουούσης δὲ ἐκείνης αὐτὴν παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς

1 λυπῶν καὶ φόβων P || 4 ἢ τί || 6 οὐ λογίζεται PK: συλλο-
 γίζεται || 8 ἐπὶ τῷ P || 10 τοιαῦτα δὲ (non τε) Scaliger || 11 τὰ
 ὁρατά Heindorf. || 12 ἐπεὶ ἐκάστη ἡδονὴ scripsit K: ἐπὶ ἐκάστη
 ἡδονῇ || 20 μῇ deletit K || 27 αὐτὴν] sic.

καὶ λύπαις ἑαυτὴν πάλιν αὖ ἐγκαταδεῖν καὶ ἀνήνυτον ^{204 K.}
 ἔργον πράττειν, Πενελόπης τινὰ ἐναντίως ἰστὸν μετα-
 χειριζομένης· ἀλλὰ γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα,
 ἐπομένη τῷ λογισμῷ καὶ ἀεὶ ἐν τούτῳ οὔσα, τὸ ἀληθές
⁵ καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀδόξατον θεωμένη καὶ ὑπ'
 ἐκείνου τρεφομένη, ζῇν τε οἶεται οὔτῳ δεῖν ἕως ἂν ζῇ,
 καὶ ἐπειδὰν τελευτήσῃ εἰς τὸ ξυγγενές καὶ εἰς τὸ
 τοιοῦτον ἀφικομένη ἀπηλλάχθαι τῶν ἀνθρωπίνων
 κακῶν. ἐκ δὴ τῆς τοιαύτης ἐφόδου φαίνεται ἡμῖν
¹⁰ φιλοσοφία ἀπαλλαγὴν τῶν ἀνθρωπίνων δεσμῶν παρ-
 ἔχειν καὶ λύσιν τῆς γενέσεως καὶ περιαγωγὴν ἐπὶ τὸ
 ὄν καὶ γνῶσιν τῆς ὄντως ἀληθείας καὶ κάθαρσιν ταῖς
 ψυχαῖς. εἰ δὲ ἐν τούτῳ μάλιστα ἐστὶν ἡ ὄντως εὐδαι-
 μονία, σπονδαστέον περὶ αὐτήν, εἴπερ ὄντως βουλό-
¹⁵ μεθα μακάριοι εἶναι.

Ἄλλὰ μὴν καὶ τόδε διανοηθῆναι ἄξιον, ὅτι εἴπερ ^{82 A.}
 ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἐπιμελείας δὴ δεῖται οὐχ ὑπὲρ τοῦ
 χρόνου μόνου τούτου ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν, ἀλλ'
 ὑπὲρ τοῦ παντός, καὶ ὁ κίνδυνος νῦν δὴ καὶ δόξειεν
²⁰ ἂν δεινὸς εἶναι, εἴ τις αὐτῆς ἀμελήσει. εἰ μὲν γὰρ
 ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντός ἀπαλλαγὴ, ἔρμαιον ἂν ἦν ^{206 K.}
 τοῖς κακοῖς ἀποθανοῦσι τοῦ τε σώματος ἅμα ἀπηλ-
 λάχθαι καὶ τῆς αὐτῶν κακίας μετὰ τῆς ψυχῆς· νῦν
 δὲ ἐπειδὴ ἀθάνατος φαίνεται οὔσα, οὐδεμία ἂν εἴη
²⁵ αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν οὐδὲ σωτηρία πλὴν τοῦ ὥς
 βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι. οὐδὲν γὰρ
 ἄλλο ἔχουσα εἰς Αἶδου ἡ ψυχὴ ἔρχεται πλὴν τῆς
 παιδείας τε καὶ τροφῆς, ἃ δὴ καὶ λέγεται μέγιστα
 ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τὸν τελευτήσαντα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ

τῆς ἐκείσε πορείας. ἡ μὲν γὰρ ἀμείνων ψυχὴ μετὰ
 θεῶν οἰκεῖ καὶ περιπορεύεται κατ' οὐρανὸν βελτιονός
 τε λήξεως τυγχάνει, ἡ δὲ ἀδίκων ἔργων ἀψαμένῃ καὶ
 ἀνοσιουργίας πλησθεῖσα καὶ ἀσεβείας εἰς τὰ ὑπὸ γῆν
 δικαιοτήρια ἐλθοῦσα δίκης τῆς προσηκούσης μεταλαγ-⁵
 γάνει. ὧν δὴ ἕνεκα χρὴ πᾶν ποιεῖν, ὥστε ἀρετῆς καὶ
 φρονήσεως ἐν τῷ βίῳ μετασχεῖν· καλὸν γὰρ τὸ ἄθλον
⁸³ A. καὶ ἡ ἐλπίς μεγάλη. καὶ τούτων δὴ ἕνεκα θαρρεῖν χρὴ
 περὶ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἄνδρα, ὅστις ἐν τῷ βίῳ τὰς μὲν
 ἄλλας ἡδονὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα καὶ τοὺς κόσμους εἶλε¹⁰
 χαίρειν, ὥς ἄλλοτρίους τε ὄντας καὶ πλεόν θάτερον
²⁰⁸ K. ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι, τὰς δὲ περὶ τὸ μακθάνειν
 ἐσπούδασέ τε καὶ κοσμήσας τὴν ψυχὴν οὐκ ἄλλοτρίῳ
 ἀλλὰ τῷ ἑαυτῆς κόσμῳ, σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη
 καὶ ἀνδρεία καὶ ἐλευθερία καὶ ἀληθεία, οὕτω περι-¹⁵
 μένει τὴν εἰς Αἶδον πορείαν, ὥς πορευσόμενος ὅταν
 ἡ εἰμαρμένη καλῇ. τούτων δὴ οὖν οὕτως ἐχόντων οὐ
 χρημάτων δεῖ ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ἔσται ὥς πλείστα,
 οὐδὲ δόξης καὶ τιμῆς, ἀλλὰ φρονήσεως καὶ ἀληθείας
 καὶ τῆς ψυχῆς, ὅπως ὥς βελτίστη ἔσται. οὐ γὰρ δεῖ²⁰
 τὰ πλείστου ἄξια περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι, τὰ δὲ
 φανυλότερα περὶ πλείονος. οὔτε σωμάτων οὖν ἐπι-
 μελεῖσθαι οὔτε χρημάτων δεῖ πρότερον, οὐδὲ οὕτως
 σφόδρα ὥς τῆς ψυχῆς, ὅπως ὥς ἀρίστη ἔσται· οὐ γὰρ
 ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίγνεται, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς χρήματα²⁵
 καὶ τᾶλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις πάντα καὶ ἰδίᾳ καὶ

3. 5 ἡ δὲ ἀδίκων — μεταλαγγάνει] cf. Plat. Phaedr. p. 249 A ||
 6. 17 Plat. Phaedon. p. 114 C—115 A || 17. p. 72, 1 cf. Plat. apol.
 Socr. p. 30 A—B.

δημοσίᾳ. ἔν τι οὖν τοῦτο διανοεῖσθαι δεῖ ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔσται ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε ζῶντι οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου ^{84 A.} πράγματα, ὥστε εἰς ἑαυτὸν διανοητῆσθαι πάντα τὰ ^{210 K.} ἀγαθὰ τὰ εἰς εὐδαιμονίαν φέροντα, καὶ ὁ τούτου ἐγγύτατα παρεσκευασμένος οὗτος ἂν μάλιστα μακαριώτατος διαζήσειεν. τοιαῦται ἔστωσαν καὶ αἱ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὴν εἰς φιλοσοφίαν προτροπὴν ἔφοδοι.

XIV. Δεῖ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ βίου τῶν κορυφαίων ἐν φιλοσοφίᾳ ἀνδρῶν ἐπομένως ταῖς Πυθαγόρου ὑποθήκαις ποιήσασθαι τὴν προτροπὴν. οἱ γὰρ τοιοῦτοί που ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἢ τι κοινὸν ἄλλο τῆς πόλεως συνέδριον, νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀκούουσι· σπουδαὶ δὲ ἐταιρειῶν ἐπ' ἀρχὰς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ σὺν ἀνελκτοῖσι κῶμοι, οὐδὲ ὅναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς. εὖ δὲ ἢ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει, ἢ τί τῷ κακόν ἐστίν ἐκ προγόνων γεγόνος ἢ πρὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες. ^{212 K. 85 A.} καὶ ταῦτα πάντα οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν, οἶδεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν ἀπέχεται τοῦ εὐδοκιμεῖν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κείται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἢ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ

1. 4 Plat. apol. Socr. p. 41 C—D || 4 ὥστε εἰς ἑαυτὸν κτλ.] cf. Plat. Menex. p. 247 E (infra p. 91, 26 sqq.) || 11. p. 77, 25 Plat. Theaet. p. 173 C—177 B.

4 δὴ ἀνηγεῖσθαι? || 5 τοῦ || 18 sq. εὖ δὲ ἢ κακῶς τίς (superscr. τι) γέγονεν ἐν πόλει ἢ τί τὸ κακόν (superscr. τίς τῶν κακῶν) ἐστίν ἐκ προγόνων γεγόνως (sic); cf. P.

καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ πέτεται κατὰ Πίνδαρον
 τὰ τε γὰρ ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα,
 οὐρανοῦ τε ὑπερ ἀστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν
 ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἐκάστου ὅλου, εἰς τῶν ἐγγὺς
 οὐδὲν ἑαυτὴν συγκαθιεῖσα. ὥσπερ δὴ καὶ Θαλῆν 5
 ἀστρονομοῦντα καὶ ἀναβλέποντα πεσόντα εἰς φρέαρ
 Θοῤῥτά τις ἐμμελῆς καὶ χαρίεσσα θεραπαινὶς ἀπο-
 σκῶψαι λέγεται, ὥς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο
 εἰδέναι, τὰ δὲ ὕπαισθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λαν-
 214 K. θάνοι αὐτόν. ταῦτόν δὲ ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντας 10
 ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι. τῷ γὰρ ὄντι τὸν τοι-
 οῦτον ὁ μὲν πλησίον καὶ ὁ γείτων λέληθεν, οὐ μόνον
 ὅ τι πράττει, ἀλλ' ὀλίγου καὶ <εἰ> ἄνθρωπός ἐστιν ἢ
 τι ἄλλο θρέμμα· τί δὴ ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ τί
 τῇ τοιαύτῃ φύσει προσήκει διαφέρειν τῶν ἄλλων ἢ 15
 86 A. ποιεῖν ἢ πάσχειν, ζητεῖ τε καὶ πράγματ' ἔχει διερε-
 νώμενος. τοιγάρτοι ἰδίᾳ τε συγγιγνώμενος ὁ τοιοῦτος
 ἐκάστῳ καὶ δημοσίᾳ, ὅταν ἐν δικαστηρίῳ ἢ που ἄλλοθι
 ἀναγκασθῇ περὶ τῶν παρὰ πόδας καὶ τῶν ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς διαλέγεσθαι, γέλωτα παρέχει οὐ μόνον Θοῤῥταῖς 20
 ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλῳ ὄχλῳ, εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν
 ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ ἀπειρίας, καὶ ἡ ἀσχημοσύνη
 δεινὴ, δόξαν ἀβελτηρίας παρεχομένη. ἐν τε γὰρ ταῖς
 λαιδορῖαις ἰδίῳ ἔχει οὐδὲν οὐδένα λαιδορεῖν αὐτὸς
 οὐκ εἰδὼς κακὸν οὐδὲν οὐδενὸς ἐκ τοῦ μὴ μεμελετη- 25
 κέναι· ἀπορῶν οὖν γελοῖος φαίνεται· ἐν τε τοῖς ἐπαί-
 νοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις οὐ προσποιήτως,

1 distinctio post οὐδέν est in codice || 3 ὑπεραστρονομοῦσα ||
 6 ἄνω βλέποντα et 9 ἐμπροσθεν P || 13 εἰ ex P addidit A || 14 δὴ ||
 δέ PA || ἄνθρωπος cum Cobeto malim || 17 συγγιγνώμενος PA:
 συγγιγνομένοις || 18 ἐκάστῳ PK: ἕκαστος || 24 αὐτὸς] αὐτ' P ||
 27 προσποιητῶς.

ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν ἐνδηλος γιγνόμενος ληρώδης δοκεῖ ^{216 K.}
 εἶναι. τύραννόν τε γὰρ ἢ βασιλέα ἐγκωμιαζόμενον
 ἓνα τῶν νομέων οἶον συβώτην ἢ ποιμένα ἢ τινα βου-
 κόλον ἡγεῖται ἀκούειν εὐδαιμονιζόμενον πολὺ βδάλ-
 5 λοντα γάλα, δυσκολώτερον δὲ ἐκείνων ζῶον καὶ ἐπι-
 βουλότερον ποιμαίνειν τε καὶ βδάλλειν νομίζει αὐτούς,
 ἀγροῖκον δὲ καὶ ἀπαίδευτον ὑπὸ ἀσχολίας οὐδὲν ἦττον ^{87 A.}
 τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γίνεσθαι, σηκὸν
 ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον. γῆς δὲ ὅταν μυρία
 10 πλέθρα ἢ ἔτι πλείω ἀκούσῃ ὥς τις ἄρα κεκτημένος
 θαυμαστὰ πλήθει κέκτηται, πάνσμικρα δοκεῖ ἀκούειν,
 εἰς ἅπασαν εἰωθὼς τὴν γῆν βλέπειν. τὰ δὲ δὴ γένη
 ὑμνούντων, ὥς γενναῖός τις ἐπὶ πάππους πλουσίους
 ἔχων ἀποφῆναι, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ ἐπὶ σμικρὸν
 15 ὁρώντων ἡγεῖται τὸν ἔπαινον, ὑπὸ ἀπαιδευσίας οὐ
 δυναμένων εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ βλέπειν οὐδὲ λογίεσθαι
 ὅτι πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἐκάστω γεγόνασιν
 ἀναρίθμητοι, ἐν αἷς πλούσιοι καὶ πτωχοὶ καὶ βασιλεῖς ^{218 K.}
 καὶ δοῦλοι βάρβαροί τε καὶ Ἕλληνες πολλάκις μυρίοι
 20 γεγόνασιν ὁπποῦν, ἀλλ' ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι κατα-
 λόγῳ προγόνων σεμννομένων καὶ ἀναφερόντων εἰς
 Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρύωνος <ἄτοπα αὐτῷ παταφαίνεται
 τῆς σμικρολογίας, ὅτι δὲ ὁ ἀπ' Ἀμφιτρύωνος> εἰς τὸ
 ἄνω <πεντεκαεικοστὸς> τοιοῦτος ἦν οἷα συνέβαινε
 25 αὐτῷ τύχη, καὶ ὁ πεντηκοστὸς ἀπ' αὐτοῦ, γελᾷ οὐ
 δυναμένων λογίεσθαι τε καὶ χαυνότητα ἀνοήτου ψυχῆς ^{88 A.}
 ἀπαλλάττειν. ἐν ἅπασιν δὴ τοῦτοις ὁ τοιοῦτος ὑπὸ
 τῶν πολλῶν καταγελάσθαι, τὰ μὲν ὑπερηφάνως ἔχων,

3 συβώτην PK: τῶν συβωτῶν || 11 πλήθει PA: πλήθῃ ||
 22 sq. verba ἄτοπα — Ἀμφιτρύωνος et 24 πεντεκαεικοστὸς ex P
 addidit A.

- ὥς δοκεῖ, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἀγνοῶν τε καὶ ἐν ἐκάστοις ἀπορῶν. ὅταν δέ γέ τινα αὐτὸς ἐλκύσῃ ἄνω, καὶ ἐθελήσῃ τις αὐτῷ ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Τί ἐγὼ σὲ ἀδικῶ ἢ σὺ ἐμέ; εἰς σκέψιν αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας, τί τε ἐκάτερον αὐτοῖν καὶ τί τῶν πάντων ἢ 5
- 220 K. ἀλλήλων διαφέρετον; ἢ ἐκ τοῦ Εἰ βασιλεὺς εὐδαίμων κεκτημένος πολὺ χρυσίον, [ἢ] βασιλείας πέρι καὶ ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ἐπισκεψιν, ποῖω τέ τινε ἐστὶν καὶ τίνα τρόπον ἀνθρώπου φύσει προσήκει τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῖν, τὸ δὲ ἀπο- 10 φυγεῖν, — περὶ πάντων τούτων ὅταν αὐτῷ δέῃ λόγον διδόναι τὸν σμικρὸν ἐκείνου τὴν ψυχὴν καὶ δριμύν καὶ δικανικόν, πάλιν αὐτὸ τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν. ἰλιγγιῶν τε ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθεὶς καὶ βλέπων μετέωρος ἄνωθεν ὑπὸ ἀηθείας ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν 15
- 89 A. καὶ βαρβαρίζων γέλωτα Θράτταις μὲν οὐ παρέχει οὐδ' ἄλλῳ ἀπαιδεύτῳ οὐδενί (οὐδὲ γὰρ αἰσθάνονται), τοῖς δὲ ἐναντίως ἢ ὥς ἀνδραπόδοις τραφεῖσι πᾶσιν. οὗτος δὴ ἐκατέρου τρόπος τῆς ζωῆς· ὁ μὲν τῷ ὄντι ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τετραμμένον, ὃν δὴ <δεῖ> 20
- 222 K. φιλόσοφον καλεῖν, <ῶ> ἀνεμέσητον εὐήθει δοκεῖν καὶ οὐδενὶ εἶναι, ὅταν εἰς δουρικὰ ἐμπέσῃ διακονήματα, οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπισταμένον συσκευάσασθαι μηδὲ ὄψον ἡδῦναι ἢ θῶπας λόγους· ὁ δ' αὖτὰ μὲν τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς θατέρου καὶ ὀξέως 25 διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι <δὲ> οὐκ ἐπισταμένου ἐπὶ

7 ἢ delevi: an χρυσίον ἢ, βασ. ? || 9 τέ τινε PA: γέ τινες || 10 αὐτοῖν PK: αὐτήν || 13 πάλιν αὐτὰ AP: πάλιν αὐτὰ || 18 ἐναντίως PK: ἐναντίοις || 20 ὃν δεῖ ex apogr. Ciz. K: an καλεῖς cum P? || 21 ῶ ex P addidit A || 23 ἐπισταμένον ex P scripsi: ἐπισταμένους || 25 θατέρου] τε PA || 26 δὲ ex P addidit K.

δεξιά ἐλευθέρας οὐδὲ ἁρμονίαν λόγων λαβόντος ὁρθῶς
 ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον ἀληθῆ.
 οἶμαι δὴ οὖν, εἰ πεύθονται οἱ ἄνθρωποι τούτοις,
 πλείονα ἂν εἰρήνην καὶ κακὰ ἐλάττω κατ' αὐτοὺς
 5 ἔσσεσθαι. τὰ μὲν οὖν κακὰ οὕτ' ἀπολέσθαι δυνατόν
 (ὑπεναντίον γὰρ τι τῷ ἀγαθῷ ἀεὶ εἶναι ἀνάγκη), οὕτ'
 ἐν θεοῖς αὐτὰ ἰδρῦσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ
 τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης. διὸ καὶ πει- 90 A.
 ρᾶσθαι χρὴ ἐνθένδε ἐκείσε φεύγειν ὃ τι τάχιστα. φυγὴ
 10 δὲ ὁμοιώσεις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοιώσεις δὲ δίκαιον
 καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι. ἀλλὰ γὰρ οὐ
 πάννυ ῥᾷδιον πείσαι, ὥς ἄρα οὐχ ὧν ἕνεκα οἱ πολλοί
 φασὶ δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν ἀρετὴν δὲ διώκειν,
 τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδευτέον τὸ δ' οὐ, ἵνα δὴ 224 K.
 15 μὴ κακὸς καὶ ἵνα ἀγαθὸς δοκῇ εἶναι. ταῦτα μὲν γὰρ
 ἔστιν ὁ λεγόμενος γραῶν ὕθλος, ὥς ἐμοὶ φαίνεται·
 τὸ δὲ ἀληθὲς ὧδε λέγομεν. θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς
 ἄδικος, ἀλλ' ὥς οἶόν τε δικαιοτάτος, καὶ οὐκ ἔστιν
 αὐτῷ ὁμοιότερον οὐδὲν ἢ ὅς ἂν ἡμῶν αὖ γένηται ὃ τι
 20 δικαιοτάτος. περὶ τοῦτο καὶ ἡ ὥς ἀληθῶς δεινότης
 ἀνδρὸς καὶ ἡ οὐδένειά τε καὶ ἀνανδρία. ἡ μὲν γὰρ
 τούτου γνῶσις σοφία καὶ ἀρετὴ ἀληθινή, ἡ δὲ ἄγνοια
 ἀμαθία καὶ κακία ἐναργής· αἱ δὲ ἄλλαι δεινότητές τε
 δοκοῦσαι καὶ σοφαί ἐν μὲν πολιτικαῖς δυναστείαις
 25 γιγνώμεναι φορτικαί, ἐν δὲ τέχναις βάνανσοι. τῷ οὖν
 ἀδικοῦντι καὶ ἀνόσια λέγουσι ἢ πράττοντι μακρῷ ἄριστ' 91 A.
 ἔχει τι τὸ μὴ συγχωρεῖν δεινῷ ὑπὸ πανοργίας εἶναι·
 ἀγάλλονται γὰρ τῷ ὀνειδέει καὶ οἴονται ἀκούειν ὅτι οὐ
 λῆροί εἰσι, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἀλλὰ ἄνδρες οἷους δεῖ ἐν

πόλει τοὺς σωθησομένους. λεκτέον οὖν τὸ ἀληθές, ὅτι τοσοῦτῳ μᾶλλον εἰσιν οἶοι οὐκ οἴονται, ὅτι οὐχὶ οἴονται· ἀγνοοῦσι γὰρ ζημίαν ἀδικίας, ὃ δεῖ ἥμισυ 226 K. ἀγνοεῖν. οὐ γάρ ἐστιν ἦν δοκοῦσι, πληγαί τε καὶ θάνατοι, ὧν ἐνίοτε πάσχουσιν οὐδὲν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ ἦν ἀδύνατον ἐκφυγεῖν. παραδειγμάτων γὰρ ἐν τῷ ὄντι ἐσώτων, τοῦ μὲν θείου εὐδαιμονεστάτου, τοῦ δὲ <ἀθέου> ἀθλιωτάτου, οὐχ ὁρῶντες ὅτι οὕτως ἔχει, ὑπὸ ἡλιθιότητός τε καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνοίας λανθάνουσι τῷ μὲν ὁμοιούμενοι διὰ τὰς ἀδίκους πράξεις, τῷ δὲ 10 ἀνομοιούμενοι. οἷ δὴ τίνουσι δίκην ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὁμοιοῦντο. ἐὰν δὲ εἰπωμεν ὅτι, ἐὰν μὴ ἀπαλλαγῶσι τῆς δεινότητος, καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς 92 A. ἐκείνος μὲν ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος οὐ δέξεται, ἐνθάδε δὲ τὴν αὐτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ 15 ἔξουσιν, κακοὶ κακοῖς ξυνόντες, ταῦτα δὴ καὶ παντάπασιν ὥς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι ἀνοήτων τινῶν ἀκούσονται, καὶ μάλα δὴ ὑπέρογκον φρονοῦντες. ἐν μέντοι τι αὐτοῖς συμβέβηκεν, ὅταν ἰδίᾳ λόγον δέῃ δοῦναί τε καὶ δέξασθαι περὶ ὧν ψέγουσι, καὶ ἐθελήσωσιν 20 ἀνδρικῶς πολὺν χρόνον ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀνάνδρως φεύγειν, τότε ἀτόπως τελευτῶντες οὐκ ἀρέσκουσιν 228 K. αὐτοὶ αὐτοῖς περὶ ὧν λέγουσι, καὶ ἡ ῥητορικὴ ἐκείνη πως ἀπομαρτάνεται, ὥστε παίδων δοκεῖν μηδὲν διαφέρειν. εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ ὁ βίος θειότερός 25 τε εἶναι καὶ εὐδαιμονέστερος φαίνεται τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαγόντων, οὐδὲν ἄλλο χρὴ πράττειν ἢ φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι γενναίως.

8 ἀθέου ex P addidit A || 11 τίνουσι PA: τείνουσι || 15 αὐτοῖς || 19 ὅταν] ὅτι ἂν PA, at cf. Schanzii adn. crit. ad Theaet. p. 177 B || 20 ἐθελήσωσιν PA: ἐθελήσουσιν || 24 πῶς.

XV. Μετὰ ταῦτα δὴ ἀπεικάσαι δεῖ τοιούτῳ πάθει τὴν ἡμετέραν φύσιν παιδείας τε πέρι καὶ ἀπαιδευσίας. ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἶον ἐν καταγείῳ οἰκῇσει σπηλαιώ- 93 A. δει, ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἴσοδον ἐχούση 5 μακρὰν παρὰ πᾶν τὸ σπήλαιον, ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς ἀγκύνας, ὥστε μένειν τε αὐτοὺς εἰς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὄρᾶν, κύκλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν, φῶς δὲ αὐτοῖς πυρὸς ἄνωθεν καὶ πόρρωθεν καόμενον 10 ὄπισθεν αὐτῶν, μεταξὺ δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν δεσμῶν ἐπάνω ὁδόν, παρ' ἣν εἶναι τειχίον φθορομημένον, ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρὸ- 230 K. κείται τὰ παραφράγματα, ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύουσιν. ἔτι τοίνυν ὄρα παρὰ τοῦτο τὸ τειχίον φέ- 15 ροντας ἀνθρώπους σκεύη τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ τειχίου καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῶα λίθινά τε καὶ ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα, οἶον εἰκός, τοὺς μὲν φθεγγομένους, τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν παραφερόντων. τὴν δὴ ἄτοπον εἰκόνα ταύτην καὶ τοὺς δεσμώτας τοὺς 20 ἀτόπους θὲς εἶναι ὁμοίους ἡμῖν. τοὺς γὰρ τοιούτους πρῶτον μὲν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων οἶει ἂν τι ἑώρακέναι ἄλλο πλὴν τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ κατ' ἀντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προσπιπτούσας; οὐδὲν ἄλλο. πῶς γάρ, εἰ ἀκινήτους γε τὰς κεφαλὰς 25 ἔχειν ἡναγκασμένοι εἶεν διὰ βίου; τί δὲ τῶν παρα- 94 A. φερομένων; οὐ ταὐτὸν τοῦτο; τί μήν; εἰ οὖν διαλέγεσθαι οἰοί τ' εἶεν πρὸς ἀλλήλους, οὐ ταῦτα ἡγῇ

1. p. 82, 4 Plat. Civit. VII p. 514 A—517 C.

3 ἴδε || 26 τοῦτο; τί μήν; Cobet ex P: τούτοι μήν.

ἂν τὰ ὄντα αὐτοὺς ὀνομάξωιν, ἅπερ ὀρθῶεν; ἀνάγκη.
 232 K. τί δ'; εἰ καὶ ἡγῶ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ κατ' ἀντικρὺ
 ἔχοι, ὅποτε τις τῶν παριόντων φθέρῃται, οἶει ἂν ἄλλο
 τι αὐτοὺς ἡγείσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριοῦσαν
 σκιάν; οὐδὲν ἄλλο. παντάπασι δὴ οὖν οἱ τοιοῦτοι 5
 οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθὲς ἢ τὰς τῶν σκευ-
 αστῶν σκιάς. πολλὴ ἀνάγκη. σκόπει οὖν αὐτῶν λύσιν
 τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης, οἷα
 τις ἂν εἴη, εἰ φύσει τοιάδε ξυμβαίνοι αὐτοῖς; ὅποτε
 τις λυθείη καὶ ἀναγκάξοιτο ἐξαίφνης ἀνίστασθαι τε 10
 καὶ περιάγειν τὸν αὐχένα καὶ βαδίζειν καὶ πρὸς τὸ
 φῶς ἀναβλέπειν, πάντα δὲ ταῦτα ποιῶν ἀλγοῖ τε καὶ
 διὰ τὰς μαρμαρυγὰς ἀδυνατοῖ καθορᾶν ἐκεῖνα ὧν
 τότε τὰς σκιάς εἶδρα, τί ἂν οἶει αὐτὸν εἰπεῖν, εἰ τις
 αὐτῷ λέγοι ὅτι τότε μὲν εἶδρα φλυαρίας, νῦν δὲ μᾶλλον 15
 τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος καὶ πρὸς μᾶλλον ὄντα τετραμ-
 95 A. μένος ὀρθότερον βλέποι, καὶ δὴ καὶ ἕκαστον τῶν
 παριόντων δεικνὺς αὐτῷ ἀναγκάξοι ἐρωτῶν ἀποκρι-
 νασθαι ὃ τι ἐστίν; οὐκ οἶει αὐτὸν ἀπορεῖν τε ἂν καὶ
 ἡγείσθαι τὰ τότε ὁρώμενα ἀληθέστερα ἢ τὰ νῦν δει- 20
 κνύμενα; πάντως δήπου. οὐκοῦν κἂν εἰ πρὸς αὐτὸ
 τὸ φῶς ἀναγκάξοι αὐτὸν βλέπειν, ἀλγεῖν τε ἂν τὰ
 ὄμματα καὶ φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα ἃ
 234 K. δύναται καθορᾶν, καὶ νομίζειν ταῦτα τῷ ὄντι σαφέ-
 στερα τῶν δεικνυμένων; εἰ δὲ ἐντεῦθεν ἔλκοι τις 25
 αὐτὸν βία διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάν-
 τους, καὶ μὴ ἀνείη πρὶν ἐξελκύνσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου
 φῶς, ὀδυνᾶσθαι τε ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἐλκόμενον; καὶ

8 οἷα || 9 εἰ PA: ἡ || 14 οἷη || 15 αὐτῷ PA: αὐτὸ || 20 τὰ
 τότε PA: τὰ τε || 27 ἂν εἴη || 28 <ἀρα οὐχ> ὀδυνᾶσθαι A ex P.

ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, ἀγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὄμ-
 ματα μεστὰ ὁρᾶν οὐδ' ἂν ἐν δύνασθαι τῶν <νῦν>
 λεγομένων ἀληθῶν, ὥστε ἐξαίφνης αὐτοῖς προσβάλ-
 λοντας; συνηθείας δὴ, οἶμαι, δέοιτ' ἂν, εἰ μέλλοι τὰ
 5 ἄνω ὄψεσθαι· καὶ πρῶτον μὲν τὰς σκιὰς ἂν ῥᾶστα
 καθορῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὕδασι τὰ τε τῶν
 ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἰδῶλα, ὕστερον δὲ
 αὐτά· ἐκ δὲ τούτων τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ αὐτὸν τὸν
 οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ῥᾶον θεάσαιοτο, προσβλέπων τὸ
 10 τῶν ἄστρον τε καὶ σελήνης φῶς, ἣ μεθ' ἡμέραν τὸν
 ἥλιόν τε καὶ τὸ τοῦ ἡλίου. τελευταῖον δὴ, οἶμαι, τὸν
 ἥλιον οὐκ ἐν ὕδασι οὐδ' ἐν ἀλλοτρίᾳ ἔδρᾳ φαντάσ- 96 A.
 ματα αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸν καθ' αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ
 δύναιτ' ἂν κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι οἷός τε ἔστι. καὶ 236 K.
 15 μετὰ ταῦτ' ἂν ἤδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὗτος
 ὁ τὰς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτοὺς καὶ πάντα ἐπι-
 τροπεύων τὰ ἐν τῷ ὁρωμένῳ τόπῳ, καὶ ἐκείνων ὧν
 σφεῖς ἐώρων τρόπον τινὰ πάντων αἷτιος. δῆλον γὰρ
 ὅτι ἐπὶ ταῦτα ἂν μετ' ἐκεῖνα ἔλθοι. τί οὖν; ἀνα-
 20 μιμνησκόμενον αὐτὸν τῆς πρώτης οἰκήσεως καὶ τῆς
 ἐκεῖ σοφίας καὶ τῶν τότε ξυνδεδεσμενῶν οὐκ ἂν οἷε
 αὐτὸν μὲν εὐδαιμονίζειν τῆς μεταβολῆς, τοὺς δὲ ἐλεεῖν;
 καὶ μάλα. τιμὰ δὲ καὶ ἐπαινοὶ εἴ τινες ἦσαν αὐτοῖς
 τότε παρ' ἀλλήλων καὶ γέρα τῷ ὀξύντατα καθορῶντι
 25 τὰ παριόντα, καὶ μνημονεύοντι μάλιστα ὅσα τε πρό-
 τερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἶωθε καὶ ἅμα πορεύεσθαι, καὶ
 ἐκ τούτων δὴ δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον
 ἤξειν, δοκεῖς ἂν αὐτὸν ἐπιθυμητικῶς αὐτῶν ἔχειν καὶ

2 νῦν add. A ex P || 3 ὥς et προσβάλλοντα malit K || 10 σε-
 λήνης PA: σεληνῶν || 13 ἀλλ' αὐτὸν || 21 οἷῃ || 22 αὐτὸν || 24 παρ'
 PA: περὶ || 28 δοκεῖς PA: δοκῆς.

ξηλοῦν τοὺς παρ' ἐκείνοις τιμωμένους τε καὶ ἐνδυνα-
στεύοντας, ἢ τὸ τοῦ Ὀμήρου ἂν πεπονθέναι καὶ σφόδρα
βούλεσθαι ἐπάρουρον εἶντα θητευέμεν ἄλλω ἄν-

97 A. δρὶ παρ' ἀκλήρῳ καὶ ὀτιοῦν ἂν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ
ἐκείνᾳ τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν; οὕτως ἔργω οἶμαι, 5

238 K. πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν δέξασθαι ἢ ζῆν ἐκείνως.
καὶ τόδε δὴ ἐννόησον· εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβὰς εἰς
τὸν αὐτὸν θᾶκον καθίζοιτο, ἄρ' οὐ σκότους ἀνάπλεως
σχοίη τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξαίφνης ἦκων ἐκ τοῦ ἡλίου;
μᾶλα γε. τὰς δὲ δὴ σκιὰς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν 10
γνωματεύοντα διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκεί-
νοις, ἐν ᾧ ἀμβλυωπεῖ, πρὶν καταστῆναι τὰ ὅμματα,
οὗτος δὲ ὁ χρόνος μὴ πᾶν ὀλίγος εἴη τῆς συνηθείας,
ἄρα οὐ γέλωτ' ἂν παρέχοι, καὶ λέροιτο ἂν περὶ αὐτοῦ,
ὥς ἀναβὰς ἄνω διεφθαρμένος ἦκει τὰ ὅμματα, καὶ ὅτι 15
οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειρᾶσθαι ἀνιέναι, καὶ τὸν ἐπιχει-
ροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν, εἰ πως ἐν ταῖς χερσὶ
δύναιντο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν, ἀποκινύναι ἂν;
σφόδρα γε. ταύτην τοίνυν τὴν εἰκόνα προσαπτέον
ἄπασαν ὥς ἀληθῶς τοῖς λεγομένοις, τὴν μὲν δι' ὕψεως 20
φαινομένην ἔδραν τῇ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκῇσει ἀφο-
μοιοῦντα, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῇ τοῦ ἡλίου

98 A. δυνάμει· τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θέαν τῶν ἄνω τὴν

240 K. εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθεῖς οὐχ
ἀμαρτήσῃ τῆς ἀληθείας. αὕτη δὲ που οὕτω φαίνεται 25
ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγισ
ὀρᾶσθαι, ὀφθεῖσα δὲ συλλογιστέα εἶναι ὥς ἄρα πᾶσι
πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία, ἐν τε ὀρατῷ

3 ἐπ' ἄρουρον || 21 ἔδραν || 25 ἀμαρτή || 26 τελευταία ita
scriptum ut proclivi errore legas τελευταίως.

φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα, ἐν τε νοητῷ αὐτῇ κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρεχομένη, καὶ ὅτι δεῖ ταύτην ἰδεῖν τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ. εἰ δὴ τοῦτο ἔργον ἐστὶ τῆς παιδείας, καὶ
 5 τοσοῦτον πρόκειται τὸ διάφορον αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπαι-
 δευσίαν, τί ἂν ἄλλο ἀρμόζοι ἢ παιδείας ἀντιλαμβάνε-
 σθαι καὶ φιλοσοφίας, τῶν δὲ νῦν δοκούντων εἶναι
 περισπουδάστων τοῖς πολλοῖς ἀφίεσθαι ὥς οὐδεμίαν
 ἐχόντων εἰς εὐδαιμονίαν ῥοπὴν ἀξιόλογον;

10 XVI. Ἐτι τοίνυν, εἰ ταῦτα ἀληθῆ, δεῖ νοῆσαι περὶ
 αὐτῶν τοιόνδε τι, τὴν παιδείαν οὐχ οἷον τινες ἐπαγ- 242 K.
 γελλόμενοι φασιν εἶναι, τοιαύτην καὶ εἶναι. φασὶ δέ
 που οὐκ ἐνούσης ἐν τῇ ψυχῇ ἐπιστήμης ἐντιθέναι, οἷον 99 A.
 τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς ὄψιν ἐντιθέντες. ὁ δέ γε νῦν λό-
 15 γος σημαίνει ταύτην τὴν ἐνοῦσαν ἐκάστῳ δύναμιν ἐν
 τῇ ψυχῇ καὶ τὸ ὄργανον ᾧ καταμανθάνει ἐκάστος,
 οἷον εἰ ὄμμα μὴ δυνατὸν ἦν ἄλλως ἢ ξὺν ὄλῳ τῷ
 σώματι στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους,
 οὕτως ξὺν ὄλῳ τῇ ψυχῇ ἐκ τοῦ γιγνομένου περιакτεόν
 20 εἶναι, ἕως ἂν εἰς τὸ ὄν καὶ τοῦ ὄντος τὸ φανότατον
 δυνατὴ γένηται ἀνασχέσθαι θεωμένη· τοῦτο δ' εἶναι
 φάμεν τὰγαθόν. τούτου τοίνυν αὐτοῦ τέχνη ἂν εἴη,
 τῆς περιαγωγῆς, τίνα τρόπον ὥς ῥᾶστά τε καὶ ἀνυσι-
 μώτατα μεταστραφῇσεται, οὐ τοῦ ἐμποιῆσαι αὐτῷ <τὸ>
 25 ὁρᾶν, ἀλλ' ὥς ἔχοντι μὲν αὐτό, οὐκ ὁρθῶς δὲ τετραμ-
 μένῳ οὐδὲ βλέποντι οἷ ἔδει, τοῦτο δεῖ μηχανήσασθαι.
 αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι ἀρεταὶ καλούμεναι ψυχῆς κινδυ-

10. p. 83, 19 Plat. Civit. VII p. 518 B—519 B.

8 ἀφίεσθαι (ἀφειῖσθαι Scaliger) Cobet: ἀφιεῖσθαι || 11 immo
 οἶαν cum P || 12 φησὶ compend. || 16 φ PA: δ || 24 τὸ ex P addidit A.

- νεύουσιν ἐγγύς τι εἶναι τῶν τοῦ σώματος (τῷ ὄντι
 244 K. γὰρ οὐκ ἐνοῦσαι πρότερον ὕστερον ἐμποιεῖσθαι ἔθεσι
 καὶ ἀσκήσεσιν), ἡ δὲ τοῦ φρονῆσαι παντὸς μᾶλλον θειο-
 τέρου τινὸς τυγχάνει, ὥς ἔοικεν, οὕσα, ὃ τὴν μὲν
 δύναμιν οὐδέποτε ἀπόλλυσιν, ὑπὸ δὲ τῆς περιαγωγῆς ὅ
 χρήσιμόν τε καὶ ὠφέλιμον καὶ ἄχρηστον αὖ καὶ βλα-
 100 A. βερὸν γίγνεται. ἡ οὐπω ἐννεονόηκας τῶν λεγομένων
 μὲν πονηρῶν, σοφῶν δέ, ὥς δοιμὴ μὲν βλέπει τὸ ψυ-
 χάριον καὶ ὀξέως διορᾷ ταῦτα ἐφ' ἃ τέτραπται, ὥς οὐ
 φάυλην ἔχον τὴν ὕψιν, κακία δὲ ἡναγκασμένον ὑπηρε- 10
 τεῖν, ὥστε ὅσῳ ἂν ὀξύτερον βλέπῃ, τοσοῦτῳ πλείω
 κακὰ ἐργαζόμενον; τοῦτο μέντοι τὸ τῆς τοιαύτης φύ-
 σεως εἰ ἐκ παιδὸς εὐθύς κοπτόμενον περιεκόπη τὰς
 τῆς γενέσεως ξυγγενεῖς ὥσπερ μολυβδίδας, αἱ δὲ
 ἐδωδαῖς τε καὶ τοιούτων ἡδοναῖς τε καὶ λιχνεῖαις 15
 προσφυεῖς γιγνόμεναι περὶ τὰ κάτω στρέφουσι τὴν τῆς
 ψυχῆς ὕψιν, ὧν εἰ ἀπαλλαγὴν περιεστρέφετο εἰς τὰ
 ἀληθῆ, καὶ ἐκεῖνα ἂν τὸ αὐτὸ τοῦτο τῶν αὐτῶν ἀνθρώ-
 πων ὀξύτα(τα ἐώρα, ὥς)περ καὶ ἐφ' ἃ νῦν τέτραπται.
 Νῦν δὲ οὖν, ὁπότε ἐνταῦθα γεγόναμεν, καὶ τὸ 20
 246 K. τῆς φιλοσοφίας ἔργον ὁποῖόν ἐστι φαίνεται, καὶ ὥς
 ἐστὶ τίμιον αὐτόθεν ἐστὶ κατάδηλον. τὸ γὰρ περιαι-
 ρεῖν τὴν γένεσιν ἀπὸ τῆς ψυχῆς καὶ ἐκκαθαίρειν τὴν
 λογίζεσθαι δυναμένην αὐτῆς ἐνέργειαν μάλιστα αὐτῇ
 προσήκει. οὗτος οὖν ἄριστος τρόπος τοῦ βίου, τὴν 25
 δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκοῦντας καὶ ζῆν
 καὶ τεθνάναι. τούτῳ οὖν ἐπώμεθα, εἰ βουλοίμεθα ὄν-
 τως εὐδαιμονήσειν.

25. 27 οὗτος — ἐπώμεθα] Plat. Gorg. p. 527 E.

7 ἡ || 19 inter ὀξύτα (sic) et περ lacuna fere XX litter.:
 explevit A ex P || 27 ἐπώμεθα ex apogr. Ciz. K: ἐπόμεθα.

XVII. *Εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπὸ τῶν παλαιῶν λόγων καὶ* 101 A.
τῶν μύθων τῶν ἱερῶν τῶν τε ἄλλων καὶ τῶν Πυθα-
γορείων ὑπομνησαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν αὐτὴν
παράκλησιν, ἀρχώμεθα καὶ τούτου ἐντεῦθεν. ὁρθῶς
λέγονται οἱ μηδενὸς δεόμενοι εὐδαίμονες εἶναι, καὶ
ὥς τῶν ἀπεράντους ἐχόντων τὰς ἐπιθυμίας δεινὸς ὁ
βίος. οὐ γάρ τι θαναμάζοιμ' ἄν, εἰ Εὐριπίδης ἀληθῆ
ἐν τοῖσδε λέγει, λέγων τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν
μὲν ἐστὶ κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν; καὶ
ἡμεῖς τῷ ὄντι ἴσως τέθναμεν' ἤδη γάρ του ἔρωγε καὶ
ἤκουσα τῶν σοφῶν, ὥς νῦν ἡμεῖς τέθναμεν, καὶ τὸ
μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα, τῆς δὲ ψυχῆς τοῦτο, ἐν ᾧ
ἐπιθυμίαι εἰσὶ, τυγχάνει ὃν οἷον ἀναπείθεσθαι καὶ 248 K.
μεταπίπτειν ἄνω κάτω, καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν
κομπὸς ἀνὴρ, ἴσως Σικελικὸς τις ἢ Ἰταλικὸς τις,
παράγων τῷ ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικόν
ὠνόμασε πῖθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμυήτους· τῶν δὲ
ἀνοήτων τοῦτο τῆς ψυχῆς, οὗ αἱ ἐπιθυμίαι εἰσὶ, τὸ
ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν, ὥς τετρημένος εἶναι 102 A.
πῖθος διὰ τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας. τοῦναντίον δὴ
οὗτος τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ἐνδείκνυται, ὥς τῶν ἐν
᾿Αἶδου, τὸ ἀειδὲς δὴ λέγων, οὗτοι ἀθλιώτατοί εἰσιν
οἱ ἀμύητοι, καὶ φοροῖεν εἰς τὸν τετρημένον πῖθον
ὑδωρ ἐτέρῳ τοιούτῳ τετρημένῳ κοσκίνῳ. τὸ δὲ κόσκι-
νον ἄρα λέγει, ὥς ἔφη ὁ πρὸς ἐμὲ λέγων, τὴν ψυχὴν
εἶναι· τὴν δὲ ψυχὴν κοσκίνῳ ἀπείκασε τὴν τῶν ἀνοή-
των ὥς τετρημένην, ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν δι' ἀπι-

4. p. 85, 26 Plat. Gorg. p. 492 E—494 B.

13 ὃν οἷον PA: ὅμοιον || 15 ἴσως PA: ἴσος || 16 πιστικόν]
 sic || 22 ἀηδὲς || εἰσιν] immo εἶεν (cf. Cobet, Mnemos.² II 138.
 Stob. Flor. 121, 36).

στίαν τε καὶ λήθην. ταῦτα ἐπεικῶς μὲν ἔστιν ὑπό τι
 ἄτοπα, δηλοῖ μὴν ὃ ἐγὼ βούλομαι ἐνδείξασθαι, ὥς χρη
 250 K. μεταθέσθαι ἀπὸ τοῦ ἀπλήστως καὶ ἀκολάστως ἔχοντος
 βίον ἐπὶ τὸν κοσμίως καὶ τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς
 καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον, καὶ πείθεσθαι εὐδαιμο- 5
 νεστέρους εἶναι τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων. φέρε
 δὴ οὖν καὶ ἄλλην εἰκόνα εἰπὼ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου
 τὴν νῦν. σκόπει γὰρ εἰ τοιόνδε δοκεῖ περὶ τοῦ βίου
 ἑκατέρου, τοῦ τε σώφρονος καὶ τοῦ ἀκολάστου, οἷον εἰ
 δυοῖν ἀνδρῶν ἑκατέρῳ πύθοι πολλοὶ εἶεν, καὶ τῷ μὲν 10
 ἑτέρῳ ὑγιεῖς καὶ πλήρεις, ὁ μὲν οἶνου ὁ δὲ μέλιτος
 103 A. ὁ δὲ γάλακτος καὶ ἄλλοι πολλοὶ πολλῶν, νάματα δὲ
 σπάνια καὶ χαλεπὰ ἑκάστου τούτων εἴη καὶ μετὰ πολ-
 λῶν πόνων καὶ χαλεπῶν ἐκποριζόμενα· ὁ μὲν οὖν
 ἕτερος πληρωσάμενος μήτε ἐποχτεύοι μηδέ τι φρον- 15
 τίζοι, ἀλλ' ἔνεκα τούτων ἡσυχίαν ἔχοι· τῷ δ' ἑτέρῳ
 τὰ μὲν νάματα, ὥσπερ καὶ ἐκείνῳ, δυνατὰ μὲν πορί-
 ζεσθαι εἴη, χαλεπὰ δέ, τὰ δὲ ἀγγεῖα τετρημένα καὶ
 σαθρά, ἀναγκάζοιτο δὲ ἀεὶ καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν πιμ-
 πλάναι αὐτά, ἢ τὰς ἐσχάτας λυποῖτο λύπας ἄρα τοιού- 20
 του ὄντος τοῦ βίου, οὐκ ἔσται εὐδαιμονέστερος ὁ τοῦ
 252 K. κοσμίου ἢ τοῦ ἀκολάστου; ὁ μὲν γὰρ τῷ ὥς πλείστον
 ἐπιρρεῖν ἔχει τὸ εὐδαιμον, ἐν ᾧ πολὺ ἀνάγκη καὶ τὸ
 ἀπιδὼν εἶναι καὶ μεγάλα ἄττα τὰ τρήματα εἶναι ταῖς
 ἐκροαῖς, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ χαραδριοῦ τινα βίον 25
 διαζῆν· ὁ δὲ πεπληρωμένος εἰσάπαξ τῶν οἰκείων ἀγα-
 θῶν αὐτάρκης ἀεὶ διαμένει πάντα τὸν χρόνον. τοιαύτη
 τίς ἐστι καὶ ἡ ἀρχαιοπρεπὴς παρὰ κλησὶς ἐπὶ τὴν τῆς
 ἀρετῆς ἐπιτήδευσιν.

8 τῇ νῦν P || 15 μηδέ] μήτε P || 21 ante ὄντος addit ἑκα-
 τέρου P || 24 ἀπιδὼν PA: ἄβιον.

XVIII. Ταύτη δ' ἐστὶ συγγενὴς καὶ ἄλλη ἔφοδος ^{104 A.}
 ἣ κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ σώματι φαινομένων
 ἐναργῶν ἐπὶ τὰ τῆς ψυχῆς μεταβαίνουσα κακὰ τε καὶ
 ἀγαθὰ, καὶ τῶν μὲν κακῶν χωρίζουσα καὶ πρὸς τὰ
 5 αἰσχροῦ ἄλλοτριοῦσα τὴν προαίρεσιν ἡμῶν, τῶν δὲ
 ἀγαθῶν ἀντιλαμβάνεσθαι παντὶ σθένει παρακελενο-
 μένη, καὶ πρὸς τὰ καλὰ οἰκιοῦσα ἡμῶν τὴν διάνοιαν
 ἐξ ἅπαντος τρόπου. οἷον εἰ τὰ πάθη τοῦ σώματος
 φευκτὰ καὶ τὰ νοσήματα, πολὺ δὴπου πρότερον τὰ
 10 τῆς ψυχῆς, καὶ εἰ ἡ νόσος τοῦ σώματος οὐ βιωτὸν
 ἡμῖν τὸν βίον ἀπεργάζεται, πολὺ δὴπου πρότερον
 ἡ ἀδικία νόσος οὖσα τῆς ψυχῆς ἀφόρητόν ἐστι τῷ ^{254 K.}
 ἔχοντι, καὶ εἰ τὸ σῶμα ἀσυμμέτρως διακείμενον ἀπόλ-
 λυσιν ἡμῶν τὴν τελειότητα τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐκεῖνο,
 15 ᾧ ζῶμεν, πλημμελῶς ἔχη καὶ στασιάζῃ πρὸς ἑαυτό,
 οὐκ ἔνεστιν ὁρθῶς διαβιῶναι. μετῴμεν δὴ καὶ ἐπὶ
 θάτερα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ὥσπερ γὰρ τάξεως
 καὶ κόσμου τὰ ἡμέτερα σώματα τυχόντα χρηστὰ ἂν
 εἴη, ἀταξίας δὲ μοχθηρὰ, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ ἀταξίας
 20 μὲν τυχοῦσα ἐστὶ πονηρὰ, χρηστὴ δὲ ἡ τάξεώς τινος
 καὶ κόσμου ἐπιλαβοῦσα. ἐπὶ μὲν οὖν τῷ σώματι ὄνομά
 ἐστὶ τῷ ἐκ τῆς τάξεώς τε καὶ τοῦ κόσμου γιγνομένῳ ^{105 A.}
 ὕγεια, ἰσχὺς· ἐπὶ δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένῳ
 ἐκ τῆς τάξεως καὶ τοῦ κόσμου νόμιμόν τε καὶ νόμος
 25 ὄνομα κεῖται. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοῦ σώματος τάξεσι
 τὸ ὑγιεινὸν ἀποδίδομεν, ἐξ οὗ ἐν αὐτῷ ὕγεια γίγνεται
 καὶ ἄλλη ἀρετὴ τοῦ σώματος, οὕτως ἐπὶ ταῖς τῆς

17. p. 87, 29 Plat. Gorg. p. 504 A—505 B; sed 87, 3 sq. οἷς
 — ψυχῆς ex Phaedon. p. 82 D (supra p. 67, 28).

13 sq. ἀσυμμέτρως et ἀπόλλυσιν Cobet: συμμέτρως et ἀπό-
 λανσιν || 26 ἡ ὕγεια ex apogr. Ciz. K || 27 καὶ ἡ ἄλλη P.

ψυχῆς κοσμήσεσιν ὁ νόμος λέγεται, ὅθεν καὶ νόμιμοι
 γίνονται καὶ κόσμιοι· ταῦτα δ' ἐστὶ δικαιοσύνη τε
 καὶ σωφροσύνη. οὐκοῦν ἐκεῖνοι οἷς τι μέλει τῆς ἐαυτῶν
 ψυχῆς πρὸς ταῦτα βλέποντες καὶ τοὺς λόγους προσοί-
 σουσι ταῖς ψυχαῖς, οὓς ἂν λέγωσι, καὶ τὰς πράξεις ἀπά- 5
 σας, καὶ δῶρον ἕαν τι διδῶσι, δώσουσι, καὶ ἕαν τι
 ἀφαιρῶνται, ἀφαιρήσονται, πρὸς τοῦτο αἰετὸν νοῦν
 256 K. ἔχοντες, ὅπως ἂν αὐτῶν δικαιοσύνη μὲν ἐν ταῖς ψυχαῖς
 γίνηται, ἀδικία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ σωφροσύνη μὲν
 ἐγγίγνηται, ἀκολασία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ ἡ ἄλλη 10
 ἀρετὴ ἐγγίγνηται, κακία δὲ ἀπίη. τί γὰρ ὄφελος σώ-
 ματί γε κάμνοντι καὶ μοχθηρῶς διακειμένῳ ἢ σιτία
 πολλὰ διδόναι καὶ τὰ ἡδιστα ἢ ποτὰ ἢ ἄλλο ὅτιοῦν,
 ὃ μὴ ὀνήσει αὐτὸν ἔσθ' ὃ τι πλεον ἢ τοῦναντίον,
 κατὰ γε τὸν δίκαιον λόγον, καὶ ἔλαττον; ἔστι ταῦτα. 15
 οὐ γὰρ οἶμαι λυσιτελεῖν μετὰ μοχθηρίας σώματος ζῆν
 106 A. ἀνθρώπῳ· ἀνάγκη γὰρ οὕτως καὶ ζῆν μοχθηρῶς. οὐκ-
 οῦν καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἀποπιμπλάναι, οἷον πεινῶντα
 φαγεῖν ὅσον βούλεται ἢ διψῶντα πιεῖν, ὑγιαίνοντα
 μὲν ἑῶσιν οἱ ἱατροὶ ὥς τὰ πολλὰ, κάμνοντα δὲ ὥς 20
 ἔπος εἰπεῖν οὐδέποτε ἑῶσιν ἐμπίπλασθαι ὧν ἐπιθυμεῖ.
 ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ ψυχὴν ὁ αὐτὸς τρόπος· ἕως μὲν
 ἂν πονηρὰ ἦ, ἀνόητος τε οὖσα καὶ ἀκόλαστος καὶ
 ἄδικος καὶ ἀνόσιος, εἰργεῖν αὐτὴν δεῖ τῶν ἐπιθυμιῶν
 καὶ μὴ ἐπιτρέπειν, ἀλλ' αὐτὰ ποιεῖν ἢ ἂν ποιῶν 25
 βελτίων ἔσται. οὐ γὰρ που αὐτῇ ἄμεινον τῇ ψυχῇ.
 258 K. οὐκοῦν τὸ εἰργεῖν ἐστὶν ἀφ' ὧν ἐπιθυμεῖ κολάζειν.
 τὸ κολάζεσθαι ἄρα τῇ ψυχῇ ἄμεινόν ἐστιν ἢ ἀκολασία,
 ὥσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, καὶ τὸ κόσμιον εἶναι καὶ

11 ἀπίη PK: ἀπειή || 14 ὀνή || ὃ τι] sic: ὅτε Scaliger || 25 ἐπι-
 τρέπειν ἄλλ', ἄττα ποιεῖν ἢ ἀφ' ὧν βελτίων P || 26 οὐ] οὕτω PK.

τεταγμένον προέχει τοῦ ἀκοσμήτου τε καὶ ἀτάκτου, ὥστ' ἐξ ἁπαντος τρόπου τὴν δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην ἀσκητέον πρὸ τῶν ἐναντίων ἑξέων. καὶ τοῦτο μὲν ἡμῖν οὕτως ἐχέτω.

- 5 XIX. Δύναιτο δ' ἂν τις κατ' ἰδίαν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν ἐπεξελεῖν τῷ προκειμένῳ, δεικνύων αὐτῶν τὸ τέλος καὶ κύριον εὐδαιμονίας. ὅσῳ γὰρ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος προέχει, τοσοῦτῳ μᾶλλον καὶ ^{107 A.} τὰγαθὰ αὐτῆς ὑπερέχει· καὶ τὰ μὲν τοῦ σώματος ἔσται
 10 εὐκαταφρόνητα, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς τίμια καὶ σεμνά. καὶ τὸ ἀγαθὸν οὖν οὐ τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὅπερ τὸ ἡδύ, καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκα πρακτέον τὸ ἡδύ, οὐ τὸ ἀγαθὸν ἕνεκα τοῦ ἡδέος. ἡδὺ δὲ ἐστὶ τοῦτο, οὗ παραγενομένου ἡδόμεθα, ἀγαθὸν δέ, οὗ παρόντος ἀγαθοί ἐσμεν. ἀλλὰ
 15 μὴν ἀγαθοί γέ ἐσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἅλλα πάντα, ὅσα ἀγαθὰ ἐστὶν, ἀρετῆς τινος παραγενομένης. ἀλλὰ μὲν δὴ ἢ γε ἀρετὴ ἐκάστου, καὶ σκεύους καὶ σώματος ^{260 K.} καὶ ψυχῆς αὐτῆς καὶ ζώου παντός, οὐ τῷ εἰκῇ καὶ κάλλιστα παραγίνεται, ἀλλὰ τάξει καὶ ὁρθότητι καὶ τέχνῃ,
 20 ἥτις ἐκάστῳ ἀποδέδοται αὐτῶν. τάξει ἄρα τεταγμένον τι καὶ κεκοσμημένον ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἐκάστου, ὥς φαίη ἂν τις σωφρόνως λογιζόμενος*** ἐν ἐκάστῳ [γὰρ] ὁ ἐκάστου οἰκείος ἀγαθὸν παρέχει ἕκαστον τῶν ὄντων. ὅθεν δὴ καὶ ψυχὴ κόσμον ἔχουσα τὸν αὐτῆς ἀμείνων
 25 τῆς ἀκοσμήτου. ἀλλὰ μὴν ἢ γε κόσμον ἔχουσα κοσμίᾳ, ἢ δέ γε κοσμίᾳ σώφρων· ἢ ἄρα σώφρων ψυχὴ ἀγαθὴ.

11. p. 90, 14 Plat. Gorg. p. 506 C—508 A.

15 γέ PK: τε || 21 τί || 22 lacunam post λογίζόμενος indicavi et mox γὰρ delevi: exciderunt Platonis verba κόσμος τις ἄρα ἐγγενόμενος, unde κόσμος arripuit et post οἰκείος inseruit K || 24 αὐτῆς.

- λέγω δὴ οὖν ὅτι, εἰ ἡ σώφρων ἀγαθή ἐστίν, ἡ τοῦ-
 108 A. ναντίου τῇ σώφρονι πεπονθυῖα κακὴ ἐστίν· ἦν δὲ
 αὕτη ἡ ἄφρων τε καὶ ἀκόλαστος. πολλὴ ἀνάγκη. καὶ
 μὴν ὃ γε σώφρων τὰ προσήκοντα πράττει ἂν καὶ περὶ
 θεοὺς καὶ ἀνθρώπους· οὐ γὰρ ἂν σωφρονοῖ τὰ μὴ ⁵
 προσήκοντα πράττων. καὶ μὴν περὶ μὲν ἀνθρώπους
 162 K. τὰ προσήκοντα πράττων δίκαια ἂν πράττει, περὶ δὲ
 θεοὺς ὅσια· τὸν δὲ τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα
 ἀνάγκη δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι. καὶ μὲν δὴ καὶ ἀν-
 δρεῖόν γε ἀνάγκη· οὐ γὰρ δὴ σώφρονος ἀνδρός ἐστίν ¹⁰
 οὔτε διώκειν οὔτε φεύγειν ἢ μὴ προσήκει, ἀλλὰ δεῖ
 καὶ πράγματα καὶ ἀνθρώπους καὶ ἡδονὰς καὶ λύπας
 φεύγειν καὶ διώκειν, καὶ ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου
 δεῖ. ὥστε πολλὴ ἀνάγκη τὸν σώφρονα, ὥσπερ διήλ-
 θομεν, δίκαιον ὄντα καὶ ἀνδρεῖον καὶ ὅσιον ἀγαθὸν ¹⁵
 ἄνδρα εἶναι τελέως, τὸν δὲ ἀγαθὸν εὖ τε καὶ καλῶς
 πράττειν ἢ ἂν πράττει, τὸν δὲ εὖ πράττοντα μακάριόν
 τε καὶ εὐδαίμονα εἶναι, τὸν δὲ πονηρὸν καὶ κακῶς
 πράττοντα ἄθλιον· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ ἐναντίως ἔχων
 τῷ σώφρονι, ὁ ἀκόλαστος. εἰ δὴ ἐστὶ ταῦτα ἀληθῆ, ²⁰
 τὸν βουλούμενον, ὡς ἔοικεν, εὐδαίμονα εἶναι σωφρο-
 σύνην μὲν διωκτέον καὶ ἀσκητέον, ἀκολασίαν δὲ φευ-
 109 A. κτέον ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν, καὶ παρασκευα-
 στέον μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι, ἐὰν
 δὲ δεηθῇ αὐτὸς ἢ ἄλλος τις τῶν οἰκείων, ἢ ιδιώτης ἢ ²⁵
 πόλις, ἐπιθετέον δίκην καὶ κολαστέον, εἰ μέλλει εὐ-
 264 K. δαίμων εἶναι. οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι
 πρὸς ὃν βλέποντα δεῖ ζῆν, καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ
 αὐτοῦ συντείνοντα καὶ τὰ τῆς πόλεως, ὅπως δικαιο-

σύνη παρέσται καὶ σωφροσύνη τῷ μακαρίῳ μέλλοντι
 ἔσεσθαι, οὕτω πράττειν, οὐκ ἐπιθυμίας ἔωντα ἀκο-
 λάστους εἶναι καὶ ταῦτα ἐπιχειροῦντα πληροῦν, ἀν-
 νυτον κακόν, ληστοῦ βίον ζῶντα. οὔτε γὰρ ἂν ἄλλω
 5 ἀνθρώπῳ προσφιλέῃς εἴη ὁ τοιοῦτος οὔτε θεῷ· κοινω-
 νεῖν γὰρ ἀδύνατος· ὅτῳ γὰρ μὴ ἔνι κοινωνία, φιλία
 οὐκ ἂν εἴη. φασὶ δὲ οἱ σοφοὶ καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν
 καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν
 καὶ φιλίαν καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην καὶ δικαι-
 10 ὄτητα, καὶ τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσιν,
 οὐκ ἀκοσμίαν οὐδὲ ἀκολασίαν. τὸν δὲ μὴ προσέχοντα
 τούτοις λέληθεν ὅτι ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἐν
 θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται· δι' ἃ πλεο-
 νεξίαν οἴονται δεῖν ἀσκεῖν· γεωμετρίας γὰρ ἀμελοῦσι. 110 A.
 15 τὸ μὲν οὖν ὅλον τῆς εὐδαίμονος ζωῆς πέρι οὕτως
 ἔχει. καὶ ἔπεται δὲ αὐτὴν τὸ καλῶς αἰρεῖσθαι μᾶλλον
 τελευτᾶν, οἷς ἐστὶν ἐξουσία ζῆν μὴ καλῶς, πρὶν παιδᾶς 266 K.
 τε καὶ τοὺς ἔπειτα εἰς ὄνειδον καταστῆσαι, καὶ πρὶν
 τοὺς πατέρας τε καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχῦναι·
 20 τῷ γὰρ τοὺς αὐτοῦ αἰσχύναντι ἀβίωτόν ἐστι, καὶ τῷ
 τοιούτῳ οὔτε τις ἀνθρώπων οὔτε θεῶν φίλος ὑπάρχει
 οὔτ' ἐπὶ γῆς οὔτε ὑπὸ γῆν τελευτήσαντι. χορὴ οὖν
 πάντα ἄνδρα, ἐάν τι καὶ ἄλλο ἀσκήῃ, μετ' ἀρετῆς
 ἀσκεῖν, εἰδότα ὅτι τούτου λειπόμενα ἅπαντα καὶ κτή-
 25 ματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχροὰ καὶ κακά. οὔτε γὰρ
 πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετὰ ἀνανδρίας

16. p. 91, 21 Plat. Menex. p. 246 D—247 B.

13 δι' ἃ scripsi pro διὰ: διὸ (cf. Valckenaer ad Eur. Phoen.
 541 p. 200) nescio unde K: οἱ δὲ Vitelli || 15 εὐδαί^{μν} || 16 αὐτῇ
 scripsit K || 20 αὐτοῦ || 26 ἀνανδρείας.

(ἄλλω γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ καὶ οὐχὶ ἑαυτῷ), οὕτε σώματος κάλλος καὶ ἰσχύς δειλῷ καὶ κακῷ ξυνοικοῦντα πρόποντα φαίνεται ἀλλ' ἀπρεπῇ, καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν· πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς 5 ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται. ὧν ἕνεκα πρῶτον καὶ ὕστατον καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν πάντως προθυμίαν πειρᾶσθαι δεῖ ἔχειν, ὅπως μάλιστα μὲν ὑπερβαλεῖται τις τοὺς πρόσθεν προγόνους εὐκλεία·

111 A. εἰ δὲ μή, ὅπως εἰς ἴσον αὐτοῖς καταστήσῃ τὴν αὐτοῦ καλοκαγαθίαν· ἡ μὲν γὰρ ἐν τούτοις νίκη τιμὴν φέρει, ἡ δὲ ἥττα, ἐὰν ἥττάται τις, αἰσχύνῃ. μάλιστα δ' ἂν

268 K. νικήσῃε τις ἐν τούτοις, εἰ παρασκευάσαιτο τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρήσασθαι μηδὲ ἀναλῶσαι αὐτὴν μάτην, καλῶς εἰδὼς ὅτι ἀνδρὶ οἰομένῳ τι εἶναι 15 οὐκ ἔστιν αἰσχίον ἢ παρέχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. εἶναι μὲν γὰρ τιμὰς γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής· χρῆσθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ, καὶ μὴ τοῖς ἐκγόνοις παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ ἄναν- 20 δρον, ἀπορία ἰδίῳ αὐτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν. ἀφ' ἑαυτῶν γὰρ ἄρχεσθαι δεῖ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν εἰς εὐκλείαν καὶ εὐδαιμονίαν φερόντων. πάλαί γὰρ δὴ τὸ Μηδὲν ἄγαν λεγόμενον καλῶς δοκεῖ λέγεσθαι· τῷ γὰρ ὄντι εὖ λέγεται. ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ 25 εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν

24. p. 92, 10 Plat. Menex. p. 247 E—248 B.

2 κακῷ PA: καλῷ || 7 διαπαντὸς || 15 τί || 18 τιμὰς γονέων ἐκγόνοις PK: ἡμᾶς γονέων ἐγγόνους || 21 ἀπορία ἰδίῳ αὐτοῦ PK: ἀπορεῖ δὲ αὐτοῦ.

φέροντα ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις
 αἰωρεῖται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι
 ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρεσκευά- 112 A.
 σται ζῆν, οὗτός ἐστιν ὁ σώφρων καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος
 5 καὶ φρόνιμος, οὗτος γιγνομένων χρημάτων καὶ παίδων
 καὶ διαφθειρομένων μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ·
 οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται 270 K.
 διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι. τοιούτους δὲ ἡμεῖς ἀξιοῦμεν
 καὶ τοὺς ἀγαθοὺς εἶναι, οὔτε ἀγανακτοῦντας οὔτε
 10 φοβούμενους ἄγαν, εἰ δεῖ τελευτᾶν ἐν τῷ παρόντι ἢ
 ἄλλο τι πάσχειν τῶν ἀνθρωπίνων. διατεταμένως γὰρ
 δὴ δεῖ ταύτην ἔχειν τὴν δόξαν, ὥς ὁ μὲν ἀγαθὸς
 ἀνὴρ σώφρων ὢν καὶ δίκαιος εὐδαίμων ἐστὶ καὶ
 μακάριος, ἐάν τε μέγας καὶ ἰσχυρὸς, ἐάν τε μικρὸς
 15 καὶ ἀσθενής, καὶ ἐὰν πλουτῇ καὶ μὴ. ἐὰν δ' ἄρα
 πλουτῇ Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον, ἢ δὲ ἄδικος,
 ἄθλιός τε ἐστὶ καὶ ἀνισχυρὸς ζῆ· καὶ οὗτ' ἂν μνη-
 σαίμην, φησὶν ὁ ποιητής, εἴπερ ὀρθῶς λέγει, οὗτ'
 ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθοίμην, ὃς μὴ πάντα τὰ λεγό-
 20 μενα καλὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττοι καὶ κτῶτο, καὶ
 δηλῶν τοιοῦτος ὢν ὀρέγοιτο ἐγγύθεν ἰστάμενος,
 ἄδικος δὲ ὢν μήτε τολμῶ ὀρῶν φόνον αἵματόεντα
 μήτε νικῶ θέων Θρηίκιον Βορέην, μηδὲ ἄλλο
 αὐτῷ μηδὲν τῶν λεγομένων ἀγαθῶν γίγνοιτό ποτε. 113 A.
 25 τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενα ἀγαθὰ οὐκ ὀρθῶς
 λέγεται. λέγεται γὰρ ὥς ἄριστον μὲν ὑγιαίνειν, δεύ- 272 K.
 τερον δὲ κάλλος, τρίτον δὲ πλοῦτος. μυσία δὲ ἄλλα

12. p. 93, 19 Plat. De Legg. II p. 660 E—662 A.

17 ἐστὶ superscr. || 18 οὔτε || 20 κτῶτο PA: κεντῶτο: κεντῆτο
 Cobet || 27 πλοῦτον: 'voluit fortasse πλουτεῖν' Cobet.

ἀγαθὰ λέγεται· καὶ γὰρ ὁξὺ ὄρᾱν καὶ ἀκούειν καὶ
πάντα ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων εὐαισθήτως ἔχειν,
ἐτι δὲ καὶ τὸ ποιεῖν τυραννοῦντα ὃ τι δᾶν ἐπιθυμῇ,
καὶ τὸ δὴ τέλος ἀπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ πάντα
ταῦτα κεκτημένον ἀθάνατον εἶναι γενόμενον ὃ τι ⁵
τάχιστα. ὁ δὲ ἐμὸς λόγος ταδὶ λέγει, ὡς ταῦτά ἐστι
ξύμπαντα δικαίοις μὲν καὶ ὁσίοις ἀνδράσιν ἄριστα
κτήματα, ἀδίκους δὲ κακίστα ξύμπαντα, ἀρξάμενα ἀπὸ
τῆς υἱείας. καὶ δὴ καὶ τὸ ὄρᾱν καὶ τὸ ἀκούειν καὶ
αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ παρὰπαν ζῆν μέγιστον μὲν κακὸν ¹⁰
τὸν ξύμπαντα χρόνον ἀθάνατον ὄντα καὶ κεκτημένον
πάντα τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ πλὴν δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς
ἀπάσης, ἔλαττον δέ, ἂν ὡς ὀλίγιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον
ἐπιζῶ. λέγω γὰρ δὴ σαφῶς τὰ μὲν κακὰ λεγόμενα
ἀγαθὰ τοῖς ἀδίκους εἶναι, τοῖς δὲ δικαίοις κακὰ, τὰ δὲ ¹⁵
ἀγαθὰ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὄντως ἀγαθὰ, τοῖς δὲ κακοῖς
κακὰ. καὶ ὁ μὲν ἀδίκως ζῶν καὶ ὑβριστικῶς ἐξ ἀνάγκης
^{274 K.} αἰσχροῶς ζῇ, εἰ δὲ αἰσχροῶς, καὶ κακῶς· ὥστε καὶ ἀηδῶς
ζῇ καὶ οὐ ξυμφερόντως ἑαυτῷ· τὸν γὰρ αὐτὸν ἡδιστόν
^{114 A.} τε καὶ ἄριστον ὑπὸ θεῶν βίον λέγεσθαι φάσκοντες ²⁰
ἀληθέστατα ἐροῦμεν. εἰ τοίνυν καὶ τὰ ἀγαθὰ τῷ κατ'
ἀρετὴν βίῳ μάλιστα συνήρτηται, καὶ τότε ἐστὶν ἀγαθὰ
ὄντως, καὶ τὸ χαίρειν τῷ φιλοσοφεῖν μόνῳ συνέπεται,
πάντων ἔνεκα χρὴ τοῦτον τὸν βίον προαιρεῖσθαι τοὺς
βουλομένους ὄντως εὐδαιμονεῖν. ²⁵

XX. Οἶμαι τοίνυν οὐκ ἀνάρμοστον εἶναι ἐνταῦθα
καὶ τὴν διὰ τῶν ὑποθηκῶν προτροπὴν ἥδη πως συνεγγί-
ζουσαν εἰς τὴν ὑφήγησιν τὸ πῶς δεῖ βιοῦν, καὶ μά-

3 δᾶν (cf. Usener, Jahrb. f. Phil. 1878 p. 66) scripsi pro
δ' ἄν: ἄν PA || 4 μακαρίστ' || 28 τὸ] τοῦ scripsit K: an συνεγγί-
ζουσαν transitive dictum?

λιστα ἐμφαίνουσαν τοῦτο, ὥς οὐκ ἀπέσπασται τὰ τοῦ
 λόγου τοῦ κατὰ φιλοσοφίαν μέρη, συνεχῇ δ' ἐστὶ
 πάντα πρὸς ἄλληλα. κατὰ δὴ ταύτην οὖν τὴν μέθο-
 δον ἀπὸ τῶν τιμιωτάτων ἀρχόμεθα πρῶτον, ὥς δεῖ
 5 θεοσέβειαν ἀσκεῖν. αὕτη δὲ οὐκ ἂν παραγένοιτο, εἰ μὴ
 τις ἀφομοιώσειε τῷ θεραπενομένῳ τὸ θεραπεῦον, τὴν
 δὲ ὁμοιότητα ταύτην οὐκ ἄλλη τις ἢ φιλοσοφία παρέχει.
 ἀλλὰ μὴν καὶ ἀψεύδειαν δεῖ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι· 276 K.
 τὸ γὰρ ἀληθεύειν καὶ πρὸς θεοὺς κατὰ τὴν θείαν ἀλή-
 10 θειαν καὶ πρὸς ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἡγεῖ-
 ται ἡμῖν πάντων τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν. 115 A.
 τοιαύτης δὲ οὔσης τῆς ἀληθείας, μόνως διὰ φιλοσοφίας
 αὕτη παραγίνεται· μόνοι γὰρ φιλοθεάμονές εἰσι τῆς
 ἀληθείας οἱ φιλόσοφοι. ἔτι τοίνυν τῶν νόμων τὴν
 15 δύναμιν ἐκάστου ἐπίστασθαι προσήκει, καὶ ὥς χρη-
 στέον αὐτοῖς ἐστὶ· ταῦτα δὲ οὐκ ἔνεστι μαθεῖν μὴ
 τὴν ἀρετὴν εἰδότας, πρὸς ἣν καὶ τὴν δύναμιν καὶ
 τὴν χρῆσιν τῶν νόμων ἀναφέρομεν· ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς
 ἐπιτήδευσις διὰ φιλοσοφίας παραγίνεται· ὥστε καὶ
 20 πρὸς ταύτην ἡγεμών ἐστὶ φιλοσοφία. ἔτι τοίνυν εἰδέ-
 ναι δεῖ πῶς πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλητέον, τοῦτο δὲ
 οὐκ ἂν τις διαγνοίῃ μὴ τὸν τοῦ προσήκοντος ἀπολο-
 γισμὸν ἐπὶ πασῶν τῶν πράξεων ἐπεσκεμμένος, τὴν
 ἀξίαν τε καὶ ἀπαξίαν εἰδὼς ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων,
 25 καὶ δυνάμενος διακρίνειν τὰ ἥθη καὶ τὰς φύσεις ἐκά-
 στων καὶ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τοὺς κατὰ πάντα
 ταῦτα συναρμόζοντας λόγους. ἀλλὰ μὴν τούτων γε 278 K.
 οὐδὲν χωρὶς φιλοσοφίας παραγίνεται· καὶ τούτων οὖν
 ἔνεκα χρησίμος ἂν εἴη. εἰ δὲ καὶ τοὺς θηριώδεις ἀν-

4 fort. ἀρχόμεθα || 22 ἀπολογισμὸν A: ἀπολογησμὸν.

- θρώπους καταγωνίζεσθαι ὁ τῆς ἀνδρείας παραγγέλλει νόμος καὶ τὰ βλαβερώτατα τῶν θηρίων χειροῦσθαι, χωρεῖν τε ἐπὶ τοὺς κινδύνους δεῖ προθύμως καὶ ἐθί-
 116 A. ζεσθαι αὐτοὺς ὑπομένειν, ἴδωμεν καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἡμᾶς ἐπιστήμη ἢ δύναμις παρασκευάζει ἐπιτηδείους.⁵ οὐδεμία ἂν ἄλλη, ὥς ἐγῶμαι, ἢ μόνη φιλοσοφία. αὕτη γὰρ διαμελετᾷ καρτερεῖν καὶ τοῦ θανάτου καταφρονεῖν ἐγκράτειάν τε ἐπιτηδεύει δι' ὅλου τοῦ βίου, καὶ πρὸς μὲν τοὺς πόνους ἐναθλεῖ γενναίως, τῶν δὲ ἡδονῶν ὑπερορᾷ παντάπασι. μόνης ἄρα ταύτης ἀντιλαμβάνε-
 σθαι χρὴ τοὺς βουλομένους τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν πάντων μεταλαγχάνειν. ὥς γὰρ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅ τι ἂν τις ἐθέλῃ ἐξεργάσασθαι εἰς τέλος τὸ βέλτιστον, ἐάν τε σοφίαν ἐάν τε ἀνδρείαν ἐάν τε εὐγλωσσίαν ἐάν τε ἀρετὴν ἢ τὴν σύμπασαν ἢ μέρος τι αὐτῆς, ἐκ τῶνδε¹⁵ οἷόν τε εἶναι κατεργάσασθαι. φῦναι μὲν πρῶτον δεῖν,
 280 K. καὶ τοῦτο μὲν τῇ τύχῃ ἀποδεδοσθαι, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῷ ἥδη τῷ ἀνθρώπῳ τάδε εἶναι, ἐπιθυμητὴν γενέσθαι τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν φιλόπονόν τε καὶ προωιαίτατα μανθάνοντα καὶ πολὺν χρόνον αὐτοῖς συνδιατελοῦντα.²⁰ εἰ δέ τι ἀπέσται τούτων καὶ ἔν, οὐχ οἷόν τέ ἐστιν οὐδὲ ἐς τέλος τὸ ἄκρον ἐξεργάσασθαι, ἔχοντος δὲ ἅπαντα ταῦτα, ἀνυπέρβλητον γίγνεται τοῦτο, ὅ τι ἂν ἀσκη-
 117 A. στημῶν ὀρθὸν τοῦτο, πόσῳ δὴ πλέον ἐπὶ τῆς ἡγε-²⁵ μονικωτάτης πασῶν τῶν τεχνῶν, φιλοσοφίας; πόνους τε δεῖ πάντας ὑφίστασθαι γενναίως καὶ χρόνον πολὺν καταναλίσκειν εἰς τὴν μάθησιν προθυμίαν τε εἰσφέρει-

6 οὐδεμία αν scripsit K, qui post ἄλλη addit εἷη (at cf. infra p. 98, 19): οὐ δὲ μίαν ἂν || 8 num ἐπιτηδεύειν? || 21 ἐστιν] ἔστι.

- σθαι μερίστην. πρὸς δὴ τούτοις, ἐξ οὗ ἂν τις βού-
 ληται δόξαν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις λαβεῖν καὶ τοιοῦτος
 φαίνεσθαι οἷος ἂν ᾗ, αὐτίκα δεῖ νέον τε ἄρξασθαι
 καὶ ἐπιχρησθαι αὐτῷ ὁμαλῶς αἰεὶ καὶ μὴ ἄλλοτε ἄλλως.
- 5 συγχρονησθὲν μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων καὶ αὐτίκα τε
 ἀρξάμενον καὶ συναυξηθὲν εἰς τέλος λαμβάνει βέβαιον
 τὴν δόξαν καὶ τὸ κλέος διὰ τὰδε, ὅτι πιστεύεται τε
 ἤδη ἀνενδοιάστως, καὶ ὁ φθόνος τῶν ἀνθρώπων οὐ ^{282 K.}
 προσγίγνεται, δι' ὃν τὰ μὲν οὐκ αὖξουσιν οὐδ' εὐλόγως
- 10 μνηνούσι, τὰ δὲ καταψεύδονται μεμφόμενοι παρὰ τὸ
 δίκαιον. οὐ γὰρ ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἄλλον τινὰ
 τιμᾶν (αὐτοὶ γὰρ στερίσκεσθαι τινος ἡγοῦνται), χειρω-
 θέντες δὲ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς καὶ κατὰ σμικρὸν
 ἐκ πολλοῦ ἐπαχθέντες ἐπαινέται καὶ ἄκοντες ὁμως
- 15 γίγνονται· ἅμα δὲ καὶ οὐκ ἀμφιβάλλουσιν, εἴτε ἄρα
 τοιοῦτος ἀνθρωπὸς ἐστὶν οἷος φαίνεται, ἢ ἐνεδρεύει
 καὶ θηρεύεται τὴν δόξαν ἐπὶ ἀπάτῃ, καὶ ἃ ποιεῖ,
 ταῦτα καλλωπίζεται ὑπαγόμενος τοὺς ἀνθρώπους· ἐν
 ἐκείνῳ δὲ τῷ τρόπῳ, ᾧ ἐγὼ προείπον, ἀσκηθεῖσα ἡ ^{118 A.}
- 20 ἀρετὴ πίστιν ἐμποιεῖ περὶ ἐαυτῆς καὶ εὐκλειαν. ἐαλω-
 κότες γὰρ ἤδη κατὰ τὸ ἰσχυρὸν οἱ ἀνθρώποι οὔτε τῷ
 φθόνῳ ἔτι δύνανται χρῆσθαι οὔτε ἀπατᾶσθαι ἔτι οἶον-
 ται. ἔτι δὲ καὶ ὁ χρόνος συνῶν μὲν ἐκάστῳ ἔργῳ καὶ
 πράγματι πολὺς καὶ διὰ μακροῦ κρατύνει τὸ ἀσκού-
- 25 μενον, ὁ δὲ ὀλίγος χρόνος οὐ δύναται τοῦτο ἀπεργά-
 ζεσθαι. καὶ τέχνην μὲν ἂν τις τὴν κατὰ λόγους πυνθό-
 μενος καὶ μαθὼν οὐ χείρων τοῦ διδάσκοντος ἂν γένοιτο
 ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἀρετὴ δὲ ἥτις ἐξ ἔργων πολλῶν ^{284 K.}
 συνίσταται, ταύτην δὲ οὐχ οἷόν τε ὁπὲ ἀρξαμένῳ οὔτε

ὀλιγοχρονίως ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ἀλλὰ συντραφεῖναι τε αὐτῇ δεῖ καὶ συναυξηθῆναι τῶν μὲν εἰργόμενον κακῶν καὶ λόγων καὶ ἡθῶν, τὰ δ' ἐπιτηδεύοντα καὶ κατεργαζόμενον σὺν πολλῷ χρόνῳ καὶ ἐπιμελείᾳ. ἅμα δέ τις καὶ τῇ ἐξ ὀλίγου χρόνου εὐδοξία προσγίγνεται ⁵ βλάβη τοιάδε· τοὺς γὰρ ἐξαπιναιῶς καὶ ἐξ ὀλίγου χρόνου ἢ πλουσίους ἢ σοφοὺς ἢ ἀγαθοὺς ἢ ἀνδρείους γενομένους οὐκ ἀποδέχονται ἡδέως οἱ ἄνθρωποι. εἰ δὴ ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, καὶ οὐχ οἷόν τε ἄλλως τῇν

119 A. ὁμοιότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὸ βέβαιον καὶ τὸ ἀμετάπτω- ¹⁰ τον παραγίνεσθαι ἢ διὰ μόνης φιλοσοφίας, καὶ τοῦτο σαφὲς γέγονεν ἐκ τούτων, ὥς, εἰ βουλοίμεθα τελείως ἀγαθοὶ γενέσθαι εὐκλείας τε καὶ εὐδαιμονίας ὄντως μεταλαβεῖν, οὐκ ἄλλο τι πρακτέον ἡμῖν ἢ φιλοσοφητέον.

Ἔτι τοίνυν καὶ ἥδε ἡ παραίνεσις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ¹⁵ τέλος φέρει, ὥς, ὅταν τις ὀρεχθεῖς τινος τοῦτο κατεργασάμενος ἔξη αὐτὸ εἰς τέλος, ἐάν τε εὐγλωσσίαν ἐάν τε σοφίαν ἐάν τε ἰσχύν, τούτῳ εἰς ἀγαθὰ καὶ νόμιμα καταχρησθῆναι δεῖ· εἰ δὲ εἰς ἄδικά τε καὶ ἄνομα χρήσεται τις τῷ ὑπάρχοντι ἀγαθῷ, πάντων κάκιστον ²⁰ εἶναι τὸ τοιοῦτον καὶ ἀπειῖναι κρεῖσσον αὐτὸ ἢ παρ-

286 K. εἶναι· καὶ ὥσπερ ἀγαθὸς τελέως ὁ τούτων τι ἔχων γίγνεται εἰς τὰ ἀγαθὰ αὐτοῖς καταχρώμενος, οὕτω πάλιν πάγκακος τελέως ὁ εἰς τὰ πονηρὰ χρώμενος. τόν τε αὖ ἀρετῆς ὀρεγόμενον τῆς συμπάσης σκεπτέον ²⁵ εἶναι, ἐκ τίνος ἂν λόγου ἢ ἔργου ἄριστος εἴη· τοιοῦτος δ' ἂν εἴη ὁ πλείστοις ὠφέλιμος ὢν. εἰ μὲν τις χρήματα διδούς εὐεργετήσῃ τοὺς πλησίον, ἀναγκασθῇσεται κακὸς εἶναι πάλιν αὖ συλλέγων τὰ χρήματα·

ἔπειτα οὐκ ἂν οὕτω ἄφθονα συναγάγοι ὥστε μὴ ἐπι-
 λείπειν διδόντα καὶ δωρούμενον· εἴτα αὕτη αὐθις
 δευτέρα κακία προσγίγνεται μετὰ τὴν συναγωγὴν τῶν
 χρημάτων, ἐὰν ἐκ πλουσίου πένης γένηται καὶ ἐκ ^{120 A.}
 5 κεκτημένου μηδὲν ἔχων. πῶς ἂν οὖν δὴ τις μὴ χρή-
 ματα νέμων ἀλλὰ ἄλλῳ δὴ τινι τρόπῳ εὐποιοιτικὸς
 ἂν εἴη ἀνθρώπων, καὶ ταῦτα μὴ σὺν κακίᾳ ἀλλὰ σὺν
 ἀρετῇ; καὶ προσέτι δωρούμενος πῶς ἂν ἔχοι τὴν δόσιν
 ἀνέκλειπτον; ὧδε οὖν ἔσται τοῦτο, εἰ τοῖς νόμοις τε
 10 καὶ τῷ δικαίῳ ἐπικουροίη· τοῦτο γὰρ τάς τε πόλεις
 καὶ τοὺς ἀνθρώπους τὸ συνοικίζον καὶ τὸ συνέχον
 εἶναι. πάλιν οὖν καὶ ἐκ τούτου τὰ αὐτὰ συμβαίνει·
 εἰ γὰρ τὴν ὁρθὴν χρῆσιν πάντων τῶν ἐν τῷ βίῳ ^{288 K.}
 πραγμάτων καὶ τὴν τοῦ νοῦ διανομὴν ἦν καλοῦμεν
 15 νόμον φιλοσοφία παραδίδωσι γνησίως, οὐδὲν ἄλλο
 δεῖ πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν ἀληθινῶς τοὺς βουλομένους
 τῆς τελειοτάτης ζωῆς μεταλαμβάνειν. καὶ μὴν ἐγκρα-
 τέστατόν γε δεῖ εἶναι πάντα ἄνδρα διαφερόντως· τοι-
 οῦτος δ' ἂν μάλιστα, εἰ τις τῶν χρημάτων κρείσσω
 20 εἴη, πρὸς ᾧ πάντες διαφθείρονται, καὶ τῆς ψυχῆς
 ἀφειδῆς ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἐσπουδακῶς καὶ τὴν ἀρετὴν
 μεταδιώκων· πρὸς ταῦτα γὰρ δύο οἱ πλεῖστοι ἀκρατεῖς
 εἰσι. διὰ τοιοῦτον δέ τι ταῦτα πάσχουσιν· φιλοψυ-
 χοῦσι μὲν, ὅτι † τοῦτο ἢ ζωὴ ἐστίν ἢ ψυχὴ· ταύ-
 25 τῆς οὖν φείδονται καὶ ποθοῦσιν αὐτὴν διὰ φιλίαν
 τῆς ζωῆς καὶ συνήθειαν ἣ συντρέφονται· φιλοχρημα- ^{121 A.}
 τοῦσι δὲ τῶνδε εἵνεκα, ἅπερ φοβεῖ αὐτούς. τί δ'

6 εὖ ποιητικός || 19 μάλιστα εἴη scripsit K, at cf. Kühner II²
 p. 37. rursus infra (p. 99, 22) ἂν pro ἂν ἦν || 24 ταῦτό ἢ ζωὴ
 ἐστὶ τῇ ψυχῇ scripsit K: fortasse τούτοις ἢ ζωὴ ἐστὶν ἢ ἡ ψυχὴ
 vel τούτοις ταύτων ἐστὶν ἢ ζωὴ καὶ ἡ ψυχὴ.

ἐστὶ ταῦτα; αἱ νόσοι, τὸ γήρας, αἱ ἐξαπιναῖοι ζημίαι, οὐ τὰς ἐκ τῶν νόμων λέγω ζημίας (ταύτας μὲν γὰρ καὶ εὐλαβηθῆναι ἔστι καὶ φυλάξασθαι), ἀλλὰ τὰς τοιαύτας, πυρκαϊάς, θανάτους οἰκετῶν, τετραπόδων, ἄλλας αὖ συμφοράς, αἱ περίκεινται αἱ μὲν τοῖς σώμασιν, αἱ ⁵ δὲ ταῖς ψυχαῖς, αἱ δὲ τοῖς χρήμασι. τούτων δὴ οὖν

²⁹⁰ K. ἔνεκα πάντων, ὅπως ἐς ταῦτα ἔχωσι χρῆσθαι τοῖς χρήμασι, πᾶς ἀνὴρ τοῦ πλούτου ὀρέγεται. καὶ ἄλλ' ἅττα δέ ἐστιν ἅπερ οὐχ ἦσσαν ἢ τὰ προειρημένα ἐξορμᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸν χρηματισμόν, αἱ πρὸς ¹⁰ ἀλλήλους φιλοτιμίαι καὶ οἱ ξῆλοι καὶ αἱ δυναστεῖαι, δι' ἃς τὰ χρήματα περὶ πολλοῦ ποιοῦνται, ὅτι συμβάλλεται εἰς τὰ τοιαῦτα. ὅστις δέ ἐστιν ἀνὴρ ἀληθῶς ἀγαθός, οὗτος οὐκ ἀλλοτρίῳ κόσμῳ περικειμένῳ τὴν δόξαν θηρᾷται, ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ ἀρετῇ. διόπερ ἐπεὶ ¹⁵ φιλοσοφία εἰς ἑαυτὸν ἀνηρτῆσθαι ποιεῖ τῷ ἀγαθῷ πάντα, παθῶν δὲ καὶ τῆς ἔξω χρείας ἀφίστησιν, εἴη ἂν χρησιμωτάτη πασῶν πρὸς τὸν εὐδαίμονα βίον. καὶ περὶ φιλοψυχίας δὲ ὧδε ἂν τις πεισθιείη, ὅτι, εἰ μὲν

¹²² A. ὑπῆρχε τῷ ἀνθρώπῳ εἰ μὴ ὑπ' ἄλλου ἀποθάνοι ἀγῆρως ²⁰ τε εἶναι καὶ ἀθανάτῳ τὸν λοιπὸν χρόνον, συγγνώμη ἂν πολλὴ τῷ φειδομένῳ τῆς ψυχῆς· ἐπεὶ δὲ ὑπάρχει τῷ βίῳ μηκυνομένῳ τό τε γήρας κάκιον ὢν ἀνθρώποις καὶ μὴ ἀθάνατον εἶναι, καὶ ἡ ἀμαθία ἤδη ἐστὶ μεγάλη καὶ συνήθεια πονηρῶν λόγων τε καὶ ἐπιθυμημάτων, ²⁵ ταύτην περιποιεῖν ἐπὶ δυσκλείᾳ, ἀλλὰ μὴ ἀθάνατον ²⁹² K. ἀντ' αὐτῆς † λείπεσθαι, ἀντὶ θνητῆς οὔσης εὐλογίαν ἀέναον καὶ αἰεὶ ζῶσαν. εἰ τοίνυν μόνη φιλοσοφία

16 cf. Plat. Menex. p. 247 E (supra p. 72, 4 et 91, 26).

5 fort. ἐπίκεινται || 8 sq. ἀλλάττα || 24 ἢ deleverim || 27 ἀφείσθαι coni. K || 28 ἀένναον || ζῶσαν A: ζῶσα.

μελέτην ἐμποιεῖ θανάτου καὶ καταφρόνησιν, ἐπὶ δὲ τὴν ἀθάνατον καὶ αἰὲ οὖσαν ζωὴν ἐπανάγει καὶ τοὺς αἰὲ ὄντας λόγους ἀναδιδάσκει καὶ τούτους ζηλοῦν ἐθίζει, πασῶν ἂν εἴη καὶ διὰ τοῦτο ὠφελιμωτάτη.

- 5 Ἔτι τοίνυν οὐκ ἐπὶ πλεονεξίαν ὁρμᾶν δεῖ, οὐδὲ τὸ κράτος τὸ ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ ἡγεῖσθαι ἀρετὴν εἶναι, τὸ δὲ τῶν νόμων ὑπακούειν δειλίαν· πονηροτάτη γὰρ αὕτη ἡ διάνοιά ἐστι, καὶ ἐξ αὐτῆς πάντα τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς γίνεται, κακία τε καὶ βλάβη. εἰ γὰρ
10 ἔφυσαν μὲν οἱ ἄνθρωποι ἀδύνατοι καθ' ἓνα ζῆν, συν-
ῆλθον δὲ πρὸς ἀλλήλους τῇ ἀνάγκῃ εἰκοντες, πᾶσα δὲ ἡ ζωὴ αὐτοῖς εὖρηται καὶ τὰ τεχνήματα πρὸς αὐτήν, ^{123 A.}
σὺν ἀλλήλοις δὲ εἶναι αὐτοὺς καὶ ἀνομία διαιτᾶσθαι οὐχ οἶόν τε (μεῖζω γὰρ αὐτοῖς ζημίαν οὕτω γίνεσθαι
15 ἐκείνης τῆς κατὰ ἓνα διαίτης), διὰ ταύτας τοίνυν τὰς ἀνάγκας τὸν τε νόμον καὶ τὸ δίκαιον ἐμβασιλεύειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ οὐδαμῇ μεταστῆναι ἂν αὐτά· φύσει γὰρ ἰσχυρὰ ἐνδεδέσθαι ταῦτα. εἰ μὲν δὴ γένοιτό τις ἐξ ἀρχῆς φύσιν τοιάνδε ἔχων, ἄτρωτος τὸν χρόνῳ
20 ἄνθος τε καὶ ἀπαθὴς καὶ ὑπερφυῆς καὶ ἀδαμάντινος τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, τῷ τοιούτῳ ἴσως ἂν τις ^{294 K.}
ἀρκεῖν ἐνόμισε τὸ ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ κράτος (τὸν γὰρ τοιοῦτον τῷ νόμῳ μὴ ὑποδύνοντα δύνασθαι ἀθῶον εἶναι), οὐ μὴν ὀρθῶς οὗτος οἰεταί· εἰ γὰρ καὶ τοι-
25 οὔτός τις εἴη, ὥς οὐκ ἂν γένοιτο, τοῖς μὲν νόμοις συμμαχῶν καὶ τῷ δικαίῳ καὶ ταῦτα κρατύνων καὶ τῇ ἰσχύι χρώμενος ἐπὶ ταῦτά τε καὶ τὰ τούτοις ἐπικου-
ροῦντα, οὕτω μὲν ἂν σῴζοιτο ὁ τοιοῦτος, ἄλλως δὲ οὐκ ἂν διαμένει· δοκεῖν γὰρ ἂν τοὺς ἅπαντας ἀν-

θρώπους τῷ τοιούτῳ φύντι πολεμίους κατασταθέντας
 διὰ τὴν ἐαυτῶν εὐνομίαν, καὶ τὸ πλῆθος ἢ τέχνη ἢ
 124 A. δυνάμει ὑπερβαλέσθαι ἂν καὶ περιγενέσθαι τοῦ τοι-
 ούτου ἀνδρός. οὕτω φαίνεται καὶ αὐτὸ τὸ κράτος,
 ὅπερ δὴ κράτος ἐστί, διὰ τε τοῦ νόμου καὶ διὰ τὴν 5
 δίκην σφωζόμενον. χωρὶς δὲ τούτων αὐτὸ δι' αὐτὸ
 αἰρετόν ἐστι τὸ δίκαιον, καὶ φύσει πρὸς αὐτὸ πεφύ-
 καμεν. καὶ μὴδὲν οὖν τῶν ἑξωθεν περιγίγνηται καὶ
 ἐλαττώματά τινα συμβαίνει ἀνθρώπινα, δικαιοπραγεῖν
 ἄξιον, ὡς τούτου ὄντος πᾶσι τιμιωτάτον. 19

Μαθεῖν δὲ ἄξιον καὶ ταῦτα περὶ τῆς εὐνομίας τε
 καὶ ἀνομίας, ὅσον διαφέρειτον ἀλλήλοιν, καὶ ὅτι μὲν
 εὐνομία ἄριστον εἴη καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, ἢ ἀνομία δὲ
 296 K. κακίστον· αἱ γὰρ παραχρῆμα βλάβαι γίνονται ἐκ τῆς
 ἀνομίας. ἀρξώμεθα δὲ τὰ τῆς εὐνομίας δηλοῦν, ἅπερ 15
 γίνεταί πρότερα.

Πίστις μὲν πρώτη ἐγγίγνεται ἐκ τῆς εὐνομίας με-
 γάλα ὠφελοῦσα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς σύμπαντας, καὶ
 τῶν μεγάλων ἀγαθῶν τοῦτό ἐστι· κοινὰ γὰρ τὰ χρη-
 ματα γίνεταί ἐξ αὐτῆς, καὶ οὕτω μὲν ἐὰν καὶ ὀλίγα 20
 ἢ ἑξαρκεῖ ὅμως κυκλούμενα, ἄνευ δὲ ταύτης οὐδ' ἂν
 πολλὰ ἢ ἑξαρκεῖ.

125 A. Καὶ αἱ τύχαι δὲ αἱ εἰς τὰ χρήματα καὶ τὸν βίον,
 αἷ τε ἀγαθὰ καὶ μὴ, ἐκ τῆς εὐνομίας τοῖς ἀνθρώποις
 προσφορώτατα κυβερνῶνται· τοὺς τε γὰρ εὐτυχοῦντας 25
 ἀσφαλεῖ αὐτῇ χρησθαι καὶ ἀνεπιβουλεύτῳ, τοὺς τε αὖ
 δυστυχοῦντας ἐπικουρεῖσθαι ἐκ τῶν εὐτυχούντων διὰ
 τὴν ἐπιμιξίαν τε καὶ πίστιν, ἅπερ ἐκ τῆς εὐνομίας
 γίνεταί.

9 συμβαί || 12 num ὅτι <ῆ> μὲν deletis mox εὐνομία et
 ἀνομία? || 17 sqq. de numeris in codice praefixis v. praefat.

Τόν τε αὖ χρόνον τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὴν εὐνομίαν εἰς μὲν τὰ πράγματα ἀργὸν γίνεσθαι, εἰς δὲ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς ἐργάσιμον.

Φροντίδος δὲ τῆς μὲν ἀηδεστιάτης ἀπηλλάχθαι
5 τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ εὐνομίᾳ, τῇ δὲ ἡδίστῃ συνεῖναι· 298 K.
πραγμάτων μὲν γὰρ φροντίδα ἀηδεστιάτην εἶναι, ἔργων
δὲ ἡδίστην.

Εἰς τε αὖ τὸν ὕπνον ἰοῦσιν, ὅπερ ἀνάπανμα κα-
κῶν ἐστὶν ἀνθρώποις, ἀφόβους μὲν καὶ ἄλυπα μερι-
10 μῶντας ἔρχεσθαι εἰς αὐτόν, γιγνομένους δὲ ἐπ' αὐ-
τοῦ ἕτερα τοιαῦτα πᾶσχειν, καὶ μὴ ἐμφόβους ἐξάπινα
καθίστασθαι † οὐδ' ἐκ μεταλλαγῆς ἡδίστης τοῦ γνωστὴν
τὴν ἡμέραν εἶναι προσδέχεσθαι, ἀλλὰ ἡδέως φροντίδας
μὲν ἀλύπους περὶ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς ποιουμένους, τοὺς 126 A.
15 πόνους δὲ τῇ ἀντιλήψει ἀγαθῶν ἐλπίζουν εὐπίστοις καὶ
εὐπροσδοκῆτοις ἀνακουφίζοντας, ὧν πάντων τὴν εὐνο-
μίαν αἰτίαν εἶναι.

Καὶ τὸ κακὰ μέγιστα τοῖς ἀνθρώποις πορίζον, πόλε-
μον ἐπιφερόμενον εἰς καταστροφὴν καὶ δούλωσιν, καὶ
20 τοῦτο ἀνομοῦσι μὲν μᾶλλον ἐπέρχεσθαι, εὐνομουμένοις
δ' ἥσσον.

Καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ ἐστὶν ἐν τῇ εὐνομίᾳ ἀγαθὰ, 300 K.
ἔπερ ἐπικουρήματα τῇ ζωῇ καὶ παραψυχὴ τῶν χαλε-
πῶν ἐξ αὐτῆς γίνονται· τὰ δ' ἐκ τῆς ἀνομίας κακὰ
25 ἀποβαίνοντα τάδε ἐστίν.

Ἀσχολοὶ μὲν πρῶτον οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὰ ἔργα
γίνονται καὶ ἐπιμελοῦνται τοῦ ἀηδεστιάτου, πραγμάτων

12 οὐδ'] ὥδε δ' (Diels praetulerit καὶ ἤδη) et mox τὸ γνωστὴν (h. e. φανεράν) pro τοῦ γνωστὴν ('atque ita', scil. conterritos, 'post suavissimam somni vicem exspectare diem') si recte proponit Vitelli, facile carebimus vel Kiesslingii coniectura ἀνίστασθαι || 16 εὐπροσδοκῆτοις] sic.

ἀλλ' οὐκ ἔργων, τὰ τε χρήματα δι' ἀπιστίαν καὶ ἀμι-
ξίαν ἀποθησαυρίζουσιν ἀλλ' οὐ κοινοῦνται, καὶ οὕτως
σπάνια γίννεται, ἐὰν καὶ πολλὰ ᾗ.

Αἶ τε τύχαι αἰ φλαῦραι καὶ αἰ ἀγαθαὶ εἰς τάναντία
ὑπηρετοῦσιν· ἥ τε γὰρ εὐτυχία οὐκ ἀσφαλὴς ἐστὶν ἐν 5
127 A. τῇ ἀνομίᾳ ἀλλ' ἐπιβουλεύεται, ἥ τε δυστυχία οὐκ ἀπω-
θεῖται ἀλλὰ κρατύνεται διὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ ἀμιξίαν.

Ὁ τε πόλεμος ἔξωθεν μᾶλλον ἐπάγεται καὶ ἡ οἰκεία
στάσις ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας, καὶ ἐὰν μὴ πρόσθεν
γίγνηται, τότε συμβαίνει· ἐν τε πράγμασι συμβαίνει 10
302 K. καθεστάναι αἰεὶ διὰ ἐπιβουλὰς τὰς ἐξ ἀλλήλων, δι'
ἅσπερ εὐλαβουμένους τε διατελεῖν καὶ ἀντεπιβουλεύον-
τας ἀλλήλοις.

Καὶ οὔτε ἐργηγοροῖσιν ἡδείας τὰς φροντίδας εἶναι
οὔτε ἐς τὸν ὕπνον ἀπερχομένοις ἡδεῖαν τὴν ὑποδοχὴν 15
ἀλλὰ ἐνδείματον, τὴν τε ἀνέγερσιν ἔμφορον καὶ πτοοῦ-
σαν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ μνήμας κακῶν ἐξαπναιόους
ἄγειν· ἅπερ ἐκ τῆς ἀνομίας ταῦτά τε καὶ τὰ ἄλλα κακὰ
τὰ προειρημένα ἅπαντα ἀποβαίνει.

Γίνεται δὲ καὶ ἡ τυραννίς, κακὸν τοσοῦτόν τε 20
καὶ τοιοῦτον, οὐκ ἐξ ἄλλου τινὸς ἢ ἀνομίας. οἴονται
δέ τινες τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι μὴ ὀρθῶς συμβάλλονται,
τύραννον ἐξ ἄλλου τινὸς καθίστασθαι καὶ τοὺς ἀν-
θρώπους στερίσκεσθαι τῆς ἐλευθερίας οὐκ αὐτοὺς αἰ-
τίους ὄντας, ἀλλὰ βιασθέντας ὑπὸ τοῦ κατασταθέντος 25
τυράννου, οὐκ ὀρθῶς ταῦτα λογιζόμενοι· ὅστις γὰρ
128 A. ἡγεῖται βασιλέα ἢ τύραννον ἐξ ἄλλου τινὸς γίνεσθαι
ἢ ἐξ ἀνομίας τε καὶ πλεονεξίας, μωρὸς ἐστίν. ἐπειδὴν
304 K. γὰρ ἅπαντες ἐπὶ κακίαν τράπωνται, τότε τοῦτο γίννεται·

10 sq. πράγμασι et καθεστάναι Cobet: πράγματι et καθι-
στάναι.

οὐ γὰρ οἶόν τε ἀνθρώπους ἄνευ νόμων καὶ δίκης ζῆν.
 ὅταν οὖν ταῦτα τὰ δύο ἐκ τοῦ πλήθους ἐκλίπῃ, ὃ τε
 νόμος καὶ ἡ δίκη, τότε ἤδη εἰς ἓνα ἀποχωρεῖν τὴν ἐπι-
 τροπίαν τούτων καὶ φυλακὴν. πῶς γὰρ ἂν ἄλλως εἰς
 5 ἓνα μοναρχία περισταίῃ, εἰ μὴ τοῦ νόμου ἐξωσθέντος
 τοῦ τῷ πλήθει συμφέροντος; δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦ-
 τον, ὃς τὴν δίκην καταλύει καὶ τὸν νόμον τὸν πᾶσι
 κοινὸν καὶ συμφέροντα ἀφαιρήσεται, ἀδαμάντινον γενέ-
 σθαι, εἰ μέλλει συλήσειν ταῦτα παρὰ τοῦ πλήθους τῶν
 10 ἀνθρώπων εἰς ὧν παρὰ πολλῶν· σάρκινος δὲ καὶ ὅμοιος
 τοῖς λοιποῖς γενόμενος ταῦτα μὲν οὐκ ἂν δυνηθεῖν
 ποιῆσαι, τάναντία δὲ ἐκλελοιπότα καθιστάς μοναρχή-
 σειεν ἄν· διὸ καὶ γιγνόμενον τοῦτο ἐνίοις τῶν ἀνθρώ-
 πων λανθάνει. εἰ τοίνυν τοσοῦτων μὲν αἰτία κακῶν
 15 ἐστὶν ἀνομία, τοσοῦτον δὲ ἀγαθὸν εὐνομία, οὐκ ἄλλως
 ἔνεστι τυχεῖν εὐδαιμονίας εἰ μὴ τις νόμον ἡγεμόνα προ-
 στήσαιο τοῦ οἴκειου βίου. οὗτος δ' ἐστὶ λόγος ὁρθός, 129 Δ.
 προστάτων μὲν ἃ δεῖ ποιεῖν ἀπαγορεύων δὲ ἃ μὴ
 χρῆ, ἐν τε τῷ παντὶ κόσμῳ καὶ ἐν πόλεσι καὶ ἐν ἰδίῳ
 20 οἴκοις καὶ αὐτῷ τινι ἐκάστῳ πρὸς ἑαυτόν. εἰ τοίνυν
 τὸν τοιοῦτον λόγον περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ὄντα καὶ
 καλῶν καὶ αἰσχυρῶν οὐχ οἶόν τε ἄλλως μαθεῖν καὶ 306 Κ.
 γνόντα τελεώσασθαι, εἰ μὴ τις τελέως φιλοσοφήσειε,
 τούτων ἕνεκα φιλοσοφίαν ἀσκητέον πάντων μάλιστα
 25 τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτηδευμάτων.

XXI. Τελευταῖον δὴ τρόπον εἰς προτροπὴν τίθεμεν
 τὸν ἀπὸ τῶν συμβόλων, τὸν μὲν ἰδίον ὄντα τῆς αἰρέ-

27. p. 105, 25 cf. p. 7, 18 sqq.

7 καταλύσει ci. K || 12 συλήσει, τούναντίον? Vitelli || 15 το-
 σοῦτων δὲ ἀγαθῶν ex Ciz. K || 20 αὐτῷ] αὐτῶ || 26 προτροπὴν
 conl. K: ἀποτροπὴν (similiter p. 16, 1 ἀποτρέπει apographa).

σεως καὶ ἀπόρρητον πρὸς τὰς ἄλλας ἀγωγάς, τὸν δὲ
δημῶδη καὶ κοινὸν πρὸς ἐκείνας, τρίτον δὲ παρ'
ἀμφοτέρα μέσον ἀμφοῖν οὔτε παντάπασι δημῶδη οὔτε
μὴν ἄντικρυς Πυθαγορικόν, ἀλλ' οὐδὲ ἀπηλλαγμένον
ὀλοσχερῶς ἑκατέρου. τῶν γὰρ λεγομένων Πυθαγορι- 5
κῶν συμβόλων ὅσα ἂν ἀξιομνημόνευτα ἡμῖν φαίνηται
καὶ τὸ προτρεπτικὸν εἶδος παραδεικνύη ἐκδέμενοι, διε-
γνώκαμεν ἐξήγησιν ποιήσασθαι τὴν πρέπουσαν αὐτῶν
εἰς παράκλησιν, ἐκ τοῦ τοιούτου νομίζοντες πλήρη καὶ
ἐντελεστέραν προτροπὴν εἰς φιλοσοφίαν ἐνέσειν τοῖς 10

130 A. ἐντελεζομένοις μᾶλλον ἢ εἰ διὰ πλειόνων στίχων ποιοί-

308 K. μεθα τὴν προτροπὴν. καθὼς μὲν οὖν ἐξωτερικὰς τινὰς
ἐπιλύσεις καὶ κοινὰς πάσης φιλοσοφίας ἐντάξομεν
αὐτῷ, κατὰ τοῦτο ἡγητέον αὐτὸ κεχωρῖσθαι Πυθαγο-
ρικοῦ βουλήματος, καθὼς δὲ καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν 15
τούτων κυριωτάτας περὶ ἐκάστου δόξας ἐγκαταμίξομεν,
κατὰ τοῦτο πάλιν οἰκτεῖον μὲν Πυθαγορικῶν, ἀλλότριον
δὲ τῶν ἄλλων φιλοσόφων καλῶς ἔχει τίθεσθαι αὐτό.
λεληθότως δέ, ὥς εἰκός, ἀποπαιδαγωγῇ μὲν τοῦτο
ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἐννοιῶν, προσάξει δὲ καὶ 20
οἰκειώσει μάλιστα ταῖς προκειμέναις καὶ κατὰ τήνδε
τὴν αἵρεσιν τεχνολογουμέναις παρακλήσεσιν, οἷά τις
γέφυρα ἢ κλίμαξ κάτωθεν ἄνω καὶ εἰς ὕψος ἐκ βάθους
ἀνιμῶσα πολλοῦ καὶ ἀνάγουσα τὴν ἐκάστου τῶν γνησίως
προσεξόντων διάνοιαν· εἰς γὰρ τὸ τοιοῦτο καὶ ἐμη- 25
χανήθη κατὰ μίμησιν καὶ ἀπόμαξιν τῶν προλεχθέντων.
οἱ γὰρ παλαιότατοι καὶ αὐτῷ συγχρονήσαντες καὶ

27. p. 106, 12 cf. Vit. Pyth. 104 sq. (p. 76, 5—77, 9 Nauck).

14 αὐτὸ Scaliger: αὐτῷ || 27 συγχρονήσαντες hic codex:
rectius συγχρονίσαντες Vit. Pyth. (cf. etiam supra p. 96, 5), at si-
militer (Iamblich.?) Theologum. Arithm. p. 41, 29 Ἀστ συνεχρόνει.

μαθητεύσαντες τῷ Πυθαγόρᾳ οὐ τῇ κοινῇ καὶ δημόδει
καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν εἰωθυῖα λέξει τε καὶ ἐρμηνείᾳ
ἐποιοῦντο συνετὰ καὶ εὐνόητα τοῖς ἀπλῶς ἀκούουσιν ^{310 K.}
ἐξ ἐπιδρομῆς τε ἐντυγχάνουσιν, εὐπαρακολούθητα πειρώ- ^{131 A.}
⁵ μενοι τίθεσθαι τὰ φραζόμενα ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ
τὴν νενομοθετημένην αὐτοῖς ὑπὸ Πυθαγόρου ἐχεμυθίαν
μυστηρίων καὶ πρὸς τοὺς ἀτελεστέρους τρόπων ἀπορ-
ρήτων ἤπτοντο καὶ διὰ συμβόλων ἐπέσκεπον τὰς πρὸς
ἀλλήλους διαλέξεις ἢ συγγραφάς. καὶ εἰ μὴ τις αὐτὰ
¹⁰ τὰ σύμβολα ἐκλέξας διαπτύξειε καὶ ἀμώκῳ ἐξηγήσει
περιλάβοι, γελοῖα ἂν καὶ γραώδη δόξειε τοῖς ἐντυγχά-
νουσι τὰ λεγόμενα λήρου μεστὰ καὶ ἀδολεσχίας. ἴν'
οὖν <τὰ> ῥήματ' ἐκφανῇ καὶ τὸ εἰς προτροπὴν αὐτῶν
ὄφελος κατὰδηλον γένηται, κατὰ τὸ ἐξωτερικόν τε ἅμα
¹⁵ καὶ κατὰ τὸ ἀκροατικὸν ἀποδώσομεν ἐκάστου συμβόλου
τὰς ἐπιλύσεις, μηδὲ τὰ παρ' αὐτοῖς ἀπόρρητα καὶ
ἐχεμυθούμενα πρὸς τοὺς ἀνεισάκτους παραλιπόντες
ἀνεξέταστα. ἔστω δὲ τὰ φρασθησόμενα σύμβολα ταῦτα·
α'. Εἰς ἱερὸν ἀπὼν προσκυνῆσαι μηδὲν ἄλλο μεταξὺ
²⁰ βιωτικὸν μῆτε λέγε μῆτε πράττε.
β'. Ὅδοῦ πάρεργον οὔτε εἰσιτέον εἰς ἱερὸν οὔτε ^{312 K.}
προσκυνητέον τοπαράπαν, οὐδ' εἰ πρὸς ταῖς θύραις ^{132 A.}
αὐταῖς παριῶν γένοιο.
γ'. Ἀνυπόδητος θῦε καὶ προσκύνει.

19 sqq. v. Goettling, Gesamte Abhandl. I 278 sqq. II 280 sqq.
Mullach, Philos. gr. Fragm. I 504 sqq.

7 θείων μυστηρίων et ἀτελεστοὺς Vit. Pyth. || 9 ἀλλήλους et
11 δόξειε Vit. Pyth.: ἄλλους et δόξειαν || 10 τὰ σύμβολα delet
Nauck || 13 ῥήματα Scaliger, τὰ addidit K: χρήματ': χρήσιμ'
Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 61 Kust. (224 Kiessl.) ||
15 immo ἀκροαματικόν || 21 εἰσιτέον p. 109, 10 et Vit. Pyth.
p. 77, 15 Nk.: εἰσιτητέον || 24 θύε constanter.

δ'. Τὰς λεωφόρους ὁδοὺς ἐκκλίνων διὰ τῶν ἀτραπῶν
βάδιζε.

ε'. Μελανούρου ἀπέχου· χθονίων γάρ ἐστι θεῶν.

ς'. Γλώσσης πρὸ τῶν ἄλλων κράτει θεοῖς ἐπόμενος.

ζ'. Ἀνέμων πνεόντων τὴν ἡχὴν προσκύνει. 5

η'. Πῦρ μαχαίρῃ μὴ σκάλευε.

θ'. Ὀξίδα ἀπὸ σεαυτοῦ ἀπόστρεφε πᾶσαν.

ι'. Ἀνδρὶ ἐπανατιθεμένῳ μὲν φορτίον συνέπαιρε, μὴ
συγκαθαίρει δὲ ἀποτιθεμένῳ.

ια'. Εἰς μὲν ὑπόδησιν τὸν δεξιὸν πόδα προπάρεχε, 10
εἰς δὲ ποδόνιπτρον τὸν εὐώνυμον.

ιβ'. Περὶ Πυθαγορείων ἄνευ φωτὸς μὴ λάλει.

ιγ'. Ζυγὸν μὴ ὑπέρβαινε.

ιδ'. Ἀποδημῶν τῆς οἰκίας μὴ ἐπιστρέφου· Ἑρινύες
γὰρ μετέρχονται. 15

ιε'. Πρὸς ἥλιον τετραμμένος μὴ οὔρει.

314 K. ις'. Λαδίῳ θᾶκον μὴ ἀπόμασσε.

ιζ'. Ἀλεκτρυόνα τρέφε μὲν μὴ θῦε δέ· μήνη γὰρ καὶ
ἡλίῳ καθιέρωται.

133 A. ιη'. Ἐπὶ χοίνικι μὴ καθέξου. 20

ιθ'. Γαμψώνυχον μηδὲν παράτρεφε.

κ'. Ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε.

κα'. Χελιδόνα οἰκία μὴ δέχου.

κβ'. Δακτύλιον μὴ φόρει.

κγ'. Θεοῦ τύπον μὴ ἐπίγλυφε δακτυλίῳ. 25

κδ'. Παρὰ λύχνον μὴ ἐσοπτρίζου.

κε'. Περὶ θεῶν μηδὲν θανμαστὸν ἀπίστει, μηδὲ περὶ
θείων δογμάτων.

κς'. Ἀσχέτῳ γέλῳτι μὴ ἔχεσθαι.

6 μαχαίρῃ (sic) etiam p. 112, 24 || 10 ὑπόδησιν] cf. ad p. 114, 6 ||
πάρεχε p. 114, 7 || 20 χοίνικι p. 116, 26: χοίνικα || 21 παράτρεφε
p. 117, 7: παρὰτρεχε.

- κζ'. Παρὰ θυσία μὴ ὀνυχίζου.
 κη'. Δεξιὰν μὴ παντὶ ῥαδίως ἔμβαλλε.
 κθ'. Στρωμάτων ἀναστὰς συνέλυσσε αὐτὰ καὶ τὸν
 τύπον συνστόρνυε.
 5 λ'. Καρδίαν μὴ τρῶγε.
 λα'. Ἐγκέφαλον μὴ ἔσθιε.
 λβ'. Ἀποκαρμάτων σῶν καὶ ἀπονυχισμάτων κατὰπτνε. 316 K.
 λγ'. Ἐρυθρῖνον μὴ προσλαμβάνου.
 λδ'. Χύτρας ἔχνος ἀπὸ σποδοῦ ἀφάνιζε.
 10 λε'. Χρυσὸν ἐχούση μὴ πλησίαζε ἐπὶ τεκνοποιίᾳ.
 λς'. Προτίμα τὸ σχῆμα καὶ βῆμα τοῦ σχήμα καὶ 134 A.
 τριώβολον.
 λζ'. Κνάμων ἀπέχου.
 λη'. Μολόχην ἐπιφύτευε μέν, μὴ ἔσθιε δέ.
 15 λθ'. Ἐμψύχων ἀπέχου.
 Ταῦτα δὴ πάντα κοινῶς μὲν προτρεπτικά ἐστί 318 K.
 πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν, κατ' ἰδίαν δὲ ἕκαστα πρὸς ἐκά-
 στην ἀρετὴν· πρὸς μέρη τε φιλοσοφίας καὶ μαθήσεως
 ἄλλα ἄλλως προσοικειοῖ, οἷον εὐθύς τὰ πρῶτα εἰς
 20 εὐσέβειαν καὶ τὴν θεῖαν ἐπιστήμην ἐστὶ παρακλητικά.
 α' Τὸ γὰρ εἰς ἱερὸν ἀπιόντα προσκυνῆσαι μη-
 δὲν ἄλλο μεταξὺ βιωτικὸν μήτε λέγειν μήτε
 πράττειν τηρεῖ τὸ θεῖον ἥπερ ἐστὶ καθ' αὐτὸ ἀμιγρὲς
 ἄχραντον, τῷ τε καθαροῦ τὸ καθαρὸν ἐθίζει συνάπτειν 320 K.
 25 καὶ ποιεῖ μηδὲν ἐφέλκεσθαι ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς

1 θυσία p. 121, 26: θυσίαν || 4 συνστόρνυε hic et p. 122, 23
 scr. K || 8 ἐρυθρῖνον scr. K, at cf. p. 124, 10. Lobeck, Pathol. Prol.
 p. 207 sq. contra Vit. Pyth. 24, 109 (p. 80, 6 Nk.) codex habet ἐρυ-
 θρῖνον || 11 sq. τοῦ σχήματος καὶ τριώβολον perperam Mullach:
 cf. Nauck Vit. Pyth. p. 18, 11 sqq. (Goettl. op. c. p. 294 sqq.).
 Procl. in Eucl. p. 84 Friedl. || 17 δὲ scripsit Vitelli: γὰρ || 17 sq.
 πρὸς ἐκάστην ἀρετὴν καὶ πρὸς μέρη τῆς φιλοσοφίας perperam K ||
 18 τὲ || 21 marg. ἀνάπτειν τῶν Πυθαγορικῶν συμβόλων.

τὴν θείαν θρησκείαν· πάντα γὰρ ἀλλότρια ἐστὶ καὶ ἐναντίως πρὸς αὐτὴν ἔχει. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πρὸς ἐπι-

135 A. στήμην μεγάλα συμβάλλεται· οὐδὲν γὰρ δεῖ πρὸς τὴν θείαν ἐπιστήμην προσφέρειν τοιοῦτον, οἶδόν ἐστιν ἀνθρώπινον διανόημα ἢ βιωτικῆς φροντίδος ἐχόμενον. 5 οὐδὲν οὖν ἄλλο παρακελεύεται ἐν τούτοις ἢ τοὺς λόγους τοὺς ἱεροὺς καὶ τὰς θείας πράξεις μὴ συμμειγνύναι τοῖς ἀνθρωπίνους ἀστάτοις ἡθελαι.

β' Τούτῳ δὲ συνωδόν ἐστὶ καὶ τὸ ἐξῆς τὸ ὁδοῦ πάρεργον οὐκ εἰσιτέον εἰς ἱερὸν οὐδὲ προσ- 10 κυνητέον τοπαράπαν, οὐδ' εἰ πρὸς ταῖς θύραις αὐταῖς παριῶν γένοιτο. εἰ γὰρ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον φίλον τέ ἐστὶ καὶ προσήγορον, δῆλον ὅτι καὶ ἀρχηγικωτάτην οὐσίαν ἐχόντων τῶν θεῶν ἐν τοῖς ὅλοις,

322 K. προηγουμένην αὐτῶν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν θεραπείαν· εἰ 15 δ' ἄλλου τις ἔνεκα αὐτὴν ποιοῖτο, δεύτερον οὕτω θήσεται τὸ πάντων προηγούμενον καὶ ἀναστρέψει τὴν ὅλην τάξιν τῆς ὅλης θεραπείας τε καὶ γνώσεως. ἔτι γὰρ τὰ τίμια ἀγαθὰ οὐ δεῖ τῶν ἀνθρωπίνων χρησίμων ἐν ὑστέρῳ μοίρῳ τίθεσθαι, οὐδὲ ἐν τέλους μὲν 20 τάξει τὰ ἡμέτερα, ἐν προσθήκῃ δὲ μέρει τὰ κρείττονα οὔτε ἔργα οὔτε διανοήματα.

136 A. Ἡ δ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ προτροπὴ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς γ' γένοιτο ἄν· τὸ γὰρ ἀνυπόδητος θῦε καὶ προσ- 25 κύνει ἐν μὲν σημαίνει τὸ δεῖν κοσμίως καὶ μετρίως καὶ μὴ ὑπερέχοντας τῆς ἐν τῇ γῇ τάξεως τοὺς θεοὺς θεραπεύειν καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν γνῶσιν ποιεῖσθαι, ἕτερον δὲ τὸ δεῖν δεσμῶν χωρὶς καὶ εὐλυτον ὄντα

324 K. τὴν θεραπείαν καὶ γνῶσιν τῶν θεῶν ποιεῖσθαι. ταῦτα δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ σώματος μόνου παραγγέλλει τὸ σύμ- 30

βολον διαπράττεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἐνεργειῶν, ὥς μήτε ὑπὸ παθῶν αὐτὰς κατέχεσθαι μήτε ὑπὸ τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας μήτε ὑπὸ τῆς περιπεφυκυίας ἔξωθεν ἡμῖν γενέσεως, εὐλύτα δὲ πάντα
 5 ἔχειν καὶ ἔτοιμα πρὸς τὴν μετουσίαν τῶν θεῶν.

Καὶ ἄλλο δέ τι τούτοις ὅμοιον εἰς τὴν αὐτὴν τε
 κέ' ἀρετὴν προτρέπον ἐστὶ τὸ τοιοῦτον σύμβολον· περὶ
 θεῶν μηδὲν θαυμαστὸν ἀπίσκει, μηδὲ περὶ
 θείων δογμάτων. ἱκανῶς γὰρ τὸ δόγμα τοῦτο σεβα-
 10 στικὸν ὑπάρχει καὶ ἐμφαντικὸν τῆς τῶν θεῶν ὑπερ-
 οχῆς, ἐφοδιάζον ἡμᾶς καὶ ὑπομιμνήσκον ὅτι οὐκ ἀπὸ
 τῆς ἡμῶν αὐτῶν συγκρίσεως χρὴ τεκμαίρεσθαι καὶ τὴν 137 A.
 θείαν δύναμιν, ἀλλ' ἡμῖν μὲν ἅτε σωματικοῖς ὑπάρ-
 χουσι γεννητοῖς τε καὶ φθαρτοῖς καὶ προσκαίροις, ὑπο-
 15 κειμένοις τε νόσων ποικιλίᾳ καὶ ὄγκου μικρότητι καὶ
 τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῇ βαρῇσει καὶ ὑπνωδίᾳ καὶ 326 K.
 ἐνδείᾳ καὶ πλεονασμῷ ἀβουλίᾳ τε καὶ ἀσθενείᾳ καὶ
 ψυχῆς παραποδισμῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, εἰκὸς ἀμήχανά
 τινα καὶ ἀδύνατα ὑπάρχειν. καίτοι πολλὰ οὕτω παρὰ
 20 τῆς φύσεως ἔχομεν ἐξαίρετα, ἀλλ' ὅμως πάντῃ τῶν
 θεῶν ἀπολειπόμεθα, καὶ οὔτε δύναμιν τὴν αὐτὴν οὔτε
 ἀρετὴν ἴσην πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν. γινώσκιν οὖν θεῶν
 διαφερόντως τοῦτο εἰσηγεῖται, ὥς πάντα δυναμένων
 αὐτῶν. διὰ τοῦτο δὴ οὖν περὶ θεῶν μηδὲν ἀπιστεῖν
 25 παραγγέλλει. πρόσκειται δὲ μηδὲ περὶ θείων δογ-
 μάτων, τῶν τῇ Πυθαγορικῇ φιλοσοφίᾳ δοκούντων·
 ταῦτα γὰρ ὑπὸ μαθημάτων καὶ ἐπιστήμονος θεωρίας
 ἡσφαλισμένα ἀληθῆ καὶ ἀδιάψευστα μόνα ὑπάρχει,

6 fortasse τούτους <θ'> || 7 κέ'] ita codex. cf. infra p. 121, 4 sqq. || 10 ἐμφαντικόν] sic (non ἐκφαντικόν), cf. Vit. Pyth. 67 (p. 48, 2 Nk.) || 14 γεννητοῖς.

ἀποδείξει παντοίᾳ καὶ συναναγκασμῷ ὥχρωμένα. τὰ δὲ αὐτὰ ταῦτα δύναται καὶ πρὸς τὴν ἐπιστήμην τὴν περὶ θεῶν προτρέπειν· παραγγέλλει γὰρ ἐπιστήμην τοιαύτην κτήσασθαι, δι' ἧς οὐδενὶ ἀπιστήσομεν τῶν

138 A. λεγομένων περὶ θεῶν καὶ περὶ θείων δογμάτων. δύνα- 5
ται παραινεῖν τὰ αὐτὰ καὶ τὸ διὰ μαθημάτων χωρεῖν·

328 K. ὁμματουργὰ γὰρ ταῦτα μόνα καὶ φωτοποιᾷ περὶ τῶν
ῥυτῶν ἀπάντων τῷ μέλλοντι σκέψεσθαι καὶ κατόψεσθαι
αὐτά. ἐκ γὰρ τοῦ μαθημάτων μετασχεῖν ἔν πρὸ πάν-
των συνίσταται, τὸ μὴ ἀπιστεῖν μήτε περὶ φύσεως 10
θεῶν μήτε περὶ οὐσίας μήτε περὶ δυνάμεως, μηδὲ μὴν
περὶ τῶν Πυθαγορικῶν δογμάτων τερατολογεῖσθαι δο-
κούντων τοῖς ἀναισάκτοις καὶ μαθημάτων ἀμνήτοις·
ὥστε τὸ 'μὴ ἀπίσκει' ἴσον ἐστὶ τῷ μετέρχου καὶ κτῶ
ἐκεῖνα δι' ἃ οὐκ ἀπιστήσεις, τουτέστι μαθήματα καὶ 15
ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις.

Οἶμαι δ' ὅτι καὶ τὸ ἐπὶ τούτοις εἰς τὸ αὐτὸ συν-
330 K. δ' εἰναι· τὰς λεωφόρους ὁδοὺς ἐκκλίνων διὰ τῶν
ἀτραπῶν βάδιζε. καὶ γὰρ τοῦτο τὴν μὲν δημῶδη
καὶ ἀνθρωπίνην ζωὴν ἀφιέναι παραγγέλλει, τὴν δὲ 20
χωριστὴν καὶ θείαν μεταδιώκειν ἀξιοῖ, καὶ τὰ μὲν
δοξάσματα τὰ κοινὰ φησι δεῖν ὑπερορᾶν, τὰ δὲ ἴδια

139 A. καὶ ἀπόρρητα περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, καὶ τὴν μὲν
πρὸς ἀνθρώπους φέρουσιν τέρψιν ἀτιμάζειν, τὴν δὲ
τῆς θείας βουλήσεως ἐχόμενην εὐπραγίαν περὶ πολλοῦ 25
ποιεῖσθαι, καὶ τὰ μὲν ἀνθρώπινα ἔθνη ἔαν ὥς δημῶδη,
τὰς δὲ τῶν θεῶν θρησκείας ὥς ὑπερεχούσας τὴν δη-
μῶδη ζωὴν ἀνταλλάττεσθαι.

ε' Συγγενὲς δ' ἐστὶ τούτῳ καὶ τὸ ἐφεξῆς· μελαν-

οὐρου ἀπέχον· χθονίων γὰρ ἐστὶ θεῶν. τὰ
 μὲν οὖν ἄλλα περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Περὶ συμβόλων ἐροῦ-
 μεν, ὅσα δὲ εἰς προτροπὴν ἀρμόζει, παραγγέλλει τῆς
 οὐρανιας πορείας ἀντέχεσθαι καὶ τοῖς νοεροῖς θεοῖς
 5 συνάπτεσθαι, τῆς τε ἐνύλου φύσεως χωρίζεσθαι καὶ ^{332 K.}
 περιάγεσθαι πρὸς τὴν ἄνλον καὶ καθαρὰν ζωὴν, θεῶν
 τε θεραπείᾳ χρῆσθαι τῇ ἀρίστη καὶ μάλιστα τοῖς πρω-
 τίστοις θεοῖς προσηκούσῃ.

Ταῦτα μὲν οὖν εἰς θεῶν γνῶσιν καὶ θρησκείαν
 10 ποιεῖται τὴν παράκλησιν, εἰς δὲ σοφίαν τὰ τοιαῦτα·
 ζ' Γλώσσης πρὸ τῶν ἄλλων κράτει θεοῖς ἐπό-
 μενος. πρῶτον γὰρ ἐστὶ σοφίας ἔργον τὸ τὸν λόγον
 ἐπιστρέφειν εἰς ἑαυτὸν καὶ ἐθίζειν μὴ ἔξω προῖναι,
 τελεοῦσθαι τε καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐν τῇ πρὸς ἑαυτὸν ^{140 A.}
 15 ἐπιστροφῇ καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τῷ τοῖς θεοῖς ἔπεσθαι·
 οὐδὲν γὰρ ἄλλο οὕτω τελειοῖ τὸν νοῦν ἢ ὅταν ἐπι-
 στρεφόμενος εἰς ἑαυτὸν τοῖς θεοῖς συνακολουθῇ.

ζ' Τὸ δὲ ἀνέμων πνεόντων τὴν ἡχὴν προσ-
 κύνει καὶ αὐτὸ τῆς θείας σοφίας ἐστὶ γνῶρισμα·
 20 αἰνίττεται γὰρ ὡς δεῖ τῶν θείων οὐσιῶν καὶ δυνά-
 μεων τὴν ὁμοιότητα ἀγαπᾶν, καὶ ὅταν ἐνεργῶσι, τὸν ^{334 K.}
 σύμφωνον πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν λόγον μετὰ με-
 γάλῃ σπουδῇ τιμᾶν τε καὶ σέβειν.

η' Τὸ δὲ μαχαίρῃ πῦρ μὴ σκάλεινε φρονήσεώς
 25 ἐστὶ παρακλητικόν· ἐγείρει γὰρ ἡμῖν τὴν ἔννοιαν τὴν
 προσήκουσαν περὶ τοῦ μὴ δεῖν πυρὸς πλήρει καὶ θυμοῦ
 ἀνθρώπῳ μήτε ἀντιτιθέναι λόγον τεθηγμένον μήτε
 ἐρίζειν. πολλάκις γὰρ κινήσεις τῷ λόγῳ τὸν ἀμαθῆ
 καὶ ταράξεις καὶ πείσῃ δεινὰ καὶ ἀηδῆ. μάρτυς τοῖς

λεχθεῖσιν Ἡράκλειτος· θυμῷ γὰρ φησι μάχεσθαι χαλεπόν· ὃ τι γὰρ ἂν χρηρίζῃ γίγνεσθαι, ψυχῆς ὠνέεται. καὶ τοῦτο ἀληθῶς εἶπε· πολλοὶ γὰρ χαρίζο-

141 A. μενοι θυμῷ ἀντηλλάξαντο τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν καὶ θά-
νατον φίλτερον ἐποιήσαντο. ἐκ δὲ τοῦ γλώσσης κρατεῖν 5
καὶ εἶναι ἥρεμαῖον ἐκ μὲν νείκους γίγνεται φιλία σβεννυ-
μένου πυρὸς θυμικοῦ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἄφρων εἶναι δόξεις.

θ' Τούτῳ δὲ συμμαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐξῆς· τὴν ὀξίδα

336 K. ἀποστρέφειν ἀπὸ σαντοῦ· πρὸς δὲ γὰρ ἂν τύχῃ
ἐπεστραμμένη, ἐπίληπτος ἔσται. καὶ τοῦτο φρονήσει 10
χρηῖσθαι παρακελεύεται καὶ μὴ θυμῷ. τὸ μὲν γὰρ ὀξύ-
της ψυχῆς, ὅπερ θυμὸν καλοῦμεν, λογισμοῦ καὶ φρο-
νήσεως ἐστέρηται (ξεῖ γὰρ ὁ θυμὸς ὥσπερ λέβης πυρὶ
θαλπόμενος), οὐθὲν εἰς τὸ πρόσθεν γιγνόμενον μερί-
ζων † γνώμη. χρηὶ οὖν ἐν νηνεμία καθιστάναι τὴν ψυ- 15
χὴν ἀποστρέφοντα [τὴν ψυχὴν] τοῦ θυμοῦ, ἐπιλαμβα-
νόμενον ἑαυτοῦ πολλάκις· ὥσπερ <γὰρ> ἡχοῦντα χαλκὸν
ἀφῆ, καὶ τὸ πάθος οὖν τοῦτο τῷ λογισμῷ πιέζειν χρη.

ι' Τὸ δὲ φορτίον συνανατιθέναι, συγκατα-
ρεῖν δὲ μὴ, εἰς ἀνδρείαν προτρέπει. πᾶς μὲν γὰρ 20
ἀνατιθέμενος φορτίον πόνου καὶ ἐνεργείας σημαίνεται
πρᾶξιν, ὁ δὲ καθαιρούμενος ἀναπαύσεως καὶ ἀνέσεως,

142 A. ὥστε καὶ τὸ σύμβολον τοιόνδε ἔχει ἐπιλογισμὸν· μὴ

338 K. γίγνου μήτε αὐτῷ μήτε ἄλλῳ ῥαθυμίας καὶ μαλθακῆς
διαίτης αἰτίας· πόνῳ γὰρ πᾶν χρημα ἀλώσιμον. Ἡρά- 25
κλειον δὲ οἱ Πυθαγόρειοι ἐφήμιζον τόδε τὸ σύμβολον

1 Ἡράκλειτος] Fr. 105 p. 41 Byw.

2 χρηρίζῃ || 3 ὠνέεται Vulcanius: ὀνέεται || 15 γνωμὴν A:
'aliquando lusi ἐπειγόμενον μετριάξον γνώμη' Vitelli || 16 τὴν
ψυχὴν deleui || 17 γὰρ addidit Vitelli, qui v. 21 σημαίνει τὴν
scripserit || 20 αὐτῷ addito αὐν compendiose || 24 σαντῷ vel σεαντῷ
Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 65 Kuster.

εἶναι αὐτοῖς, ἐπισφραγιζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐκείνου ἔργων. ὅτε γὰρ ὠμίλει κατ' ἀνθρώπους, πολλάκις ἐκ πυρὸς καὶ πάντων τῶν δεινотάτων ἀπενόστει ὄκνον παραιτούμενος· ἐκ γὰρ τοῦ πράττειν καὶ ἐργάζεσθαι τὸ κατορ-
 5 θοῦν παραγίγνεται, ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ ἀποκνεῖν.

ια' Τὸ δὲ εἰς μὲν ὑπόδησιν τὸν δεξιὸν πόδα πάρεχε, εἰς δὲ ποδόνιπτρον τὸν εὐώνυμον εἰς τὴν πρακτικὴν φρόνησιν παρακαλεῖ, τὰς μὲν σπου-
 10 δαίας πράξεις ὡς δεξιὰς περιτίθεσθαι παραγγέλλον [τὸ σύμβολον], τὰς δὲ φαύλας ὡς ἀριστερὰς ἀποτίθεσθαι παντάπασι καὶ ἀπορρῦπτεσθαι.

ιβ' Μάλιστα δὲ τὸ περὶ Πυθαγορείων ἄνευ φω-
 τὸς μὴ λάλει παρακλητικόν ἐστιν εἰς τὸν κατὰ φρό- 340.κ.
 νησιν νοῦν. οὗτος γὰρ τῷ φωτὶ ἔοικε τῆς ψυχῆς καὶ
 15 ἀόριστον οὔσαν αὐτὴν ὀρίζει, περιάγει τε ὥσπερ ἐκ σκότου εἰς φῶς. περὶ πάντων μὲν οὖν τῶν ἐν τῇ ζωῇ 143 A.
 καλῶν ἡγεμόνα νοῦν προῖστασθαι προσήκει, μάλιστα μὲν οὖν περὶ τῶν Πυθαγορείων δογμάτων· ταῦτα γὰρ ἄνευ φωτὸς οὐχ οἶόν τε ἐστὶ γινῶναι.

ιγ' Τὸ δὲ ξυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν δικαιοπραγεῖν
 21 παρακελεύεται καὶ προτιμᾷν ἰσότητα καὶ μετριότητα θαυμαστῶς καὶ τὴν τελειοτάτην ἀρετὴν γινώσκειν δι-
 καιοσύνην, ἣς συμπληρωτικαὶ αἱ λοιπαὶ καὶ ἥς ἄνευ
 τῶν ἄλλων οὐδὲν ὕψελος· καὶ οὐ παρέργως αὐτὴν εἰδέναι
 25 χορή, ἀλλὰ διὰ θεωρημάτων καὶ ἐπιστημονικῆς ἀποδεί-
 ξεως. τοῦτο δὲ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἔργον ἐστὶ τέχνης εἰδέναι
 καὶ ἐπιστήμης πλὴν μόνης φιλοσοφίας τῆς κατὰ Πυθα-
 γόραν, ἥτις ἐξαίρετως τῶν ἄλλων τὰ μαθήματα προτιμᾷ.

ιδ' Εἰς ταῦτ' οὐδὲ φέρει καὶ τὸ ἀποδημῶν τῆς οἰκίας

6 immo ὑπόδεσιν hic et p. 107, 10 (cf. Nauck ad Iambl. Vit. Pyth. p. 233 sq.) || 9 sq. τὸ σύμβολον delevi || 18 μὲν οὖν] fort. δὲ.

342 K. μὴ ἐπιστρέφου· Ἐρινύες γὰρ μετέρχονται. καὶ γὰρ τοῦτο εἰς φιλοσοφίαν προτρέπει καὶ τὴν κατὰ νοῦν αὐτοπραγίαν. δηλοῖ τε καὶ προλέγει τὸ σύμβολον ἐναργῶς ὅτι φιλοσοφεῖν ἐπιβαλλόμενος χώριζε σαυτὸν

144 A. πάντων σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν, καὶ ὅντως θανάτου ⁵ μελέτην ποιοῦ ἐπὶ τὰ νοητὰ καὶ ἄνυλα καὶ αἰεὶ κατὰ ταῦτά καὶ ὡσαύτως ἔχοντα ἀμεταστρεπτὴ χωρῶν διὰ τῶν προσηκόντων μαθημάτων. ἀποδημία μὲν γὰρ μεταστάσις τόπου, θάνατος δὲ ὁ τῆς ψυχῆς χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ σώματος· οὗτος δὲ τὸ φιλοσοφεῖν ὡς ἀληθῶς καὶ ¹⁰ ἄνευ αἰσθητηρίων καὶ σωματικῶν ἐνεργειῶν καθαρῶ τῷ νῷ χρῆσθαι εἰς κατάληψιν τῆς ἐν τοῖς οὐσίῃ ἀληθείας, ἥπερ ἐπέγνωσται σοφία οὕσα. φιλοσοφεῖν δὴ ἐπιβαλλόμενος μὴ ἐπιστρέφου μηδὲ καθέλκου πρὸς τὰ πρότερα καὶ ἐν συντροφίᾳ σοι διατελέσαντα σωματικά· ¹⁵ μετάνοια γὰρ ἐκ τούτου πολλή σοι παρέψεται ἐμποδιζομένῳ εἰς τὰς ὑγιεῖς καταλήψεις ὑπὸ τῆς περὶ τὰ σωματικά ἀχλύος. τὴν δὲ μετάνοιαν Ἐρινὺν μετωνόμασε.

¹⁸ 344 K. Τὸ δὲ πρὸς ἥλιον τετραμμένος μὴ οὐρεῖ ἐκεῖνο προτρέπει· μηδὲν ζῶδες ἐπιβάλλου ποιεῖν, ²⁰ φιλοσόφει δὲ τὸν οὐρανὸν ὄρων καὶ τὸν ἥλιον, φῶς τέ σοι τῆς ἀληθείας ἡγείσθω, καὶ μηδέποτε μέμνησο ταπεινόφρων εἶναι ἐν φιλοσοφίᾳ, ἐπὶ θεοὺς δὲ καὶ ²⁵ 145 A. σοφίαν διὰ τῆς τῶν οὐρανίων ἐπισκέψεως ἀνέρχου, καὶ φιλοσοφίᾳ ἐπιβαλλόμενος καὶ τῷ ἐν αὐτῇ φωτὶ τῆς ἀληθείας καθαίρων σεαυτὸν καὶ τραπεῖς ἐπὶ τὴν τοιαύτην ἐπιτήδευσιν θεολογίαν τε καὶ φυσιολογίαν καὶ σφαιρικῶν ἐπίγνωσιν αἰτιολογίαν τε τὴν ὑπὲρ πάντα ταῦτα μηκέτι ζῶδες τι ποιεῖ μηδὲ βοσκηματῶδες.

⁵ καὶ οὕτως K ex apogr. Ciz. || 20 fort. <εἰς> ἐκεῖνο || 24 ἐπισκέψεως A: ἐπισκήψεως.

15' Τὸ δὲ αὐτὸ παραγγέλλει καὶ <τὸ> δαδίων θᾶκον
μὴ ἀπόμασσε. οὐ γὰρ μόνον ἐπεὶ καθαρτικὸν τὸ
δαδίων τῷ ταχίστου καὶ πλείστου μεθεκτικὸν εἶναι 346 K.
πυρός, ὥσπερ τὸ λεγόμενον θείον, παραινεῖ μὴ μιά-
5 νειν αὐτὸ φύσει μiasμῶν ἀποσοβητικὸν ὑπάρχον, μηδ'
ἀντιμάχεσθαι τῇ φυσικῇ ἐπιτηδειότητι αὐτοῦ μολύ-
νοντα τὸ μολυσμῶν κωλυτικόν, ἀλλὰ μᾶλλον μὴ μίς-
γειν μηδὲ κατακυρῶν τὰ σοφίας ἰδία τοῖς τῆς ζωωδίας·
δαδίων μὲν γὰρ διὰ τὴν εὐφέγγειαν φιλοσοφία παρα-
10 βέβληται, θᾶκος δὲ διὰ τὴν χαμαιπέτειαν ζωωδία.

15' Τὸ δὲ ἀλεκτρούνα τρέφε μέν, μὴ θῦε δέ· 146 A.
μήνη γὰρ καὶ ἡλίῳ καθιέρωται συμβουλευεῖ ἡμῖν
ὑποτρέφειν καὶ σωματοποιεῖν καὶ μὴ παρορᾶν ἀπολλύ-
μενα καὶ διαφθειρόμενα τὰ τῆς τοῦ κόσμου ἐνώσεως
15 καὶ ἀλληλουχίας συμπαθείας τε καὶ συμπνοίας μεγάλα
τεκμήρια. ὥστε προτρέπει τῆς τοῦ παντὸς θεωρίας
καὶ φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἀπόκρυφος
φύσει ἡ περὶ τοῦ παντὸς ἀλήθεια, καὶ δυσθήρατος ἱκα-
νῶς· ζητητέα δὲ ὅμως ἀνθρώπῳ καὶ ἐξιχνευτέα μάλιστα
20 διὰ φιλοσοφίας. διὰ γὰρ ἄλλον τινὸς ἐπιτηδεύματος
οὕτως ἀδύνατον· αὕτη δὲ μικρά τινα ἐναύσματα παρὰ 348 K.
τῆς φύσεως λαμβάνουσα καὶ ὥσανει ἐφοδιαζομένη ζω-
πυρεῖ τε αὐτὰ καὶ μεγεθύνει καὶ ἐνεργέστερα διὰ τῶν
παρ' αὐτῆς μαθημάτων ἀπεργάζεται. φιλοσοφητέον
25 <ἄρα> ἂν εἴη.

17' Τὸ δὲ ἐπὶ χοίνικι μὴ καθέξου Πυθαγορικώτε-
ρον ἐκδέξαιτ' ἂν τις ἐκ τῶν αὐτῶν τοῖς ἄνωθεν ὁρμώ-

1 τὸ addidit K || 3 τάχιστον ex apogr. Ciz. K || 8 ζωωδίας
Scaliger: ξυνωδίας || 13 ἐπιτρέφειν et παρορᾶν (cf. Cobet Obs.
ad Dionys. Hal. p. 13) requirit Vitelli || 21 οὕτως et 23 ἐναργέ-
στερα A || 25 ἄρα addidit K.

147 A. μενος. ἐπεὶ γὰρ σωματότητι καὶ ζωωδία καὶ οὐ χοίνικι μετρητὴ ἔστιν ἡ τροφή, μὴ ἡρέμει μηδ' ἀμύητος φιλοσοφίας διατέλει, ἀλλ' εἰς ταύτην σαντὸν δοὺς ἐκείνου μᾶλλον προνοοῦ τοῦ ἐν σοὶ θεοειδεστέρου, ὃ ἔστι ψυχὴ, καὶ πολὺ πρότερον τοῦ ἐν ταύτῃ νοῦ, ὧν τροφή οὐ 5 χοίνικι ἀλλὰ θεωρίᾳ καὶ μαθήσει μετρεῖται.

148 K. τοῦ δὲ γαμψώνυχου μηδὲν παράτρεφε Πυθαγορικώτερον συμβουλευεῖ· κοινωνικὸς ἴσθι, μεταδο- 350 K. τικός, καὶ τοὺς ἄλλους τοιούτους εἶναι παρασκεύαζε, διδόναι τι καὶ δέχεσθαι ἀκακοήθως καὶ ἀφθόνως ἐθί- 10 ζων, ἀλλὰ μὴ πάντα μὲν λαμβάνειν ἀπλήστως, διδόναι δὲ μηδέν. ἡ γὰρ τῶν γαμψωνύχων φυσικὴ διοργάνωσις λαβεῖν μὲν τάχιστα καὶ ῥαδίως δεδημιούργηται, ἀφεῖναι δὲ ἢ μεταδοῦναι οὐκέτι διὰ τὴν ἔνστασιν ἀγκύλων ὄντων τῶν ὀνύχων, ὃν τρόπον καὶ αἱ κρεάγραι 15 πεφυκάσιν ἐπισπᾶσθαι μὲν τάχιστα, ἀφιέναι δὲ δυσχερῶς, εἰ μὴ τις ἄρα ὑπερεπικλίνῃ αὐτὰς ἀναστρέφων. προσαρτηθεῖσιν δὴ ἡμῖν ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν χειρῶν, ἵνα δι' αὐτῶν διδῶμέν τε καὶ δεχώμεθα κατὰ τὸν

148 A. κοινωνικὸν λόγον, καὶ τῶν δακτύλων ἀπλῶν πως καὶ 20 οὐκ ἀγκύλων αὐταῖς προσπεφυκότων, οὐ μιμητέον ἐν τοῖς τοιούτοις τὰ γαμψώνυχχα ἐτέρῳ τρόπῳ δημιουργηθέντα ὑπὸ τοῦ πλάσαντος, ἀλλὰ μᾶλλον κοινωνητέον ἀλλήλοις καὶ μεταληπτέον, προτρεπομένους εἰς τὸ τοιοῦτον ὑπ' αὐτῶν τῶν τὰ ὀνόματα τιθεμένων, οἳ τὴν 25 δεξιὰν τῶν χειρῶν ἐντιμοτέραν ὠνόμασαν οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ δεκτὴν ὑπάρχειν ἐν τῷ μεταδιδόναι. δικαιοπραγητέον ἄρα, διὰ δὲ τοῦτο

4 θεοειδεστάτου Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 63 Kuster: cf. supra p. 15, 14 et 36, 11 || 8 <καὶ> μεταδοτικός A || 28 τοῦτο ex apogr. Paris. K: τοῦ (= τούτου).

φιλοσοφητέον· ἀμοιβὴ γάρ τις καὶ ἀνταπόδοσις ἡ δικαιοσύνη, τὸ πλεονάζον καὶ ἑλλιπὲς ἀνταποδιδούσα δι' ἀντισώσεως.

- κ' Τὸ δὲ ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε δηλοῖ ὅτι ἐν μὲν τὸ 352 K.
 5 ἀληθές, πολυσχιδὲς δὲ τὸ ψεῦδος· δῆλον δὲ ἐκ τοῦ
 τὸ μὲν τι ἕκαστον μοναχῶς λέγεσθαι εἴπερ ὕγιως λέ-
 γοιτο, τὸ δέ τι οὐχὶ ἕκαστον ἀπείροις τρόποις. ὁδὸς
 δὴ ἡ φιλοσοφία δοκεῖ εἶναι. λέγει οὖν ὅτι αἰροῦ
 φιλοσοφίαν ἐκείνην καὶ τὴν ἐπὶ σοφίαν ὁδόν, ἐν ᾗ οὐ
 10 σχίσσεις οὐδὲ ἀντιλεγόμενα δογματίσεις, ἀλλὰ ἐστῶτα
 καὶ τὰ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἀποδείξει ἐπιστημονικῇ βεβαιω-
 θέντα διὰ μαθημάτων καὶ θεωρίας, ὅ ἐστι Πυθαγορι-
 κῶς φιλοσόφει. δύναται δὲ καί, — ἐπειδὴ ἡ διὰ τῶν 149 A.
 σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν χωροῦσα φιλοσοφία, ἣ οἱ
 15 νεώτεροι κατακόρως χρῶνται καὶ τὸν θεὸν καὶ τὰς
 ποιότητας καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ ἀπλῶς
 πάντα τὰ ἐν τοῖς οὖσιν αἷτια κυριώτατα νομίζοντες
 σῶμα εἶναι, εὐολίσθητός ἐστι καὶ εὐανάτρεπτος, ὥς
 δηλοῦσιν αἱ τῶν δοκούντων τι λέγειν περὶ αὐτῆς ποι-
 20 κιλώταται ἐπιχειρήσεις· ἡ δὲ <διὰ> τῶν ἀσωμάτων καὶ
 νοητῶν ἀύλων τε καὶ αἰδίων τὴν προχώρησιν ποιου- 354 K.
 μένη, τῶν τε αἰετὰ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐχόντων
 καὶ οὐδέποτε ὅσον ἐπ' αὐτοῖς φθορὰν ἢ μεταβολὴν
 ἐπιδεχομένων, ὁμοία τοῖς ὑποκειμένοις ἀδιάπτωτός ἐστι
 25 καὶ εὐσταθής, ἐδραίας καὶ ἀκλινοῦς ἀποδείξεως δη-
 μιουργός, — συμβουλεύει τοίνυν ἡμῖν τὸ παράγγελμα,
 ἐπειδὴν φιλοσοφῶμεν καὶ τὴν δηλουμένην ὁδὸν ἀνύω-
 μεν, φεύγειν μὲν τὴν τῶν σωματικῶν καὶ πολυσχιδῶν
 ἐπιβολὴν καὶ ἀποδοχήν, προσοικειοῦσθαι δὲ τῇ τῶν

10 σχίσσεις Vulcanius: σχίσεις || 20 διὰ addidit K.

ἁσωμάτων οὐσία τῇ οὐκ ἔστιν ὅτε οὐχὶ ἑαυτοῖς ὁμοίαν
διατελούντων διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτοῖς φύσει ἀλή-
θειαν καὶ ἀδιαπτωσίαν.

^{κα'}
150 A. Τὸ δὲ χελιδόνα οἰκία μὴ δέχου συμβουλευέι·
ῥάθυμον καὶ μὴ διηνεκῶς φιλοπονοῦντα μηδὲ ἐπίμονον ⁵
αἰρετιστὴν καὶ γνώριμον εἰς τὰ σὰ δόγματα μὴ ἐπι-
δέχου, δεόμενα συνεχοῦς καὶ εὐτονωτάτης προσοχῆς
καὶ φερεπονίας διὰ τὴν τῶν ἐν αὐτοῖς ποικίλων μαθη-
358 K. μάτων ἐξαλλαγὴν καὶ περιπλέκειαν. εἰκόνι δὲ ῥάθυ-
μίας καὶ ἐγκοπῆς χρόνων χελιδόνι κέχρηται, ὅτι μέρος ¹⁰
τι τοῦ ἐνιαυτοῦ αὕτη ἐπιφοιτᾷ ἡμῖν καὶ ὥσανει ἐπιξε-
νοῦται πρὸς βραχὺν καιρὸν, τὸ δὲ πλεῖον ἀφίσταται
καὶ ἀφανὴς ἡμῖν ὑπάρχει.

κβ' Τὸ δὲ δακτύλιον μὴ φόρει ἀκολουθῶς τῷ Πυ-
θαγορικῷ ἀρέσκοντι ἔλκομεν εἰς τὴν παράκλησιν οὐ- ¹⁵
τως· ἐπεὶ δεσμοῦ τρόπῳ περικείται τοῖς φοροῦσιν ὁ
δακτύλιος, ἴδιον ἔχων τὸ μὴ ἄγχειν μηδὲ κακουχεῖν
ἀλλὰ πῶς ἀρμόζειν καὶ προσφυῶς ἔχειν, δεσμὸς δὲ
τοιούτος τις καὶ τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ ὑπάρχει, τὸ οὖν
δακτύλιον μὴ φόρει φιλοσόφει φησὶν ὡς ἀληθῶς ²⁰
151 A. καὶ χώριζε τοῦ περικειμένου δεσμοῦ τὴν ψυχὴν· μελέτη
γὰρ θανάτου καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἡ φιλο-
σοφία. τὴν ἄρα Πυθαγορικὴν μέτιθι σπουδῇ μεγάλῃ,
τὴν ἀφιστᾶσαν ἑαυτὴν διὰ τοῦ νοῦ ἀπὸ σωματικῶν
πάντων καὶ περὶ τὰ νοητὰ καὶ ἄνυλα διὰ τῶν θεωρη- ²⁵
τικῶν μαθημάτων καταγιγνομένην· ἀλλὰ καὶ ἀπόλυε
σαντοῦ τὰ ἀμαρτήματα καὶ ἀνθολκὰ καὶ κωλυσιεργὰ
358 K. τοῦ φιλοσοφεῖν σαρκὸς ἀσχολήματα τροφὰς τε ὑπερ-
βαλλούσας καὶ πληθώρας ἀκαίρους, δεσμοῦ τρόπον τὸ

σῶμα καταλαμβανούσας νοσοκομίας τε καὶ ἀσχολίας
ἀδιαλείπτους ἐμποιούσας.

κγ' Τὸ δὲ θεοῦ τύπον μὴ ἐπίγλυφε δακτυλίῳ
κατὰ τὴν προλεχθεῖσαν ἔννοιαν προτροπῇ χρῆται τοιαύδε·
5 φιλοσόφει καὶ ἀσωμάτων πρὸ παντὸς ἡγοῦ θεοὺς ὑπάρ-
χειν· τὸ γὰρ κυριώτατον ῥίζωμα τῶν Πυθαγορικῶν
δογμάτων τοῦτ' ἐστίν, ἐξ οὗ τὰ πάντα σχεδὸν ἡρτη-
ται καὶ ὅφ' οὗ μέχρι τέλους κρατύνεται· μὴ νόμιζε
δὲ μορφαῖς αὐτοὺς κεχρηῆσθαι ὅσαι εἰσὶ σωματικαί,
10 μηδὲ προσδεδέσθαι ὑποστάσει ὑλικῇ καὶ οἷον δεσμῷ
ὕλικῷ σώματι, ὥσπερ τὰ ἄλλα ζῷα. αἱ δὲ ἐπὶ δακτυ-
λίοις γλυφαὶ τὸν τε δεσμὸν δι' αὐτοῦ τοῦ δακτυλίου
ἐμφαίνουσι καὶ τὴν σωματότητα τό τε αἰσθητὸν εἶδος 152 A.
καὶ ὥσανεὶ τινος τῶν ἐπὶ μέρους ζώων διὰ τῆς γλυπ-
15 τῆς προσόψεως, ἧς χωριστέον μάλιστα τὸ τῶν θεῶν
γένος ὡς αἰδιόον τε καὶ νοητὸν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ
ὥσαύτως αἰεὶ ἔχον, ὡς ἐν τῷ Περὶ θεοῦ ἰδίως καὶ 360 K.
πληρέστετα τεχνολογεῖται.

κδ' Τὸ δὲ παρὰ λύχνον μὴ ἐσοπτρίζου Πυθαγορι-
20 κώτερον συμβουλεύει τὸ φιλοσόφει μὴ προστρέχων μὴ
ταῖς κατ' αἰσθησιν φαντασίαις, αἵτινες φῶς μὲν τι
περὶ τὰς καταλήψεις ποιοῦσι, λυχνοειδὲς μέντοι καὶ
οὐχὶ φυσικὸν οὐδὲ ἀληθές, ἀλλὰ μᾶλλον ταῖς κατὰ τὸ
νοητικὸν ἐπιστημονικαῖς, ἅφ' ὧν λαμπροτάτη τις εὐαν-
25 γία καὶ ἀδιάπταιστος περὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα συνίστα-
ται *** ἐξ ἀπάντων τῶν νοημάτων καὶ τῆς περὶ ταῦτα
θεωρίας, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν·
ἐν συνεχεῖ γὰρ ταῦτα ῥύσει καὶ μεταβολῇ πολλάκις

10 προσδεδέσθαι Vitelli: προσδέχεσθαι || 14 ὡς ἂν εἴ || 20 al-
terum μὴ delendum || 24 λαπεῖ (h. e. proparoxyton.) || 26 lacu-
nam signavi.

ἔδηλώθη κατ' οὐδένα τρόπον μόνιμα καὶ τὰ αὐτὰ ἔαν-
153 A. τοῖς ὑπάρχοντα, ἵνα καὶ βεβαίαν ἐπιστημονικὴν τε
ὑπομείνη κατάληψιν καὶ ἐπίγνωσιν ὥς ἐκεῖνα.

κε' Τὸ δὲ περὶ θεῶν μὴδὲν θαυμαστὸν ἀπίσκει
362 K. μὴδὲ περὶ θείων δογμάτων προτρέπει μετεῖναι καὶ 5
κτᾶσθαι ἐκεῖνα τὰ μαθήματα, δι' ἃ οὐκ ἀπιστήσεις
οὐκέτι περὶ θεῶν καὶ περὶ θείων δογμάτων ἔχων τὰ
μαθήματα καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις.

κς' Τὸ δὲ ἀσχέτῳ γέλῳτι μὴ ἔχεσθαι δηλοῖ κρα-
τεῖν τῶν παθῶν διὰ λόγου φιλοσόφου ἐπέχειν τε τὸ 10
εὐμετάβλητον καὶ οὐ μόνιμον τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν.
ὑπομίμνησκε δὲ σικαντὸν τοῦ ὀρθοῦ λόγου, μήτε ἄρα
εὐτυχίαις ἐπιχαυνοῦ μήτε συμφοραῖς συνταπεινοῦ ἐν
οὐθετέρῳ μεταβολῆς ἔννοιαν ὑπολογιζόμενος. τὸν δὲ
γέλῳτα ὑπὲρ πάντων τῶν παθῶν ὠνόμασεν, ὅτι μόνος 15
μάλιστα ἐκφανῶς μηνύεται, ὥσπερ τι ἐπ' ἀνθρώπου ὑπάρ-
χων καὶ ἐπίφλεγμα μέχρι προσώπου τῆς διαθέσεως.
ἴσως δὲ [παραγγέλλει], ἐπειδὴ ἀνθρώπου ἰδιον παρὰ τὰ
ἄλλα ζῷα οὗτος (ὀρίζονται γοῦν τινες ζῷον αὐτὸ γελα-
στικὸν εἶναι), δηλοῦται ὑπὸ τοῦ παραγγέλματος τὸ μὴ 20
154 A. ἐπιμόνως καὶ ἀμεταβλήτως τῇ ἀνθρωπότητι ἔμμενε,
364 K. ἀλλὰ μίμησιν θεοῦ κατὰ τὸ δυνατόν κτῶ φιλοσοφῶν
καὶ τοῦ ιδιώματος τούτου τῶν ἀνθρώπων ὑπεκχωρῶν
προκρίνων τε τὸ λογικὸν τοῦ γελαστικοῦ εἰς διάκρισιν
καὶ διαφορὰν πρὸς τὰ λοιπὰ ζῷα.

25

κς' Τὸ δὲ παρὰ θυσίᾳ μὴ ὀνυχίζου περὶ φιλίας
ἐστὶ προτρεπτικόν· τῶν γὰρ οἰκείων καὶ προσηκόντων

4—8 Τὸ δὲ — ἀποδείξεις] 'Per auctoris nostri negligenti-
tiam factum videtur ut quae supra [p. 110, 6 sqq.] copiosius sunt
explicata hic brevissimis repetantur' adnotat K: equidem dele-
verim || 7 ἔχων] fort. ἡγουν; cf. p. 111, 15 || 18 παραγγέλλει de-
levit Scaliger || 19 αὐτὸν emendat K.

- ἡμῖν ἐξ αἵματος οἱ μὲν ἔγγιστα γένους εἰσὶν ἀδελφοὶ
 καὶ τέκνα καὶ γονεῖς, εὐοκότες τοῖς μέρεσιν ἡμῶν ἔπερ
 ἀφαιρεθέντα ἄλγημα οὐ τὸ τυχὸν παρέχει καὶ κολου-
 ρωσιν, οἷον δάκτυλοι χεῖρες ὦτα ὦτιν καὶ τὰ ὅμοια· οἱ
 5 δ' ἐξ ἀποστήματος πολλοῦ προσωκλειωμένοι, οἷον ἀνε-
 ψιάδαι ἢ πατραδέλφων γαμβροντιδεῖς ἢ τοιοῦτοί τινες,
 εὐόκασιν ἐκάστου ἡμῶν τοῖς μέρεσιν ὧν τεμνομένων
 ἄλγησις οὐδεμία παραγίνεται, οἷον θριξὶ καὶ ὄνυξι
 καὶ τοῖς ὁμοίοις. βουλόμενος οὖν ἐκείνους τοὺς συγ-
 10 γενεῖς δηλῶσαι τοὺς παρὰ τὸν ἄλλον χρόνον ἡμελη-
 μένους διὰ τὴν ἀπόστασιν, τοῖς ὄνυξιν ἐχρήσατο καὶ
 εἶπε· μὴ ἀποτίθεσο παντάπασι τούτους, ἀλλ' ἐν γε θυ-
 σίαις, εἰ καὶ τῷ ἄλλῳ χρόνῳ παρημελήθησαν, πρόσαγε 366 K.
 αὐτοὺς σταντῷ καὶ ἀνανέου τὴν οἰκειότητα.
 κή' Τὸ δὲ δεξιὰν μὴ παντὶ ῥαδίως ἔμβαλλε μὴ 155 A.
 16 ὄρεγε ῥαδίως φησὶ δεξιὰν, τουτέστι μὴ ἀνάσπα μηδὲ
 ἀνιμᾶν ἐπιχείρει δεξιὰν ὀρέγων τοῖς ἀνεπιτηδείοις καὶ
 ἀνοργιάστοις, ἔτι δὲ διὰ παιδευμάτων τε καὶ διδασ-
 μάτων, ἃ πολλῷ χρόνῳ δοκιμασθεῖσιν ἀξίοις εἶναι τοῦ
 20 μεταλαβεῖν ἐγκρατείας τε καὶ πενταετοῦς σιωπῆς καὶ
 τῆς ἄλλης βασάνου μόγισ δίδονται.
 κθ' Τὸ δὲ στρωμάτων ἐξαναστὰς συνέλισσε
 αὐτὰ καὶ τὸν τύπον συνστόρνυε τοῦτο παραγγέλ-
 λει, ὅτι φιλοσοφεῖν ἐπιβαλλόμενος νοητοῖς λοιπὸν καὶ
 25 ἄσωμάτοις προσοικεῖον σεαυτόν. ἐκ τοῦ οὖν τῆς ἀμα-
 θίας ὕπνου καὶ νυκτοειδοῦς σκοτόυς ἐξανιστάμενος
 μηδὲν συνενισπῶ σεαυτῷ σωματικὸν εἰς τὸ τῆς φιλο-

5 προσοικειωμένοι (sic), cf. Kühner I² 497 sq. || 6 γαμβρο-
 τιδεῖς ex apogr. Ciz. K || 12 sq. ἐν γε θυσίαις, εἰ scripsit K: εἰ
 τε θυσίαις ἢ || 14 fort. ἀνανεοῦ || 15 παντὶ p. 108, 2: πάρῳ τι ||
 18 ἔτι δὲ] λέγει δὲ? 'probabilius lacunam statuas ante ἔτι'
 Vitelli.

σοφίας ἡμεροειδές, ἀλλὰ πάντα τὰ τοῦ ὕπνου ἐκείνου
ἵχνη τῆς μνήμης τῆς σεαυτοῦ ἐκκᾶθαιρε καὶ ἐξαφάνιζε.

368 K. λ' Τὸ δὲ καρδίαν μὴ τρώγε σημαίνει τὸ μὴ δεῖν
τὴν ἔνωσιν τοῦ παντὸς καὶ τὴν σύμπνοϊαν διασπᾶν,
156 A. καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ μὴ ἴσθι βᾶσκανος, ἀλλὰ φιλάνθρωπος 5
καὶ κοινωνικός. ἐκ δὲ τούτου φιλοσοφεῖν παραινεῖ·
μόνη γὰρ αὕτη ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν οὔτε ἐπιλυπεῖται
ἀγαθοῖς ἄλλοτριόις οὔτε ἐπιχαίρει κακοῖς τοῖς πέλας,
ἅτε φύσει συγγενεῖς καὶ οἰκείους ὁμοιοπαθεῖς τε καὶ
κοινῇ ὑποκειμένους τύχῃ ἀπροόρατόν τε τὸ μέλλον 10
ἔχοντας τοὺς ἀνθρώπους πάντας ὁμαλῶς ἀποφαίνουσα·
διόπερ συμπαθεῖς τε καὶ φιλαλλήλους παραγγέλλει εἶ-
ναι, κοινωνικόν τε ὡς ἀληθῶς καὶ λογικὸν ζῶον.

λα' Τούτῳ δὲ ἔοικε καὶ τὸ ἐγκέφαλον μὴ ἔσθιει·
καὶ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἡγεμονικόν· ἔστι τοῦ φρονεῖν 15
ὄργανον. αἰνίττεται οὖν ὡς οὐ δεῖ καλῶς βεβουλευ-
μένα πράγματα καὶ δόγματα διασιλλαίνειν μηδὲ δια-
δάκνειν, καλῶς δ' ἂν εἴη βεβουλευμένα τὰ διὰ φρενῶν
370 K. καὶ τοῦ κατ' αὐτὸ τὸ νοεῖν ἡγεμονικοῦ συνεσκεμμένα,
ἴσον τῷ ἐπιστημονικῷ. οὐ γὰρ διὰ τῶν τοῦ ἀλόγου 20
τῆς ψυχῆς εἰδους ὀργάνων, καρδίας καὶ ἥπατος, ἀλλὰ
διὰ τοῦ καθαροῦ τοῦ λογιστικοῦ τὰ τοιαῦτα ἐθεωρήθη·
157 A. διόπερ ἀβουλία τὸ ἀντικόπτειν αὐτοῖς. σέβεσθαι δὲ
μᾶλλον κελεύει τὸ σύμβολον τὴν τῶν φρενῶν πηγὴν
καὶ τὸ τῷ νοεῖν προσεχέστατον ὄργανον, δι' οὗ θεω- 25
ρίαν τε καὶ ἐπιστήμην καὶ τὸ σύνολον σοφίαν κτώ-
μεθα καὶ ὡς ἀληθῶς φιλοσοφοῦμεν, καὶ μὴ συγχεῖν
μηδὲ ἀφανίζειν τὰ δι' αὐτοῦ ἵχνη.

8 τοῖς] τῶν conl. Gyraldus (Opp. II 481) et Rittershusius
p. 62 Kust. (227 Kiessl.): fortasse τοῖς τῶν || 22 ἐθεωρη^{θη} || 27 συγ-
χεῖν Vulcanius: συνέχειν.

- 1β Τὸ δὲ ἀποκαρμάτων σῶν καὶ ἀπονυχισμάτων κατάπτυε λέγει τοῦτο· εὐκαταφρόνητα τὰ σύμφута μέν σοι, ἀψυχότερα δέ πως, ὥσπερ τιμιώτερα τὰ ψυχικώτερα· οὕτως δὴ καὶ ἐπειδὴν φιλοσοφεῖν ἐπιβάλλη, 5 προτίμα μέν τὰ διὰ ψυχῆς καὶ νοῦ ἄνευ αἰσθητηρίων ἀποδεικνύμενα διὰ θεωρηματικῆς ἐπιστήμης, καταφρονεῖ δὲ καὶ κατάπτυε τῶν ἄνευ νοητικοῦ φωτὸς δοξαζομένων διὰ τῶν συμφύτων ψιλῶς αἰσθητηρίων, ἃ μηκέτι εὐτонеῖ τῇ τοῦ νοῦ αἰδιότητι παρομαρτεῖν.
- 1γ Τὸ δὲ ἐρυνθῖνον μὴ προσλαμβάνου φαίνεται 372 K. 11 πρὸς τὴν τοῦ ὀνόματος ἐτυμολογίαν ψιλὴν συμβεβλή- 158 A. σθαι. ἀπηρυνθριακότα γὰρ καὶ ἀναίσχυντον μὴ ἐπιδέχου ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου καταπλήγη καὶ ἐν παντὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐρυνθιῶντα καὶ ταπεινού- 15 μενον ὑπὸ τε νοῦ καὶ ἀσθενοῦς διανοίας. διὰ δὲ τούτου νοεῖται τὸ μὴ αὐτὸς τοιοῦτος ἔσθαι.
- 1δ Τὸ δὲ χύτρας ἔχνος ἀπὸ σποδοῦ ἀφάνιζε σημαίνει συγχύσεως καὶ παχυτήτος, ὅπερ ἐστὶ σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν ἀποδείξεων, ἐκλανθάνεσθαι φιλοσο- 20 φεῖν ἐπιβαλλόμενον, νοηταῖς δὲ χρῆσθαι μᾶλλον ἀποδείξεσιν. ἢ δὲ σποδὸς ἀντὶ τῆς κόνεως τῆς ἐπὶ τοῖς ἄβαξι παρελήφθη, ἐφ' ἧς αἱ ἀποδείξεις συμπεραίνονται.
- 1ε Χρυσὸν δὲ ἐχούση μὴ πλησίαζε ἐπὶ τεκνοποιίᾳ, οὐ γυναικὶ λέγει, ἀλλ' αἰρέσει καὶ φιλοσοφίᾳ, 25 ἥπερ ἐστὶ πολὺ τὸ σωματικὸν καὶ κατάφορον εἰς βαρύν- 374 K. τητα. πάντων γὰρ τῶν ἐπὶ γῆς βαρύντατον χρυσὸς καὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς διωκτικόν, ὅπερ βάρους σωματικοῦ ἴδιον. τὸ δὲ πλησιάζειν οὐ μόνον συγγίνεσθαι, 159 A. ἀλλὰ καὶ συνεγγίζειν ἐστὶ καὶ πλησίον καθίστασθαι.

10 ἐρυνθῖνον (littera ρ ex corr.). cf. ad p. 108, 8 || 22 ἐφ' ἧς κτλ.] cf. Vit. Pyth. p. 18, 13 sq. Nk.

15' Τὸ δὲ προτίμα τὸ σχῆμα καὶ βῆμα τοῦ σχῆμα καὶ τριώβολον παραγγέλλει τοῦτο· φιλοσόφει καὶ μαθήματα μέτιθι μὴ παρέργως, καὶ δι' αὐτῶν ὥσπερ διαβάθρας ἐπὶ τὸ προκείμενον χώρει· κατάπτυνε δὲ τῶν προτιμωμένων καὶ πρεσβευομένων τοῖς πολλοῖς, 5 καὶ προτίμα τὴν Ἱταλικὴν φιλοσοφίαν τὴν τὰ ἄσώματα καθ' αὐτὰ θεωροῦσαν τῆς Ἰωνικῆς τῆς τὰ σώματα προηγουμένως ἐπισκοποουμένης.

16' 376 K. Τὸ δὲ κνάμων ἀπέχου συμβουλεύει φυλάττεσθαι πᾶν ὅσον ἐστὶ φθαρτικὸν τῆς πρὸς θεοὺς ὁμιλίας καὶ 10 τῆς θείας μαντικῆς.

17' Τὸ δὲ μολόχην μεταφύτευε μέν, μὴ ἔσθιε δέ, αἰνίττεται μὲν ὅτι συντρέπεται τῷ ἡλίῳ τὰ τοιαῦτα φυτὰ καὶ παρατηρεῖν ἄξιοι τοῦτο, πρόσκειται δὲ τὸ μεταφύτευε, τουτέστιν ἐπιστὰς τῇ αὐτοῦ φύσει 15 καὶ τῇ πρὸς τὸν ἥλιον διατάσει καὶ συμπαθείᾳ μὴ ἀρκοῦ μηδὲ ἐπίμενε μόνῳ τούτῳ, ἀλλὰ τὴν διάνοιαν μεταβίβαξε καὶ ὥσανεὶ μεταφύτευε καὶ ἐπὶ τὰ ὁμογενῆ φυτὰ καὶ λάχανα καὶ ἐπὶ τὰ μὴ ὁμογενῆ [δὲ] ζῶα ἥδη καὶ λίθους καὶ ποταμοὺς καὶ πάσας ἀπλῶς φύσεις· 20 πολύχουν γὰρ εὐρήσεις καὶ πολύτροπον θανμασίως δὲ θαυσιλὲς τὸ τῆς τοῦ κόσμου ἐνώσεως καὶ συμπνοίας σημαντικόν, ὥσπερ ἀπὸ ῥίξης καὶ ἀφειήρος τῆς μολόχης ὠρμημένος. οὐ μόνον οὖν μὴ ἔσθιε μηδὲ ἀφάνιζε 378 K. τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, ἀλλὰ καὶ αὖξε καὶ πληθο- 25 ποίει δίκην μεταφυντεύοντος.

18' Τὸ δὲ ἐμψύχων ἀπέχου ἐπὶ δικαιοσύνην προτρέπει καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ συγγενοῦς τιμὴν καὶ τὴν τῆς ὁμοίας ζωῆς ἀποδοχὴν καὶ πρὸς ἕτερα τοιαῦτα πλείονα.

4 διαβάθρας Scaliger(?); cf. Praef.: διὰ βάθρας || 19 δὲ delevi: γε scripsit K.

Διὰ πάντων δὴ οὖν τούτων φανερὸς γέγονε καὶ
 ὁ διὰ τῶν συμβόλων προτρεπτικὸς τύπος ἔχων πολὺ τὸ
 ἀρχαιοτρόπον καὶ Πυθαγορικόν. ἀλλ' ἐπεὶ διὰ πάν-
 των διεξεληλύθαμεν τῶν προτρεπτικῶν τρόπων, ἐν-
 5 ταῦθα καταπαύομεν τοὺς εἰς παράκλησιν τείνοντας
 λόγους.

6 subscr. rubr. τέλος τοῦ δευτέρου λόγου. θαυμαστὸν ἐξή-
 νεγκε τοῦτον τὸν λόγον γέμοντα πάσης γνωστικῆς θεωρίας καὶ
 δείξεων ἔχοντα πίστεις εὐτόνοους quibus subicitur versuum nu-
 merus XXX NNNN ΓΔ ΔΔΔ ΙΙΙΙ (XXXXHHHHHΠΔΔΔΙΙΙΙ correxit
 Vitelli, Mus. ital. di ant. class. I p. 5).

SCHOLIA CODICIS FLORENTINI

IN IAMBlicHI PROTREPTICUM

p. 7, 14 μηδεμιᾶς κτλ.] οἷον Στωικῆς Ἀκαδημαικῆς καὶ τῶν ἄλλων.

p. 7, 20 Πυθαγορικῇ] ἀντὶ τοῦ αἰνιγματώδους, μυστικῆς.⁵ αἰνιγματώδης γὰρ καὶ συμβολικὰ τὰ Πυθαγόρου πρὸς ἀρετὴν παραγγέλματα.

p. 12, 3 sq. εἴς (?) ἀκροᾷ διὰ τούτων καὶ τὸ τῆς ἀστρο-
λογίας ἔχ' (χρήσιμον?)

p. 17, 28 εἰς τὸ ὑπάρχων ὑποστικτέον.¹⁰

p. 18, 9 sq. εἰς τὸ μετ' αἰσθάσιος ὑποστικτέον.

p. 20, 15 Ποιεῖται] ὁ Ἀρχύτας.

p. 21, 10 sqq. τέλος τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς οὐ τὸ κατι-
δεῖν τὸ ἀγαθὸν ἀπλῶς οὕτως, ἀλλὰ τὸ προσλαβεῖν αὐτὸ διὰ
τῶν ἐνεργειῶν.¹⁵

p. 22, 1 sqq. καὶ ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐγγεγραμμένων ὁ τῶν
Μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους σκοπὸς εὐγνωστος, καὶ τὸ
κακῶς καὶ ἀμαθῶς παρὰ τινων λεγόμενον, τὸ μὴ γινώσκε-
σθαι τῆς πραγματείας ἐκείνης τὸν σκοπόν, σαφῶς ἐλεγχόμενον.

p. 25, 17 sq. σημείωσαι ὅτι ἡ μὴ ὀρθὴ τῶν ἀγαθῶν²⁰
χρησις κακωτέρα ἐστὶν ἀχρηστίας.

p. 26, 6 τὰ ἐναντία ἔχων] ἄνευ νοῦ δηλονότι.

p. 26, 13 μεῖζω ἀγαθὰ] τῷ κεκτημένῳ.

p. 26, 26 σημείωσαι ὅτι ἡ ἐμφιλόσοφος ἐπιστήμη οὐ μό-
νον κτητικὴ ἐστὶ καὶ ποιητικὴ τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ χρη-
στικὴ μάλιστα· ἡ γὰρ μὴ χρηστικὴ ἀφιλόσοφος καὶ ἀπατηλὴ
καὶ ἀγεννής.²⁵

p. 28, 19 Ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου τοῦ Πλάτωνος.

p. 29, 15 Ἐκ τοῦ ἐ' τῶν νόμων τοῦ Πλάτωνος.

p. 30, 2 sqq. γένοιτό ποτε καὶ ἡμᾶς, φιλοσόφων ἄριστε
'Ιάμβλιχε, οὕτω τιμῆσαι τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ διὰ πάντων
5 τῶν ἐκτεθέντων παρὰ σοῦ ἢ τῶν πλείστων τὰ πρὸς τελείωσιν
αὐτῆς ἐπιτηδεύσασθαι.

p. 33, 3 οἶον οἱ παιδαγωγοί.

p. 33, 5 τὸ βέλτιστον] τὸ λογιστικὸν ἡμῶν.

p. 33, 9 τοιαύτην] ἀντὶ τοῦ βελτίστην.

10 p. 34, 5 sq. ὅτι καὶ τὴν φύσιν ὡς λόγον τινὰ ἔχουσιν
λαμβάνει διὰ τὸ πάντα πρὸς τι ποιεῖν καὶ ἔνεκά τινος· τοῦτο
δὲ καὶ Γαληνῷ δοκεῖ.

p. 34, 22 sqq. ὅτι ἕτερός ἐστιν ὁ θεωρῶν τὴν δικαιοσύ-
νην ἵνα μαθῶν ἄρξηται δικαιοπραγεῖν καὶ μὴ γένηται περι-
15 πειτῆς καὶ ὑπεύθυνος τῇ ἀπὸ τῆς ἀδικίας ζημίᾳ, καὶ πάλιν
ἕτερός ἐστιν ὁ θεωρῶν τὴν δικαιοσύνην δι' ἑαυτήν, οὐχ ἔνεκά
τινος ἄλλου (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τέλος ἐστὶν ἡ γνώσις αὐτῇ
ὡς τιμιώτατον καὶ ὠφελιμώτατον)· καὶ ὅτι ὁ μὲν πρῶτος
ἐπόμενος τῷ πρακτικῷ καὶ ἀναπιμπλάμενος [καὶ] τῆς τύχης,
20 καὶ καλεῖται πολιτικός, ὁ δὲ δεύτερος ἀπόλυτος καὶ ἐλεύθε-
ρος, καὶ καλεῖται θεωρητικός.

p. 34, 27 αὐτὸς] αὐτὸς ὁ νοῦς.

p. 35, 7 αἱ τίμιοι· καὶ Θουκυδίδης (I 32, 1)· 'τὴν χά-
ριν βέβαιον'.

25 p. 36, 15 sqq. ὅτι ὁ σπουδαῖος τῇ τύχῃ οὐκ ὑπέκει οὐδὲ
τοῖς τυχηροῖς· δηλοῖ δὲ Κράτης καὶ Διογένης.

p. 38, 14 δεῖ οὕτω συντάξαι· στοιχείων δὲ αἱ ὀνο-
μαζόμεναι συλλαβαί. τρόπος γὰρ ἐστὶν ὡς τὸ 'χασσάμενος
πολεμήθη' (Hom. A 535, al.).

30 p. 39, 15 μόνον] ἴστέον ὅτι ἡ τοῦ μόνον προσθήκη ἐξισά-
ζειν λέγει τὸν νόμον τῷ ἄρχοντι· ὥστε καὶ ἀντικατηγορεῖται.

p. 48, 20 sq. αἰσχυνέσθωσαν οἱ κατ' ἐμὲ Χριστιανοὶ τὸν
φιλόσοφον Ἑλληνα φλυαρίαν καὶ λῆρον τὰ παρὰ τὸ φιλο-
σοφεῖν λογιζόμενον.

17 καὶ τοῦτο] fort. τούτῳ || 18 τιμῶ^{τ'} καὶ ὠφελιμῶ^{τ'} || 19 καὶ
ante τῆς deleti.

p. 51, 3 ὅτι γίνεται τινα ζῶα καὶ παρὰ φύσιν, ὥς οἱ ἐν τοῖς τεθνεῶσι σκώληκες σηπομένοις γεννώμενοι καὶ ἐν τοῖς νοσοῦσιν ἔλμινθες.

p. 52, 12 sqq. σημείωσαι τὰ παρόντα διὰ τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκαιοὺς ὀνειδίζοντας τοῖς τὸν φιλόσοφον βίον καὶ 5 τὸ φρονεῖν αἰρουμένοις, πράγματα οὐδὲν ὄφελος ἢ χρήσιμον ἔχοντα, ὥς ἐκείνοις δοκεῖ.

p. 55, 26 μόνος γὰρ κτλ.] σὺ τοιοῦτος καὶ οἱ κατὰ σέ, ἐνθουσιαστικώτατε Ἰάμβλιχε. ἐγὼ δὲ καὶ ὅσοι ἐμοὶ τὸν βίον ὅμοιοι οὐ τῶν αἰδίων καὶ μονίμων ἀνήψαμεν τοῦ βίου τὰς 10 ἀρχάς, τῶν δὲ φθαρτῶν καὶ εὐμεταπτώτων· διὸ καὶ ζῶμεν οὐχ ὥς φιλόσοφοι, μᾶλλον δὲ οὐχ ὥς ἄνθρωποι, ἀλλὰ βίον κτηνώδη καὶ χοίρειον.

p. 57, 4 sqq. ἀντὶ τοῦ κατ' ἐνέργειαν.

p. 61, 7 ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ Φαίδωνος.

15

p. 61, 18 sqq. ὥς λίαν τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα ἀναγκαιότατον καὶ μεγάλην τὴν εἰς ψυχὴν ὠφέλειαν ἐμποιοῦν τῷ προσ-
έχοντι καὶ ὥς ἀληθῶς καὶ θεαρέτως ἐπιθυμοῦντι φιλοσοφῆσαι.

p. 63, 26 sqq. σύμφωνον τοῦτο τῷ ὥς ἐν ἐσόπτρῳ καὶ ἐν αἰνίγματι ἡμᾶς παρόντας ἐνταυθοῖ κατοπτρίζεσθαι τὴν θείαν 20 δόξαν. (cf. Paul. ad Corinth. I 13, 12. itemque II 3, 18).

p. 64, 26 sqq. ὅρα τὴν συμφωνίαν τῶν λεγομένων πρὸς τὰ θεῖα· εἰ ἀληθῆ, τὰ ἡμέτερα ἀριδηλότερα(?).

p. 70, 20 sqq. ταῦτα εἰς ἐπιστροφὴν καὶ διόρθωσιν βίου τοῖς κατ' ἐμὲ μάλα συντείνονται.

25

p. 71, 23 οὔτε χρημάτων κτλ.] Ἡσίδοτος οὖν οὐ καλῶς λέγει ("Erg. 313) 'πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ'.

p. 74, 20 ἀλλ' ἐπὶ πάντε καὶ εἴκοσι κτλ.] οἷος ἦν ὁ Ἀρχίδαμος καὶ ὁ Ἀγησίλαος καὶ ὁ Ἀγίς Ἡρακλεῖδαι καὶ βασι-
λεῖς Πελοποννήσου ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν κριτηρίων.

30

p. 76, 29 γῆς ἄλλως ἄχθη] Ὀμηρος (Σ 104)· 'ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης'.

p. 77, 13 sqq. σημείωσαι πῶς νοεῖται τῷ Ἰαμβλίχῳ τὰ τῆς μετεμψυχώσεως.

p. 82, 7 τῶν δὲ νῦν δοκούντων κτλ.] τῶν περὶ σῶμα. 35

2 σηπομένοις || καὶ <οἱ> ἐν? || 3 ἔλμινθες || 30 πελοπον^η.

- p. 82, 19 sq. τοῦ ὄμματος τοῦ καθ' ὑπόθεσιν ὄντος.
 p. 83, 7 sqq. ὑποῖτοι τυγχάνουσιν οἳ τε βήτορες καὶ σο-
 φισταὶ καὶ δημαγωγοὶ καὶ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων.
 p. 84, 4 ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ Γοργίου εἴληπται.
 5 p. 90, 7 οἱ σοφοὶ] οἱ Πυθαγόρειοι.
 p. 90, 18 τοὺς ἔπειτα] τοὺς ἀπογόνους.
 p. 91, 8 sq. Ὅμηρος (Α 405)· ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ'
 ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι'.
 p. 91, 24 τὸ Μηδὲν ἄγαν ἀπόφθεγμα Σόλωνος τοῦ
 10 Ἀθηναίου.
 p. 92, 25 sqq. ἀντὶ τοῦ χωρὶς δικαιοσύνης ἢ ἰσχύος καὶ
 ἢ ταχυτῆς φλυαρία εἰσὶ.
 p. 99, 19 sqq. τὸ τοῦ Ὀμηρικοῦ Σαρπηδόνος (M 322 sqq.)·
 εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε <κτλ.>'.
 15 p. 117, 15 αἱ κρεάττεροι] ὅμοιαι γὰρ εἰσιν ἀγκίστρω.
 p. 118, 14 sq. οἱ νεώτεροι] οἱ Στωικοί.
 p. 120, 17 ζήτει τὸ Περὶ Θεοῦ σύγγραμμα τοῦ σοφω-
 τάτου Ἰαμβλίου.

9 τὸ] τῷ || 14 εἰ μὲν] ἐμὸν || φυγόντας.

I. INDEX NOMINUM.

- (*Ἀγασίλαος*) 129, 29.
 (*Ἀγίς*) 129, 29.
Ἀιδης. ἐν *Ἄιδου* 53, 14. 84, 22.
 εἰς *Ἄιδου* 67, 11. 69, 18. 70,
 27. 71, 16.
 (*Ἀκαδημαῖος*). αἵρεσις 127, 3.
Ἀμφιτρούων 74, 22 sq.
Ἀναξαγόρας 48, 17. 51, 11.
Anonymi poetae versiculus ὁ
 θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ
 τινος 48, 18.
Aristoteles De Excerpt. Ari-
 stot. v. ad p. 34, 5. cf. Diels,
 Zu Arist. Protreptikos und
 Cic. Hortensius in Archiv f.
 Gesch. d. Philos. I p. 479—97.
 (Protrept. fr. 52 Rose ed.
 Teubn.) 37, 26—41, 5. (fr.
 55 R.) 45, 6—47, 4. (fr. 59. 60.
 61 R.) 47, 5—48, 21. (fr. 58 R.)
 52, 16—54, 5. (Eudem. Eth.
 A 5 p. 1216^a, 11 sq.) 51, 11 sqq.
 (Polit. A (H) 1334^a, 31) 53,
 3 sq. (Top. E 2. 129^b, 33 sqq.)
 56, 23 sqq.
 (*Ἀριστοτέλης*). ὁ τῶν Μετὰ
 τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους
 σκοπὸς ἐγγνωστός 127, 17.
Ἀρχύτας (Περὶ σοφίας) 16, 17
 —23, 5. (127, 12). (ap. Stob.
 Ecl. I 48, 6) 55, 8 sqq.
 (*Γαληνός*) 128, 12.
 (*Διογένης*) 128, 26.
Διονύσια (τά) 53, 22.
Diphilus (fr. 27^a. IV 424 Mein.)
 47, 9.
Ἑλλην 74, 19. (128, 33).
Epicharmus 13, 5 sqq. 62,
 13 sq.
Ἐρινός 107, 14. 115, 1. 18.
Ἐρμότιμος 48, 17.
Ἐὐριπίδης 84, 7. (fr. 1007
 Nauck) 48, 16 sqq.
Ζεύς 15, 1.
 (*Ἡρακλεῖδαι*) 129, 29.
Ἡράκλειον σύμβολον 113,
 25 sq.
Ἡράκλειτος (fr. 105 Byw.)
 113, 1.
Ἡρακλῆς 74, 22. *Ἡρακλέους*
 στήλαι 40, 5.
 (*Ἡσίοδος*) 129, 26.
Θαλῆς 73, 5.
 (*Θουκυδίδης*) 128, 23.
Θράττα 73, 7. *Θράτταις* 73, 20.
 75, 16.
 (*Ἰάμβλιχος*) 128, 4. 129, 9. 33.
 130, 18.
Iamblichus (liber III in Vil-
 loison Anecd. II p. 189, 13)
 8, 5 sq. (liber III p. 217,
 35 sqq.) 38, 3 sqq. (Vit. Pyth.
 228) 13, 5 sqq. (Vit. Pyth. 58)
 53, 19 sqq. (Vit. Pyth. 104 sq.)

- 105, 27 sqq. eiusdem citantur libri *Περὶ συμβόλων* 112, 2. *Περὶ Θεοῦ* 120, 17. (130, 17). (Iambl.?) *Theologum. Arithm.* (p. 41, 29 Ast) ad 105, 27.
- Ἰταλικός* 84, 15. *Ἰταλικὴ φιλοσοφία* 125, 6.
- Ἰωνικός.* (*φιλοσοφία*) 125, 7.
- Cicero** (*Tusc.* 5, 3, 8 sq.) 51, 8. 53, 19 sqq.
- Κινύρας* 92, 16.
- (*Κράτης*) 128, 26.
- Κρής* 55, 20.
- Λακεδαιμόνιος* 55, 20.
- Λυγκεύς* 47, 13.
- Menander** (fr. 65. IV 252 Mein.) 9, 6 sqq.
- Μίδας* 92, 16.
- Nicomachus** (*Arithm.* I 3, 6) 8, 5 sq.
- Ὀλυμπία* 53, 19.
- (*Ὀμηρικός*) 130, 13.
- Ὀμηρος* 81, 2. (128, 28 sq. 129, 31. 130, 7).
- (*Πελοπόννησος*) 129, 30.
- Perictione* (ap. Stob. Flor. I 62) 20, 16 sqq. (ap. Stob. Flor. I 63) 21, 16 sqq. 22, 17 sqq.
- Πηνελόπη* 70, 2.
- Πίνδαρος* 73, 1.
- Plato.** describuntur vel respiciuntur *Phaedo* (p. 67 D) 13, 11. cf. p. 100, 1. 115, 5 sq. 119, 21 sq. (pp. 64 A—65 D) 61, 7—62, 29. (pp. 65 D—67 B) 63, 2—65, 6. (p. 67 C—D) 65, 7—18. (pp. 68 C—69 D) 65, 22—67, 16. (pp. 82 B—81 B) 67, 18—70, 9. (pp. 114 C—115 A) 71, 6—17; *Civitas* (VII pp. 514 A—517 C) 78, 1—82, 4. (VII pp. 518 B—519 B) 82, 10—83, 19. (IX p. 588 C) 14, 1. (IX pp. 588 E—591 E) 31, 19—33, 27. (X p. 615 A) 60, 21 sq.; *Euthydemus* (pp. 278 E—289 B) 24, 22—27, 2. (p. 293 A) 27, 9 sq.; *Clitophon* (p. 407 B) 28, 7 sq.; *Alcibiades I* (p. 130 E sqq.) 28, 19—29, 10; *De Legibus* (II pp. 660 E—662 A) 92, 12—93, 19. (V pp. 726—728 A) 29, 15—30, 2; *Timaeus* (p. 42 B) 60, 19. (pp. 89 E—90 D) 30, 13—31, 19; *Phaedrus* (p. 249 A) 71, 3 sqq.; *Apologia Socratis* (p. 29 D—30 B) 71, 17—72, 1. (p. 41 C—D) 72, 1—4; *Menexenus* (pp. 246 D—247 B) 90, 16—91, 21. (p. 247 E) 72, 4. 99, 16. (p. 247 E—248 B) 91, 24—92, 10; *Theaetetus* (pp. 173 C—177 B) 72, 11—77, 25; *Gorgias* (pp. 492 E—494 B) 84, 4—85, 26. (pp. 504 A—505 B) 86, 17—87, 29. (pp. 506 C—508 A) 88, 11—90, 14. (p. 527 E) 83, 25—27.
- (*Πλάτων*) 128, 1. 2.
- (*Πλατωνικός*). *Φαίδωνος* (129, 15). *Γοργίου* (130, 4).
- Πυθαγόρας* 3, 2. 4, 10. 6, 12. 51, 8. 52, 6. 72, 10. 106, 1. 6. 114, 27. (127, 6).
- Πυθαγόρειος* 84, 2. 107, 12. 113, 26. 114, 13. (130, 5). (*δογμαμάτων*) 114, 19.
- Πυθαγορικός* 5, 16. 6, 13. 7, 25. 8, 1. 105, 17. 126, 3. (*βουλήματος*) 7, 23. 105, 14. (*ἀρεσκοντι*) 119, 14. (*τρόπον*) 105, 4. (*συμβόλων*) 105, 5. (*δογματών*) 111, 12. 120, 6.

- (μεθόδω) 7, 20. (φιλοσοφία) 110, 26. 119, 23. (αἰρέσεως) 8, 7. (γνώμαι) 3, 11. (προτροπαί) 3, 18. (διαίρεσις) 24, 14. (ὑποθέσεις) 4, 25. (παρακλήσεις) 36, 25. Πυθαγορικώτερον 116, 26. 117, 7. 120, 19. Πυθαγορικῶς 118, 12.
- (Σαρπηδών) 130, 13.
- Σικελικός 84, 15.
- Sophocles (Ai. 125 sqq.) 47, 8.
- Stobaeus (Flor. I 58) 8, 17 sqq. (Flor. I 59) 8, 20—9, 2. (Flor. II 40) 9, 8 sqq. (Flor. XLVI 70) 9, 10 sq. (Ecl. II 31, 53) 10, 3 sq. (Ecl. II 31, 27) 10, 4 sqq. (Flor. VI 41) 32, 13 sqq.
- (Στωικοί) 130, 16. Στωικῆς αἰρέσεως (127, 3).
- Themistius (ap. Stob. Flor. CXX 28) 48, 7 sqq.
- Τυρρηνία (cod. τυραννία) 48, 4.
- Tyrtaeus. ὁ ποιητής (Plat.) 92, 18.
- Φλιοῦς 4, 11. cf. ad 51, 8.
- (Χριστιανοί) 128, 32.
- Χρυσᾷ ἔπη 10, 18. citantur (vv. 45 sq.) 10, 20 sq. (vv. 49—53) 11, 7 sqq. (vv. 54 sq.) 12, 10 sq. (vv. 55 sq.) 13, 1 sq. (v. 58) 13, 16. (vv. 59 sq.) 13, 21 sq. (vv. 61—63) 14, 21 sqq. (vv. 69—71) 15, 19 sqq.

II. INDEX VERBORUM.

- ἄβαξ 124, 22.
- ἄβουλία 110, 17. 123, 23.
- ἀγαθοειδής 14, 9. ἀγαθοειδεστέραν 22, 13.
- ἀγαθός. τὰ ἀγαθὰ 6, 2. 38, 8. 39, 12 sqq. etc. μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἢ παιδεία 5, 5. τὰ ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθὰ 5, 25. τὸ κυρίως ὄν ἀγαθόν 37, 15. βελτίων 41, 26. 42, 26 al. τὰ βελτίω τὴν φύσιν 38, 4. βέλτιον τὸ κατὰ φύσιν ἀρχικώτερον 41, 27. 29. βέλτιστος 34, 21 sqq. al. ἄμεινον (ψυχῇ σώματος) 38, 15. κρείττον 34, 25. 35, 6 al. κράτιστος 39, 26. ἀριστος (φιλοσοφία) 3, 12. (ἐνέργεια) 5, 13.
- ἀγαπᾶν 43, 25 sqq. 44, 26. 27. 46, 27. 112, 21. τὰ .. ἀγαπώμενα 52, 20.
- ἀγαπητός 46, 19.
- ἄγειν 103, 18 al. (ἐπὶ τέλος) 97, 1.
- ἀγεννής (127, 27). ἀγεννῆς ψυχῆς (τύχης Stob.) ὕβρις 9, 1.
- ἀγῆρως 99, 20.
- (ἄγκιστρον) 130, 15.
- ἀγκύλος 117, 14. 21.
- ἄγνωεῖν 12, 6. 39, 6 sq. 52, 18 al.
- ἄγνοια 38, 21.
- ἄγχειν 119, 17.
- ἄγωγή 7, 14. 8, 9. 105, 1.
- ἄδαμάντινος 100, 20. 104, 8.
- ἄδελφός 122, 1.
- ἀδιάλειπτος 120, 2.
- ἀδιάπταιστος 120, 25.
- ἀδιαπτωσία 119, 3.
- ἀδιάπτωτος 118, 24.

- ἀδιάψευστος 110, 28.
 ἀδιήγητος 47, 17.
 ἀδικία 86, 12.
 ἄδικος 97, 19.
 ἀδολεσχία 106, 12.
 ἀδυνατεῖν 50, 5.
 ἀδύνατος 39, 5. 43, 15. 20.
 52, 21. 53, 10. 100, 10 al.
 ἀεί 23, 11. 34, 11. 38, 3. 41, 18.
 49, 14. 25 al. τὰ ἀεὶ κατὰ
 ταῦτά (vel τὰ αὐτά) 115, 6.
 118, 22. cf. 120, 16 sq.
 ἀένναος (Cod. ἀένναος) 99, 28.
 ἀηδής 112, 29. ἀηδέστατος
 102, 4. 6.
 ἀήρ 39, 4.
 ἀθάνατος 48, 12. 55, 23 al.
 ἄθλιος 48, 14.
 ἀθῶος 100, 23.
 ἀίδιος 9, 15. 47, 18. 56, 1. 118,
 21. 120, 16. (129, 10).
 ἀιδιότης 124, 9.
 ἀιθήρ 16, 2.
 αἰθυγά 36, 10.
 αἶμα. τῶν προσηκόντων ἡμῖν
 ἐξ αἵματος 122, 1.
 (αἰνιγμα) 129, 20.
 (αἰνιγματώδης) 127, 6.
 αἰνιττεσθαι 112, 20. 123, 16.
 125, 13.
 αἰρεῖν 30, 7. 8. αἰρεῖσθαι 4, 19.
 12, 17. 37, 23. 39, 18 sqq.
 43, 23. 44, 1 sqq. 45, 7. 51, 12.
 53, 24 etc.
 αἰρεσις 3, 9. 6, 15. 7, 15. 8, 4.
 24, 17 al. (ἡ Πυθαγορικὴ) 8, 7.
 αἰρετιστής 119, 6.
 αἰρετός 4, 6. 12, 21. 34, 19 sqq.
 35, 6. 8. 41, 7. 42, 26 sq. 44,
 21 sqq. 45, 13 sqq. etc. αἰ-
 ρετώτερος 43, 2. 44, 24. αἰ-
 ρετώτατος 42, 2. 43, 22. 45, 16.
 αἰσθάνεσθαι 44, 9. 17. 45, 21.
 56, 22. 57, 6. 60, 12 al.
 αἰσθησις 13, 6. 17, 11. 35, 14.
 36, 12. 44, 13 sqq. 45, 2. 54,
 27 al. αἰσθησις πᾶσα δύνά-
 μίς ἐστι γνωριστικὴ διὰ σώ-
 ματος 44, 15 sq.
 αἰσθητήριον 115, 11. 124, 8.
 αἰσθητικός 48, 8.
 αἰσθητός 115, 5. 118, 14. 120,
 13. 27. 124, 19.
 αἶσχος 8, 19.
 αἰσχερός 104, 22.
 αἰσχύνεσθαι 53, 8. (128, 32).
 αἰτία 3, 17. 18, 16. 23, 26. 39, 5.
 45, 23 al. ἡ θεία αἰτία 24, 8.
 αἰτιολογία 115, 28.
 αἵτιος 38, 7. 10. 23. 46, 12. 14.
 53, 2. 60, 10. 103, 24. 113, 25.
 τὰ ἐν τοῖς οὖσιν αἵτια 118, 17.
 αἰών. ὁ θνητός αἰ. (poet.) 48, 12.
 ἄκαιρος 119, 29.
 ἀκακοήθως 117, 10.
 ἀκήρατος 9, 13.
 ἀκίνητος 56, 8.
 ἀκλινής 118, 25.
 ἀκοή 44, 17.
 ἀκολασία 5, 19.
 ἀκολουθεῖν 40, 8. 50, 13. 57, 2.
 ἀκολούθως 119, 14.
 ἀκόσμητος 88, 1.
 ἀκούειν. οἱ ἀκούοντες 5, 23.
 17, 18. 84, 3. 106, 3.
 ἀκραφονής 15, 23.
 ἀκρατής 98, 22.
 ἀκρίβεια 36, 12. αἰ ἀκρίβειαι
 40, 19.
 ἀκριβής 47, 12. 55, 13. ἀκρι-
 βέστερος 39, 17. ἀκριβέστατος
 17, 11. 42, 15. 55, 9. 58, 8.
 ἀκριβῶς 58, 3.
 ἀκροατικός (immo ἀκροαμα-
 τικός) 106, 15.
 ἄκρος. τὰ ἄκρα 39, 2. τὸ ἄκρον
 95, 22. ἀκρότατος 22, 16. 52,
 16. τὸ ἀκρότατον... ἀγαθόν
 7, 6.
 ἄκτις 54, 26.
 ἀκώλυτος 58, 15.
 ἀκωλύτως 11, 23.

- ἄκων 96, 14.
 ἄλγημα 122, 3.
 ἄλγησις 122, 8.
 ἄλεκτρονών 107, 18. 116, 11.
 ἀλήθεια 23, 26. 38, 2. 39, 9.
 41, 2. 42, 15. 22. 44, 7. 25.
 47, 4. 54, 4. 55, 2. 7. 60, 22 al.
 ἀληθεύειν 42, 16. 46, 6. 58, 7.
 94, 9.
 ἀληθής 4, 26. 17, 18. 44, 5.
 59, 17 al. ἀληθέστατος 59, 13.
 ἀληθέστατα ἐροῦμεν 93, 21.
 ἀληθινός 15, 9. 36, 6.
 ἀληθινῶς 98, 16.
 ἀληθῶς 4, 22. 44, 6. 9. 57, 3.
 59, 7. 60, 21. 99, 13. 113, 3 etc.
 ὡς ἀληθῶς 52, 28. 59, 12 al.
 ἀλίσκεσθαι 48, 4. 96, 20.
 ἀλλὰ ... γε post enuntiatum
 conditionale 59, 8.
 ἀλλὰχοῦ 6, 8.
 ἀλλήλουχία 116, 15.
 ἄλλη πη 21, 3.
 ἄλλος passim. τὰ ἄλλα ζῶα
 (opp. ἄνθρωπος) 36, 7. 41, 28.
 120, 11 al. cf. 121, 25. ἄλλαι
 μὲν—ἐτεραι δὲ 37, 13. cf. ζῶον.
 ἄλλοτε. τὸ ἄλλοτε ἄλλοιόν 13,
 18. ἄλλοτε ἄλλως 96, 4.
 ἀλλότριος 8, 8. 14, 1. 12. 99, 14.
 105, 17. 109, 1.
 ἀλλοτριοῦν 36, 21. 86, 5.
 ἄλλως 15, 4. 21, 1. 27, 16. 56, 24.
 96, 4. 97, 9. 104, 4. 15. 22 al.
 ἀλογία 35, 16. 18.
 ἀλόγιστος. τὸ ἀλόγιστον 13, 17.
 ἄλογος. τὸ ἄλογον ἔνεκα τοῦ
 λόγον ἔχοντος 34, 14 sq. τὸ ἄλο-
 γον τῆς ψυχῆς εἶδος 123, 20.
 ἄλυπος 102, 9. 14.
 ἀλώσιμος 113, 25. cf. πόνος.
 ἄμα 58, 21. 96, 15 al.
 ἀμαθής 112, 28.
 ἀμαθία 99, 24. 122, 25.
 (ἀμαθῶς) 127, 18.
 ἀμάρτημα 48, 2. 119, 27.
 ἀμβλυοπεῖν (ἀμβλυότειν
 Plato) 81, 12.
 ἀμβροσία 9, 13.
 ἀμελεῖν 28, 9. 12. ἀμελεῖσθαι
 122, 10.
 ἀμεταβλήτως 121, 21.
 ἀμετάπτωτος 97, 10.
 ἀμεταστρεπτί 115, 7.
 ἀμέτρητος 36, 23.
 ἀμήχανος 110, 18.
 ἀμυγής 108, 23.
 ἀμιξία 103, 1. 7.
 ἀμισθί 54, 5.
 ἀμύητος 111, 13. 117, 2.
 ἀμοιβή 118, 1.
 ἄμοιρος 36, 11.
 ἀμφιβάλλειν 96, 15.
 ἄμωκος. εἰ μή τις αὐτὰ τὰ
 σύμβολα ... ἀμώκῳ ἐξηγήσει
 περιλάβοι 106, 10.
 ἄν. ὃ ἂν τούτων τὸ βέλτιστον
 (om. ἦ) 57, 25. οὐδεμία ἂν
 ἄλλη (om. εἴη) 96, 6 cf. 98, 19.
 συγγνώμη ἂν πολλή (om. ἦν)
 99, 22. ὥσπερ ἄν 47, 24. ὡς
 ἂν ἡγεμονικωτέραις ὑπαρ-
 χούσαις 37, 15. iteratum τίς
 οὐκ ἂν μεταθῇ ἂν 18, 17
 c. infin. 100, 17. 29. 101, 3. cf.
 ὡς, καὶ.
 ἄν c. coniunct. 53, 15. 60, 13.
 96, 1. 101, 21. cf. καὶ.
 ἀναβλέπειν (ἄνω βλέπειν in
 loco Plat.) 73, 6.
 ἀνάγειν 11, 1. 105, 24. (opp.
 κατάγειν) 23, 14.
 ἀναγκάζειν. ἀναγκάζει ἡ
 ἀπόδειξις 34, 16. ἀναγκασθῇ-
 σται 97, 28.
 ἀναγκαῖος 35, 26. 38, 10. 23.
 42, 2. 12. 46, 21 al. τὰ ἀναγ-
 καῖα (opp. τὰ ἀγαθὰ) 52,
 19 sqq. 60, 17 (opp. ἡδέα)
 59, 25.
 ἀνάγκη 49, 10. 96, 13. 100, 11.
 16 al.

ἀναγωγὴ πρὸς τοὺς θεοὺς
15, 3. ἡ ἐπὶ τὸν θεὸν ἀνή-
κουσα ἀναγωγὴ 24, 13.
ἀναδιδάσκειν 100, 3. ἀνα-
διδάσκεσθαι 17, 21. 20, 12.
ἀνάθημα 10, 4.
ἀναίρεισθαι 38, 11sq. 44, 12.
ἀναίσχυντος 124, 12.
ἀνάκλησις 14, 25.
ἀνακόλουθος 24, 20.
ἀνακουφίζειν 102, 16.
ἀναλογία 17, 10. κατ' ἀνα-
λογίαν 86, 2.
ἀνάλογος 5, 21.
ἀναλύειν ὑπὸ μίαν τε καὶ
τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὰ πάντα
23, 8.
ἀναμάρτητος 37, 21.
ἀναμετρεῖν. ἀναμετρητέον
36, 4.
ἀνανεοῦν. ἀνανέον 122, 14.
ἀνάξιος 12, 16.
ἀνάπανμα 102, 8.
ἀνάπανσις 50, 22. 113, 22.
ἀναπίμπλασθαι 35, 3. (128,
19).
ἀναπληροῦν 50, 2.
(ἀνάπτειν) 129, 10. ἀναψάμε-
νος 56, 1.
ἀνάπτυξις 6, 5. cf. ad 108, 21.
ἀνάρμοστος 93, 26.
ἀνασπᾶν 122, 16.
ἀναστρέφειν 117, 17.
ἀνατρέχειν 15, 5.
ἀναφαίρετος 36, 14.
ἀναφέρειν 27, 5. 28, 3. 94, 18.
ἀνδραποδώτης 40, 6.
ἀνδρεία 39, 22. 95, 1. 14.
ἀνδρεῖος 97, 7 al.
ἀνεγείρειν 8, 13.
ἀνέγερσις 103, 16.
ἀνείσανκτος 106, 17. 111, 13.
ἀνέκλειπτος 98, 9.
ἀνεκτός. οὐκ ἀνεκτόν ἐστι
13, 14. sine partic. negat. in
interrogat. 47, 15.

ἄνεμος 107, 5. 112, 18.
ἀνενδοιάστως 96, 8.
ἀνεξέταστος 106, 18.
ἀνεπιβούλευτος 101, 26.
ἀνεπιτήδειος 122, 17.
ἀνέρχεσθαι 115, 24.
ἄνεσις 113, 22.
ἄνευ. ἄνευ τοῦ προτραπήναι
7, 4. ὧν ἄνευ 52, 21. ἧς ἄνευ
114, 23.
ἀνέυρεσις 16, 15.
ἀνευρίσκειν 22, 8. cfr. ἀνευρέ-
σθαι in Archyt. fragm. 21, 19.
ἀνεψιάδης 122, 5.
ἀνήκειν 24, 13.
ἀνὴρ 107, 8. τῶν ἀνδρῶν τού-
των (i. e. Πυθαγορικῶν) 10, 16.
105, 15. οἱ κορυφαῖοι ἐν φι-
λοσοφίᾳ ἄνδρες 72, 10.
ἀνθολκός 119, 27.
ἀνθρώπειος. (βίος) 47, 6.
ἀνθρώπινος. τὰ ἀνθρώπινα
47, 10. 19. 92, 11. 101, 9 al.
(ἀρετάς) 11, 17. (ἐπιτηδευ-
ματα) 7, 16. 104, 25. (πολι-
τείας) 55, 19. (φύσις) 11, 3.
13, 23. 16, 3. (εἶδος) 16, 7.
(πράγματα) 17, 16. (βίος) 20,
9. 27, 18. 54, 9. 11. (δεσμών)
70, 10. (ἀλήθεια) 94, 10. (ἀγα-
θῶν) 94, 11. 95, 11. (δια-
νόημα) 109, 4. (ῥήθει) 109, 8.
(ἔθνη) 111, 26. (χρησίμων) 109,
19. (ζωήν) 11, 21. 111, 20.
(παθῶν) 121, 11. ἡ τῶν ἀν-
θρώπων ἐπιστήμη 11, 16.
ἄνθρωπος. συνεστὼς φύσει
ἐν ψυχῇ τε καὶ σώματος 34,
9 sqq. ἀπλοῦν τι ζῶν ἐστὶν
ὁ ἄνθρωπος 42, 13. ζῶν γε-
λαστικόν 121, 19. ὁ ὄντως ἄν-
θρωπος 4, 3 al. ἄ. (om. ar-
tic.) 35, 15. 36, 13. 41, 28. 51, 5.
ὁ ἄ. 48, 16. τὴν ἐξ ἀνθρώ-
πων οὐσίαν 45, 7 (Addend.)
ἄνθρωπος ὅτις 121, 21.

- ἀνιέναι 8, 6. 15, 11. 22, 16.
 81, 16 (ubi ἄνω λέναι Plato).
 ἀνιμᾶν 105, 24. 122, 17.
 ἀνιστάναι 108, 3.
 ἀνομεῖν 102, 20
 ἀνομία 100, 13. 101, 12 sqq.
 102, 24. 103, 6 sqq.
 ἄνομος 97, 19.
 ἀνοργίαστος 122, 18.
 ἄνοσος 100, 20.
 ἀνοσιουργία 71, 4.
 ἀνταλλάττεσθαι 14, 7. 111,
 28. 113, 4. -σσ- 33, 28.
 ἀνταποδιδόναι 118, 2.
 ἀνταπόδοσις 118, 1.
 ἀντεπιβουλεύειν 103, 12.
 ἀντέχεσθαι 24, 9. 112, 4.
 ἀντί 14, 7 sqq. al.
 (ἀντικατηγορεῖσθαι) 128, 31.
 ἀντικόπτειν 123, 23.
 ἀντικρύ. κατ' ἀντικρύ 48, 5.
 ἄντικρυς 7, 15. 20. 105, 4.
 ἀντιλαμβάνεσθαι 3, 9. 19,
 22. 41, 5. 61, 3. 67, 18. 77, 28.
 82, 6. 86, 6 al.
 ἀντιλέγεσθαι 118, 10.
 ἀντιμάχεσθαι 116, 6.
 ἀντιπαράθεσις 5, 1.
 ἀντιπαράτιθέναι 10, 15.
 ἀντιποιεῖσθαι 19, 14. 27, 6.
 29, 11 al.
 ἀντιπρόσωπος 48, 6.
 ἀντίσωσις 118, 3.
 ἀντιτιθέναι λόγον τεθηγμέ-
 νον πυρὸς πλήρει καὶ θυμοῦ
 ἀνθρώπων 112, 27.
 ἀνύειν 118, 27.
 ἀνυπέροβλητος 95, 23.
 ἀνυπόδητος 106, 24. 109, 24.
 ἀνυπόθετος 22, 7.
 ἀνύσιμος. ἀνυσιμωτάτη 4, 23.
 14, 17. 59, 16.
 ἄνω 105, 23. ἀνωτάτω 15, 22.
 ἄνωθεν 49, 1. 59, 20. 116, 27.
 ἄξια 36, 9. 94, 24. κατ' ἄξιαν
 27, 5. 36, 5.
 ἄξιολογος 82, 9.
 ἄξιονημόνευτος 105, 6.
 ἄξιος 10, 10. 29, 11. 41, 5. 44, 12.
 47, 11. 48, 10. 51, 15. 122,
 19 al.
 ἄξιούν 23, 7. 40, 9. 111, 21.
 125, 14.
 ἄόριστος 49, 25. 114, 15.
 ἀπαγορεύειν 104, 18.
 ἀπαθής 100, 20.
 ἀπαιδευσία 5, 4. 8. 82, 5.
 (ἀπαίδευτος) 129, 4.
 ἀπαλλαγὴ τῶν κακῶν 13, 8.
 τῶν δεσμῶν 65, 19. 70, 10.
 ἀπαλλάττεσθαι 7, 20. 15, 17.
 102, 4. 105, 4.
 ἀπαξία 94, 24.
 ἄπας saepe. ἐξ ἅπαντος τρό-
 που 30, 10. 88, 2. v. πᾶς.
 ἀπατᾶσθαι 96, 22.
 ἀπάτη. ἐπὶ ἀπάτῃ 96, 17.
 (ἀπατηλός) 127, 26.
 ἀπεικάζεσθαι. γνώμαι ἀπει-
 καζόμεναι πρὸς τὰ ἐναργῆ
 δείγματα τῶν ὄντων 8, 15.
 ἀπεῖναι 95, 21. 97, 21.
 ἀπειρος 118, 7. εἰς ἄπειρον
 52, 24 sq.
 ἀπέραντος. τὸ ἀπέραντον
 13, 18. ἀπεράντους... ἐπι-
 θυμίας 84, 6.
 ἀπεργάζεσθαι 29, 13. 37, 6.
 42, 9. 86, 11. 96, 25. 116, 24.
 ἀπερείδειν. (τὴν γνῶσιν) 34,
 25. (τὴν ζωὴν) 60, 20.
 ἀπερυνθρία. ἀπηρυνθριακότα
 124, 12.
 ἀπέχεσθαι 103, 15.
 ἀπέχεσθαι 107, 3. 108, 13. 15.
 112, 1. 125, 9. 27.
 ἀπιέναι. ἀπίων 106, 19. 108,
 21. ἀπιέον 48, 19.
 ἀπιστεῖν 107, 27. 110, 8. 24.
 111, 4 sqq. 121, 4. 6 (ἀπιστη-
 τέον coni. Cobet 9, 4).
 ἀπιστία 103, 1. 7.

ἀπλήστως 117, 11.
 ἀπλοῦς 42, 11. 13. 58, 5. 117, 20.
 ἀπλουστέrais 18, 1. ἀπλου-
 στάτας 22, 4.
 ἀπλῶς 6, 18. 7, 13. 11, 2. 21, 10.
 35, 11. 42, 2. 24. 95, 12. 118,
 16 al. οἱ ἀπλῶς ἀκούοντες
 106, 3.
 ἀποβαίνειν 52, 22. 102, 25.
 103, 19. τὰ ἀποβαίνοντα 38, 7.
 ἀποβλέπειν 55, 18.
 ἀποδεικνύσθαι 20, 26. 40, 13.
 41, 2. 124, 6.
 ἀποδεικτικὸς. ἡ ἀποδεικτικὴ
 ἐπιστήμη 19, 16.
 ἀπόδειξις 8, 5. 24, 20. 34, 16.
 111, 1. 16. 114, 25. 118, 11. 25.
 121, 8. 124, 19 sqq.
 ἀποδέχεσθαι 97, 8.
 ἀποδημεῖν 53, 19. 107, 14.
 114, 29.
 ἀποδημία 115, 8.
 ἀποδιδόναι 35, 4. 49, 14. 57, 9.
 59, 3 al. pass. 10, 8. 95, 17.
 ἀποδοτέον 58, 10.
 ἀποδοχή 118, 29. 125, 29.
 ἀποθησαυρίζειν 103, 2.
 ἀποθνῆσκειν 99, 20 al.
 ἀποκαθαίρειν 15, 7.
 ἀποκαθίστασθαι 16, 5.
 ἀπόκαρμα 108, 7. 124, 1.
 ἀποκνεῖν 114, 5.
 ἀποκρίνεσθαι 51, 12.
 ἀπόκρισις 4, 10.
 ἀπόκρυφος 116, 17.
 ἀπολαμβάνειν τὴν φύσιν
 50, 9. οὐ κατὰ μέρος ἀπολα-
 βούσα 6, 17.
 ἀπολαύειν. ἀπολαυστέον 9, 12.
 cf. ἀπολλύναι.
 ἀπολείπειν 16, 1. ἀπολείπό-
 μεθα 110, 21.
 ἀπολλύναι. ἀπολλύμενα 116,
 13. ἀπόλλυσιν corruptum in
 ἀπόλυσιν 86, 13.
 ἀπολογισμός 94, 22.

ἀπολύειν 119, 26. τῶν δεσμῶν
 ἀπολύεσθαι 11, 26.
 (ἀπόλυτος) 128, 20.
 ἀπόμαξις. κατὰ μέλησιν καὶ
 ἀπόμαξιν τῶν κτλ. 105, 26.
 ἀπομάσσειν 107, 17. 116, 2.
 ἀπονοστεῖν 114, 3.
 ἀπονόχισμα 108, 7. 124, 1.
 ἀποπαιδαγωγεῖν 105, 19.
 ἀπόρητος 8, 8. 105, 1. 106,
 7. 16. 111, 23.
 ἀπορρῦπτεσθαι 114, 11.
 ἀποσοφητικὸς 116, 5.
 ἀποσπᾶν. οὐκ ἀπέσπασται τὰ
 τοῦ λόγου τοῦ κατὰ φιλοσο-
 φίαν μέρη 94, 1 sq.
 ἀπόστασις 122, 11.
 ἀποστημα 122, 5.
 ἀποστρέφειν 107, 7. 113,
 9. 16.
 ἀποτελεῖν 42, 6. ἀποτελεῖ-
 σθαι 42, 18.
 ἀποτίθεσθαι 107, 9. 114, 10.
 122, 12.
 ἀποτροπή (προτροπή coni.
 Kiessl.) v. ad p. 104, 26.
 ἀποφαίνειν 123, 11.
 ἀποχωρεῖν 104, 3.
 ἀπροόρατος 123, 10.
 ἀπροσδόκητος 12, 5.
 ἄπτεσθαι 8, 20. 41, 2. 71, 3.
 106, 8.
 ἀπωθεῖσθαι 103, 6.
 ἄρα 37, 9. 41, 26. 42, 22. 43, 5.
 19 al. πέφηνεν ἄρα 16, 7.
 ἄραρότως 60, 22.
 ἄργός 102, 2.
 ἀρέσκειν. τὸ Πυθαγορικὸν
 ἀρέσκον 119, 14 sq.
 ἄρετή 5, 27. 6, 3. 16. 8, 12. 17.
 38, 19. 39, 10. 41, 13. 23 sqq.
 43, 5 al. ἡ κοινῶς κατὰ πᾶ-
 σαν αἵρεσιν νοουμένη ἄρετή
 3, 9. ἡ θεία ἄρετή 11, 4.
 (ἀρίδηλος. ἀριδηλότερα) 129,
 23.

- ἀριθμός 38, 13. 39, 4. 57, 25.
 κατὰ ἀρ. ὠρισμένον 23, 10.
 ἀριστερός 114, 10.
 ἀρκεῖν 100, 22. ἀρκου̃ 125, 16.
 ἀρμόζειν 82, 6. 112, 3. 119, 18.
 ἀρτᾶσθαι 120, 7.
 ἀρχαιοπρεπής 85, 28.
 ἀρχαῖος. οἱ ἀρχαιότεροι 47, 25.
 ἀρχαιότροπος 126, 3.
 ἀρχεῖν, ἀρχεσθαι 6, 14. 7, 12.
 8, 10. 16, 18. 28, 6. 39, 14 sq.
 49, 1. 84, 4. 91, 22 etc. τὸ μὲν
 ἀρχεῖ, τὸ δὲ ἀρχεται 27, 13 sq.
 41, 16 sq.
 ἀρχή 3, 2. 14, 10. 20, 4. 8. 22,
 2. 8 sq. 23, 7. 9. 27. 24, 3. 7.
 27, 8. 28, 19 etc. ἀρχαὶ τῶν
 πράξεων εἰσιν οἱ ἄνθρωποι
 12, 12.
 ἀρχηγικός. ἀρχηγικωτάτην
 109, 13.
 ἀρχηγός 18, 13. 28, 14. τὸ ἀρ-
 χηγὸν θεῖον γένος τῶν ἄν-
 θρώπων 15, 11.
 ἀρχικός. ἀρχικώτερος 38, 15.
 41, 27. 29.
 ἀσθενεῖα 47, 20. 110, 3.
 17.
 ἀσθενής. (διανοίας) 124, 15.
 ἀσκεῖν 83, 26. 94, 5. 95, 23.
 ἀσκητέον 88, 3. 104, 24. ἀσκη-
 θεῖσα 96, 19. τὸ ἀσκούμενον
 96, 24.
 ἀσπάξεσθαι. ἀσπαστέον 35,
 26.
 ἄστατος 9, 4. 109, 8.
 (ἀστρολογία) 127, 8.
 ἄστρον 17, 12. 51, 14.
 ἄστυλος 8, 20.
 ἀσυμμέτρως (Cod. συμμέτρως)
 86, 13.
 ἀσφαλής 101, 26. 103, 5.
 ἀσφαλίζεσθαι. ἡσφαλισμένα
 110, 28.
 ἄσχετος 107, 29. 121, 9.
 ἀσχόλημα 119, 28.
 ἀσχολία 120, 1.
 ἄσχολος 102, 26.
 ἀσώματος 118, 20. 119, 1. 120,
 5. 122, 25. 125, 6.
 ἄτακτος 88, 1.
 ἄτε 22, 8. 110, 13. 123, 9.
 ἀτελής. ἀτελεστέρους 106, 7.
 ἀτενλίζειν 24, 2. 60, 22.
 ἀτεχνῶς 45, 3.
 ἀτιμάζειν 111, 24.
 ἀτραπός 107, 1. 111, 19.
 ἄττα (Cod. ἄττα) 10, 18. ἄλλ'
 ἄττα (Cod. ἀλλάττα) 99, 8 sq.
 ἄτρωτος 100, 19.
 αὐ 18, 5. 34, 17. 99, 5 al. πάλ-
 λιν αὐ 97, 29.
 αὐγή 54, 26. θεωρεῖν ὑπ' αὐ-
 γίας 47, 6.
 αὐθις 98, 2.
 αὐλή 57, 26.
 αὐλος 112, 6. 115, 6. 118, 21.
 119, 25.
 αὐξεῖν 96, 9. 125, 25.
 αὐτάρκης 5, 27. αὐταρκεστέ-
 ρον 22, 13.
 αὐτίκα 96, 3. 5. οἶον αὐτίκα
 50, 5.
 αὐτόθεν 83, 22.
 αὐτοπραγία κατὰ νοῦν 115, 3.
 αὐτός. παρὰ αὐτοῖς (i. e. τοῖς
 Πυθαγορικοῖς) 27, 12. 106, 16.
 ἀφαιρεῖσθαι 35, 15 sqq. 36,
 20 sq. 104, 8. 122, 3.
 ἀφανής 17, 19. 119, 13.
 ἀφανίζειν 108, 9. 123, 28.
 124, 17. 125, 24.
 ἀφειδής 98, 21.
 ἀφετήρ 125, 23.
 ἀφή 113, 18.
 ἀφθονία 9, 7.
 ἀφθονος 98, 1.
 ἀφθόνως 117, 10.
 ἀφιέναι 111, 20. 117, 16. ἀφεῖ-
 ναι 117, 14. ἀφέσθαι 40, 21.
 60, 16. 82, 8.
 (ἀφιλόσοφος) 127, 26.

- ἀφιστάναι 8, 3. 11, 2. 17, 24.
 23, 11. 99, 17. 119, 12. 24.
 ἄφοβος 102, 9.
 ἀφομοιοῦν 94, 6.
 ἀφορᾶν. ἀφορώσεις 35, 20.
 ἀφόρητος 86, 12.
 ἀφορίζειν 21, 25.
 ἀφορμή 4, 16. 28.
 ἀφροσύνη 45, 11 sq.
 ἄφρων 59, 5. 113, 7.
 ἀφύτα 60, 13.
 ἄχλυσ 115, 18.
 ἄχραντος 108, 24.
 (ἀχρηστία) 127, 21.
 ἀψεύδεια 94, 8.
 ἄψυχος. ἄψυχότερα 124, 3.
 βαδίζειν 107, 2. 111, 19.
 βάδις 58, 24.
 βάθος 105, 23.
 βάρεσις 110, 16.
 βάρος 124, 27.
 βαρύς. πάντων . . τῶν ἐπὶ γῆς
 βαρύτερον χρυσός 124, 26.
 βασανίζειν 48, 4. 54, 27.
 βάσανος 122, 21.
 βασιλεύς 103, 27. (τῶν θεῶν)
 14, 26.
 βάσκανος 123, 5.
 βέβαιος 47, 9. 55, 23. 25. 96, 6.
 97, 10. 121, 2.
 βεβαιοῦσθαι. βεβαιωθέντα
 118, 11.
 βῆμα 108, 11. 125, 1.
 βιάζεσθαι 103, 25.
 βίαιος. τὸ βίαιον 13, 17.
 βίος 4, 27. 5, 3. 19, 27. 6, 3.
 12 al. θνητοῦ βίον 16, 4. ὁ
 πολιτικὸς καὶ πρακτικὸς β.
 37, 2.
 βίσιος. εἰ ἡ νόσος τοῦ σώμα-
 τος οὐ βιωτὸν ἡμῖν τὸν βίω-
 τον ἀπεργάζεται 86, 10 sq.
 βιοῦν 93, 28.
 βιωτικός 106, 20. 108, 22. 109, 5.
 βιωτός 86, 10.
 βλαβερός 9, 6. 11, 19. βλαβε-
 ρωτάτα 95, 2.
 βλάβη 97, 6. 100, 9. 101, 14.
 βλάπτειν 14, 9.
 βλέπειν 47, 21. 55, 26. 57, 7.
 βλέπειν ὁξύ 47, 13.
 βλέφαρον 50, 21.
 βοήθεια 50, 4. 22.
 βοηθεῖν 50, 1. 56, 7.
 βοσκηματώδης 115, 29.
 βούλεσθαι 18, 18. 22, 15. 29,
 11. 34, 4. 43, 29 etc. c. infin.
 futur. 83, 27.
 βουλεύομαι 123, 16. 18.
 βούλημα τῆς φύσεως 4, 9. 49, 2.
 54, 6. (Πυθαγορικοῦ) 7, 23.
 105, 15.
 βούλησις 111, 25.
 βραχύς. κατὰ βραχύ 7, 8. ὡς
 ἐπὶ βραχύτατον 14, 15.
 βραχύτης 47, 20.
 γαμβροντιδεῖς (?) 122, 6.
 γαμετή 9, 3.
 γαμψώνυχος 107, 21. 117, 7. 22.
 γὰρ δὴ 35, 22.
 γε. ἀλλ' ἐπεταί γε ταύταις καὶ
 δεῖται γε καὶ τοῦ διακονή-
 στοντος σώματος καὶ ἀναπίμ-
 πλαται γε καὶ τῆς τύχης 35,
 1 sqq. κατὰ γε 7, 23. 8, 1.
 49, 24. πρὸς γε μὴν 14, 18.
 διότι γε μὴν 19, 18. τό γε
 μὴν θεωρῆσαι 21, 11. τό γε
 μὴν κατὰ φύσιν 50, 17.
 γελαστικός 121, 19. 24.
 γελοῖος 52, 25. 106, 11.
 γέλως 47, 11. 107, 29. 121, 9. 15.
 γέμειν 47, 17.
 γενεσιουργός. (φύσιν) 14, 2.
 γένεσις 13, 24. 15, 9. 50, 5 sqq.
 51, 19 sqq. 65, 20. 70, 11 al.
 γενητός (cod. γεννητός) 110, 14.
 γενναῖος 7, 2. 5.
 γενναίως 3, 8. 11, 13. 77, 28.
 95, 9. 27.

- γενναν 50, 7. 51, 7. (γεννώ-
 μενοι) 129, 2.
 γέννησις. (τῆς πρώτης) 18, 14.
 γένος 7, 16. 16, 9. 20, 6. 22, 3.
 23, 8. 20 al. τὸ ἀρχηγὸν θεῖον
 γένος τῶν ἀνθρώπων 15,
 11 sq.
 γεύεσθαι 45, 22.
 γέφυρα 8, 5. 105, 23.
 γεωργικός. (τέχνης) 50, 8.
 γῆ 10, 6. 50, 7. 109, 26. 124, 26 al.
 γῆρας 52, 1. 99, 1. 23.
 γίγνεσθαι vel γίνεσθαι (pas-
 sim in Excerpt. Aristot.) 4, 12.
 6, 4. 7, 7. 26, 18. 10, 13. 19,
 24. 20, 1. 14 etc. τὸ γιγνό-
 μενον 43, 16 al. τὰ γιγνόμενα
 49, 3 al. τὰ γεγεννημένα 51, 1.
 γιγνώσκειν 38, 21. 39, 6. 41, 7.
 43, 27. 44, 4. 46, 10. 21. 47,
 4 sq. 52, 7. 56, 20 al.
 γίλιχισθαι 40, 7.
 γλύφειν. γλυπτός 120, 14.
 γλυφή 120, 12.
 γλώσσα 107, 4. 112, 11. 113, 5.
 γνήσιος 10, 16.
 γνησίως 15, 7. 98, 15. 105, 24.
 γνώμη 3, 11. 8, 15. 10, 14. 12,
 1. 8. 13, 20. 29, 15 al.
 γνωμικός 10, 11.
 γνωρίζειν 39, 7. 44, 19. 27.
 55, 7.
 γνώριμος 4, 8. 8, 14. 17, 9.
 46, 18. 58, 14. 119, 6. γνωρι-
 μώτερος 38, 3. 41, 6.
 γνωρίμως 5, 23. 17, 17.
 γνώρισμα 112, 19.
 γνωριστικός 44, 16.
 γνώσις 15, 9. 20, 5. 34, 24. 44,
 19. 70, 12. 109, 18 al. (τῶν
 θεῶν) 11, 14. 109, 29. 110, 22.
 112, 9 al. (τῆς θείας ἀρετῆς)
 11, 4.
 γνωστικός 43, 3.
 γνωστός 102, 12. τὸ γνωστόν
 46, 11. 19 sq. 52, 9.
 γονεύς 122, 2.
 γοῦν 121, 19 al.
 γράφειν 49, 15.
 γραῶδης 106, 11.
 γυμναστής 54, 15.
 γυμναστικός. (τέχνη) 38, 17.
 54, 13.
 γύναιον 54, 1.
 γυνή 124, 24.
 ὄδιον 107, 17. 116, 1.
 δαιμόνιος 15, 10.
 δαιμονίως 13, 6.
 δαίμων 12, 17. 18. 15, 2. 6.
 δακτύλιος 107, 24. 25. 119, 14.
 17. 20. 120, 3. 11 sq.
 δάκτυλος 117, 20. 122, 4.
 δᾶν (h. e. δὴ ἄν) v. ad 93, 3.
 δαπανᾶν 40, 6.
 δαψιλῆς 125, 22.
 δέ. ad p. 54, 1. 57, 14.
 δειγμα 8, 15. 10, 18.
 δεικνύναι 46, 9. δεικνύων 88, 6.
 δειλία 100, 7.
 δεῖν c. inf. 7, 12. 10, 24. 13, 19.
 15, 6. 16, 11 etc. ἔδει 50, 26.
 δεῖσθαι 35, 2. 46, 25. 50, 10 al.
 δεινός 53, 15. 112, 29. δεινο-
 τάτων 114, 3.
 δεῖξις 15, 2.
 δεκτός 117, 27. (cf. χεῖρ).
 δένδρον 47, 14.
 δεξιός 114, 9. (πούς) 107, 10.
 114, 6. ἡ δεξιὰ τῶν χειρῶν
 117, 26 (cf. χεῖρ). item δεξιὰ
 108, 2. 122, 15.
 δέοντως 21, 13. 30, 9. 37, 6.
 48, 23.
 δεσμός 11, 26. 65, 20. 70, 10.
 109, 28. 119, 16. 18. 29. 120,
 10. 12.
 δεύτερος 14, 11. 27, 25. 98, 3.
 109, 16.
 δέχεσθαι 107, 23. 117, 10. 119, 4.
 δηλονότι 33, 28. (127, 22).
 δῆλος. δῆλον ὅτι saepissime.

- δῆλον ὥς 18, 10. 42, 17 al.
 δῆλα ὥς ἐστὶ δεινὰ 32, 23. τὸ
 μὴ δῆλον 46, 10.
 δηλοῦν 46, 18. 56, 6. 101, 15.
 (δημαγωγός) 130, 3.
 δημοιουργεῖν 56, 3. pass. 117,
 13. 22.
 δημοιουργία 18, 13.
 δημοιουργικός. (τέχναις)
 54, 23.
 δημοιουργός 54, 19. 55, 24.
 56, 4. 118, 25.
 δημόδης 7, 18 sq. 105, 2 sq.
 106, 1. 111, 19. 26 sq.
 δήπου 50, 6. 86, 9. 11. οὐ δή-
 που 35, 11. 54, 1.
 δήπουθεν 28, 20.
 διὰ. δι' ἐνιαυτοῦ 10, 6. διὰ
 μακροῦ 96, 24. παιδίον οὐδ'
 ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἴ-
 ναι διὰ τέλους τὸν βίον 45, 25.
 διαβάθρα 125, 4.
 διαβιοῦν. διαβιώναι 86, 16.
 διαβιωσόμεθα 21, 1.
 διαβολή 13, 14.
 διάγειν 37, 11. 45, 10. 77, 27.
 διαγιγνώσκειν 53, 2. 94, 22.
 105, 7.
 διαδάκνουν 123, 17.
 διαδεῖν. ad 48, 7 (cl. 68, 7).
 διαξῆν 72, 7.
 διάθεσις 121, 17.
 διαίρειν 23, 10. 24, 17. 28, 19.
 διαίρεσθαι 3, 5. 27, 23.
 διαίρεσις 27, 10. 12. 22. 30, 12.
 34, 3. (Πυθαγορικάς) 24, 14.
 διαίρετικός 23, 19.
 δαίτα 100, 15. 113, 25.
 δαιτᾶσθαι 100, 13.
 δακεῖσθαι 59, 23. 86, 13.
 κακῶς δ. 9, 8. εὖ δ. 41, 22 sqq.
 διακονεῖν 35, 2.
 διακοσμεῖν 29, 12.
 διακρίνουν 11, 19. 24, 6. 44,
 10. 56, 23. 94, 25.
 διάκρισις 121, 24.
 διαλάμπειν 36, 8.
 διαλέγεσθαι 36, 27.
 διάλεξις 106, 9.
 διαλογίζεσθαι 22, 7.
 διαμελετᾶν 95, 7.
 διαμένειν 9, 10. 85, 27. 100, 29.
 διαναρτᾶσθαι. διανορτῆ-
 σθαι codex in Menexeni loco
 p. 72, 4, sed recte ἀνήρτηται
 91, 26 et ἀνηρτῆσθαι 99, 16.
 διανοεῖσθαι 53, 6. 58, 4. 6.
 τὸ διανοοῦμενον τῆς ψυχῆς
 42, 21.
 διανόημα 109, 5. 22.
 διανόησις 34, 23. 35, 5.
 διάνοια saepissime 5, 18. 22.
 18, 1. 34, 27. 41, 1. 30. 42, 21.
 49, 3. 5 etc.
 διανομή 98, 14.
 διαπονεῖν 40, 17.
 διαπράττεσθαι 110, 1.
 διαπτύσσειν 106, 10.
 διαρρήδην 59, 21.
 διασιλλαίνειν 123, 17.
 διασπᾶν 123, 4.
 διασῶζειν 15, 24.
 διάτασις 125, 16.
 διατάττειν 28, 5.
 διατείνειν 3, 4. τὸ κοινὸν καὶ
 διατεῖνον ἐπὶ πάντα τῆς σο-
 φίας ἀγαθόν 21, 14 sq. δια-
 τετάσθαι 48, 7.
 διατελεῖν 36, 19. 60, 16. 103,
 12. 115, 15. 117, 3. 119, 2.
 διατεταμένως 92, 11.
 διαφάινεσθαι 21, 15.
 διαφέρειν 36, 7. 40, 25. 44, 14.
 46, 4. 51, 2. 52, 19. 101, 12.
 τὸ διαφέρον τῆς σοφίας πρὸς
 ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγ-
 ματα 17, 15 sq.
 διαφερόντως 4, 2. 20, 13, 19.
 21, 2. 30, 20. 65, 21. 98, 18.
 110, 23.
 διαφθείρεσθαι 98, 20. 116,
 14.

- διαφορά 17, 19. 38, 10. 121, 25.
 διάφορος 4, 17. 42, 10. τὸ διάφορον 82, 5.
 διαψεύδωσθαι 46, 6.
 δίδαγμα 122, 18.
 διδάσκαλῖα 3, 15. 24, 18.
 διδάσκειν 54, 21. 96, 27. pass. 11, 22.
 διδάχῃ 16, 13.
 διδόναι 9, 9. 47, 25. 97, 28. 117, 19 sqq. al. (λόγον) 22, 10. pass. 12, 15. 15, 1.
 διεγείρειν 10, 25.
 διεξέρχασθαι διὰ πάντων 24, 10. 126, 4.
 διεξίέναι 7, 10.
 διέξοδος 35, 21.
 διέρχασθαι 11, 23.
 διήκειν 6, 1. (ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα) 22, 1.
 διηνεῶς 119, 5.
 διιστάναι 52, 18. τὰ πορρωτέρω ἀφιστάμενα καὶ διυστάμενα 23, 12.
 δικαιοπραγεῖν 101, 9. 114, 20. (128, 14). δικαιοπραγητέον 117, 28.
 δίκαιος 36, 4. 39, 22. 55, 3 etc. τὰ δίκαια 38, 1 al.
 δικαιοσύνη 27, 4. 28, 8. 88, 2. 114, 23. 118, 1. 125, 27 al.
 δικαίως 39, 21. 53, 9.
 δίκη 101, 6. 104, 1 sqq. adv. δίκην μεταφνεύοντος 125, 26.
 δῖο 36, 18 al.
 διόπερ 56, 25. 61, 3. 99, 15. 123, 23.
 διοργάνωσις 117, 12. (διόρθωσις) 129, 24.
 διορίζεσθαι 44, 11.
 διότι 39, 10. 40, 13. 41, 3 al. διότι γε μὴν 19, 18.
 διττός 56, 24. τὸ διττὸν τῆς ἀνθροπίνης φύσεως 13, 23.
 διττῶς 56, 15. 57, 2.
 διψῆν 58, 19.
 διώκειν 44, 26. 46, 11.
 διωκτικὸς 124, 27.
 διωρισμένως 24, 5.
 δόγμα 119, 6. 123, 17. (θείων) 107, 28. 110, 9. 111, 5. 121, 5. 7. (Πυθαγορικῶν) 111, 12. 120, 7. (Πυθαγορεῶν) 114, 18.
 δογματίζειν 118, 10.
 δοκεῖν 40, 19. 47, 14. 48, 15 al. τὰ δοκοῦντα εἶναι χρήσιμα sim. 53, 26 al.
 δοκιμάζεσθαι 122, 19.
 δόξα 4, 26. 7, 25. 40, 8. 44, 5. 47, 16. 96, 2. 7. 17. 99, 15 al.
 δοξάζειν 44, 5. 9. pass. 124, 7.
 δόξασμα 111, 22.
 δουλεύειν 34, 1.
 δοῦλος 34, 24. 54, 2.
 δούλωσις 102, 19.
 δοῦν 42, 23.
 δύναμις 5, 14. 9, 9. 12, 13. 15. 18, 4. 19, 15. 20, 2. 28, 6. 36, 1. 39, 25. 43, 1. 44, 14. 16. 45, 1 etc. εἰς δύναμιν 35, 18. κατὰ δύναμιν (opp. κατ' ἐνέργειαν) 56, 15 sq.
 δύνασθαι 3, 13. 9, 14. 11, 25. 22, 9. 23, 24. 28, 14. 30, 6. 44, 19 etc.
 δυναστεία 99, 11.
 δυνατος 19, 13. 22, 14. 37, 22. 41, 3. 8. 44, 3 al. δυνατοὶ λαβεῖν ἔσμεν 38, 2. 20. 39, 10. κατὰ τὸ δυνατόν 121, 22.
 δυσθήρατος 116, 18.
 δύσκλεια 99, 26.
 δυστυχεῖν 101, 27.
 δυστυχία 103, 6.
 δυσχερῶς 117, 16.
 δωρεά 53, 14.
 δωρεῖσθαι. δωρούμενος 98, 8. διδόντα καὶ δωρούμενον 98, 2.
 ἔάν. vid. ἄν, ἥν. ἔάν τε... ἔάν τε... ἔάν τε... ἔάν τε

- 95, 14 sq. *ἐάν τε* ... *ἐάν τε* 97, 17 sq.
ἐάν 111, 26.
ἐαυτοῦ. *αὐτοὶ ἐαυτοῖς ἔσμεν ἐν τύχης τάξει* 12, 17 sq. *εὐδαίμονας αὐτοὶ ἐαυτοὺς παρασκευάζομεν* 12, 19. cf. 37, 10. 60, 20. *ἡ πρωτοουργὸς καὶ ἄφ' ἐαυτῆς καὶ ἐν ἐαυτῇ πάντα ἔχουσα τελεωτάτη ζωὴ* 14, 12 sq. cf. 18, 2 sq. *ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς ἡ καθ' ἐαυτήν* 15, 16. *χωρὶς δὴ πουθὲν ἔστιν αὐτὸς ἕκαστος, τὸ ἐαυτοῦ, ἃ ἔστι τῶν αὐτοῦ* 28, 19 sqq. *κρεῖττον πανταχοῦ τὸ δι' αὐτὸ τοῦ δι' ἄλλον* 34, 25 sq. *τὰ δι' αὐτὰ ἀγαπώμενα* (opp. *τὰ δι' ἕτερον*) 52, 20 sqq. cf. 53, 18. *αὐτῶ* (= *σαντῶ*) 113, 24.
ἐγγίγνεσθαι 101, 17.
(ἐγγράφεισθαι) 127, 16.
ἐγγύς 13, 3. *ἐγγύτατα* 72, 6.
οἱ ἐγγιστά γένους 122, 1.
ἐγεῖρειν. *ἐρηγορεῖναι* 57, 2. 5. 20. 59, 4 al. *διαφέρει οὐδενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδειν καὶ τὸ ἐρηγορεῖναι πλήν τῷ τὴν ψυχὴν τότε μὲν πολλάκις ἀληθεύειν, καθεύδοντος δὲ αἰεὶ διεψεῦσθαι* 46, 4 sqq.
ἐγκαιρος. *ἐγκαιρότατα* 7, 24.
ἐγκαταμιγνύναι 105, 16.
ἐγκέφαλος 108, 6. 123, 14.
ἐγκοπή 119, 10.
ἐγκράτεια 95, 8. 122, 20.
ἐγκρατής. *-εστατον* 98, 17.
ἐδραῖος 118, 25.
ἐθέλειν 40, 24.
ἐθίζειν 100, 4. 108, 24. 112, 13. 117, 10. *ἐθίζεσθαι* 95, 3. *ἐλώθυιά* λέξει 106, 2.
ἐθός 111, 26.
εἰδέναι 39, 8. 53, 1. 94, 17. 20. 24 al. *οὔτε ἴσασιν οὔτε λογίζονται* 28, 17.
εἰδησις 11, 23. (*τῆς σοφίας*) 17, 20.
εἶδος 16, 7. 9. 17, 25. 19, 20. 23, 20 al. *ἡ τῶν εἰδῶν θεωρία* 63, 1 sq. *θυνητόν τι ζωῆς εἶδος* 14, 2. *προτρεπτικὸν εἶδος* 105, 7. *τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς εἶδος* 123, 20 sq.
εἰδωλόν 46, 7.
εἰκεῖν 100, 11.
εἰκῇ 34, 5 sq. *τὸ εἰκῇ φερόμενον* 13, 17. cf. ad 35, 27.
εἰκὼν 119, 9.
εἰλικρινῶς 41, 14.
εἶναι. *τὰ μάλιστα ὄντα* 59, 14. *οἱ περὶ τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς ὄντες* 54, 20. *τὸ ὄν, ἡ ὄν* 20, 3. *ἡ τῶν ὄντων φρόνησις* 21, 5. *τὰ τοῦ ὄντος γένη* 23, 8. *ἔστιν ὅτε* cf. *ὅτε*.
εἶνεκα 98, 27.
εἰπεῖν 44, 20 al. *ὡς ἔπος εἰπεῖν* 7, 3. 24, 11. *ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν* 6, 18 al. *ὡς ἐν εἰπεῖν* 60, 9 sq. *ἐροῦμεν* 58, 25. 28 al.
εἴρηκεν 52, 7. *εἰρήσθω* 39, 11. *ῥητέον* 8, 17.
εἴπερ 19, 15. 38, 15. 40, 2. 44, 5. 118, 6. *εἴπερ γε* 38, 20.
εἴργεσθαι 97, 2.
εἰς saepe. *ἐς* 95, 22. 99, 7.
εἰς 33, 27. 29 al. *ἐν μὲν* — *ἐν* δέ 56, 20 sq. *ἐν μὲν* — *ἔτεροι* δέ 109, 25. *ἐν* (opp. *πολυσχιδής*) 118, 4. *μία μὲν* — *δευτέρα* δέ 14, 24. *ἐν τι* 6, 17. *ἀνάγειν ἐαυτὸν ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐπὶ τὸ ἐν καὶ κατάγειν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τὸ πλήθος* 23, 14 sqq. *ἡδιστον* ... *πάντων ἔστιν ὡς ἐν πρὸς ἐν ἡ φρόνησις* 60, 5 sq. *ὡς ἐν εἰπεῖν* 60, 9 sq. *καθ' ἕνα ζῆν* 100, 10. *τῆς κατὰ ἕνα διαίτης* 100, 15.
εἰσαγωγῇ 3, 3.

- εἰσάπαξ 85, 26.
 εἰσηγγεῖσθαι 110, 23.
 εἰσιέναι. εἰσιτέον 106, 21.
 (ubi εἰσιτητέον cod.) 109, 10.
 εἰσφέρεσθαι προθυμίαν 95, 28.
 εἶτα... αὐτοῖς 98, 2.
 εἶτε... εἶτε... εἶτε... εἶτε 39, 4.
 εἶτε... εἶτε... εἶτε 41, 12 sq.
 εἶτε... ἢ 60, 2 sq. 96, 15 sq.
 ἐκάτερος 57, 18 al. τῶν δ' ἐναντίων ἐκάτερον τὸ μὲν φευκτόν ἐστι τὸ δὲ αἰρετόν 45, 12 sq. ὅταν... λέγεται τι αὐτὸν ἐκάτερον δυοῖν ὄντοι 57, 7.
 ἐκδέχεσθαι 116, 27.
 ἐκδοτος 9, 2.
 ἐκεῖ 53, 5. 55, 4.
 ἐκεῖνος (i. e. Πυθαγόρας) 24, 18.
 ἐκθηριοῦσθαι 35, 16.
 ἐκκαθαίρειν 83, 23. 123, 2.
 ἐκκλίνειν 107, 1. 111, 18.
 ἐκλανθάνεσθαι 124, 19.
 ἐκλέγειν 106, 10.
 ἐκλείπειν 104, 12.
 ἐκτίθεσθαι 105, 7. (128, 5).
 ἐκτός 14, 12.
 ἐκφανής 106, 13.
 ἐκφανῶς 121, 16.
 ἐλάττων 7, 9 al.
 (ἐλέγχεσθαι) 127, 19.
 ἐλεύθερος. τῶν διανοήσεων ἐλεύθεραι... ὅσαι δι' αὐτὰς αἰρεταί, δοῦλαις δὲ εἰκνύαι αἱ δι' ἄλλα τὴν γνῶσιν ἀπερείδουσιν 34, 23 sqq. κρείττον... τὸ ἐλεύθερον τοῦ μὴ τοιούτου 34, 25 sq. ἐλεύθερος βίος 53, 7.
 ἐλευθεροῦν 36, 18.
 ἔλκειν 119, 15.
 ἐλλιπής 118, 2.
 (ἐλμινς) 129, 3.
 ἐλπὶς 102, 15.
 ἐμβάλλειν 108, 2. 122, 15.
 ἐμμένειν 121, 21.
 ἔμμετρος 3, 11. 10, 16.
 ἔμπανιν 36, 1.
 ἐμπειρία. ἐξ ἐμπειρίας 55, 11.
 ἐμπειρος 11, 18. ἔμπ. περὶ φύσεως 54, 16. ἔμπ. τῆς φύσεως 54, 17.
 ἐμπίπτειν 50, 6.
 ἐμποδίζεσθαι 115, 16.
 ἐμποιεῖν 7, 7. 96, 20. 100, 1. 120, 2. (129, 17).
 ἔμπυος 9, 10 (v. l. ὑπόπυος).
 ἐμφανῖναι 94, 1. 120, 13.
 ἐμφανής 15, 2.
 ἐμφαντικός 110, 10.
 (ἐμφιλόσοφος ἐπιστήμη) 127, 24.
 ἔμφοβος 102, 11. 103, 16.
 ἔμψυχος 108, 15. 125, 27.
 ἐναθλεῖν 95, 9.
 ἐναντίος 5, 8. 45, 12. τὰ ἐναντία 38, 6. 39, 20. 45, 13 al.
 ἐναντίως 109, 2.
 ἐναντίως 14, 8.
 ἐναργής 3, 7. 4, 4. 5, 24. 8, 11. 10, 11. 17, 10. 86, 3. τὰ ἐναργῆ δείγματα τῶν ὄντων 8, 15.
 ἐναργῶς 5, 20. 45, 5. 115, 4.
 ἐναρμόνιος 10, 16.
 ἐναυσμα 116, 21.
 ἐνδεῖα 110, 17.
 ἐνδεῖν. ἐνδεδέσθαι 100, 18.
 ἐνδέχεσθαι 55, 22.
 ἐνδίδοσθαι 20, 8. 59, 15.
 ἐνεδρεύειν 96, 16.
 ἐνεῖναι 36, 20. ἐνεστι 86, 16. 94, 16.
 ἐνεκα 99, 7. 104, 24. passim in Excerpt. Arist. τὸ οὐ ἐνεκα 49, 14. 51, 17 sq. τὸ ἐνεκα του 49, 12. 20 sqq. eto.
 ἐνεκεν 49, 27.
 ἐνέργεια 5, 2. 13, 14. 8, 17, 5. 18, 5. 21, 11. 22, 1. 34, 17 sq. 35, 19. 42, 10. 58, 15 sq. al.

- κατ' ἐνέργειαν (opp. κατὰ δύναμιν) 56, 16. (129, 14).
ἐνεργεῖν 41, 11. 57, 20. 58, 13. 112, 21.
ἐνέργημα 21, 12.
ἐνεργής. ἐνεργέστερα 116, 23.
(ἐνθουσιαστικός. ἐνθουσιαστικώτατε) 129, 9.
ἐνιαυτός 119, 11. δι' ἐνιαυτοῦ 10, 6.
ἐνιδρύνεσθαι. εἰς αὐτὸ ἐνιδρυθέντες 15, 12.
ἐνιέναι. ἐνήσειν 105, 10.
ἐνιοι 49, 8. 50, 5 sqq. al. ἐνιοι τῶν παραφρονούντων 45, 10.
ἐννοια 36, 15 al. αἱ περὶ φιλοσοφίας ἐννοιαί 4, 24. 61, 5 sq. ἐξωτερικαὶ ἐννοιαί 8, 3. 105, 20. αἱ κοινὰ ἐννοιαί 8, 13. 17, 14. 45, 4. 18. 48, 22.
ἐνοειδής 14, 8.
ἐνστασις 117, 14.
ἐντάττειν 105, 13.
ἐνταῦθα 14, 3. 17, 4. 21, 25 al. τῶν ἐνταῦθα ζώων 51, 4. (ἐντανθού) 129, 20.
ἐντελής. ἐντελεστέραν 105, 10.
ἐντεῦθεν 23, 24. 48, 20. 56, 14. 84, 4.
ἐντιμος. ἐντιμότεραν 117, 26.
ἐντροχῶς 24, 16.
ἐντυγχάνειν 106, 4. 11. ἐντευξομένοις 105, 11.
ἐντυποῦσθαι. ἐνετυπώσατο (Cod. ἀνετυπώσατο) 19, 18.
ἐνυλος 112, 5.
ἐνυπάρχειν 19, 21. 119, 2.
ἐνύπνιον 46, 7.
ἐνωσις 116, 14. 123, 4. 125, 22.
ἐξαιρεῖσθαι 44, 11.
ἐξάλρετος 110, 20.
ἐξαιρέτως 114, 28.
ἐξάλλαγή 119, 9.
ἐξανιστάναι 122, 22. ἐξανυστάμενος 122, 26.
ἐξάπινα 102, 11.
ἐξαπιναῖος 99, 1. 103, 17.
ἐξαπιναίως 97, 6.
ἐξαρχεῖν 101, 21.
ἐξάρχειν 17, 14.
ἐξαφανίζειν 123, 2.
ἐξεργάζεσθαι 95, 13.
ἐξηγεῖσθαι 6, 6. 23, 27.
ἐξηγήσεις 105, 8. 106, 10.
ἐξηλλαγμένως 24, 17.
ἐξῆς 18, 22. 109, 9 al.
ἐξιέναι 11, 26.
ἐξίς 39, 21. 88, 3. ὡς ἐξίς (?) πρὸς ἐξίς κρίνεσθαι 43, 3. (ἐξισάζειν) 128, 30.
ἐξιστάναί. ἐξεστηκὼς τοῦ φρονεῖν καὶ μαινόμενος 45, 8.
ἐξιχνεύειν. ἐξιχνευτέα 116, 19.
ἐξορῶν 34, 8.
ἐξορμᾶν 99, 10.
ἐξουσία 53, 9.
ἐξω 112, 13.
ἐξωθεν 101, 8. 103, 8.
ἐξωτερικοῦς 8, 3. 105, 12. 20. 106, 14.
ἐοικέναι 5, 6. 13, 15. 34, 24. 35, 27. 48, 3. 7. 12. 20. 50, 3 al. ὡς εἰκός 105, 19. ὡς τὸ εἰκός 8, 2. ὡς ἔοικε 45, 11. 15. 46, 15.
ἐπάγειν 23, 23. ἐπάγεσθαι 96, 14. 103, 8.
ἐπαινέσθαι 7, 16.
ἐπαινέτης 96, 14.
ἐπανάγειν 100, 2.
ἐπανατίθεσθαι 107, 8.
ἐπάνθημα 121, 16.
ἐπέπερ 43, 20.
ἐπεισοδιώδης 14, 11 (cf. Add.).
ἐπειτα. πρώτη μὲν . . . ἐπειτα 15, 9.
ἐπεξέρχεσθαι. ἐπεξελεῖν τῷ προκειμένῳ 88, 6.
ἐπέρχεσθαι 30, 13. 61, 7. 102, 20.
ἐπεσθαι 24, 18. 30, 6. 35, 1. 41, 21. 107, 4. 112, 11. καὶ ἔπεται δὲ αὐτὴν 90, 16.

- ἐπέχειν 121, 10.
 ἐπί. ἐπὶ τούτοις 12, 8. ἕως
 γὰρ ἐπὶ τούτῳ καὶ τὰ τῶν
 ἄλλων 57, 27. τὸ .. ἐφ' ᾧ (ἐφ'
 ὃ Cod.) καὶ ὧς 58, 2. ἔστιν ἐπὶ
 τῷ βοηθεῖν 50, 1. θηρεύεται
 τὴν δόξαν ἐπὶ ἀπάτῃ 96, 17.
 ἐπὶ δυσκλείᾳ 99, 26. ἐπὶ τῆς
 οὐσίας 46, 22. ἐπὶ φρονήσεως
 46, 24. ἐπὶ τῷ τέλει 7, 10.
 ἐπιβάλλειν 124, 4. ἡ ὄψις τοῖς
 ὁρατοῖς ἐπιβάλλει 22, 4 sq.
 ἐπιβάλλεσθαι 115, 4. 14 sqq.
 122, 24. 124, 20.
 ἐπιβλητικὸς 18, 2.
 ἐπιβολή 22, 4. 118, 29.
 ἐπιβουλεύεσθαι 103, 6.
 ἐπιβουλή 103, 11.
 ἐπιγινώσκειν. ἐπέγνωσται
 115, 13.
 ἐπιγλύφειν 107, 25. 120, 3.
 ἐπίγνωσις 115, 28. 121, 3.
 ἐπιδεικνύναι 5, 1. 12. 12, 21.
 13, 23. 17, 5. 38, 3. ἐπιδείκνυ-
 ται 18, 22.
 ἐπιδέχεσθαι 118, 24. 119, 6.
 124, 12.
 ἐπιδρομή. ἐξ ἐπιδρομῆς 106, 4.
 ἐπεικῆς (opp. φανῆλος) 38, 9.
 ἐπείναι. ἐπιόντες 54, 6. 61, 1.
 ἐπιθύμημα 99, 25.
 ἐπιθυμητός 95, 18.
 ἐπικίνδυνος 37, 5.
 ἐπικουρεῖν 98, 10. 100, 27.
 ἐπικουρεῖσθαι 101, 27.
 ἐπικούρημα 102, 23.
 ἐπιλαμβάνεσθαι 113, 16.
 ἐπίληπτος 113, 10.
 ἐπιλογίζεσθαι 20, 10.
 ἐπιλογισμός 113, 23.
 ἐπίλοιπος 30, 9.
 ἐπιλυπεῖσθαι 123, 7.
 ἐπίλυσις 105, 13. 106, 16.
 ἐπιμέλεια 5, 13. 28, 3. 38, 19.
 40, 10 al.
 ἐπιμελεῖσθαι 27, 21. 28, 2. 12.
 29, 14. 102, 27. ἐπιμελητέον
 10, 8.
 ἐπιμένειν 125, 17.
 ἐπιμιξία 101, 28.
 ἐπίμονος 119, 5.
 ἐπιμόνως 121, 21.
 ἐπιξενούσθαι 119, 11.
 ἐπίπεδον 38, 13.
 ἐπιρρωννύναι 24, 19.
 ἐπισκέπειν 106, 8.
 ἐπισκέπτεσθαι. ἐπεσκεμμέ-
 νος 94, 23.
 ἐπίσκεψις 115, 24.
 ἐπισκοπεῖν 22, 3. 23, 12. ἐπι-
 σκοπεῖσθαι 20, 7. 125, 8.
 ἐπισκοτεῖσθαι 13, 6.
 ἐπισπᾶσθαι 117, 16.
 ἐπίστασθαι 28, 9. 56, 19. 57,
 10. 94, 15.
 ἐπιστήμη 7, 1. 19, 15. 16, 22, 7.
 23, 18 sqq. 24, 1. 27, 2. 28, 14.
 37, 7. 12. 38, 2. 6. 17. 39, 10. 19
 etc. (τῶν ἀνθρωπίνων) 11, 16.
 τοῦτο δρᾷ κατ' ἐπιστήμην
 ἀπλῶς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν
 μᾶλλον ἐπιστήμην 42, 23 sq.
 ἐπιστημονικὸς 3, 14. 16, 12.
 111, 16. 114, 25. 118, 11. 120,
 24. 121, 2. 8. 123, 20. ἐπιστη-
 μονικωτάταις 24, 20.
 ἐπιστημονικῶς 17, 4. 17, 20, 5.
 ἐπιστήμων 9, 15. 110, 27.
 ἐπιστρέφειν 112, 13. ἐπιστρέ-
 φεσθαι 107, 14. 112, 16. 113,
 10. 115, 1. 14.
 ἐπιστροφὴ 112, 15. (129, 24).
 ἐπισφαλῆς 9, 8.
 ἐπισφραγίζεσθαι 114, 1.
 ἐπιτακτικὸς 37, 21.
 ἐπιτάττειν 37, 14. 18.
 ἐπιτελεῖν 18, 3. 50, 3. ἐπιτε-
 λεῖσθαι 51, 20.
 ἐπιτήδειος 6, 18. 95, 5.
 ἐπιτηδεότης 116, 6.
 ἐπιτηδεύειν 95, 8. 97, 3. (ἐπι-
 τηδεύσασθαι) 128, 6.

- ἐπιτήδευμα 7, 5. 17. 10, 23.
 20, 11. 104, 25. 116, 20.
 ἐπιτήδευσιν 11, 1. 85, 29. 94,
 19. 115, 27.
 ἐπιτιθέναι 23, 6.
 ἐπιτροπία 104, 3.
 ἐπιτυγχάνειν 10, 9.
 ἐπιτυγῆς 36, 1.
 ἐπιφέρεισθαι 102, 19.
 ἐπίφλεγμα 121, 17.
 ἐπιφοιτᾶν 119, 11.
 ἐπιχαίρειν 123, 8.
 ἐπιχαυνοῦσθαι. ἐπιχαυνοῦ
 121, 13.
 ἐπιχειρεῖν 21, 7. 28, 16. 33,
 28. 122, 17.
 (ἐπιχειρήμα) 129, 16.
 ἐπιχειρήσεις 118, 20.
 ἐπιζητῆσθαι 96, 4.
 ἐπομένως 4, 12. 72, 10.
 ἐπονομάζειν 14, 3.
 ἐραστής 15, 7.
 ἐργάζεσθαι 114, 4.
 ἐργασία 40, 26.
 ἐργάσιμος 102, 3.
 ἐργμός (ἐργμός Plat.) 68, 8. 11.
 ἔργον 21, 10. 28, 17. 39, 25.
 42, 5. 15 sqq. etc. λόγῳ τε καὶ
 ἔργῳ 11, 21.
 ἐρίζειν 112, 28.
 ἐρμηνεία 106, 2.
 ἐρωθῆνός 108, 8 (cf. adn. et
 Add.). 124, 10.
 ἐρωθριᾶν 124, 14.
 ἔρχεσθαι 60, 14 al.
 ἔρως 10, 25. 35, 22.
 ἐρωτᾶν 52, 28. ἐρωτᾶσθαι 51,
 8. 11.
 ἐρώτησις 51, 13.
 ἐσθίειν 108, 6. 14. 123, 14. 125,
 12. 24.
 ἐσοπτρίζεσθαι 107, 26. 120, 3.
 (ἐσοπτρον) 129, 19.
 ἐσχάτως 43, 27.
 ἐσωτερικός 16, 11.
 ἐταίρα 9, 4.
 ἔτερος 43, 10. 18. 28. 45, 17.
 52, 9. 17 sqq. al. ἄλλαι μὲν . . .
 ἔτεραι δὲ 37, 14. ἑτέρα ἑτέ-
 ρων 43, 10. θάτερον 42, 28.
 57, 8 al. ὅταν δυοῖν ὄντοι
 θάτερον διὰ θάτερον αἰρετὸν
 ἢ 42, 26. ἐπὶ θάτερα 86, 16.
 θάτερον (?) in loco Plat. 75, 20.
 ἔτι τολύνν 37, 11. 22. 41, 15.
 94, 14. 20 al. ἔτι δέ 38, 1. 6.
 39, 16. 40, 20 al.
 ἔτοιμος 110, 5.
 ἐτυμολογία 124, 11.
 εὐαίσθησις 9, 16. 18.
 εὐανάντρεπτος 118, 18.
 εὐανγία 120, 24.
 εὐγλωσσία 95, 14. 97, 17.
 (εὐγνωστός) 127, 17.
 εὐδαιμονεῖν 21, 4. 22, 15. 24,
 9. 30, 11. 46, 27. 59, 26. 83, 28 al.
 εὐδαιμονία 4, 21. 11, 15. 18, 18.
 23, 26. 24, 4. 36, 6. 43, 13 sq.
 54, 20. 59, 20 sqq. al.
 εὐδαιμόνων 41, 12. 46, 23.
 εὐδαίμων 12, 19. 47, 22 al. εὐ-
 δαιμονέστερος 77, 26.
 εὐδόκιμος 5, 2.
 εὐδοξία 97, 5.
 εὐεργετεῖν 97, 28.
 εὐζωία 36, 24.
 εὐθύς 54, 27. adv. 7, 5. 47, 22 al.
 εὐθύς ἀρχόμενος 16, 18.
 εὐκαταφρόνητος 88, 10.
 124, 2.
 εὐκλεία 91, 23. 96, 20. 97, 13.
 εὐκτός 9, 16.
 εὐλαβεῖσθαι 99, 3. 103, 12.
 εὐληπτος 17, 18.
 εὐλογία 99, 27.
 εὐλόγιστος. τὸ εὐλόγιστον
 36, 4.
 εὐλόγως 96, 9.
 εὐλύτος 109, 28. 110, 4.
 εὐλύτως 11, 23.
 εὐμαθής 17, 17.
 εὐμετάβλητος 121, 11.

(εὐμετάπτωτος) 129, 11.
 εὐμηχάνως 24, 19.
 εὐνόητος 106, 3.
 εὐνομείσθαι 102, 20.
 εὐνομία 101, 2. 11 sqq. 102,
 1. 5 al.
 εὐολίσθητος 118, 18.
 εὐπαράκολούθητος 106, 4.
 εὐπιστος 102, 15.
 εὐποιητικός 98, 6.
 εὐπράγία 111, 25.
 εὐπροσδόκητος 102, 16.
 εὐρίσκειν 7, 11. 24, 2. 47, 6. 54,
 12. 61, 2 al. pass. 54, 23. 100, 12.
 εὐσέβεια 108, 20.
 εὐσταθής 118, 25.
 εὐτονεῖν 124, 9.
 εὐ-tonos. εὐ-tonotátēs 119, 7.
 εὐτυχεῖν 101, 25. 27.
 εὐτυχία 103, 5. 121, 13.
 εὐφέγγεια 116, 9.
 εὐφραίνεσθαι 60, 23.
 εὐφροσύνη 59, 16.
 εὐχεσθαι 46, 27.
 εὐχή 14, 25.
 εὐώνυμος 107, 11. 114, 7.
 ἐφέλκεσθαι 108, 25.
 ἐφεξῆς 13, 13. 111, 29.
 ἐφίεσθαι 20, 4. 21, 2. 22, 14.
 23, 17.
 ἐφιστάναι. ἐπιστάς 125, 15.
 ἐφοδιάζειν 110, 11. ἐφοδια-
 ζομένη 116, 22.
 ἔφοδος 3, 14. 20, 4. 9. 24, 5,
 10. 25. 18, 20. 19, 11. 20, 15.
 22, 11. 24, 12. 27, 11. 34, 5.
 48, 23. 70, 9. 72, 8 al.
 ἐφόσον 9, 12.
 ἔχεμυθελίσθαι 106, 17.
 ἔχεμυθία 106, 6.
 ἔχεσθαι 27, 17. 29, 15. 107, 29.
 109, 5. 111, 25. 121, 9.
 ἔως 23, 12 al.
 ζεῖν 113, 13.
 ζῆλος 99, 11.

ζηλοῦν 100, 3. τὰ ζηλούμενα
 47, 16.
 ζημία 99, 1 sq. 100, 14. (128, 15).
 ζῆν 8, 17. 9, 11. 21, 3. 28, 10.
 35, 21. 36, 22. 39, 22. 55, 26
 etc. τὸ . . ζῆν τῷ αἰσθάνε-
 σθαι διακρίνεται τοῦ μὴ ζῆν
 κτλ. 44, 9 sqq. τὸ τελέως εὖ
 ζῆν 60, 9.
 ζητεῖν 40, 10. 52, 16. 26. ζη-
 τητέα 116, 19.
 ζυγόν 107, 13. 114, 20.
 ζῶειν (?) 45, 10.
 ζωή 4, 2. 28, 11. 21, 12. 9, 13,
 7. 10. 14, 2. 5 sqq. 15, 10. 16.
 16, 4 etc.
 ζῶον 36, 12. 49, 6. 50, 8. 27, 51,
 5 etc. ἀπλοῦν τι ζῶόν ἐστιν
 ὁ ἄνθρωπος. 42, 13. τὰ ἄλλα ζῶα
 36, 7. 41, 28. 120, 11 al. τὰ
 λοιπὰ ζῶα 121, 25. sed 48, 16
 si τὰ ἄλλα intellegi debent
 ζῶα scribendum videtur τὰ
 ἄλογα. τὸ παραπεφυκὸς ἡμῖν
 ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀλλότριον
 ζῶον 14, 1.
 ζωπυρεῖν 116, 22.
 ζωώδης 115, 20. 29.
 ζωωδία 116, 8. 10. 117, 1.
 ἦ. ἦτοι μόνον . . ἦ μάλιστα 57,
 26 sq. 58, 3 sq. 59, 12. ἦτοι
 . . ἦ . . ἦ . . ἦ 59, 27 sq. al. ἦ
 γάρ τοι . . ἦ 60, 8 sq.
 ἦγεῖσθαι 35, 1. 94, 10. 96, 12.
 100, 6. 103, 27 al. ἡγητέον
 105, 14.
 ἡγεμονικός 41, 28. 123, 15. 19.
 ἡγεμονικωτέραις 37, 15. ἡγε-
 μονικωτάτη 17, 6. 95, 25.
 ἡγεμών 15, 6. 23, 27. 6. 94, 20 al.
 ἡδεσθαι 60, 24. ἔτερόν ἐστι
 τὸ ἡδόμενον πίνειν καὶ τὸ
 ἡδέως πίνειν 58, 17 sqq.
 ἡδέως 56, 14. 58, 18. 23. 59, 1.
 12. 97, 8 al.

ἦδη 36, 12. 52, 26. 58, 5 al. ἦδη
πως 93, 27.

ἦδονή 5, 19. 40, 23. 42, 28. 45, 9.
46, 2. 59, 3. 5. 10 al.

ἦδύς 9, 14. 42, 28. 58, 25. 28. 59,
1. 2. 26 al. ἦδιον 37, 26. 60, 15.

ἦδιστος 46, 1. 58, 17. 60, 5 al.
ἦθος 94, 25. 97, 3. 10. 109, 8.

ἦλθιος 47, 18.

ἦλίκος 3, 16.

ἦλλιος 17, 12. 46, 12. 51, 15. 107,
16. 115, 19. 21. 125, 13. 16.

ἦμεροειδής 123, 1.

ἦπαρ 123, 21.

ἦπερ 34, 8.

ἦρεμάιος 113, 6.

ἦρεμεῖν 117, 2.

ἦσσον 99, 9 al.

ἦχεῖν 113, 17.

ἦχώ 107, 5. 112, 18.

Θᾶκος 107, 17. 116, 1. 10.

Θάλαττα 50, 26.

Θάλπεςθαι 113, 14.

Θάνατος 95, 7. 99, 4. 113, 4 al.

Θαρρεῖν 36, 19. Θαρρητέον 9, 3.

Θάτερον cf. ἕτερος.

Θανμάσιος. Θανμάσιον οἶον
17, 8. Θανμασιώτερα 11, 12.

Θανμασιώτατον 11, 22.

Θανμασίως 125, 21.

Θανμαστός 107, 27. 110, 8.
121, 4.

Θανμαστῶς 13, 4. 114, 22.

Θέα 35, 25. 53, 19. 24.

(Θεαρέστως) 129, 18.

Θεᾶσθαι 51, 8. 13. 54, 3. 60,
21. 23.

Θεατής 55, 14.

Θεῖν. Θεόντας 40, 18. 54, 2.

Θεῖον (sulphur) 116, 4.

Θεῖος 11, 3 sq. 14, 18 etc. τὸν
ἐν ἡμῖν θεῖον ἄνθρωπον (cf.

Plat.) 31, 26. τὸ θεῖον 9, 14.
19, 19. 35, 20. 55, 26 sq. al. ἡ

θεία αἰτία 24, 8. θειότερος

27, 19. 77, 25. θειοτάτων 18, 4.
τὸ θειότατον 15, 4.

θείως 47, 25.

θεμιτός 35, 24.

θεοειδής. θεοειδεστέρον 117, 4.

θεολογία 115, 27.

θεολογικός 16, 15. 19, 14.
23, 6.

θεός 11, 14. 16 et saepe. θεοῦ
τινος (poet.) 48, 12.

θεοσέβεια 94, 5.

θεραπεία 109, 15. 18. 29. 112, 7.

θεραπέειν 109, 27. θεοσέ-
βεια οὐκ ἂν παραγένοιτο, εἰ
μὴ τις ἀφομοιώσειε τῷ θε-
ραπενομένῳ τὸ θεραπεῖον
94, 5 sq.

θεωρεῖν 18, 2. 19, 13. 20, 24.

21, 5. 12. 22, 3. 6. 27, 7. 35, 6.
37, 18. 43, 21. 52, 7. 53, 7. 22.

60, 24 al. θεωρεῖν ὑπ' αὐγὰς
47, 6. θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι

58, 21. ἐθεωρήθη 123, 22.
θεωρητέον 35, 23.

θεώρημα 9, 12. 114, 25.

θεωρηματικός. (ἐπιστήμης)
124, 6.

θεωρητικός 20, 23. 23, 22 al.
(φρόνησις) 4, 15. 54, 11. (σο-

φία) 11, 5. 19, 13. 20, 3. 36, 10.
(φιλοσοφία) 4, 1. 11, 13 sq. 21, 8.

(ἐπιστήμη) 43, 18. 56, 2. 10.
(νοῦς) 21, 12. (ἐνέργεια) 58,

16. (μαθήματα) 119, 25.

θεωρητικῶς 48, 24

θεωρία 12, 2. 17, 7. 23, 22. 35,
8. 10. 42, 25. 53, 21. 25. 60, 21

(ubi θέας Plato) al.

θεωρός 20, 1. 51, 9.

θήγεσθαι. λόγον τεθηγμένον
112, 27.

θηρᾶσθαι 99, 15.

θηρεύεσθαι 96, 17.

θηρευτικός 27, 3.

θηρίον 95, 2.

θηριώδης 94, 29.

- θνήσκειν. τεθνάναι 9, 11. (ἐν τοῖς τεθνεῶσι 129, 2).
 θνητός 14, 2. 99, 27 al. ὁ θνητός αἰών (poet.) 48, 18.
 θρησκεία. θεία 109, 1. θεῶν 111, 27. 112, 9.
 θρίξ 122, 8.
 θύειν 106, 24. 107, 18. 109, 24. 116, 11.
 θυμικός 113, 7.
 θυμός 112, 26. 113, 1. 4. 11 sqq.
 θύρα 106, 22. 109, 11.
 θυσία 108, 1. 121, 26. 122, 12.
 λατρικός 42, 19. (τέχνη) 38, 17. 49, 18.
 λατρός 54, 13. 15.
 ἰδία. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ 101, 13.
 ἰδιάζειν 4, 1.
 ἰδιος 3, 20. 6, 6. 8, 6. 20, 20 al. κατ' ἰδίαν 88, 5. 108, 17.
 ἰδίωμα 121, 23.
 ἰδίως 3, 18. 120, 17.
 ἱερόν 10, 3. 106, 19. 21. 108, 21. 109, 10.
 ἱερός 5, 15. 84, 2. 109, 7.
 ἱκανός 23, 14. 36, 5. 52, 10.
 ἱκανῶς 40, 13. 43, 26. 54, 27. 110, 9. 116, 18.
 ἰός 8, 19.
 ἴσος (in cod. ἴσος) 14, 4. 110, 22 al. ἴσον adv. 123, 20.
 ἰσότης 114, 21.
 ἰστάναι. ἑστῶτα 118, 10. ἱστασθαι 23, 7. 52, 25.
 ἰσχυρός 100, 18. κατὰ τὸ ἰσχυρόν 96, 21.
 ἰσχύς 36, 13. 47, 10. 97, 18. 100, 27. (130, 11).
 ἴσως 52, 10. 55, 17. 57, 27. 60, 11. 100, 21 al.
 ἰχνεύειν 30, 7.
 ἴχνος 108, 9. 123, 2. 28. 124, 17.
 καθάριεν 115, 26.
 καθαιρεῖσθαι 113, 22.
 καθάπερ 8, 20 al. καθάπερ ... καὶ 9, 10. 10, 8 sq. καθάπερ ἂν εἰ 55, 27. τὸ κατὰ φύσιν βελτίονος ἔνεκεν αἰεὶ συνίσταται ἢ καθάπερ τὸ διὰ τέχνης 49, 27.
 καθαρός 10, 3. 24, 2. 35, 19 al. καθαρώτερον 3, 6. καθαρώτατον 20, 7.
 καθαρότης 16, 3.
 καθαρσις 67, 17. 70, 12.
 καθαρτικός 116, 2.
 καθιέδρα 58, 24.
 καθιέζεσθαι 107, 20. 116, 26.
 καθέλκεσθαι 115, 14.
 καθιεύδειν 45, 25. 46, 2 sqq. 57, 1. 3. 20. 59, 4. cf. ἐγείρειν.
 καθήκειν. τῶν κατὰ μέρος κατηκόντων 36, 3 sq.
 καθῆσθαι 58, 21.
 καθιεροῦσθαι 107, 19. 116, 12.
 καθιστάναι 103, 11. 104, 12. 113, 15. καθίστασθαι 101, 1. 102, 12. 103, 23. 25. 124, 29.
 καθό 105, 12. 15.
 καθολικός. καθολικώτερον 22, 12.
 καθόλου 20, 10. 22, 5.
 καθορᾶν 13, 9. 23, 24. 47, 17. κατοψόμεθα 15, 12. 111, 8. κατιδεῖν 21, 10 al.
 καθόσον 44, 6. 45, 21 al.
 καίεσθαι 9, 10.
 κáιπερ c. partic. 48, 14.
 κáιρός 119, 12.
 κáιτοι 57, 17. 110, 19 al.
 κáκία 9, 5. 10, 2. 13, 18. 98, 3. 7. 100, 9 al.
 κáκοδαιμονία 54, 21.
 κáκός 5, 5. 12, 14. 13, 9. 14. 15, 8. 30, 7. 38, 8. 39, 20 etc. κáκιστον 97, 20. 101, 14. κáκιον 99, 23. (κακώτερα 127, 21).
 κáκον χéιν 119, 17.
 κáκῳς 9, 8 al. (127, 18).
 κáλεῖν 46, 17. 98, 14 al.

- κάλλος 47, 10 sq.
 κάλλωπίξεσθαι 96, 18.
 καλός 7, 2 sq. 10. 10, 22, 25. 12, 20. 20, 8. 22, 10 al. κάλλιστος 55, 5. κάλλιστα adv. 28, 15. 42, 6.
 καλῶς 8, 18. 46, 26. 47, 8. 50, 16. 18. 52, 6. 58, 3 al.
 κάμνειν 45, 14.
 καῖν (= καὶ αἶν) cum conjunct. 34, 27. 46, 1. 28. 52, 22. 54, 8. 56, 18. 60, 6. 101, 8. καῖν εἰ cum indic. 55, 17. (= καὶ αἶν) 44, 4. 58, 12. 60, 3.
 κανών 54, 25. 55, 15. figurate 39, 17.
 καρδία 108, 5. 123, 3. 21.
 καρπός 10, 6. 10.
 καρτερεῖν 95, 7.
 κατὰ. κατὰ μέρος 6, 16. 36, 3. 43, 6. κατὰ γένος 7, 16. κατὰ γένῃ 22, 3. κατὰ τρόπον 10, 1. κατ' ἀνάγκην 12, 6. κατὰ σμικρόν 96, 13. κατὰ τὸ ἴσχυρόν 96, 21. κατὰ βραχὺ 7, 8. κατὰ φύσιν saep. in Excerpt. Arist. καθ' ἕνα ξῆν 100, 10. τῆς κατὰ ἕνα διαίτης 100, 15.
 καταβάλλειν 49, 20.
 κατάγειν 23, 15.
 καταγέλαστος 47, 1.
 καταγίγνεσθαι 119, 26.
 καταγωνίζεσθαι 95, 1.
 καταδεής. καταδεεστέρον 27, 20.
 κατάδηλος 83, 22. 106, 14.
 καταδουλοῦσθαι 35, 25.
 κατακιρνᾶν 116, 8.
 κατακόρως 118, 15.
 καταλαμβάνειν 120, 1.
 καταλείπεσθαι 53, 6.
 κατάληψις 35, 12. 115, 12. 17. 120, 22. 121, 3.
 καταλύειν 104, 7.
 καταμανθάνειν 11, 21. 12, 4.
 καταναλίσκειν 95, 28.
 κατανοεῖν 50, 21.
 καταπαύειν 126, 5.
 καταπλήξ 124, 13.
 καταπτύειν 108, 7. 124, 2. 7. 125, 4.
 καταργεῖν. καταργητέον 35, 18.
 κατάρχειν 5, 8.
 κατασκευέειν 59, 21.
 κατάστασις 14, 19.
 καταστροφή 102, 19.
 κατάφορος 124, 25.
 καταφρονεῖν 95, 7. 124, 6.
 καταφρόνησις 100, 1.
 καταχρησθαι 97, 19. 23.
 καταψεύδεσθαι 96, 10.
 κατεργάζεσθαι 95, 16. 97, 3. 16.
 κατέχεσθαι 110, 2.
 κατηγορεῖσθαι c. gen. 57, 17. (κατοπτρίζεσθαι c. acc.) 129, 20.
 κατορθοῦν 114, 4.
 κάτωθεν 8, 6. 105, 23.
 κείσθαι. νόμος κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν κείμενος 55, 5 sq.
 κελεύειν 41, 31. 123, 24.
 κηλὶς 10, 3.
 κινδυνεύειν 40, 5.
 κίνδυνος 95, 3.
 κινεῖν 3, 8.
 κίνησις 57, 5. 58, 24. 112, 28.
 κλέος 96, 7.
 κλιμαξ 8, 5. 105, 23.
 κοινῇ 6, 1. 22, 1. 30, 8. 101, 13. 123, 10.
 κοινός 4, 5. 6, 5. 15. 7, 12. 17. 22. 20, 21. 21, 14. 22, 2. 27, 18 etc. αἱ κοιναὶ ἔννοιαι 8, 13. 17, 14. 45, 4. 18. 48, 22. κοινοτέραν 22, 12.
 κοινοῦσθαι 103, 2.
 κοινωνεῖν 48, 14. κοινωνητέον 117, 23.
 κοινωνία 9, 2.

κοινωνικός 117, 8. 20. 123, 6.
13.
κοινῶς 3, 9. 7. 15. 10. 12. 108, 16.
κόλασις 48, 1.
κολούρωσις 122, 3.
κομιδὴ 50, 26.
κομίζειν 53, 4. κομιζόμεθα
53, 14.
κομψός 54, 13.
κόνης 124, 21.
κορυφαῖος. τῶν κορυφαίων
ἐν φιλοσοφίᾳ ἀνδρῶν 72, 9 sq.
κοσμεῖσθαι 5, 17. κοσμητέον
10, 3
κοσμίως 109, 25.
κόσμος 5, 21. 18, 14. 52, 9. 99,
14 al.
κρατεῖν 107, 4. 112, 11. 113, 5.
121, 9. κρατεῖται 11, 25.
κράτος 101, 4 sq. τὸ ἐπὶ τῇ
πλεονεξίᾳ κράτος 100, 6. 22.
κρατύνειν 96, 24. 100, 26. κρα-
τύνεσθαι 103, 7. 120, 8.
κράγγρα 117, 15.
κρίνειν 18, 3. 27, 7. 37, 16.
41, 21. 54, 26. 55, 3 al. κρί-
νεσθαι 43, 3.
κρίσις 36, 5. 39, 26.
κριτήριον 20, 4. (129, 30).
κρύπτεσθαι. τὸ κρυπτόμενον
ἐν ἀφανεί 17, 18.
κτᾶσθαι 20, 24. 21, 4. 8. 24, 1.
28, 4. 13. 33, 29. 37, 7. 38, 18.
41, 4. 47, 3. 56, 12. 21 al.
(κτηνώδης) 129, 13.
κτῆσις 3, 23. 9, 7. 11, 4. 34, 1.
37, 25. 40, 2. 14. 46, 23.
(κτητικός) 127, 25.
κύαμος 108, 13. 125, 9.
κυβεργᾶσθαι 101, 25.
κυβεργήτης 42, 19.
κυκλοῦσθαι. ἐὰν καὶ ὀλίγα
ἢ (τὰ χρήματα) ἐξαρκεῖ ὅμως
κυκλοῦμενα 101, 21.
κυλίνδριον 13, 15.
κύριος 35, 4. 39, 15 al. κυριώ-

τερος 23, 23. 44, 24. κυριώ-
τατος 5, 26. 7, 25. 14, 5. 15, 5.
16, 14. 39, 26. 41, 24. 42, 8.
22. 25. 43, 2. 59, 8. 105, 16 al.
κυριώτατα adv. 58, 12.
κυρίως 37, 15. 42, 12. 49, 19.
52, 23. 56, 24. 57, 3.
κωλύειν 41, 31. 50, 23. 58, 18.
κωλύεται 11, 25.
κωλυσιεργός 119, 27.
κωλυτικός 116, 7.

λαλεῖν 107, 12. 114, 13.
λαμβάνειν 19, 15. 20, 2. 22, 14.
38, 3 etc. ληφθέντων 54, 26.
(ἐληπται 130, 4).
λαμπρός. λαμπροτάτη 120, 24.
λανθάνειν 17, 13. 104, 14.
λάχανον 125, 19.
λέβης 113, 13.
λέγειν 12, 16. 37, 3 etc. λέγε-
σθαι 42, 6. 29. 43, 6 al. λεκ-
τέον 42, 7. 52, 22.
λεῖος 54, 27.
λείπεσθαι 36, 13. 99, 27(?).
λεληθότως 8, 2. 105, 19.
λέξις 106, 2.
λεωφόρος 107, 1. 111, 18.
λήξις 71, 3.
λήρος 48, 21. 106, 12. (128, 33).
λίθος 125, 20.
λογίζεσθαι 28, 18. 41, 10. 58, 5.
83, 24. 103, 26. (128, 34).
λογικός 121, 24. 123, 13. λογι-
κῆς φιλοσοφίας 19, 22.
λογισμός 55, 8. 113, 12. 18. λο-
γισμῷ λαβεῖν 22, 14.
λογιστικός. διὰ τοῦ καθαρῶ
τοῦ λογιστικοῦ 123, 22. (τὸ
λογιστικὸν ἡμῶν 128, 8).
λόγος. οἱ παλαιοὶ λόγοι 5, 15.
84, 1. κατὰ λόγον 21, 2. 42,
14 al. τῆς ψυχῆς... τὸ μὲν
ἦν ἔχον λόγον τὸ δ' οὐκ ἔχον
34, 13 sqq.
λοιπός 47, 16 al. τὸ λοιπὸν

6, 14. 8, 10 al. λοιπόν adv.
16, 11. 24, 14. 122, 24.
λυπεῖσθαι 58, 25. 27.
λύπη 61, 1.
λυπηρός 58, 25.
λύσις 70, 11 al.
λυχνοειδής 120, 22.
λύχνος 107, 26. 120, 19.

μάθημα 6, 19. 10, 4. 22. 20, 10.
110, 27 sqq. al.
μάθησις 6, 15. 16, 16. 58, 24 al.
μαθητεύειν. οἱ μαθητεύσαν-
τες τῷ Πυθαγόρᾳ 106, 1.
μαίνεσθαι 9, 9. 45, 9.
μάκαρ. μακάρων νήσοι 53, 4.
9 sq. 15.
μακάριος 5, 27. 15, 10. 47, 22.
μακαριότατος 15, 14. 72, 6.
48, 9. 60, 17. 70, 15.
μακρός 47, 19 al. διὰ μακροῦ
96, 24.
μαλθακός 113, 24.
μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν μᾶλλον
ἐπιστήμην 42, 24. τῷ φρο-
νοῦντι ἢ τῷ ἄφρονι μᾶλλον
59, 4 sq. τὰ μάλιστα ὄντα
59, 14. τὰ μάλιστα καὶ κυ-
ριώτατα καὶ τιμιώτατα 41, 24.
μανθάνειν 20, 11. 52, 5 al.
μαντική θεία 125, 11.
μαρτυρεῖν 43, 26. 45, 17.
μάρτυς 112, 29.
μάτην 50, 21. 91, 15.
μάχαιρα 9, 9. μαχαίρη (sic)
107, 6. 112, 24.
μάχεσθαι 54, 2. θυμῷ μά-
χεσθαι χαλεπόν (Heraclit.)
113, 1.
μεγαλόψυχος. τὸ μεγαλόψυ-
χον 9, 14.
μέγας. μεγάλων μυστηρίων
10, 5. τὰ μέζονα 7, 9. μεγάλα
ὠφελεῖν 101, 17. cf. 109, 3.
μέγιστος 40, 3. 41, 3 al.
μέγεθος 37, 25. 40, 12. 47, 10.

μεγεθύνειν 116, 23.
μεθεκτικός 116, 3.
μεθιέναι. ἐκτὸς μεθίησι (opp.
προσελήφε) 14, 12.
μεθιστάναι. μεταστῆναι 16, 2.
100, 17.
μέθοδος 16, 8. 94, 3. (μέση)
7, 19.
μεθύειν 45, 24.
μελάνουρος 107, 3. 111, 29.
μελετᾶν. μελετητέον 35, 21.
μελέτη 10, 24. cf. 13, 11. 100, 1.
115, 5.
μέλλειν 12, 6. 43, 24. c. fut.
inf. 24, 9. 37, 10. 53, 20 al.
μέλος 48, 9.
μεμπτός 53, 11.
μέμφεσθαι 96, 10.
μένειν ἐν τῷ νῶ 35, 17.
μέντοι 43, 12. 45, 8. 49, 22.
120, 22 al.
μερίζειν (?) 113, 14.
μεριμνᾶν 102, 9.
μεριστός 20, 26. 42, 10.
μέρος 6, 2. 42, 2. 43, 11. 48, 6. 13.
50, 20. 59, 19. 94, 2 al. ὡσανεί-
τινος τῶν ἐπὶ μέρους ζῶων
120, 14. κατὰ μέρος 6, 16. 36, 3.
μέσος 105, 3 al. μέση τινὶ με-
θόδῳ 7, 18. ζῶῃ . . . τέλος καὶ
μέσον ὁμοῦ συνέχουσα 24, 7.
τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς 110,
16.
μεστός 106, 12.
μεταβαίνειν 5, 22. 86, 3. με-
ταβησόμεθα 8, 3.
μεταβάλλειν 5, 18. 57, 4.
μετάβασις τῆς διανοίας 5, 22.
μεταβιβάζειν τὴν διάνοιαν
125, 17.
μεταβολή 118, 23. 120, 28. 121,
14.
μεταδιδόναι 117, 14. 28.
μεταδιώκειν 19, 17. 98, 22.
111, 21.
μεταδοτικός 117, 8.

μεταθεῖν 18, 17. 20, 5.
 μεταλαγχάνειν 71, 5. 95, 12.
 μεταλαμβάνειν 18, 18. 97, 14.
 98, 17. 122, 20. μεταληπτέον
 117, 24.
 μεταλλαγή 102, 12.
 μεταλλάττειν... τὴν ἀνθρω-
 πίνην φύσιν εἰς τὴν τῶν θεῶν
 καθαρότητα 16, 2.
 μετάνοια 115, 16. 18.
 μεταξύ 106, 19. 108, 22.
 μεταστάσεις 15, 15. 115, 8.
 μεταφυντεύειν 125, 12 sqq.
 μετεῖναι 36, 11.
 (μετεμψύχως) 129, 34.
 μετέρχεσθαι 107, 15. 111, 14.
 115, 1.
 μετέχειν 7, 3. 111, 9.
 μετιέναι 121, 5. μετώμεν 86,
 16. μέτιθι 119, 23. 125, 3.
 μετονομάζειν 115, 18.
 μετουσία 110, 5.
 μετρεῖσθαι 117, 6.
 μετρητός 117, 2.
 μέτριος 5, 17.
 μετριοτής 114, 21.
 μετρίως 109, 25.
 μέχρι 120, 8. 121, 17.
 μηδέπω 8, 12.
 μηθέν 107, 27.
 μηκέτι 124, 8.
 μῆκος 38, 13.
 μηχανύεσθαι. τῷ βίῳ μηχανο-
 μένω 99, 23.
 μήν. οὐ μὴν ἀλλὰ 49, 23. καὶ
 μὴν 41, 11 sq. 24. ἡ μὴν 40, 6.
 οὐδὲ μὴν 43, 8. τό γε μὴν θεω-
 ρῆσαι (praecedat τὸ μὲν γὰρ
 κτήσασθαι) 21, 11. ἀλλὰ μὴν
 11, 5. 44, 9. 49, 8. 26. 58, 15 al.
 μὴνῃ 107, 18. 116, 12.
 μηνύειν 96, 10. μηνύεται 121,
 16.
 μήτε. μήτε... μήτε... μήτε
 ... μὴδὲ μὴν 111, 10 sq. cf.
 62, 23. μήτε... τε 40, 15 sqq.

μήτηρ 46, 14.
 μηχανᾶσθαι. ἐμηχανήθη 105,
 25.
 μαιίνειν 116, 4.
 μιασμός 116, 5.
 μίγνυσθαι 6, 1. 14, 25.
 μικρός 36, 9 al. (μυστήρια) 10, 5.
 μικρότης 110, 15.
 μιμεῖσθαι 49, 28. 50, 12. 54, 1.
 55, 19. μιμητέον 117, 21.
 μίμημα 55, 14. 22. φύσεως αἱ
 τέχναι... μιμήματα 34, 8 sq.
 μίμησις 55, 13. 105, 26. 121, 22.
 μιμνήσκειν. μέμνησο 115, 22.
 μίσγειν 116, 7.
 μισθός 40, 15. 53, 11.
 μνήμη 103, 17. 123, 2.
 μόγισ 122, 21.
 μοῖρα 11, 24. 36, 28. 109, 20.
 μόλις 50, 4. 60, 12.
 μολόχη 108, 14. 125, 12. 23.
 μολύνειν 116, 6.
 μολυσμός 116, 7.
 μοναρχεῖν 104, 12.
 μοναρχία 104, 5.
 μοναχῶς 118, 6.
 μόνιμος 56, 1. 121, 1. 11. (129,
 10).
 μονίμως 59, 15.
 μόνος. μόνον adv. 6, 6. 19, 24.
 34, 21. 46, 25. 28 etc.
 μόνως 94, 12.
 μόριον 10, 7. 42, 4. 23. 43, 12.
 μορφή 120, 9.
 μοχθηρός 51, 4.
 μοχθηρός 9, 9. 11.
 μύειν 56, 18.
 μῦθος. ἱεροὶ μῦθοι 5, 15. 84, 2.
 μυρίοι. μυρία 56, 10.
 μυστήριον 10, 5. 106, 7.
 (μυστικὸς) 127, 5.
 μωρός 103, 28.
 νεανικός. τὰς νεανικωτάτας
 ἡδονάς 45, 9.
 νεῖκος 113, 6.

νεκρός 48, 6.
 νέκταρ 9, 13.
 νέμειν 98, 6.
 νέος 96, 3 al. οἱ νεώτεροι (cf. Sch.) 118, 14 sq.
 νηνεμία. χρηὸν οὖν ἐν νηνεμία καθίσταται τὴν ψυχὴν 113, 15.
 νοεῖν 17, 24. 123, 19. 25 al. νοεῖσθαι 3, 10. 21, 6. 124, 16. (129, 33) al. τὰ νοούμενα 18, 12 al.
 νοερός 13, 7. 14, 8. 16, 15. 18, 11. 20, 27. 112, 4.
 νόημα 19, 25. 120, 26.
 νόησις 18, 2. 34, 17. 19. 59, 14.
 νοητικός 120, 24. 124, 7.
 νοητός 18, 4. 34, 18. 115, 6. 118, 21. 119, 25. 120, 16. 122, 24. 124, 20.
 νομίζειν 40, 13. 100, 22. 105, 9 al. νομιστέον 8, 19.
 νόμιμος 97, 19.
 νομοθετεῖσθαι. νενομοθετημένην 106, 6.
 νομοθέτης 54, 17. 55, 21.
 νόμος 39, 15. 55, 18. 25 etc. νόμος κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν κείμενος 55, 5.
 νοσεῖν (129, 3). νοσῶν τῷ φρονοῦντι 45, 19.
 νόσημα 86, 9.
 νοσοκομία 120, 1.
 νόσος 9, 6. 49, 19. 86, 10. 12. 99, 1 al.
 νοῦς. ὁ ἐν ἡμῖν πρακτικὸς νοῦς 9, 17. ἡ κατὰ νοῦν σοφία 3, 22 sq. ἡ κατὰ νοῦν ζωὴ 4, 2. 14, 16 sq. ὁ κατὰ νοῦν βίος 4, 19. 56, 13 al.
 νυκτοειδής 122, 26.

ξύνοικεῖν 30, 8.
 ξύνοικος in loco Plat. 31, 8.
 ὁ ἡ τό. de τοὺς δέ (om. τοὺς μέν) cfr. ad 54, 2. 57, 14.
 ὄγκος 110, 15.

ὄδε. τόδε τι 43, 28.
 ὀδός 60, 19. 106, 21. 107, 1. 22. 109, 9. 111, 18. 118, 4 sq. 27.
 ὀδῶ προΐεναι 7, 12.
 ὀθεῖν 47, 8. 60, 14.
 οἷεσθαι 40, 2. 42, 3. 43, 23 etc. ὥς ἐγῶμαι 95, 6.
 οἰκεῖν 53, 10. 71, 2. ἡ οἰκονομένη 41, 1.
 οἰκεῖος 7, 26. 12, 13. 22, 9. 39, 21. 41, 23. 85, 26. 103, 8. 104, 17. 105, 17. οἰκειοτέρου 27, 20. οἰκειότατον 27, 16. οἰκειότατα 13, 4.
 οἰκειότης 122, 14.
 οἰκειοῦν 86, 7. 105, 21. οἰκειωσόμεθα 8, 4.
 οἰκείως 35, 14.
 οἰκέτης 99, 4.
 οἰκία 43, 11 sq. 49, 4. 107, 14. 23. 114, 29. 119, 4.
 οἰκοδόμημα 55, 17.
 οἰκοδομικός. (τέχνη) 43, 11. 49, 19.
 οἰκοδόμος 55, 14.
 οἰκονομεῖσθαι 48, 15.
 οἶκος 104, 20.
 οἶονεῖ 9, 17.
 οἶος. τῶν ἀφαιρεθῆναι οἶων τε 36, 21. θανμάσιον οἶον ἀγαθὸν παρέχεται 17, 8. τὸ μὲν χρηῖται τὸ δ' ἐστὶ τοιοῦτον οἶον ὃ (?) χρηῖται 27, 14 sq. οἶον ἀντίκα 50, 5. τοιοῦτός ἐστιν οἶος (?) ἐκείνος πάσχειν ἢ ποιεῖν 57, 22 sq.
 οἶοςπερ. οἶαπερ 5, 7.
 οἷχεσθαι. εἰς ἄπειρον οἷχεται 52, 25.
 ὄκνος 114, 3.
 ὄλεθρος 14, 10.
 ὀλίγος 96, 25. 28. 97, 5 sq. al. ὀλιγοσιτία 9, 5.
 ὀλιγοχροσίως 97, 1.
 ὄλος 4, 27. 5, 13. 20, 13. 27. 22, 2. 37, 17. 90, 15 al.

- ὁλοσχερῶς 7, 21. 105, 5.
 ὅλως 11, 20. 35, 26. 56, 12.
 ὁμαλῶς 96, 4. 123, 11.
 ὁμιλεῖν 114, 2. ὁμιλητέον 94, 21.
 ὁμιλία 125, 10.
 ὄμμα 50, 22. (130, 1). πᾶν τὸ τῆς προσοχῆς ὄμμα 35, 22. τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα 120, 25.
 ὁμματουργός 111, 7.
 ὁμογενής 125, 18 sq.
 ὁμοιοπαθής 123, 9.
 ὅμοιος 5, 28. 11, 16. 12, 3. 44, 5 sq. 104, 10 al. εἰ γὰρ ὁμοίω τὸ ὅμοιον φίλον τέ ἐστι καὶ προσήγορον 109, 12.
 ὁμοιότης 15, 24. 94, 7. 97, 10. 112, 21.
 ὁμοιοῦσθαι 30, 4. 35, 17.
 ὁμοίωμα 3, 7. 10, 11.
 ὁμοίως 38, 22. 39, 23. 41, 1. 46, 21. 55, 1 al. ὥσπερ . . . ὁμοίως ἴσως κτλ. 55, 17.
 ὁμοιώσεις 10, 16.
 ὁμολογεῖν 39, 13. 54, 14.
 ὁμολογία 20, 25.
 ὁμολογουμένως 29, 11.
 ὁμονοητικός 28, 13.
 ὁμόνοια 28, 14.
 ὁμοῦ 5, 12. 16, 14. 20, 27. 24, 7.
 ὅμως 40, 18. 48, 15. 56, 10 al. (ὀνειδίζειν) 129, 5.
 ὄνομα 19, 21. 124, 11. τῶν τὰ ὀνόματα τιθεμένων 117, 25.
 ὀνομάζειν 117, 26. 121, 15. ὀνομαζομένων 38, 14.
 ὄντως 36, 14. 22. 70, 12 sqq. al. ὁ ὄντως ἄνθρωπος 4, 3. 18, 21.
 ὄνυξ 117, 15. 122, 8. 11.
 ὀνυχίξεσθαι 108, 1. 121, 26.
 ὀξύς 107, 7. 113, 8.
 ὀξύς. βλέπουν ὀξύ 47, 13. τὸ ὀξύ τῆς ψυχῆς ὅπερ θυμὸν καλοῦμεν 113, 11 sq. ὀξύτατην 17, 11.
 ὀπη . . τῆς οἰκουμένης 40, 26.
 ὀπισθεν 73, 9. cf. Plat.
 ὅποιος 15, 11. 50, 6 al.
 ὁπότε 83, 20.
 ὀπιζομένοις vox corrupta (Archyt.) 19, 7.
 ὅπως 10, 9. 47, 3. 50, 22 al.
 ὄραν 8, 18 sq. 34, 18. 43, 25. 47, 12. 14 etc. ἰδεῖν 46, 12. 15. ὀρασθαι 18, 12. ἰδοι . . ἄν τις 41, 6. 50, 19 al.
 ὄρασις 34, 17.
 ὄρατικός. τοῦ ὀρατικοῦ ἐνέργεια ὄραν τὰ ὀρατά 34, 18.
 ὄρατός 22, 5. 34, 18. 56, 6.
 ὄργανον 19, 24. 20, 1. 37, 4. 40, 26. 41, 18 sq. 54, 24. 55, 4. 8. 16. 123, 16. 21. 25.
 ὀρέγειν 122, 16 sq. ὀρέγεσθαι 37, 7. 97, 16. 25. 99, 8.
 ὀρεκτός 4, 6.
 ὀρθός 55, 25. 95, 25. 104, 17. 121, 12. (127, 20).
 ὀρθότης 37, 16.
 ὀρθῶς 28, 9. 11. 37, 10. 50, 14. 16. 58, 1. 6 al.
 ὀρίζεῖν 114, 15. ὀρίζεσθαι 23, 10. 38, 5. 7. 121, 19. ὀρυστέον (i. αἰρετέον) 60, 7.
 ὀριστικός 23, 21.
 ὀρμαῖν 7, 4. 16, 12. 100, 5. cf. ad 56, 2. ὀρμασθαι 20, 14. 116, 27. 125, 24. ὀρμητέον 9, 1.
 ὀρμεῖν. ὀρμεῖ 56, 2 (cod. ὀρμαῖ).
 ὀρμή 36, 12. ad 20, 8.
 ὄρος 39, 17. 55, 1.
 ὄς. δι' ἣν μὲν — δι' ἣν δέ 9, 18. τὸ ὄν, ἢ ὄν 20, 3. cf. 57, 17 al.
 ὅσος 3, 16. 5, 1. 7, 3. 11, 24. 15, 10. 16, 13. 20, 8 sqq. 34, 23. 39, 18 etc. ὅσον ἐπ' αὐτοῖς 118, 23.
 ὅσπερ. ἥπερ 115, 13. ἥπερ 124, 25. ἥνπερ 16, 6. ὅπερ 14, 1. 23, 22. 34, 14. 41, 20. 124, 18. 27 al.
 ὅστις 6, 16. 13, 11. 28, 15. 37,

18. 42, 1 etc. ὅ τι μάλιστα
59, 9 al. ὅστις οὖν 7, 14.
ὅταν 41, 24. 57, 24. 26 al.
ὅτε. οὐκ ἔστιν ὅτε οὐχὶ ἑαυτοῖς
ὁμοίων διατελούντων (= αἰεὶ
ἑαυτοῖς ὁμ. διατ.) 119, 1.
ὅτι... καὶ διότι 41, 3.
ὅτιπερ 44, 20.
οὐδαμῇ 100, 17.
οὐδαμῶς 36, 15.
οὐδεὶς 17, 13. 40, 23. 43, 6 al.
οὐδέποτε 28, 13.
οὐθὲν 34, 6. 113, 14.
οὐθὲτερος 121, 14.
οὐκέτι 10, 15. 24, 5.
οὐκοῦν 41, 2. 29. 43, 1. 14 etc.
οὖν. κατὰ δὴ ταύτην οὖν τὴν
μέθοδον 94, 3.
οὐράνιος 60, 18. 112, 4. 115,
24.
οὐρανός 51, 9. 13. 115, 21. τὴν
περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρίαν
12, 2.
οὐρεῖν 107, 16. 115, 19.
οὗς 122, 4. ἡ ἀκοή τοῦ ψόφου
αἰσθάνεται διὰ τῶν ὠτων
44, 17.
οὐσία 8, 12. 11, 3. 15, 5. 16, 14.
38, 12. 42, 11. 14. 45, 8. 46, 22.
109, 14. 112, 20.
οὔτε... οὔτε... ἀλλ' οὐδέ 7,
19 sq. οὔτε... οὔτε... οὐδέ
71, 22 sq.
οὔτος. τοῦτο μὲν... τοῦτο
δὲ... τοῦτο δ' αὖ 17, 21 sqq.
ἐν ταύτῃ 7, 21. ἐν τούτῳ
23, 27.
οὔτως 14, 16. 23, 11. 28, 6. 30,
12 al. οὔτω 18, 22. 20, 12.
23, 14. 24, 9. 30, 1 etc. οὐ-
τως(ν) 21, 10. 49, 3.
οὐχί 36, 27. 118, 7. 119, 1. cf.
ad 54, 17.
ὄφελος 45, 20. 52, 27. 53, 5.
106, 14. 114, 24. (129, 6).
ὄφθαλμός 8, 18. 18, 11.
ὄχνη οὖν. ὄχνησιν 111, 1.
ὄψ' ἀρξαμένῳ 96, 29.
ὄψις 17, 10. 18, 4. 22, 4. 43, 25.
44, 14. 22. 45, 1 etc.
πάγκακος 97, 24.
πάθος 35, 19. 86, 8. 99, 17.
110, 2. 113, 18 al.
(παιδαγωγός) 128, 7.
παιδεία 3, 2. 5, 4. 8. 10. 6, 15.
7, 2. 10, 6. 28, 12 etc.
παιδεύεσθαι 5, 11.
παίδευμα 122, 18.
παιδίον 45, 24.
πάλαι 36, 21. 44, 20.
παλαιός. παλ. λόγοι 5, 15. 84, 1.
οἱ παλαιότατοι 105, 27.
παλιν 20, 3. 21, 25. 35, 11 al.
παναληθής. παναληθέστατον
23, 18.
παντάπασι 7, 19. 52, 18. 95, 10.
105, 3. 114, 11 al.
πανταχόθεν 41, 1.
πανταχοῦ 34, 25.
παντελῶς 36, 11. 50, 4. 52, 26.
56, 8.
πάντη 110, 20.
παντοῖος 111, 1.
πάνν 24, 15. 48, 2.
παρὰβάλλειν 55, 17. παρὰ-
βέβληται 116, 9.
παρὰβολή 10, 15.
παρὰγγέλλειν 14, 6. 95, 1.
109, 30. 110, 25. 111, 3. 20.
112, 3. 114, 9 al.
παράγγελμα 118, 26. 121, 20.
(127, 7).
παράγινεσθαι 28, 16. 41, 10.
15. 44, 3. 94, 5. 13. 19. 28. 97,
11. 114, 5. 122, 8.
παράδειγμα 30, 5.
παράδεικνύναι 105, 7. παρα-
δεικτέον(?) 37, 23.
παράδηλον 17, 15. cfr.
Iambl. ap. Stob. Ecl. vol. II
p. 19, 9 Wachsm.

- παραδιδόναι 98, 15. παρα-
 δότεον 10, 5.
 παραινεῖν 111, 6. 116, 4. 123, 6.
 παραινέσεις 97, 15.
 παραισθάνεσθαι 9, 19.
 παραιτεῖσθαι 114, 3.
 παρακαλεῖν 3, 13. 11, 6. 13, 7.
 14, 20. 16, 17 etc.
 παρακελεύεσθαι 86, 6. 109,
 6. 113, 11. 114, 21.
 παράκλησις 3, 19. 4, 1. 5, 28.
 12, 2. 9, 14. 24, 20. 14, 36,
 26 al.
 παρακλητικός 108, 20. 112,
 25. 114, 13.
 παραλαμβάνειν 10, 17. παρ-
 ελήφθη 124, 22.
 παραλείπειν 106, 17. τὰ πα-
 ραλειπόμενα τῆς φύσεως 50,
 1 sq.
 παραλλάττειν 3, 18.
 παραλογίζεσθαι 9, 19.
 παραμελεῖσθαι 122, 13.
 παραμονή 9, 2.
 παραμυθεῖσθαι 4, 5.
 παραπλήσιος 12, 22. 27, 22.
 35, 15.
 παραπλησίως 50, 8.
 παραποδισμός 110, 18.
 παρασκεύειν 6, 17. 10, 2.
 12, 19. 36, 6 al. παρεσκευασ-
 μένος 72, 6.
 παρασκευαστικός 27, 3.
 παρασκευή 6, 16.
 παρατηρεῖν 125, 14.
 παρατήρησις 125, 25.
 παρατίθεσθαι 10, 12. παρα-
 θετέον 10, 19.
 παρατρέφειν 107, 21. 117, 7.
 παραφρονεῖν. ἔνιοι τῶν πα-
 ραφρονούντων 45, 10.
 παραφύειν. τὸ παραπεφυκὸς
 ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἄλλό-
 τριον ζῶον 13, 24 sq.
 παραχρῆμα 101, 14.
 παραψυχῇ 102, 23.
 παρεῖναι 15, 10. 17, 24. 41,
 2 etc.
 παρεροχλεῖν 32, 19.
 παρέπεσθαι 115, 16.
 πάρεργον. ὁδοῦ πάρεργον
 106, 21. 109, 9 sq.
 παρέργως 114, 24. 125, 3.
 παρέρχεσθαι 40, 18. 51, 10.
 παρέχειν 3, 15. 11, 17. 14, 10.
 16, 13. 18, 16. 50, 23 al. παρ-
 έχεσθαι 4, 14. 17, 9. 54, 11.
 παρίέναι. παριών 106, 23.
 109, 12.
 παριστάναι 13, 19.
 παρομαρτεῖν 124, 9.
 παρορᾶν 28, 15. (immo πε-
 ριορᾶν) 116, 13.
 παρορμᾶν 7, 13. 21, 7. παρορ-
 μάσθαι 11, 13.
 παρόρμησις 7, 22. 24, 18.
 παρουσία 44, 10. 58, 28.
 πᾶς. ἐκ παντὸς τρόπου 37,
 19 sq. cf. τρόπος.
 πάσχειν 92, 11. 98, 23. 102, 11.
 112, 29. (opp. ποιεῖν) 57, 8.
 22. (opp. πράττειν) 9, 18.
 πατήρ 46, 14.
 πατράδελφος 122, 6.
 παῦλα 15, 8.
 πεῖθεσθαι 40, 15. 99, 19.
 πειρᾶσθαι 106, 4.
 πέλας 123, 8.
 πένης 98, 4.
 πενία 9, 4.
 πενταετής. πενταετοῦς σιω-
 πῆς 122, 20.
 περαινέσθαι 51, 20 (cf. adn.).
 περὶ. περὶ πᾶν τὸ ὄν... ἐφίε-
 σθαι 20, 3. 7. τῆς εὐδαίμονος
 ζωῆς πέρι 90, 15.
 περιάγειν... ἐπὶ τὴν θείαν
 οὐσίαν 11, 3 sq. περιάγει...
 ὥσπερ ἐκ σκοίου εἰς φῶς
 114, 15. περιάγεσθαι πρὸς
 τὴν αὐλον καὶ καθαρὰν ζωὴν
 112, 6. cf. περιαγωγή.

περιαγωγή ἐπὶ τὸ ὄν 70, 11.
 περιαιρεῖν 83, 22.
 περιγίγνυσθαι 101, 3. 8.
 περιέχειν 22, 6. 36, 14. 37, 21.
 περιέναι. περιούσα 12, 4 (cf. adn.).
 περιεστάναι. περισταίη 104, 5.
 περικεῖσθαι 99, 5. 14. 119, 16. 21.
 περιλαμβάνειν 17, 25. 106, 11.
 περίοδος. μετὰ θεῶν περίοδον 16, 6.
 περιπατεῖν 44, 1.
 (περιπετής) 128, 14.
 περιπλέκειν 119, 9.
 περιποιεῖν 11, 20. 99, 26.
 περιπορεύεσθαι 71, 2.
 περισπούδαστος 3, 17. 65, 20. 82, 8.
 περιτίθεσθαι 114, 9.
 περιφορά 12, 4.
 περιφύειν. κατέχεσθαι... τῆς περιπεφυκυίας ἔξωθεν ἡμῖν γενέσεως 110, 3 sq.
 πη. ἄλλη πη 21, 3.
 πηγὴ 123, 24.
 πιέζειν 113, 18.
 πιθανῶς 5, 23.
 πίμπλασθαι. πλησθεῖσα 71, 4.
 πίνειν 58, 18 sqq.
 πιστεύεσθαι 96, 7. πιστεύτεον (ubi ἀπιστητέον Cobet) 9, 4.
 πίστις 96, 20. 101, 17. 28.
 πιστοῦσθαι 24, 20.
 πλατύνειν 24, 2.
 πλεῖν. οὐδὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας κτλ. 40, 4.
 πλεονάζειν. τὸ πλεονάζον 118, 2.
 πλεονασμός 110, 17.
 πλεονέκτημα 12, 15. 37, 12.
 πλεονεξία 100, 5 sq. 22. 103, 28.
 πληθοποιεῖν 125, 25.

πληθός 23, 14 sqq. 101, 2. 102, 2. 6. 9.
 πληθώρα 119, 29.
 πλημμελεῖν 32, 12.
 πλημμελῶς ἔχειν 86, 15.
 πλην 43, 17. 46, 5. 48, 10 al. c. gen. 114, 27 al.
 πλήρης 105, 9. 112, 26. πληρέστατα adv. 120, 18.
 πληροῦσθαι 85, 26. ἀπὸ (?) τῶν μάλιστα ὄντων πληρομένη 59, 14.
 πλησιάζειν 108, 10. 124, 23. 28.
 πλησίον 23, 11. 97, 28. 124, 29.
 πλοῦτον 49, 4. 50, 25.
 πλούσιος 97, 7. 98, 4.
 πλοῦτος 9, 5. 99, 8.
 πνεῖν 107, 5. 112, 18.
 ποδόνιπτρον 107, 11. 114, 7.
 ποθεῖν 98, 25.
 ποιεῖν. τὸ ποιούμενον τέλος αἰεὶ κρείττον ἐστί τῆς ποιούσης ἐπιστήμης 43, 7 sq. (opp. πάσχειν) 57, 8. 23. ποιεῖσθαι προτροπὴν, παράκλησιν sim. saepissime; περὶ πολλοῦ 94, 8. 111, 23 al.
 ποιήσις. ἀδύνατον ποιήσιν εἶναι τὸ τέλος 43, 20.
 ποιητής. οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν 53, 13.
 ποιητικός 42, 29. 43, 10. 15. 56, 4. τὸ ποιητικόν 57, 16.
 ποιητ. ἀρετὴ 21, 9.
 ποικίλια 110, 15.
 ποικίλος 119, 8. ποικιλότατα 118, 19.
 ποιότης 118, 16.
 πολέμιος 101, 1.
 πόλεμος 102, 18. 103, 8.
 πόλις 55, 18. 104, 19.
 πολιτεία 55, 19.
 πολιτεύεσθαι 37, 10.
 πολιτικός 37, 2. 55, 1. (128, 20). πολιτ. ἀρετὴ 3, 22.
 πολλάκις 48, 4. 112, 28. 114, 2 al.

πολλοστός. ἀπὸ τῶν δευτέ-
ρων καὶ τρίτων καὶ πολλο-
στῶν 55, 10 sq.
πολυσχιδής 118, 5. 28.
πολύτροπος 125, 21.
πολυφαγία 9, 6.
πολύχους 125, 21.
πολυχρόνιος 47, 19.
πόμα 58, 19.
πονεῖν 37, 26. 40, 6. 23. cf. ad
27, 2.
πονηρός 97, 24. 99, 25. πονη-
ροτάτη 100, 7.
πόνος 10, 23. 95, 26. 102, 15.
113, 21. πόνω πᾶν χρῆμα
ἀλώσιμον 113, 25. πόνον ὑπο-
μένειν (πονεῖν Rose) 27, 2.
πορεία 24, 3. 112, 4.
πορεύεσθαι 54, 3.
πορίζειν 102, 18.
πόρω. πορωτέρω 23, 11.
πορωτάτω 17, 24.
ποσαχῶς 6, 7.
πόσος. πόσω δὴ πλέον 95, 25.
ποταμός 125, 20.
που. πάντως που 17, 28. δῆ-
λόν που 18, 10.
πούς 107, 10. 114, 6.
πράγμα 11, 18. 49, 9 etc. πράγ-
ματα (opp. ἔργα) 102, 2. 6. 27.
πραγματεία 6, 7. (127, 19).
πρακτικός. ὁ ἐν ἡμῖν πρακ-
τικός νοῦς 9, 17. (βίον) 37, 2.
(ἀρετή) 3, 21. 21, 9. (127, 13).
(φιλοσοφίαν) 21, 7 sq. (φρό-
νησιν) 114, 8 al.
πράξις 7, 2. 12, 12. 28, 16. 34,
27. 35, 4. 9. 23 etc.
πράττειν 9, 19. 28, 2. 17 etc.
εὐ πράττειν 34, 4. πράττειν
πράξεις 55, 18. πρακτέον 97, 14.
πρέπειν 19, 18. 105, 8.
πρεσβεύεσθαι 7, 17. 125, 5.
πρέσβυς. πρεσβυτέρω ζωῇ 14, 6.
πρεσβυτάτην σοφίαν 16, 16.
πρίν c. inf. 7, 7. 16, 7 al.

προάγειν 4, 7. 14, 16.
προαιρεῖσθαι 29, 14. 93, 24.
προαίρεσις 86, 5.
προαιρετικός 12, 8.
πρόδηλος 17, 12. 45, 6.
προειπεῖν 96, 19. τὰ προει-
ρημένα 99, 9. 103, 19.
προευντρέπίζειν 7, 6.
προέχειν 5, 1. 88, 1. 8.
προηγείσθαι 109, 15. 17.
προηγούμενως 27, 25. 125, 8.
προθύμεισθαι c. infn. futur.
23, 8.
προθυμία 3, 8. 6, 19. 8, 14.
10, 25. 95, 28.
προθύμως 18, 17. 20, 12. 41, 5.
95, 3.
προῖεναι 3, 6. 5, 24. 7, 9. 12.
18, 20. 23, 14. 52, 25.
προῖεναι. προεμένους 40, 17.
προῖσταναι 15, 23. 104, 16.
προῖστασθαι 114, 17.
προκειῖσθαι 82, 5. 105, 21. τὸ
προκειμένον 4, 4. 45, 5. 88, 6.
125, 4.
προκρίνειν 121, 24. προκρι-
νομένης 7, 15.
προλαμβάνειν 17, 14. ταῦτα
.. μηδέπω προεληφότα τὴν
οὐσίαν τῆς ἀρετῆς 8, 12.
προλέγειν 115, 3. προλέγε-
σθαι 105, 26. 120, 4.
προνοεῖσθαι 117, 4.
προπαρέχειν 107, 10.
πρός. τοῦ τὴν φύσιν ἀπλοῦ
καὶ μὴ πρὸς τὴν οὐσίαν
ἔχοντος 42, 11. (πάντα πρὸς
τι ποιεῖν 128, 11).
προσάγειν 105, 20. 122, 13.
προσαγορεύειν 13, 12.
προσαρμόττειν 48, 7.
προσαρτᾶσθαι 117, 18.
προσβάλλειν 80, 3. προσβ. τὴν
ᾧψιν 56, 19. 57, 11 sq.
προσγίγνεσθαι 96, 9. 97, 5.
98, 3.

προσδεῖν. προσδεδέσθαι (Cod. προσδέχεσθαι) 120, 10.
 προσδεῖσθαι 50, 7. 54, 22.
 προσδεσμεύειν 48, 5.
 προσδέχεσθαι 102, 13.
 προσδοκᾶν 12, 5.
 προσεδρεῖα 40, 23.
 προσέτι 98, 8.
 προσέχειν 105, 25.
 προσεχῆς. προσεχέστατον 123, 25.
 προσήγορος 109, 13.
 προσήκειν 20, 12. 53, 18. 61, 4. 71, 5 al.
 προσηκόντως 37, 8.
 πρόσθεν 103, 9. 113, 14.
 προσθήκη 109, 21. (128, 30).
 πρόσκαιρος 110, 14.
 προσκεῖσθαι 110, 25. 125, 14.
 προσκολλᾶσθαι 48, 8. cf. 68, 8 (Plat.).
 προσκυνεῖν 106, 19. 24, 107, 5. 108, 21. 109, 24. 112, 18. προσκυνητέον 106, 22. 109, 10.
 προσλαμβάνειν 14, 14. 21, 11. (127, 14). προσλαμβάνον 108, 8. 124, 10.
 προσοικειοῦν 108, 19. προσοικειοῦσθαι 118, 29. 122, 5. 25.
 προσοχή 35, 21. συνεχῆς καὶ εὐτονωτάτη 119, 7.
 πρόσοψις 120, 15.
 προσπλπτειν 50, 23.
 προσποιεῖσθαι 54, 21.
 προστάττειν 104, 18.
 προστιθέναι 53, 23. cf. adn.
 προστρέχειν 120, 20.
 προσφείρειν 109, 4. προσφερόμενον 58, 19.
 πρόσφορος. προσφορώτατα adv. 101, 25.
 προσφύειν 117, 21.
 προσφυνῶς ἔχειν 119, 18.
 προσχρησθαι 24, 15.
 πρόσωπον 121, 17.

πρότερος. γνωριμώτερα τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων 38, 3 sq. cf. 38, 11.
 προτίθεςθαι 15, 13.
 προτιμᾶν 114, 21. 28. 124, 5. 125, 6. προτιμωμένων 125, 5.
 προτιμητέον 53, 26.
 προτρέπειν 5, 10. 6, 19 pas sim. προτραπῆναι 7, 4.
 προτρεπτικός 3, 7. 11. 6, 6. 10. 7, 18 etc.
 προτροπή 3, 14. 21. 4, 7 sqq. 5, 4 sqq. 6, 1. 4 etc.
 προχειρίζεσθαι. προχειρισάμεθα 16, 12.
 πρόχειρος 36, 28.
 προχωρεῖν 49, 2.
 προχώρησις 118, 21.
 πρωί. πρωιαιάτα 95, 19.
 πρώτιστος. πρωτοῖς 112, 7 sq.
 πρωτός 8, 11. 18, 14 al. πρωτότον μὲν . . . ὕστερον δέ 51, 21 sq. ellipt. νῦν τοσοῦτον ἰκανόν τὴν πρωτότην ἡμῶν 52, 10.
 πρωτοουργός 14, 12.
 πρώτως 4, 6.
 πτωεῖν 103, 16.
 πυνθάνεσθαι 4, 11. 96, 26.
 πῦρ 113, 7. 13. 114, 2. 116, 4.
 πυρκαῖα 99, 4.
 πως. ὡδὲ πως 8, 16. 20, 16. 22, 17.
 ῥάδιος 38, 3. 41, 4. 58, 6. ῥᾶον 60, 15. τὰ ῥᾶ πάντες ἡδίων ποιοῦμεν 37, 26. ῥάστη 40, 14.
 ῥαδίως 11, 26. 54, 12. 108, 2. 117, 13. 122, 15 sq.
 ῥαθυμία 113, 24. 119, 9.
 ῥαθυμος 119, 5.
 ῥαστώνη 40, 20.
 ῥέπειν 14, 9.
 ῥῆμα 19, 21. ῥήματ(α) (Cod. ῥήματ') 106, 13.

- (δῆτωρ) 130, 2.
 δίζα 125, 23.
 δίζωμα. τὸ κυριώτατον δίζωμα
 τῶν Πυθαγορικῶν δογμάτων
 120, 6.
 δοπή 82, 9.
 δύσις 120, 28.
- δάρκινος 104, 10.
 δάρεξ 119, 28.
 σαφής 46, 20. 97, 12. σαφε-
 στάτη 44, 14.
 σαφώς 23, 5. 46, 18.
 σβέννυσθαι 113, 6.
 σεβαστικός 110, 9.
 σέβειν 112, 23. σέβασθαι 10, 1.
 46, 13. 123, 23.
 σελήνη 51, 14.
 σεμνός 88, 10.
 σημαίνειν 109, 25. 123, 3. 124,
 18. σημαίνεσθαι 19, 23. 113,
 21.
 σημαντικός 125, 23.
 σημασία 19, 21.
 σημεῖον 40, 19.
 (σηπεσθαι) 129, 2.
 σθένος. παντὶ σθένει 86, 6.
 (σκαίος) 129, 5.
 σκαλεύειν 107, 6. 112, 24.
 σκέπτεσθαι 111, 8. σκεπτέον
 52, 10. 97, 25.
 σκιαγραφία 47, 8.
 σκοπεῖν 60, 12.
 σκοπιά 23, 24.
 (σκοπός) 127, 17.
 σκότος (δ) 114, 16. (τὸ) 122, 26.
 σκοτώδης 46, 10.
 (σκόληξ) 129, 2.
 σμικρός. κατὰ σμικρόν 96, 13.
 σοφία 3, 16. 23, 9. 12, 16, 17.
 17, 5 sqq. 18, 11. 19, 19, 14.
 20, 3. 24 etc. Ἀρχύτας .. ἐν
 τῷ Περὶ σοφίας 16, 17 sq.
 (σοφιστής) 130, 2.
 σοφός 35, 12. 97, 7 al. σοφώ-
 τας 19, 12. 23, 18. (130, 17).
- οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν 53, 13.
 οἱ σοφοί (cf. Sch.) 90, 7 Plat.
 σπάνιος 103, 3.
 σπέρμα 50, 6.
 σποδός 108, 9. 124, 17. 21.
 σπουδάζειν 47, 18. 98, 21.
 σπουδῆν σπουδάζειν 47, 2 sq.
 σπουδαστέον 23, 27. 70, 14.
 σπουδαῖος 36, 17. 55, 21. 59,
 23. 114, 8. (128, 25). σπου-
 δαιότατος 39, 14. 61, 3.
 σπουδαστός 9, 16.
 σπουδῇ 18, 17. 47, 2. 48, 10.
 54, 3. 112, 23. 119, 23.
 στάθμη 54, 24.
 στασιάζειν 86, 15.
 στάσις 103, 9.
 στέγειν 59, 15.
 στερεός. στερεὰ 38, 13.
 στερίσκεσθαι 56, 9. 96, 12.
 103, 24. 113, 13.
 στήλη. Ἡρακλέους στήλαι 40, 5.
 στίχος 105, 11.
 στοιχεῖον 38, 14. 23. 39, 8.
 στοχάζεσθαι 28, 1.
 (στρατηγός) 130, 3.
 στρώμα 108, 3. 122, 22.
 συγγενής 5, 11. 86, 1. 111, 29.
 122, 9. 123, 9. 125, 28.
 συγγίνεσθαι 124, 28.
 συγγνώμη 46, 26. 99, 21.
 (σύγγραμμα) 130, 17.
 συγγραφή 106, 9.
 συγκαθαίρειν 107, 9. 113, 19.
 συγκεῖσθαι. καὶ χωρὶς καὶ
 συγκεῖμενον 43, 4.
 συγκεραννύναι. συνεκράσεν
 20, 21.
 συγκεφαλαιοῦσθαι 24, 12.
 48, 23.
 συγκληροῦσθαι 15, 1.
 σύγκρισις 110, 12.
 συγχεῖν 123, 27 (συνέχειν
 Cod.).
 συγχερονεῖν. οἱ παλαιότατοι
 καὶ αὐτῷ συγχερονήσαντες καὶ

- μαθητεύσαντες τῷ Πυθαγόρᾳ 105, 27 sqq.
- συγχρορίζειν. συγχρορισθὲν μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων καὶ αὐτίκα τε ἀρξάμενον καὶ συναυξηθὲν εἰς τέλος 96, 5 sq. cf. ad p. 105, 27.
- σύγχυσις 124, 18.
- συγχωρεῖν 36, 14.
- σύζευξις 48, 2.
- συλᾶν 104, 9.
- συλλαβή 38, 14. 39, 7.
- συλλαμβάνειν 24, 7.
- συλλέγειν 97, 29.
- συλλήβδην 7, 14.
- συλλογίζεσθαι 4, 12. 58, 5. 59, 20.
- συμβάλνειν 12, 6. 22, 10. 43, 28. 45, 17. 49, 22. 58, 20. 25. 59, 1. 98, 12. 101, 9. 103, 10. κατὰ συμβεβηκός 42, 6. 49, 18.
- συμβάλλεσθαι 61, 2. 99, 12. 103, 22. 109, 3. 124, 11.
- συμβολικός 6, 4. (127, 6).
- σύμβολον 6, 5. 104, 27. 105, 6. 106, 8 etc. ἐν τῷ Περι συμβόλων 112, 2.
- συμβουλεύειν 116, 12. 117, 8. 118, 26. 119, 4. 120, 20. 125, 9.
- συμμαρτυρεῖν 113, 8.
- συμμαχεῖν 100, 26.
- σύμμετρος. τὰ σύμμετρα 6, 13.
- συμμιγνύναι 7, 24. 37, 1. 109, 7.
- σύμμικτος 3, 21. 20, 15. 20.
- σύμμιξις 21, 6.
- συμπάθεια 116, 15. 125, 16.
- συμπάθης 123, 12.
- σύμπας 95, 15. 97, 25. 101, 18.
- συμπεράλνεσθαι 124, 22.
- συμπληρωτικός 114, 23.
- σύμπνοια 116, 15. 123, 4. 125, 22.
- συμφέρειν. τὸ συμφέρον 35, 1. 38, 1. 55, 3. 104, 6. 8.
- συμφορὰ 99, 5. 121, 13.
- συμφύειν. συμπεφυκέναι 13, 3. κακῶν παῦλα τῶν συμπεφυκότων ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως 15, 8. συμπεφυκός 42, 17.
- σύμφυτος 124, 8.
- συμφωνία 20, 21. (129, 22).
- σύμφωνος 112, 22. (129, 19).
- συνάγειν 23, 20. 24, 21. 98, 1.
- συναγωγή 98, 3.
- συναίτιος 52, 22. 53, 2.
- συνακολουθεῖν 14, 5. 112, 17.
- συναμφότερος. τὰ συναμφότερα 24, 6.
- συναναγκασμός 111, 1.
- συνανατιθέναι 113, 19.
- συνάπτειν 24, 4. 35, 22. 108, 24. συνάπτεσθαι 36, 24. 112, 5.
- συναριθμεῖσθαι 23, 13.
- συναρμόζειν 94, 27.
- συναρτᾶσθαι. συνηρτημένων 27, 16. συνήρτηται 93, 22. τῶν τῷ σώματι συνηρτημένων φύσεων 15, 17 sq.
- συναύξεσθαι. συναυξηθὲν 96, 6. συναυξηθῆναι 97, 2.
- συνδιατελεῖν 95, 20.
- συνεγγίζειν 93, 27 (cf. adn.). 124, 29.
- συνεῖναι 96, 23. 102, 5.
- συνελίσσειν 108, 3. 122, 22.
- συνεπαίρειν 107, 8.
- συνέπεσθαι 14, 11. 19, 93, 23.
- συνεπιλαμβάνειν (?) 25, 3.
- συνεπισπᾶν 122, 27.
- συνέρχεσθαι 100, 11.
- συνετός 106, 3.
- συνέχειν 24, 8. cf. ad 123, 27. τὸ συνοικίζον καὶ τὸ συνέχον 98, 11.
- συνεχής 94, 2. 119, 7. 120, 28.
- συνεχῶς 51, 20. 60, 24.
- συνήθεια 98, 26. 99, 25.
- συνήθης 46, 16.
- σύνθετος 23, 13. 42, 9.
- συνιστάναι 23, 13. 34, 9. 22. 47, 15. 23. 52, 8. συνίστασθαι

39, 3. 49, 27. 96, 29. 111, 10.
120, 25.
συννοικίζειν. τὸ συννοικίζον
98, 11.
σύννοικος 35, 13. form. ξύν.
in loco Plat. 31, 8.
σύνολος. τὸ σύνολον 123, 26.
συννοπαδός 14, 5.
συνταπεινοῦσθαι 121, 13.
συντάττειν 8, 7. (128, 27).
συντακτέον 36, 3. συντάττε-
ται 41, 19.
συντείνειν 111, 17. (συντεί-
νεσθαι) 129, 25.
συντόνως 40, 16.
συντρέπεσθαι 125, 13.
συντρέφεσθαι 97, 1. 98, 26.
συνωδός 109, 9.
συσκέπτεσθαι. συνεσκεμ-
μένα 123, 19.
σύστασις 11, 20.
συστέλλειν 14, 15.
σύστημα 19, 20.
συστοιχία 23, 25.
συστορνύναι. συστόρνυε
(sic) 108, 4. 122, 23.
σφαιρικός 115, 28.
σχεδόν 54, 14. 55, 10. 56, 8.
120, 7.
σχῆμα 103, 11. 125, 1.
σχίζειν 107, 22. 118, 4. 10.
σχολάζειν 40, 21.
σῶζεσθαι 60, 14. 100, 28. 101, 6.
σῶμα 5, 20. 15, 17. 16, 1. 27,
13. 24. 28, 2 sqq. etc.
σωματικός 110, 13. 115, 11 sqq.
118, 14. 28. 119, 24. 120, 9. 27.
122, 27. 124, 18. 25. 27.
σωματοποιεῖν 116, 13.
σωματότης 117, 1. 120, 13.
σωτηρία 14, 10. 42, 20. 50, 10.
σωφροσύνη 88, 2.
σώφρων 5, 17. 9, 3.
τάξις 3, 5. 12, 18. 14, 4. 15, 22.
18, 14. 109, 18 sqq.

ταπεινοῦσθαι 124, 14.
ταπεινόφρων 115, 23.
ταράττειν 112, 29.
τάττειν 7, 22. τάττεσθαι 38,
5. 8. 42, 14. 88, 1.
ταχύς. θάττον 44, 4. ταχίστου
116, 3. τάχιστα adv. 117, 13.
16.
(ταχυτής) 130, 12.
τείνειν. ἔφοδοι εἰς προτρο-
πὴν τείνουσαι 3, 14. κατα-
παύομεν τοὺς εἰς παράκλησιν
τείνοντας λόγους 126, 5 sq.
τεκμαίρεσθαι 110, 12.
τεκμήριον 40, 22. 116, 16.
τέκνον 122, 2.
τεκνοποιία 108, 10. 124, 24.
τεκτονικός. (τέχνη) 54, 24.
τέλειος 11, 15. 58, 15. 67, 16.
τέλεος 27, 4. 88, 7. τελειότε-
ρος 3, 22. 22, 12. τελεώτερος
20, 27. 21, 16. τελειότατος
7, 6. 18, 5. 24, 16. 36, 25. 98,
17. 114, 22. τελεώτατος 7, 10.
14, 13. 24, 4.
τελειότης 14, 18. 30, 4. 59, 15.
86, 14.
τελειοῦν 112, 16. τελειοῦται
41, 11. τελεώσασθαι 104, 23.
τελεοῦσθαι 112, 14.
τελείως 97, 12. τελέως 4, 21.
30, 12. 58, 9. 60, 9. 97, 22. 24.
104, 23.
(τελείωσις) 128, 5.
τελετή. οἱ τὰς τελετὰς λέγον-
τες 47, 23.
τελευταῖος 24, 5. 51, 25. 104,
26.
τέλος 4, 17. 5, 10. 15, 13. 21,
10 etc. τὸ ποιούμενον τέλος
43, 7. παιδίον οὐδ' ἂν εἰς
ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶναι διὰ
τέλους τὸν βίον 45, 24 sq. ἐπὶ
τῷ τέλει 7, 10. 8, 6. ἐπὶ τέ-
λει 15, 15.
τέμενος 8, 20.

τέμνεσθαι 122, 7.
 τερατολογεῖσθαι 111, 12.
 τέρψις 111, 24.
 τετράπους 99, 4.
 τέχνη 38, 16. 20. 49, 4 sqq. etc.
 διὰ τέχνης 49, 6. 28. διὰ τέχ-
 νην 49, 9. κατὰ τέχνην 49, 21.
 τέχνημα 100, 12.
 τεχνολογεῖσθαι 8, 4. 105, 22.
 120, 18.
 τηρεῖν 108, 23.
 τιθέναι 38, 18. 40, 26. 42, 3.
 49, 19. 50, 15. 104, 26. τί-
 θεσθαι 55, 18. 59, 27. 105, 18.
 106, 5. 109, 16. 20 al. εὖ τη-
 σόμεθα 37, 9. οἱ τὰ ὀνόματα
 τιθέμενοι 117, 25. θετέον
 42, 8.
 τιμᾶν 44, 28. 46, 13. 96, 12.
 112, 23.
 τιμῇ 12, 20. 47, 16. 125, 28.
 τίμιος 18, 19. 35, 12. 44, 23.
 54, 8. 83, 22. 88, 10. 109, 19.
 τιμιώτερος 35, 6. 124, 3. τι-
 μιώτατος 17, 11. 41, 25. 51,
 2. 4. 94, 4. 101, 10. (128, 18).
 δι' αὐτὰς δὲ τίμιαι αἱ θεω-
 ραί 35, 7 sq.
 τιμωρία 47, 24. 48, 1.
 τις. τῶν δοκούντων τι λέγειν
 118, 19. πρὸς τι 42, 11. (128,
 11).
 τοῖνον 16, 17. 17, 19. 21, 6 sqq.
 22, 16. 37, 11 etc.
 τοίχος 47, 14.
 τοπαράπαν 40, 11. 51, 1. 106,
 22. 109, 11.
 τόπος 40, 26.
 τόρνος 54, 25.
 τρέπεσθαι 103, 29. 107, 16.
 115, 19. 26.
 τρέφειν 107, 18. 116, 11. τρέ-
 φόμενον 36, 23.
 τρέιτος 27, 25. 55, 11. 105, 2.
 τριχῇ 3, 5. 27, 23.
 τριώβολον 108, 12. 125, 2.

τρόπος 4, 16. 7, 18. 30, 10 etc.
 πάντατρόπον 47, 1. τὸν θεὸν
 σεβόμεθα κατὰ τρόπον 10, 1.
 τρόπον τινά adn. 8, 8. ἐκ παν-
 τὸς τρόπου 37, 20. ἐξ ἅπαν-
 τος τρόπου 30, 10. 86, 8. 88, 2.
 τροφή 9, 7. 50, 12. 117, 2. 5.
 119, 28.
 τροχάζειν 44, 2.
 τρώγειν 108, 5. 123, 3.
 τυγχάνειν. ἀνάγων εἰς τὴν
 τῆς ἀρετῆς ἐπιτήδευσιν οὐχ
 ἀπλῶς τῆς τυχεύσεως 11, 1 sq.
 θεωρίαις οὐ ταῖς τυχεύσαις
 35, 11. ὧ οὐκ ἦν τι τυχόν καὶ
 οὐ μεγάλην ἔχον ἀξίαν 36, 8.
 ἄλγημα οὐ τὸ τυχόν 122, 3 etc.
 τύπος 10, 14. 107, 25. 108, 4.
 120, 3. 122, 23. 126, 2.
 τύραννος 103, 23 sqq.
 τύχη 9, 3. 12, 18. 35, 3. 36, 17.
 49, 11 sqq. etc. ὅσα . . . μήτε
 διὰ τέχνην μήτε διὰ φύσιν
 μήτ' ἐξ ἀνάγκης γίγνεται, τὰ
 πολλὰ τούτων διὰ τύχην γί-
 νεσθαί φραμεν 49, 9 sqq.
 τυχηρός 36, 16. (128, 26).
 ὕβρις 9, 1.
 ὕγεια 9, 6. 28, 12. 42, 19. 28.
 49, 18. 57, 15.
 ὑγιαίνειν 28, 10. 45, 15.
 ὑγιαίνος 42, 29. 44, 2. 57, 15.
 ὑγιής 115, 17.
 ὑγιῶς 118, 6.
 ὕδωρ 54, 25.
 ὕλικός 120, 10 sq.
 ὑπάγεσθαι ἀνθρώπους 96, 18.
 ὑπακούειν 100, 7.
 ὑπάρχειν 4, 20. 8, 9. 13, 4.
 20, 1. 21, 12. 37, 15. 24, 41, 9.
 43, 29 etc.
 (ὑπείκειν) 128, 25.
 ὑπεκχωρεῖν 121, 23.
 ὑπέρ (= ἀντὶ) 121, 15.
 ὑπερβαίνειν 107, 13. 114, 20.

ὑπερβάλλειν 119, 28. ὑπερ-
 βάλλεσθαι 101, 3.
 ὑπερβαλλόντως (Cod. ὑπερ-
 βαλόντως) 45, 1. 46, 13.
 ὑπερβολή 124, 14.
 ὑπερεπικλίνω 117, 17.
 ὑπερέχειν 17, 13. 18, 1. 88, 9.
 109, 26. 111, 27.
 ὑπέρογκος. ὑπέρογκον φρο-
 νούντες 77, 18.
 ὑπερορᾶν 95, 10. 111, 22.
 ὑπεροχή 57, 13. 110, 10.
 ὑπερτίθεσθαι 6, 8.
 ὑπερφυής 100, 20.
 (ὑπεύθυνος) 128, 15.
 ὑπηρεσία. ἐπὶ τὴν τῆς ψυ-
 χῆς ὑπηρεσίαν 28, 4 (cf. adn.).
 ὑπηρετεῖν 103, 5. ὑπηρετεῖ-
 σθαι 34, 12. 37, 14.
 ὕπνος 46, 3. 102, 8. 103, 15.
 122, 26. 123, 1.
 ὕπνωδία 110, 16.
 ὑπό. θεωρεῖν ὑπ' αὐγὰς 47, 6.
 ὑποβάλλειν 35, 1.
 ὑποδεής. ὑποδεστέραν 37, 25.
 ὑποδεῖκνυσθαι 4, 16.
 ὑπόδησις (immo ὑπόδεσις)
 107, 10. 114, 6.
 ὑποδοχή 103, 15.
 ὑποδύνειν. τῷ νόμῳ μὴ ὑπο-
 δύνοντα (?) 100, 23.
 ὑπόθεσις 4, 25. (καθ' ὑπόθε-
 σιν) 130, 1.
 ὑποθήκη 6, 1. 72, 11. 93, 27.
 ὑποκατασκευή 7, 7.
 ὑποκεῖσθαι 35, 14. 37, 3. 5.
 41, 17. 110, 14. 118, 24. 123, 10.
 ὑποκριτής 53, 23.
 ὑπολαμβάνειν. ὑποληπτέον
 9, 5.
 ὑπολογίζεσθαι 121, 14.
 ὑπομένειν 45, 24. 47, 1. 95, 4.
 121, 3. πόνον ὑπομένειν (πο-
 νεῖν Rose) 47, 2.
 ὑπομιμνήσκειν 18, 21. 45, 5.
 84, 3. 110, 11. 121, 12.

ὑπόμνησις 4, 5. 15. 5, 16. 17, 9.
 ὑπόπνος. cf. ἔμπνος.
 ὑπόστασις 14, 11. 120, 10.
 ὑποτάττειν 36, 16.
 ὑποτίθεσθαι med. 46, 1.
 ὑποτρέφειν 116, 13.
 ὑπουργία 27, 17.
 ὑποχείριος 36, 17.
 ὕστερίζειν 51, 23.
 ὕστερος 38, 4. 11. 39, 1. 50, 11 al.
 ὕστατον 51, 19. 25. cf. πρό-
 τερος.
 ὑφήγησις 93, 28.
 ὑφιέναι. μήτε μελέτην ὑφιέ-
 ναι μηδεμίαν 10, 24.
 ὑφίστασθαι πόρους 95, 27.
 ὕψος 8, 6. 105, 23.
 φαίνειν. πέφηνεν ἄρα cum
 particip. 16, 7. φαίνεσθαι 5,
 20. 8, 11. 45, 2. 6. 16. 47, 21 al.
 φάναι 20, 19. 22, 1 sqq. 23,
 18 al. φατέον 43, 19. 57, 3 al.
 φανερός 39, 25. 46, 11. 126, 1 al.
 φανερώς 39, 4.
 φαντασία 120, 21.
 φάντασμα 46, 3.
 φάσκειν 51, 9. 93, 20.
 φαῦλος 38, 9. 50, 18. 59, 23.
 (opp. σπουδαῖος) 114, 10.
 φείδεσθαι 10, 23. 98, 25.
 99, 22.
 φέρειν 4, 21. 72, 5 al. εἰς ταῦτό
 φέρει 34, 5. 114, 29. φέρε-
 σθαι (?) καρπὸν 10, 10. τὸ
 ... εἰκῇ φερόμενον 13, 17.
 φερεπονία 119, 8.
 φεύγειν 14, 7. 30, 7. 40, 1. 45,
 12. 46, 8 sq. 56, 11. φευκτός
 45, 13 sq. 86, 9.
 φημίζειν 113, 26.
 φθαρτικός 125, 10.
 φθαρτός 110, 14. (129, 11).
 φθόγγος 19, 24.
 φθόγος 96, 8. 22.
 φθορά 51, 4. 118, 23.

φιλάλληλος 123, 12.
 φιλάνθρωπος 123, 5.
 φιλεῖν 45, 2.
 φιλία 98, 25. 113, 6. (ὁμοση-
 τικήν) 28, 13.
 φιλοθεάμων 94, 13.
 φιλομάθεια 46, 9.
 φιλονεικία cf. ad 30, 25 (in
 Addendis).
 φιλοπονεῖν 119, 5.
 φιλόπονος 95, 19.
 φίλος 109, 13. φίλτερον 113, 5.
 φιλοσοφεῖν 4, 22. 7, 13. 30, 10.
 34, 2. 41, 15. 48, 24. 55, 6.
 59, 22 al. φιλοσοφητέον 30, 10.
 34, 3. 37, 9. 19. 41, 14. 48, 19 al.
 οἱ φιλοσοφοῦντες 40, 16.
 φιλοσοφία passim. (Πνθαγο-
 ρική) 110, 26. 119, 23. (Ἰτα-
 λική) 125, 6. (Ἰωνική) 125, 7.
 ἐστὶν ἡ... φιλοσοφία... κτῆ-
 σίς τε καὶ χρῆσις σοφίας 40,
 2 sq. ἡγεμονικωτάτη πασῶν
 τῶν τεχνῶν φιλ. 95, 26.
 φιλόσοφος 3, 19. 4. 28. 55, 12.
 60, 2. 94, 14 al. (φιλόσοφον
 βίον) 129, 5.
 φιλοτιμία 99, 11.
 φιλοχρηματεῖν 98, 26.
 φιλοχωρεῖν ἐπ' αὐτῇ (i. e.
 φιλοσοφία) 40, 21. de φιλο-
 χωρεῖν (ἐπὶ) τινι v. Cobet
 Obs. ad Dion. Hal. Ant. Rom.
 p. 162 et Iacoby ad singulos
 Dionysii locos.
 φιλοψυχεῖν 98, 23.
 φιλοψυχία 99, 19.
 φλαῦρος 103, 4.
 φλυαρέα 47, 17. 48, 20. (128, 33.
 130, 12).
 φοβεῖν 98, 27.
 φορέα 110, 16. 124, 27. cfr. μέ-
 σος.
 φορεῖν 107, 24. 119, 14 sqq.
 φορεῖον 107, 8. 113, 19. 21.
 φοράζεσθαι 106, 5. 18.

φρήν 123, 18. 24.
 φρονεῖν 39, 24. 41, 7. 43, 20
 etc. οἱ εὖ φρονοῦντες 3, 17 al.
 νοσῶν τῷ φρονοῦντι 45, 19.
 ἐξεστηκώς τοῦ φρονεῖν καὶ
 μαινόμενος 45, 8.
 φρόνησις 9, 17. 19, 17. 21, 5.
 27, 4. 33, 29. 35, 9. 36, 9. 38, 16.
 39, 1 etc.
 φρόνιμος 39, 18. 24. 58, 12. καὶ
 τό γε τελέως ζῆν τότε καὶ
 τούτοις ἀποδοτέον, τοῖς φρο-
 νοῦσι καὶ τοῖς φρόνιμοις 58,
 9 sq.
 φροντίζειν 28, 10. καὶ μᾶλ-
 λον τοῦ ἔνεκά τινος τὸ εἰκῇ
 ἐξορίσασα πεφρόντικεν (ἡ φν-
 σίς) 34, 7 sq.
 φροντίς 102, 4. 6. 13. 103, 14.
 109, 5.
 φυγή 12, 14.
 φύειν. τῷ τοιούτῳ φύντι 101,
 1. πέφυνκε cum infn. saepis
 sime. οἱ εὖ πεφυνκότες 11,
 12 sq.
 φυλακή 50, 7. 104, 4.
 φυλάττεσθαι 11, 19. 99, 3.
 125, 9.
 φυσικός 116, 6. 117, 12. 120,
 23.
 φυσιολογία 12, 1. 115, 27.
 φύσις. βούλημα τῆς φύσεως
 4, 9. 49, 1 sq. 54, 6. πᾶσα φύ-
 σις ὥσπερ ἔχουσα λόγον οὐ-
 θέν μὲν εἰκῇ ποιεῖ κτλ. 34, 6.
 φύσει τε καὶ κατὰ φύσιν,
 κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν etc.
 passim in Excerpt. Arist.
 φυτόν 35, 15. 49, 7. 125, 14. 19.
 φῶς 46, 12. 54, 25. 107, 12. 114,
 12 sqq. 115, 21. 25. 120, 21.
 124, 7.
 φωτοποιός 111, 7.
 χαίρειν 41, 12. 46, 16. 58,
 16 sqq. 59, 12. 23. 60, 1. χαί-

- ρειν εἰπεῖν 48, 19. τὸ χαί-
 ρον (?) 4, 19. χαίρουσι τὴν
 ἀπὸ ζωῆς ἡδονὴν 59, 2 sq. cf.
 45, 10. 59, 17.
 χαλεπός 48, 14. 60, 11. 102,
 23 al. χαλεπωτέρων 38, 21.
 χαλεπότης 37, 24.
 χαλκός 113, 17.
 χαμαιπέτεια 116, 10.
 χαριέντως 48, 15.
 χαρίζεσθαι 113, 3.
 χάρις. τοῦ . . . βελτίστον τὰ
 ἄλλα συνέστηκε χάριν 34,
 21 sq. βοηθείας χάριν 50, 22.
 οὐ χάριν 51, 7. 52, 4.
 χεῖρ 117, 18. 122, 4. οἷ τὰ ὀνό-
 ματα τιθέμενοι τὴν δεξιάν
 τῶν χειρῶν ἐντιμωτέραν ὠνό-
 μασαν οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ δε-
 χεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ
 δεκτὴν ὑπάρχειν ἐν τῇ μετα-
 διδόναι 117, 25 sqq.
 χειροῦσθαι 95, 2. 96, 12.
 χελιδών 107, 23. 119, 4. 10.
 χιθόνιος 107, 3. 112, 1.
 χοῦνιξ 107, 20. 116, 26. 117, 1. 6.
 (χοῖλριος) 129, 13.
 χραίνειν 35, 24.
 χρεῖα 4, 16. 27, 17. 41, 20. 53, 5.
 99, 17.
 χρεῖ 22, 14. 28, 3. 77, 27 al.
 χρηίζειν. χρηίζη (cod. χρήζη)
 113, 2 (Heraclit.).
 χρεῖμα 28, 4. 10. 40, 4. 9. 53, 22.
 97, 27. 29. 98, 4 sq. al.
 χρηματισμός 99, 10.
 χρεῖσθαι 10, 14. 15, 6. 27, 14 sq.
 28, 9. 11 etc. χρηστέον 7, 19.
 35, 20. 94, 15.
 χρησιμος 35, 7. 25. 41, 9. 52, 17.
 28. 53, 16. 26. 54, 8. 94, 29 al.
 χρησιμώτατος 17, 6. 99, 18.
 χρεῖσις 3, 23. 27, 8. 37, 5. 40,
 3. 24. 59, 6. 8. 94, 18 al. ἡ τε-
 λέα δικαιοσύνη καὶ φρόνησις
 τὴν κατ' ἀξίαν χρῆσιν ποι-
 οῦνται ἐκάστω ('h. e. χρῶν-
 ται ἐκάστῳ' Kiessl., at v.
 adn.) 27, 4 sq.
 (χρηστικός) 127, 25 sq.
 χρόνος 40, 18. 24. 58, 13. 85, 27 al.
 χρυσός 8, 19. 108, 10. 124, 23.
 πάντων τῶν ἐπὶ γῆς βαρύ-
 τατον χρυσός 124, 26.
 χρώς 100, 19.
 χύτρα 108, 9. 124, 17.
 χώρα 10, 8 al.
 χωρεῖν 95, 3. 111, 6. 115, 7.
 118, 14. 125, 4.
 χωρίζειν 86, 4. 115, 4. 119, 21.
 χωρίζεσθαι 7, 23. 105, 14. 112,
 5. χωριστέον 120, 15.
 χωρίς 28, 19. 61, 1. 94, 28 al.
 καὶ χωρίς καὶ συγκείμενον
 43, 4. δεσμῶν χωρίς 109, 28.
 χωριστός 111, 21.
 ψευδής 46, 3.
 ψευδός 46, 7. 118, 5.
 ψιλός 35, 6. 124, 11.
 ψιλῶς 124, 8.
 ψόφος 44, 17.
 ψυχή 4, 26. 5, 25 passim. ψυ-
 χῆς ὠνέεται (Heraclit.) 113, 2.
 τὸ διανοοῦμενον τῆς ψυχῆς
 42, 21.
 ψυχικός. ψυχικώτερα 124, 4.
 ὦδέ πως 8, 16. 20, 16. 22, 17.
 ὠνεῖσθαι. ὠνέεται (Heraclit.)
 113, 2.
 ὦρα. καθ' ἕκαστον ὥρας μό-
 ριον 10, 7.
 ὦς. ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν 6, 18. 95,
 12. ὡς τὸ εἰκός 8, 2. ὡς εἰκός
 105, 19. ὡς ἔπος εἰπεῖν 7, 3.
 24, 11. ὡς ἔξις (?) πρὸς ἔξιν
 κρίνεσθαι 43, 3. ὡς ἐν εἰπεῖν
 60, 9 sq. ὡς πρὸς τὸν ἀνθρώ-
 πινον βίον 54, 8. τὰ ὡς πρὸς
 ἡμᾶς πρῶτα 8, 10 sq. ὡς ἐπὶ
 βραχύτατον 14, 15. ὡς ἐπὶ

- πλεῖστον* 14, 16. *ὥς ἔν πρὸς*
ἐν 60, 5. *τὸ ὥς* 58, 2. *ὥς ἄν*
 37, 15. *ὥς* c. genit. partic.
 37, 20. *παράδεικτέον ὥς...*
καὶ ὅτι 37, 23 sq. *ὥς... ὅτι*
 in eodem enuntiato 57, 17 sq.
ὥσαντί 116, 22. 119, 11. 120,
 14. 125, 18.
ὥσανύτως 12, 4. 17, 28. 18, 15.
τὰ... ἀεὶ κατὰ ταύτῃ καὶ
ὥσανύτως ἔχοντα 115, 6 sq. 118,
 22. 120, 16 sq.
ὠφέλεια 4, 14. 37, 25. 40, 12.
 52, 26. 54, 10. (129, 17).
ὠφέλεϊν 101, 18.
ὠφέλιμος 11, 18. 37, 22. 53,
 16 sqq. 57, 18. 97, 27. *ὠφελι-*
μώτατος 39, 12. 100, 4. (128,
 18).
ὠφελίμως 37, 11.

